

دَيُّو بَهْمَمَن

دېو بههمەن

ناوی نووسەر: محەمەد کەریم
دیزاینی ناوہوہ: ئومید محەمەد
دیزاینی بەرگ:
نۆرہی چاپ: ۲۰۱۷
تیراژ: دانہ
نرخ: دینار
چاپ: چاپخانہی

لەبەرئێوە بەریتی گشتیی کتیبخانەکان
ژمارە ی سپاردنی () ی سانی ۲۰۱۸ پێدراوہ

رۆمان

دېئو بەھمەن

محمدەد كەرىم

1

مژدهی مهرگ

هەر ده‌لێی گلاروم گرتوو! وه‌كو باندەیه‌كی كیوی كه تازه
كرابێته قه‌فه‌زه‌وه، له‌ناو زیندانه‌ تاكه كه‌سییه‌كه‌مدا، ئارام نییه،
جیگه به‌ خۆم ناگرم، به‌ ناو ژووره‌كه‌دا سه‌روم‌ر دێم و ده‌چم. ئیستا
ئیت‌ر من پیاویكی نیگه‌رانی چاوه‌پۆم، چاوه‌پۆی مه‌رگم.
له‌ میشكی ئالۆزو جه‌نجالی خۆمدا، هه‌رچه‌ند شته‌كان تاوتۆی
ده‌كه‌م، هه‌ست ده‌كه‌م، ده‌ره‌تانم نییه، ده‌رگای ئومیدم لێداخراوه.
هیچ چاره‌یه‌كم نییه‌ جگه‌له‌وه‌ی پیشوازیی له‌ مردنی خۆم بكه‌م، كه
هێنده‌ لێمه‌وه‌ نزیکه‌ بونی دێته‌ لووتم، زرم‌ زرم، ده‌نگی پێی دێته
گویم.

ئا، دلنيام، تەمەنم چەند سەعاتىكى بېفەرى ماو، ھەر چەند سەعاتىكى ترە، دېن و دەمبەن لە پەنايەكدا گوللە بارانم دەكەن. رەنگە چاويشم نەبەستەنەو، ھەروا بمبەن و بىدەنە بەر رېژنەى گوللە. گوايە دەيانەوى بەو شىوہ يە چاوشكىنم بکەن. ئاى! كە گيىل و دەبەنگن! ئى خۆ من ھەر دەمرم ئىتر چاوشكىنى چى؟ ئىتر تەپەماشى چى؟ بەلى، بە دلنياييەو دەمرم.

ئاى! خۆ دەلىى نوقلانە بۆ مردنى دوژمنىك لىدە دەم! بەلام چى بکەم؟ ئەمە راستييەكە و ناتوانم خۆمى لى گيىل بکەم. چۆن دەتوانى خۆت لە راستييەك گيىل بکەى كە بەلگەنەويستە؟ ئەگەر بمەوى خۆمى لى گيىل بکەم. رىك دەبمە بلە بېرنەوى بەرزە دى.

ئىستاش نازانم بۆچى ئەو بېرنەو وەكو قىرو زفت بە ناوہكەيەو دەلكى، ھەزار جار بللى حاجى برايمى بەرزە دى، يان حاجى برايم بالابەرز، كەس نازانى كىيە، بەلام كە دەلىى بلە بېرنەو يەكسەر مالەكە يانت پيشان دەدەن، سەير لەو دەايە ئەم بلە بېرنەو رقى دنياى لە ھەموو چەك و چۆلەيەك دەبى، رەنگە لە رقى ئەوہى رقى لە چەك دەبى ئەو ناوہى بەسەرا دابېرن. بلە بېرنەو تەمەنى ھەفتا و ھەوت سالى خشت دەبى، تووشى شىرپەنجە دەبى، سەربارى ئەوہش باى شەلەل لى دەدا، لايەكى وشك دەكات، دەميشى خوار دەكات، ئاخىرى دكتور پىي دەلى، دوو مانگت ماوہ لەم دنيا رووناكەدا، كە چى خۆى لە ھەموو شتى گيىل دەكات و بە دەمە خوارەكەى ناوہ ناوہ ھەر دەلىت: (ژن دىنم، ژن!) سەير لەو دەدا

دهبى، ژنهكهى باوهر دهكات، ئه وېش هه موو جارى ده لئيت: (گوڤى لېبگرن، به خوا ژن دىنى، ئه مه زالمه زالم، ئيوه نايناسن ...)

به يانييه. هيشتا شار خوى نه كيشاو ته وه بو ئه وهى مان دوويى شه وه له گيانى ده ركات. به لام، له جياتى هه موو شتېك مژدهى مه رگى خوم ده دهنى. سه عات هه شتى به يانييه، سمكو ريوى به خوى و دوو ئه فسه رى تر و كومهلې پاسه وان وه كه وه كو پياوخور خويان ده نوينن، ده گه نه سه رم.

وه كو دوينى به يانى زوو له خه وه له ده سم، له و دولكه ئاوهى له ژوره وه، بويان داناوم دوو شلپ ئاو ده دم به ده موچاومدا، قه يتانى پيالوه ئه ديداسه كانم توند ده كه م، شان هيه كه ده هينم به قژ و ريشمدا و له ژوره كهى پيشه وه راويچكه ده كه م.

ئهم ژورهى پيشه وه، كه ده رگا و په نجه ره يه كى له سه ره، گه رچى رووبه ره كهى له مه ترو نيويك به دوو مه تر زياتر نيه، كه چى به كامى دل پياسه ي تيدا ده كه م.

پياسه كردن له سه ر رووبه ريكي بچوك له زيندانى به عسه وه فير ده بم. شه ش دانه مانگ شه ست و سى كه س له ژورىكى چوار مه تر به شه ش مه تر دا ده بين، بو ئه وهى له بيچووله ييدا گوچ و ئيفليج نه بين، به روژ له ناوه راستى ژوره كه دا جيگايه ك چول ده كه ين، كه مه تريك به سى مه تر ده بيت، دوو دوو، سى سى، به سه ره پياسه ي تيدا ده كه ين.

وه نه بى من هينده زنگ بم و سه رم له ئه ندازيارى و شتى وا ده ربچيت، وه كو ئه ندازيارىكى كارامه و به ئه زمون، هه روا به خيرابى

و به تیلای چاوپانی و دریزی ئه م ژوره لیک بدهمه وه. نا، نا، هیچ نه بی ئیستا، ئه وهنده به هوش گۆش نیم، هر به کاشییه کانی دریزی و پانی ژوره که حساب ده که م. رۆزانیکی ئیشی کاشیم کردوو، بویه هر به چاوده زانم کاشییه کانی سی به سین، پانییه که ی پینچ کاشی پیکه، دریزییه که شی هوت کاشییه و لووتی کاشی هه وتم له ژیر دیواره که دایه.

دهرگای ژوره که له دیوی دهره وه سی قوفلی زلی پیویه، له سورگیانه دراون که له په نجه که له ی دهستم ئه ستورترن. په نجه ره که شی وه ها به که تیه ی ئه ستور ته تراوه، پاله وانیش ناتوانیت به ئاسته م، شیشیکی خوار بکاته وه. ژوره که ی ناوه وه بچوکت و تاریکتره. ته نیا یه که په نجه ره ی بچوکی هه وایی تیدایه، که له بهرزی به بنمیچه که یه وه نووساوه. ئه ویش که تیه ی پیویه. له راستیدا ئه م زیندانه ی منی تیدام و پیی ده لئین زیندانی تاکه که سی، له چاوپانانی تاکه که سی سهرده می به عسدا، که مه تر به مه تر بوو، وه کو کۆشک وایه.

دیواره کانی هه ردوو ژوره که، وه کو میزی خویندکاری ته مه ل به نووسینی شه ره پشیل و وینه ی سه یرو سه مه ره ته تراون. به جۆره ها قه لوم و به به ردو شتی تیژ له سه ریان نووسراوه و وینه یان له سه ر کیشراره، به لام هیچیان به سه ر هیچه وه نییه. زیاتر ئا وینه ی داخی دلئیه وه که سانه یه که پییش من لیره به ند بوون. نووسینه کان له م بابه ته ن: (ئاخ دنیا! له سه ر وینه ی چهند شاخیک نووسراوه، دلم

ته قى! كه سيك نيه دوو قسه ي له گه ل بكه م. زه مانه چهنده
 غه دداره! ناخ فريشته! له سه ر ويئنه ي كچيكي قز دريژ نووسراوه،
 زور جوانه. خودايه تو له كويي! له سه ر ويئنه ي پياويكي ريش سپي
 نووسراوه، شمشال ده ژهنه ي، ميشكم ته قى!) له سه ر ويئنه ي پياويك
 نووسراوه، ئه م ويئنه يه م له سه ر پاكه تي حهب ديوه.

ئا، هه روه كو دويئي به ياني دواي ههندي شناو و بريك مه شقى
 سويدي، به چوست و چالاكيه وه هاتوچو ده كه م. چاوه پرواني
 نيسكيئنه گه رمه كه ي دويئي به يانيم. له پر ته په ي مه فره زه يه ك پي
 ديته گويم، كه له ته قه ي نالي سمى ره وه يه ك ولاخه به رزه ده چيئت،
 به ته قه كه يدا هه ست ده كه م ورده ورده نزيك ده بنه وه. هينده نابا
 سمكو ريوي و دوو ئه فسه ري تر و چهنده پاسه وانكي تايبه تي له به ر
 په نجه ره ي ژوره كه مدا قووت ده بنه وه. له ويه كه م ساته دا شتيك زور
 دلخوشم ده كات، دروي نه بي، زيندانه تاكه كه سييه كه م له بير
 ده باته وه. ئه ويش ئه وه يه كه خوم به پيوه م و ناچار نيم له به ريان
 هه لسم. له وه ته ي دوو گويم روواوه وه هه ستم به بووني خوم كردووه،
 ئه مه م كردووه به خو، هه ر كاتي بزانه كه سي شاياني ئه وه نيه
 له به ري هه لسم، ئيتر ته مه ني سه دسال بي، سه ركومار، پاشا،
 هه رچيه كه بي، به رله وه ي بگاته جي هه لده سم و به شتيكه وه خوم
 سه رقال ده كه م، ئه وشه ره فه ي ناده مي كه هه ستيكات له به ري
 هه لساوم. هه رچه نده ئه مه ي ئه م به يانييه م به پيي به رنامه

هه‌میشه‌بیه‌که‌م‌نبیه، ئه‌مما به‌خته‌وه‌رم‌که‌راست‌له‌گه‌ل‌خووه‌که‌ی
خۆمدا‌دیتته‌وه.

هه‌ر‌له‌گه‌ل‌یه‌که‌م‌سه‌رنجدا‌که‌گه‌ل‌و‌گیپال‌و‌شیوه‌ی‌به‌ستنی
ئه‌ستیره‌و‌شته‌کانی‌دیکه‌ی‌سه‌رشانیان‌ده‌بینم، ده‌موده‌ست
تیده‌گه‌م‌هه‌ر‌سیکیان‌ئه‌فسه‌ری‌فهلن، پاسه‌وانه‌تایبه‌تییه‌کانیشیان
شه‌پریوی‌و‌په‌پرووتییان‌پیه‌دیاره‌. خودی‌سمکو‌ریوی‌که
نیشانه‌کانی‌سه‌رشانی‌له‌هی‌دوانه‌که‌ی‌تر‌زیاتره‌. حال‌له‌وان
شپتره‌. له‌وه‌ناچی‌له‌هه‌موو‌ژیانیدا‌دوو‌رۆژ‌جلوبه‌رگی‌سه‌ربازی
له‌به‌رکردی‌یان‌یه‌کجاریش‌مه‌یدانی‌مه‌شقی‌دیبت. له‌کاتی‌کدا
پاسه‌وانه‌کانی‌خیسه‌م‌لیده‌که‌ن، خۆی‌له‌وه‌زیاتر‌بوار‌نادا‌له‌بالا
خوارو‌خپچه‌که‌ی‌و‌روخساره‌سورکاره‌که‌ی‌ورد‌بیمه‌وه، به
ده‌نگیکی‌ناساز، تیم‌ده‌خوری:

(تۆ‌دیو‌به‌همه‌نی؟) که‌میک‌له‌ده‌موچاوه‌کونجه‌گه‌ی‌را‌ده‌می‌نم،
ئه‌وسا‌به‌ئارامیه‌وه‌ده‌لیم:

(له‌وه‌ده‌چی.)

بزه‌یه‌که‌ده‌که‌ویته‌سه‌رلیوی، که‌ده‌م‌پان‌ده‌کاته‌وه‌ئه‌و
قلیشه‌ی‌له‌سه‌ر‌لیوی‌تاراده‌یه‌که‌دیار‌نامینی. ئه‌وانه‌ی‌ده‌وریشی
که‌ته‌ماشای‌ئه‌و‌ده‌که‌ن، وه‌کو‌رۆبۆت‌جووله‌که‌ی‌ئه‌و‌دوو‌باره
ده‌که‌نه‌وه، به‌زۆر‌بزه‌ده‌خه‌نه‌سه‌ر‌لیویان. ده‌ستی‌راستی‌ده‌خاته
سه‌ر‌ده‌مانچه‌چوارده‌خۆره‌که‌ی‌و‌به‌گالته‌پیکردنه‌وه‌پیم‌ده‌لئیت:

(له وهی چی ده چی؟ وه لآلآ بابه ناوه کهت خه سار کردوه،
 ده بوایه تو ناوت به همه نه فروج، به همه ن میشووله، به همه ن قلموتک
 یان شتیکی له و بابه ته بوایه. له دللی خوئدا ده موت خویه ده بی
 ئه م دیو به همه نه چ نه په دیوئیک بییت. وامده زانی وه کو دیوی
 حیکایه ته کان، زه لام ده که ی به نه رمه قووت و له ریوه قووتی
 ده دهی! ترچیوو... وه لآلآ بابه کتومت ئه مه یه که ده لئین: ناوی
 گه وره و دیی ویران.)

هه موویان پیکه وه قاقا پیده که نن. ده نگی پیکه نینه که یان وه کو
 هارپی هه ره سی که له که به ردی له راره وه که دا ده نگه داته وه. ئه م
 ساته وه خته له و ساته وه ختانه یه که به هیچ جوریک له نازناوه که م
 په شیمان نیم. دان به خوئدا ده گرم هه تا پیکه نینه که یان ته واو ده بی
 و هارپی حیلکه حیلکه که یان ده نیشینه وه، ئه وسا به چاوی گا کپین
 له قه دو بالای هه موویان ورد ده بمه وه، له کومه لئ سهرسهری و
 شه لاتی و هه تیوباز زیاتر له هیچ ره وه ده عبایه کی دیکه ناچن.

سمکو ریوی سوورفل و کونج، له و پیاوانه یه که سمیللی خوئان
 ده کروژن، بویه سمیللی له کولکی سه گی گه ر ده چیت. دوو
 ئه فسه ره که ی ئه ملاو ئه ولای یه کیکیان روخساری بوور و تیکسمپراو،
 ئه وی تریان زه رده ل و لاوازو بیروخ. پاسه وانه کان هه موویان ده ست
 و ده موچاو خالویی، هه ندیکیان خالی سیکوچکه ش به
 لاچاویانه وه یه. له کاتی که به ته واوی دان به پیته کاندان ده نیم، به
 ده نگیکی زولال ده لیم:

(خۆ به زلی نییه، قوربان، دهزانی فیلیش زله، که چی به وه هه موو
 زل و زه به لایحیهی خۆیه وه له مشک ده ترسیت و له ترسی مشک
 کونه مشکی لێده بیته به قه یسه ری!)
 له ناکاو، چه شنی که سانی که له زه ماوه نندا هه والی مردنی
 ئازیزیکیان بۆ هینابن، هه موویان کپ ده بن و رهنگیان تیکده چیت،
 سمکو ریوی له هه موویان زیاتر پهنگی ده گوپی، چه ند سووره
 ئه وه ندهی تر سوور هه لده گه ری. چونکه له یه ک به یه کیان که ته و
 زلتره .

پاسه وانه کان وه کو گورگی برسی، ده که ونه دانه چیره لیم،
 چه شنی چه ند سه گیکی هه وشار ساز و ئاماده ن و ته نیا چاوه پپی
 دهین، بۆ ئه وهی ده رگا که م لیبکه نه وه و به شه ق و بۆکس و قوئاغه
 تفهنگ هینده م بکوتن، هه تا ده بم به په رۆ و زمانم له گو ده که وی.
 گه رچی ئه وه م به لاره گرنگ نییه، چونکه گورزی خۆم وه شان دووه .
 ده بی چاوه پپی کاردانه وه ش بم، به لام سمکو ریوی نایه وی ئاواتی
 پاسه وانه کان به دیینی. نازانم هۆی چیه؟ رهنگه ئه ویش هه روه کو
 سه گ له پاسه وانه کانی بروانی. باشه من بۆچی هه ندی پاسه وان
 تایبه تی و سه گ به یه ک چاوه سه یر ده که م؟ هه ر چه نده له م ئیرانه ی
 دراوسیمان پاسه وانای تایبه تی، یان (به دی گارد) به (موحافز-
 پاریزگار) ناو ده بن، واته خۆی ده کاته قه لغان بۆ ئه و که سه ی
 پاسه وانیهی ده کات، به لام هیشتا ده بی داوای به خشین له سه گ
 بکه م. چونکه سه گ سونبولی ئه مه که و هه ندی پاسه وان ه ی
 بیئه مه کی و نمه ک به حه رامی. سه گ یه کجار پارچه یه ک نانی بخه یته

به ردهم و به ئاسته م خزمه تی بکهی، هه تا ده تۆپیی خزمه تت ده کات. که چی هه ندی پاسه وانی تایبه تی ئاگاهکی هه رچییه کی بۆ بکات، هه ر که چاوی لیخلافاند، ده یه وی گزیی لیبکات، ده یه وی ده ست له گه ل کچ و ژنه کانی تی که ل بکات. سه گ له کاتی کدا که هه لمه تت بۆ دینی، ئه گه ر بوهستی و له شوینی خۆت نه جولی، شه رم ده یگری و په لامارت نادات و قولت ناگری، که چی هه ندی پاسه وانی تایبه تی کاتی سه گ ئاسا هه لمه تت بۆ دینن، ئه گه ر ده ست نه که یته وه به هه لی ده زانن و باشترت ده کوتن. به هه ر حال سه گ و پاسه وانی تایبه تی خزمایه تییه کیان هه ر هه یه، وه ک ئه وه ی هه ردوولایان به رماوه خۆرن، هه ردوولایان ده خرینه پشتی ئوتومبیله وه. هه میسه بۆ قولگرتنی که سی بیده سه لات حازر و ئاماده ن، له به رده م ملهوریشدا کلکه له قی و مامه حه مه یی ... و ده که ن.

ئاخری سمکۆ ریوی له کاتی کدا وه ها پرووی خوی گرژ ده کات ده توانم لۆچه کانی ته ویلی بژمیرم، به شیوه یه کی بازارپیانه ده لیت: (خۆ ده توانم ئیستا پاسه وانه کانم بنیرمه ژووری، وه کو ژن بینه گرت.)

پاسه وانه کانی بۆ ساتی ده گه شینه وه، که چی ئومیدیان ده بپی، که ده لی:

(به لام، نا، تۆ راست ده که ی قوربان! به زلی نییه، گاش له ناو گایه لدا زله، ئه م ما هه رچه نده تۆ پیه له و گرگنی، ده توانم زلت بکه م، مه سه له ن سۆنده یه ک دینم و سه ریکی ده بپرمه پاشه لت، ئه وسا به م کورانه ده لیم فووت بده ن هه تا به قه د یه ک به رمیلت لیدی، به لام،

نا، نه خېر، كه ست پيوه ماندوو ناكه م، ئه وه ناهيڼي، خو شه و
ساليكي نه ماوه، هر چه ند سه عاتيكي تره، وه كو شاعيرو ماعيره كان
ده لئين ده بيته ميوانمان، ئه وسا به گولله قسه ت له گه ل ده كه م، به
ده ستي خو م گولله بارانت ده كه م، پياو نه بم سهرت نه كه م به
ده غيله ي فيشه ك و نه يني رمه وه بو باوكه ده ويته كه ت، شه رتبي به
شه رتي خوا، به ده ستي خو م حه فتا و پينچ دانه فيشه كت تي دا
خه سار بكه م.)

به م شيوه يه ريوي به يه كجاري خه وني پاسه وانه كاني
زينده به چال ده كات. ده شي جو ره دوژمنايه تيه ك له نيوان سه گ و
ريويدا هه بي و من ناگام لي ني ه بي.

وشه به وشه ي قسه كاني ده رزي ئاسا ده چن به په رهي دلما و
ده رزي ئارني ده كهن، گه رچي ده ستم له خو م شو ردووه، به لام
نامه وي به وشه ي بازاري وه لامي بده مه وه. هه رئه وه نده م بو ده كري
ده ليم:

(بي منه تبه.) لا ده كاته وه بو ئه وه ي برپوات، له پر به سه رما
ده نه پيني.

(باشه، من و تو و ئه مشه و.) كه من به بي بايه خييدان و به
هيوريه وه ده ليم:
(باششش.)

ئيدي بيده نگ ده كه ويته ري و ئه وانيش به دوايدا، ته قه ي
پيلاوه كانيان ورده ورده دوور ده كه ويته وه، تا ده نكي ناميني.

2

بهور

که ئه وان ده پۆن ئیتر که لله م وه کو شاره زهرده واله یه ک که
دهمی کونه که ی گیرایی ئالۆزییه کی تیکه وی ئه وسه ری دیار نییه . به
خیرایی ده کهومه پیاسه . مه لی خه یالم له شه قه ی بال ده دات .
((تمه نم پانزه شانزه سالانه ، له گه ل چه ند براده ریکی
چه تووندا له گرده که ی سه رووی گه ره ک سه رقالی زهرده واله
سه برپینین . جه ژنمانه ، چونکه شاره زهرده واله که له ناو عه ردیکی
رووته ندایه ، کاره که مان ئاسانتره وه که له وه ی له ناو درک ودال و

پووش و پەلاشدا بېت. قوتوويه كى دوشاوى تەماتە دەھىنن، دەيخەينە سەر دەمى كونى شارە زەردەوالەكە، ئىنجا بە بزمار كونيكي بچووك دەكەينە سەرى قوتووهكە، ھىندەى ئەوھى زەردەوالەى لىۋە بېتە دەرەو، من پارچە قەيدىك دەگرم بە دەستەمەو، ھەر زەردەوالەيەك لە كونهكەو سەر دەردينى ئازا سەرى دەبېرم. ئەوان يەكى پارچە تەختەيەكيان گرتووه بە دەستيانەو و پاسەوانىى من دەكەن. نەبا زەردوالەى تر لە دەرەوھى شارەكەو بېتەو و پىمەو بەدات. دەبى ئاگاشيان لەو بېت زەردەوالەكانى ناو شارەكە لە درز و كون و كە لە بەرى دىكەو سەر دەرئەھىنن و پىمانەو بەدەن. ئەگەرچى ئەمە يارىيەكى قورسە، بەلام خۆشە، بەشەبەحالى خۆم زۆرم لەلا خۆشە. لە بەرئەوھى زۆرجار زەردەوالە پىوھى داوم و ژانى خستۆتە دلمەو، بۆيە زۆر لەزەت لە سەرىپىنيان دەبىنم. ھەروا بو خۆشى ناو بەناو سەر دەنىم بەزەوى تەنىشت شارە زەردەوالەكەو، گرمەگرمىكم دىتە گوئى و ئالۆزىيەك ھەست پىدەكەم ئەو سەرى ديار نىيە ((

ھەنووكە سەرى خۆم بۆتە ئەو شارە زەردەوالەيە، ئەمانىش گەرەكيانە سووك و ئاسان چەشنى زەردەوالەيەك سەرم بېرن. ھەروا بە خىرايى پىاسە دەكەم، ھەرچەندە لە تاو ئازارى پشتم خەرىكە ئەژنۆم دەشكى و بەدەما دەكەوم، بەلام خۆم دەگرم و توند پى بە زەويدا دەنىم، خەيالم بە ھەزار لادا پەرتدەبى. لە سەرىكەو ژن و

منالہ کانم و دایک و باوک و خوشک و براو ھاوریکانم دینہ بہرچاوم، له
دلی خوَمدا، به چاوانی پر فرمیسکه وه یهك به یهك بو دواچار
مالئاواییان لیده که م. له سه ریکی تره وه ئه م مه رگه خه ریکه پرزه م
لیده بریت.

ئاخر، چ شتی له وه ناخو شتره له سه ر شتی بتکوژن که یهك زه ره
باوه رت پیی نه بیته؟ چی له وه ناخو شتره به هه موو وجودی خو ته وه
نه فرته له شتی بکه ی، که چی به زوری زورداره کی بتکه نه مورید و
ده رویشی!

قته قته له و باوه رده دا نه بووم ئاوا له به رامبه ر مه رگدا
بیده سه لات بم، ره نگه هوی سه ره کی ئه وه بی که هیچ باوه ریم به و
شته نییه که له سه ری ده کوژریم. له داخدا خه ریکه که لله م ده ته قی،
ده گه مه ئه و باوه رده ی به که لله له دیواره کان به ریم و وه کو به ران
خوم بکی شمه وه و به سه ر له دیواره کان بسره وینم، به م شیوه یه
خوم خوم بکوژم و نه یه لم سمکو ریوی به ئاهه نگی کو شتنم شاد
بیته.

بیئه وه ی هه سته پیبکه م زه نگول زه نگول فرمیسکه کانم ده که ونه
به رپیم و سه ر پیلاوه ئه دیداسه کانم. خه ریکه چوکم ده شکی و
توانای رویشتنم نامینی و له پی ده که وم. هیدی هیدی وره ده ده مه
به رخوم و ده ده مه لایه نی بیباکی، ئیتر گالته م به دنیا دیت، خه ریکه
وه کو ئه و کابرایه م لی دیت له رقا، هه تا هیزی تیدایه خه نجه ریک
له سه ر رانی خوی ده چه قینی.

گەرچی پشتم شه قار شه قاره، پشت راست ده که مه وه و خوّم
ريک ده که مه وه. وهك ئه وهی له بهردهم جه لاده کانی به عسدا
سردوی ئه ی ره قیب بلیم، هیوا وهکو پشکو ناخم ده گه شینیتته وه،
برپست و توانام زیاد ده کات. گۆرانییه که ی ناسری ره زازیم
بیرده که ویتته وه، له بهرخۆمه وه به دهنگه زولاله که ی ئه وه دست
ده که م به چرینی (هیوا هیوا .. له ناو دلمانا .. هیوا وا روا ...)

خۆم گرژ ده که م، خوّم جیر ده که مه وه، قورستر پی به
عه رده که دا ده نیم. واده زانم ئه م زه وییه بویه دروست بووه، تا من به
کامی دلی خوّم، به که ش و فشه وه به سه ریدا برۆم. به خوّم ده لیم
نابی هه رگیز چۆک دابده م، هه تا گولله یه که به یه کی ده ماره کانم
ده قرتینن ده بی هه روا به توکمه یی و به ئازایی رپیکه م. (مرؤف
یه کجار ده مری و ده بی به جوامیری بمری.) ئه مه قسه ی ناخی
ناخمه .

باشه، ئه م پیاوه ترسنۆکانه چین؟ تا سلیمان لی بکه مه وه. من
ده یانجار رووبه پرووی مه رگ بوومه ته وه و سلّم لی نه کردۆته وه، گورگم
دیوه و لیبی نه ترساوم، ئاخه ئه مجاره بو بترسم؟ بو ئازایانه
رووبه پرووی ئه م مه رگه ش نه بمه وه؟ ده بی هه تا گولله نه مخات
نه که وم. ده بی نه یه لم سمکو ریوی هه ست به نه شئه ی سه رکه وتن
بکات، باشه بو ده بی هه فتا سال بژیم؟

ئىستا سى و پىنج سال ته مەنمە، خۇ سى و پىنج سالى تریش
 بژیم هر دەبى بمرم، ئىتر بۇ دەبى سل له مردن بکه مەوہ؟ ژيان
 کہى ئەوہ دىنى خەمى لىبخوى؟

سى و پىنج سال ته مەنم بەرپکردوہ، دلنيام باقىيہ کہى لەمە
 ناخۇشتر نہبى، خۇشتر نابى. يان دووبارہ بوونہ وەى ئەم سالانہ يە
 يان ناخۇشتر. ئىدى خەم له چى بخۆم؟ ئەسلەن ژيان ئەوہ دەھىنى
 خەمى لى بخوى؟ ژيان خوى چىيہ جگە لە گەمەى بەر بەرہەکانى.
 دەبى بەر بەرہەکانى مردن بکہم. دەبى تروسکہى ژيان لەناو تونىلى
 مەرگدا بدۆزمەوہ. دەبى ھەتا ئەو کاتەى گوللەکانم پپوہ دەنن،
 بەر بەرہەکانى بکہم، نابى ھەرگىز تەسليم بم، تازہ نابىت فىرى
 تەسليم بوون بم، (من ئەسلەن تەسليم بوون فىر نہ بووم.) ئەمەم له
 كى بيستوہ؟

كى دەلى دەرفەتیکم نابى بۇ ھەلاتن؟ نا، نہخىر، تەواو،
 دەرفەتى ھەلاتنىش نہما، برپاربوو بمبەنەوہ بۇ مالەوہ، بۇ ئەوہى
 گوایہ ئەو بەلگانەيان دەستبکہ ویت کہ پەيوەندىى من بە دەزگای
 سيخورىى حزیوہ دەسەلمىنى.

خەمى ئەوہم نىيہ ئەوان چىيان دەستدەکہوى؟ ئەوہى بەلای
 منەوہ گرنگە. ئەو دەرفەتە بقۆزمەوہ بۇ راکردن، ھەموو ھىوايەکم
 لەسەر ئەوہ ھەلچنىوہ، فرسەت بىنم و رابکہم. گرنگ نىيہ

له وکاته دا که راده که م له دواوه ته قه م لیده که ن و دهمکوژن. گرنګ
ئوه یه هه لیبم و به زه لیلی نه مکوژن.

وهلی ته واو ئه و ئومیده ش نه ما، سمکو پړوی ئه و ئومیده شی
نه هیشت. ده یانه وی به رله وهی ده ستم به که س بگات به په له
بمکوژن و له کول خویانم بکه نه وه. گوايه پیاویکی خه ته رم! بویه
خیرا هه موو شتیک ته واوده که ن. ئه شکه نجه یه کی دهروونیی و
لیکولینه وه یه کی فشه، ده یانه وی زوو به زوو بمکوژن. که واته جگه له
مه رگ هیچم له به رده مدا نییه. ده بی پیشوازیی له مه رگ بکه م.
ده بی نازایانه ش پیشوازیی له مه رگ بکه م. ده بی هه تا ده که و مه
سه ر زه وی به ربه ره کانی بکه م.

له پر مناله کانم دینه به رچاوم، وه کو منالانی شه هیدانی تر،
کزوله، مات و مه لول و چاو به فرمیسک، باوه ش به شان و ملمدا
ده که ن. پیم ده لین:

(به جیمان مه هیله، ئیمه به بی تو ناتوانین بژین.) ده نگیان له
گویمدا دهرنگیته وه، ناو گویم پر ده کات، ژووره که ش پرده کات، له
دیواره کانی هه ردوو ژووره که وه ده نگ دیته ده ری. له چاوی
مناله کانم دهروانم، وه کو بالنده چاویان ته ره، به هه نسک و
فرمیسکه وه ماچم ده که ن و ده لین:

(باوکه گیان به جیمان مه هیله، ئیمه هیشتا زه رنه قووته یین، ئاخر
به بی تو چون بژین؟ وه کو مناله کانی مامه به رزه ک بیتانمان مه که،
ئیمه به بی تو چون ریگه ی ژین به رین، چون خویندن ته واو بکه یین؟)

قورگم پر دهبی له گریان، ئیتر خۆم پیناگیرئ و وره بهردهدم، دهست دهکهم به گریان، به هیواشی دهگریم و فرمیسکه کانم هۆن هۆن دهکهنه سهر نووکی پیلاوه کانم. به دم گریانه وه گۆرانییه که ی حه مه جهزا ده لیمه وه: (برام دوورو خزم دوورو که سم دوور.. به نابهلده ته مه ن ئه مبا به ره و ژوور ...) ده گریم و له پیاسه ی خۆم ناکه وم.

((دیمه نیکی بیست سالی داهاتووم دیته بهرچاو. کچه که م زانکو ته واو دهکات و داواکاری دیت، بهرله وهی مالی زاوا بین، کوره که م له ههردوو مامه که ی ده پارپته وه بو ئه وهی له رۆژی داواکردنه که دا ئاماده بن، تا مالی زاوا نه لئین بیکهس و کارن. که چی هیچیان نایه ن، له بهرئه وهی کچه که م ئه و کوره ی خۆشده وئ، ژنه که م یه کسه ر به بی پرسى ئه وان، به دلئى کچه که م دهکات و قایل ده بیته بیدات به و که سه ی خۆشى ده وئ. ژنه که م ده وری باوکیش ده بینئ و له شوینی من داده نیشیت، کوره که شم له کالیی و بیئه زمونیدا سوور هه لده گه پئ و نازانی چۆن رهفتار بکات.))

که ئه م دیمه نه ده بینم دهنگی گریانم به رز ده بیته وه بانگ هه لده دم. ئیستا له هه موو کاتئ زیاتر حه زم له ژیانه، له بهر هیچ نا له بهرئه وهی له داهاتوودا مناله کانم بیناز و لاره مل نه بن. ئیستا له هه موو کاتئ زیاتر هه ست به مه سئولیه ت ده که م، له گه ل ئه وه شدا تروسکه ی هیوا به دینا که م، هیچ چاره یه کم نییه ده بی به ره و مه رگی خۆم هه نگاو بنیم.

بۆ دۆزىنەۋەى تروسكەى ھىوا، ۋەكو فىلمىكى سىنەمايى دىمەنى
ئەۋكەسانەم دىتە بەرچاۋكە چەند ساتى بەرلەۋەى لە سىدارە
بدرىن، فرىادپەسىك فرىايان دەكەۋى و لە چىنگى مەرگ قوتارىيان
دەكات.

پىاۋىك دەبىنم توورەكەيەكى رەشى دەكەنە سەر، پەتەكە
دەكەنە مىلى، لەۋەدايە ئەفسەرە رەنگ دىزەكە بە جەللادەكە بلى:
(ئادەى). بۆ ئەۋەى شەقىك لە كورسى ژىرپى پىاۋەكە ھەلبىدات
ۋ ئەۋىش ۋەكو چۆلەكەيەك كە بە دەست منالىكى چەتوونەۋە بى،
تەۋقى سەرى گرتبى و بلى:

(چۆلەكە سەمام بۆ بىكە بەرتەيەم). بىكەۋىتە سەماۋ جۆلانە. لەپىر
كەسىك خۆى دەكات بە ژوورى سىدارەدا ۋ دەلى:

(راۋەستىن، گەرەم فەرمانى لە سىدارەدانەكە ھەلۋەشايەۋە.)

كابرايەكى دىۋانەى سەر و پىرچ دىرئ دەبىنم، سەرى خستۆتە
سەر ملپەرئىنەكە، كابراى جەللاد شمشىرە دەمپانەكەى
دادەھىنئىتەۋە، بۆ ئەۋەى سەرى لە لاشەى جىيا بىكاتەۋە، لەپىر پاشا
كە تەماشاي ئەم نىمايشە قىزەۋنە دەكات، ھاۋار دەكات ۋ دەلىت:

(راۋەستىن، ئەم پىاۋە تاۋانبار نىيە، ئەگەر تاۋانبار بوۋايە ئاۋا

بىباكانە روۋبەپروۋى مەرگ نەدەبۆۋە، ئازادى كەن.)

دیمه نی ئه و پِیشمه رگه یه م دیته وه به رچاو که ده بیه ن گولله
بارانی بکه ن، به و تۆمه ته ی گوايه خیانه تی کردووه، ده
پِیشمه رگه ن، ده بی یه کی دوو فیشه کی پیوه بنی ن، ده مانه وی
چاوی ببه ستینه وه، ده لی:

(پیویست ناکات.) چاوانی وه ک چاوانی به ور، کال و ترسناکن،
ریز ده به ستین و میلی تفه نگه کانمان ده هی نینه وه، ده بی من
یه که مجار ته قه ی لی بکه م، نامه وی یان ناتوانم سه یری ناو چاوانی
بکه م، چونکه پرن له به رائه ت و زور تۆقینه رن. په نجه ده خمه سه
په له پیتکه ی تفه نگه که م، دوودلم، دلّم ده لی بیتاوانه، به لام هه
ده شبی ته قه ی لی بکه م، فه رمانی حزبه و ره تکرده وه ی بۆ نییه،
له پر ده نگی کم دیته گوی:

(راوهستن، به ور بیتاوانه.)

ئا هی کم به به ردا دیته وه و له دلی خۆمدا ده لی م:

(ئۆخه ی، هه ر به راستی به وره.)

شه هید فریاد چاوشینم دیته به رچاو، که له ناو شار راوی
به عسیان ده کات، به ده مانچه چوارده خۆره که ی زیاد له سه د که سی
ره وانه ی دۆزه خ کردووه، لووله ی ده مانچه که ی ده خاته ناو گوچکه ی
راستی پیاوکی تیکسمراوه وه، له وه دایه بیته قینی، کابرا به
ده نگی کی زولال ده لی:

(دلنیا به له مهرگ ناترسم، به لام دلنیا شبه لیت گؤراوه و من ئه و
کهسه نیم که تو دهته وی راوی بکه ی.) فریاد دهستی به
دهمانچه که یه وه وشک ده بییت. بو یه که مجار هه سته دکات خه ریکه
بیئاوانیک ده کوژییت. ئه مه هاوړییتییه که له نیوان فریاد و کا برای
تیگسمر اودا دروست ده کات، هه تا فریاد شه هید ده بی، سویند
به سه ری یه که ده خون.

ده یان دیمه نی دیکه دیته وه بهرچاوم. که چی هیشتا ئومیدم به وه
نییه، جه لاده کانی من ئه وه نده دادپه روه ر بن و نه مکوژن، به لام
نامه وی ترسنوکانه رووبه رووی مهرگ بیمه وه.

ورده ورده چوکم شل ده بی، چیتر ناتوانم هه نگاو هه لبینم،
ده لئی له قوردا چه قیوم، ده مه وی وره وه بهر خوم بده مه وه ناتوانم.
ده مه وی به سه ر پیوه بم ناتوانم، سه رم گیژ ده خوات، به چیچکانه وه
داده نیشم، ده ست ده به م دوو ده نک حه بی خه و ده که مه ده ممه وه،
بتله نایلونه که ده نیم به سه رمه وه ئاودیوی ده که م، له سه ر
به تانییه که دریژ ده بم، ته واو گیژم ده کات، ده مه وی بخه وم. چش
چی ده بییت بابییت، ورده ورده ده چمه باوه شی خه وه وه.

3

بەزمى دەلەك

لە پېر خەبەرم دەبىتتەو، تەماشايەكى چوار دەورى خۆم دەكەم،
ئەوسا دەزانم لە كوئىم. بەرەبەيانىكى ساردە، مچورپكە بە لەشى
مروڤدا دەهينى. دنيا رووناك بوۋتەو، بەلام هېشتا يەكەم گزنگى
خۆر دامىنى شاخ و بەرزايىەكانى سنوورەكەى ماچ نەكردوو. تاك و
تەرا نەبى كەس بەخەبەر نىيە. ئەو ھەموو خەلكە ۋەكو كاروانىك،
كە رىگايەكى دوورى تەى كردبىت، ھەريەكە لە جىگايەكدا ھەلاژاون.
خۆشگوزەرانى شاريان بەجى ھىشتوو. سىپاللى، بەرەيەك، پارچە

كومباريكيان راخستووه، به تانييه كيان داوه به خويانداو ليى
خه وتوون.

سه ركرده كانيش، كه يه كى ريزى ئوتوموبيليان پييه، به تاييه تى
ئه وانهى هيشتا فريانه كه وتوون ژن و مناله كانيان بنيرن بو
هه نده ران، به خاو و خيزانه وه له ناو ئوتوموبيله كانياندا هه واونه ته وه.
هيشتا دهرفته تيان بو نه په خساوه چادر هه لبدن و عيش و نوشى
خويانى تيدابكه ن.

كه م كه س هه يه وه كو من كيسه خه وى پيى و گوى به وشكه
سه رمای ئه م سه ر سنووره نه دات. كه ميك زنجيرى كيسه خه وه كه م
ده كه مه وه و چاوانم هه لده گلوفم. شاخه كه ي به رامبهرم كه له وبهرى
ئه و چه مه وه يه كه به سنوور له قه له م ده درى، هه تا چاو هه ته ر ده كا
دريژ بوته وه و هه تا دوورتريش بكه ويته وه زياتر ته مومراوى ديته
به رچاو.

له م به يانبييه دا كه هيشتا خه لكه كه جموجوليان تينه كه وتووه و
به يه كدا نه هاتوون، ژاوه ژاوو هاتوهاوار دروست نه بووه. هاژه ي ئاوى
چه مه گه وره كه، تاكه دهنگى زالى ئه م ناوه يه.

كه بيرده كه مه وه، توشى سه رسوپمان ده بم، وه ك مهرگى
له ناكاوى كه سيكى زرت و زيندوو، ناچيته عه قلمه وه، هه رچه ند
ده كه م بپروا ناكه م. ئاخو چوئن ئيمه به م هه موو چه ك و ته قه مه نى و
هيزه وه له ماوه ي چهند سه عاتيكا له سنوور توند كراين؟ ئاخو

دوینی به یانی ئەم حالانە نەك هەر لە شوینی خۆمان جوولەمان
نەکردوو، بەلكو میثیش میوانمان نییە.

دەوری چیشته نگاوه، قسە ی قەلەو قەلەو دەکەین و باسی
بەرگری و شتی لە و بابەتە دەکەین. سەیر لە وەدایە من بێ خەیاڵ لە
بەریاری سەرکردە ئازاکان! پیموایە دەتوانین بەرگری بکەین و
نەیهلین دوژمن یەك بست بێتە بەرەوه. هەتا دواى نیوه پڕۆش کاتیك
لە باره گاکەمان دەچمە خوارەوه، لە زالگەى هیژەکەمان دەوه ستم و
لێشاوی ئەو هەموو خەلك و سەرکردەیه دەبینم که لە شه ویوه بەرەو
سنور که وتوونه تەپری.

هەر که پرسیارم لێدەکەن یان که ناسیاویک دەبینم باسی
بەرگری بۆ دەکەم. دەنک گومانم لەوه نییە دەتوانین بەرگری
بکەین. وهلی دەمه و عەسر که دەگەرپیمه وه سەرەوه و دەبینم فەرکان
فەرکانه و کور ئەو کورپه یه بتوانی بە زووترین کات سەری خۆی
دەرکات و بەرەو سنور بقوچینی، وهك ئەوهی لە سەربانیکه وه فەرم
بدهنه خوارەوه، تووشی سەرسوورمان دەبم. دەبینم تەنانەت
باره گاکەى خۆشمان چۆلیان کردوو. تەنیا تاک و تەرایه کی وهکو
من ماونه تەوه. خەلك و هیژی سەربازی به پیاده و به سواری،
وهکو ریچکهی میرووله بەرەو سنور بەرپوهن. کچ و ژنی ناسک و
نازدارى وا واده بینم هەر به جلوبەرگی مۆده و پیلاوی پاژنه بەرزەوه
که وتوونه تەپری، وهك ئەوهی هیژی دوژمن به دوايانه وه بیت فریای

ئەو نەكەوتوون خۆيان بگۆپن. خەلكى وا دەبىنم بەناچارى بەرەو سنوور مى رىي گرتووه، لە سالى ئاشبەتالەكەوہ لە جادەى قىر لای نەداوہ، بەلام ئىستا بو بەرژەوہندى خۆى، خۆى ھەلواسىوہ بە حزىبى (A) داو تازە شانى خۆى ئارداوى كردووہ و لە ترسى حزىبى (B) ناوڤرى دابنىشيت. بەلاشمەوہ سەىر نىيە كە ھەندى خەلكىش نابىنم كە دلنىام ھەتا دوينى وەكو مانگا ئەم حزىبى (A)يان دادەدۆشى و خۆيان بە كورپى دلسۆزى ئەم حزىبە دەزانى. چونكە ئەوانە وەكو ھەرىبا وان و بەپىي بەرژەوہندى خۆيان ھەرىژۆى بەشپۆھىيەك رەنگى خۆيان دەگۆپن، بەرژەوہنديان لە كوئى بيت، لەوئى كلكيان تۆز دەكات و كورپى ھەموو دەسەلاتەكان.

كاتى سەرنجى بارەگای سەركردە بالاکان دەدەم كە كردوويانە بە ويرانە و ئەو ئوتومبىلانەشيان سووتاندووہ كە بويان دەرنەچووہ، دەگەمە ئەو باوہرەى دوژمن چەند سەد مەترىكى ماوہ بگاتە سەرمان. بۆيە بىرى بەرگرىي لە كەللەمدا دەبيت بە بىرى ھەلاتن. دەچمە ژوورەكەى خۆم و بو جلوبەرگەكانم دەگەپىم. وەك ئەوہى دز چووبىتە ژوورەكەم ھەموو شتەكانم تىك و پىك دراون. پالتۆ سەربازىيەكەمىيان بردووہ، بەلام كىسە خەوہكەم ماوہ و دەستى لىنە دراوہ. كە چاوم پىي دەكەوئى ئاھىكم پىدا دىتەوہ.

لەئان و ساتدا خۆم ئامادە دەكەم بو پاكردن. بەرلەوہى بكەومەپرى براكەم دىتەوہ ياد. ئەوہم بىردەكەوئىتەوہ كە سەر

له به یانی دایکم ته له فونى بو کړدم و به دهم گریانو وه پټی وتم، ناگام له براکه م بیټ. چونکه منال و نه کرده یه. کاتى سؤراغى ده که م، ده زانم ئه ویش به جیى هیشتووم و تیی ته قاندووه. به لامه وه ئاساییه و هیئده گرنګ نییه.

هیشتا له ناو باره گا که دام ده رگای ژووری فه رمانده ی بالای هیزه که مان که خراوه ته سه رگازی پشت، سه رنجم راده کیشى. یه که مجارمه ببینم ئه و ده رگایه به ناچوغى به جی بهیلى و پاسه وانیک و هکو دار له به رده میدا نه چه قى.

هیژیکى نادیار پالم پیوه دهنی سه ری بکیشم و چاوی به ژووره که دا بخشینم. ده چمه به رده رگا که و به ترسه وه ده مه وی بچمه ژووره وه. وینه ی فه رمانده و ژنه که ی له ناو ده رگا که دا که وتووه. پټی پیاده نیم و خوم ده که م به ژوردا، شوشه ی وینه که له ژیر پیمدا قرچه ده کا و ده شکى. قرچه ی شوشه که ی ژیر پیم، رووداویکی سه یرم دینیتته وه یاد.

((له پولی سیى ناوه ندیم، هاتوهاواری خویشاندان ده سستی پیکر دووه، دیته چند مامؤستایه کی عه رب و به عسی له خویندنگا که ی ئیمه ن، هیشتا لای ئیمه هیچ نه بووه، به ریوه به ره که شمان ئه گه رچی پیاویکی باشه و به عسی نییه، نارامی خویندگا که ی پیخوشه، چونکه ترسی ئه وه ی هه یه له کاتى خویشانداندا قوات خاسه کان بینه ویزه مان و به کیبل و قوناعه

تفەنگ كەلەپاچەمان بكەن. من لە خەمی بەرپۆه بەر تیدەگەم، چونكە هەموومان بە كۆپى خۆى دەزانى و نایەوى تووشى كێشە بىن، بەلام خەرىكە دلم دەتەقى، مەراقى شتێكمە. چەند رۆژێكە لە كاتى تەواو بوونى دەوامدا دوو دوو ئىزىمان دەدەن، بۆ ئەوێ قەرەبالغى دروست نەبیت و دەرفەتى خۆپىشاندا نمان نەبیت. دوىنى لە كاتى تەواو بوونى دەوامدا مامۆستای كىمىا پىى وتىن: "تەنیا بابەتى ترش و تفت و خوى داخڵە بۆ تاقىكردەنەوه. " بارانە، دوو دوو بەرەو مالهەو رادەكەىن و هاوار دەكەىن، "ترش و تفت و خوى. " بۆ يەكەمجار وانەى كىمىا سوودىكى دەبى و نىمچە خۆپىشاندا نىك دروست دەكات. ئەمپۆ خۆپىشاندا نە، مامۆستا بە عسىيەكان لە ترسدا نەهاتوونەتەوه، من تەنیا مەراقم شتێكە، دەچمە پۆلەكەى خۆمانەوه، چەند خويندكارىكى لىيە، هاوار دەكەن و سەرود دەلێنەوه. سەرىكى وىنەكەى سەدام حسىن دەكەم كە لە سەرود تەختە رەشەكەوه هەلواسراوه، هەر لە شوپىنى خۆيەتى. لە دلى خۆمدا دەلیم: "بەستە ئىستا دەتەكم بە بووك. " مېزىك رادەكېشمە بن وىنەكەوه و دايدەگرم، خويندكارەكانى ترىش دىنە پىشەوه، وىنەكە نادەمە دەست كەس، لەسەر مېزەكەوه هەلیدەدەمە سەر كاشىيەكانى بەردەمى تەختە رەشەكە، شلپە دەكات، لەسەر مېزەكەوه خۆم هەلەدەدەمە سەرى و وردو خاشى دەكەم، خويندكارەكانى ترىش دەىخەنە ژىر پى، ئىتر دلم تەخت دەبى و

مهراقم نامیڻی. داخی هه موئو رۆژانه م له دل دهرده چیی که
 ماموستا به عسییه که هه رۆژهی به یه کیکمانی پاک دهکاته وه.
 له ناوه پراستی ژوره که دا ده وه ستم، چاویکی پییدا ده گیڤرم.
 چهند دهرزه نیستیان و مایۆ ده بینم که هیشتا به کارنه هاتوون.
 تفیک ده که مه سه رزه وییه که و جنیویک بو جه نابی فه مانده ره وانه
 ده که م.

به په له دیمه ده ری و ده چمه وه ژوره که ی خۆم. وینه ی شه هید
 به رزه کی برام هیشتا به دیوای پشت میزه که مه وه یه. لئی ده که مه وه
 و ده یخه مه بن ده ستم. به ره و دهرگای دهره وه ده که ومه پری.
 به پریکه وت له وکاته دا پاسیکی هیزه که ی خۆمان که له خواره وه دیت
 ده گاته به رده رگا. هاواریکی لیده که م و ده وه سستی. ده سته ی
 زالگه که ن، خویان پیچاوه ته وه بو راکردن. جگه له (بی که ی سی)
 یه که هه موو چه که قورسه کانیا ن به جیهیشتوه.

تاراده یه که ئیمه کلکی ئه و کاروانه ی ن که زۆر به په له که وتۆته پری.
 هه رچه نده پیشمه رگه کان پرسیارم لیده که ن و هوی ئه م هه لاتنه
 خیرایه م لیده پرسن هه وه له ی وه لامدانه وه م نییه، هه ر ئه وه نده م
 ده لیم، نازانم. له راستیشدا نازانم چۆن وا له ماوه ی چهند سه عاتی کدا
 هه موو شتی هه ره سی هینا و به ره و سنوور هه لاتین! بیر له قسه ی
 ئه و کادره ده که مه وه که دوو رۆژ به ره له ئیستا پیی ده وتین.

(دلنیابن ئیمه قهت تیک ناشکیین، ده زانن ئیمه فرۆکه ی
میگیشمان ههیه!) یه کسه ر قسه ی ئه و فه رمانده یه م بیرده که ویتته وه
که چه ند سالی بهر له ئیستا زوو زوو ده یوت:
(کادر جگه له درۆ و فیشال هیچ شتی نازانیت.)

هه زده که س له پاسه که داین. پاس هه لته که هه لته که ده پروات، هه ر
یه که مان له ناو جیهانه تایبه تییه که ی خو مان داین، که س تاقه تی
قسه کردنی نییه. له نیوه ی ریگه شه ومان به سه ر دیت.

تفه نگه که م خستۆته باوه شمه وه، چاوم لیکناره، به و نیازه ی
سه رخه ویک بشکییم. له ناکاو هه ست ده که م پاسه که ده وه ستی. گویم
لییه باسی ئه وه ده که ن، شوان ده له که به خو ی و ده چه کداره وه
ریگه ی گرتوه، ده یه وی هه ر که سی که به به رده میدا بروات چه کی
بکات.

ئه م هه واله ئه وه نده ی تر ئه ژنۆی هیزه که ی ئیمه ده شکینی که
دوسه د که س که متر نییه، به بی ئه وه ی شه پی کردبی هه ر له
خۆیه وه ئه ژنۆی شکاوه. له ناو پاسه که دا، ده بیته به مقومقۆ، باسی
ئه وه ده که ن له بهر ئه وه ی ئیمه له دوا ی دواوه یین چه کمان ده که ن.
که واته باشتترین شت ئه وه یه، به چه ند چه کی شوان ده له که قایل
بکه یین، تا ریگه مان بدات برۆین. له م کاته دا ئه و کادره ی که دوو روژ
بهر له ئیستا جه ختی له وه ده کرده وه ئیمه هه رگیز تیکناشکیین.

ئىستا جەختى لەو دەكردووه ئىمه بەشەر دەرەقەتى شوان دەلەك نايەين. باشتروايە بە (بى كەى سى) يەكە و ھەندى چەكى تر رازى بکەين و بپۆين.

من ھەر خۆم بىدەنگ کردووه. بىر لەو دەكەمەوہ چۆن لە رۆژى تىکشکاندا خەلکانى ترسنۆكى وەكو شوان دەلەكەش دەبن بە قارەمان!

چاك چاك شوان دەلەك دەناسم. لە ترسنۆكىدا ئەو ناوہى بەسەردا دابراوہ. رىوى يان دەلەك لای ميللەتانى تر رەمزی زىرەكییە، بەلام لە كوردەوارى خۆماندا، رەمزی ترسنۆكییە. شوان دەلەك، سىرمەيەكى كەلەگەتە، ئىستا كەمىك سەرو سمىلى بۆز بووہ. دەلەك ھەر مەوقىك شىوہى ئازەلەكى تىايە، ھەيە لەشىر دەچى، ھەيە لەپلنگ، ھەشە لە مانگا، ھەيە لە كەمتيار، ھەيە لە بەراز، ھەشە لە كەركەدەن دەچى. جارىكيان لە دىيەك كابرايەك پىم دەلەك: (دەزانى تۆ بچكۆلە و چوست و چالاكى ھەر بىچووه پلنگ دەچىت). منىش دەيكەم بە گالته و دەلەك: (نا، نا، خۆم دەزانم لە بەچكە پشىلە دەچم). ھاورپىكانم قاقا پىدەكەنن، كابراش لە تەرىقىدا شىن و مۆر دەبىتەوہ. ئەم شوان دەلەكەش ھەر بەراستى بەشىوہ لە دەلەك دەچىت، دەموچاوى بارىكەلە و لووتى درىژ، ددانەكانى دەرپەريون. لە پىشمەرگايەتيدا شەرپىيە تىايدا راينەكردبىت. دواجار لە بەرئەوہى فەرماندەيەك لەسەر ئەو ھەلاتنەى لە شەردا

سویندی لیّ دهخوات بیکوژیّ. له ترسی کوشتن خوی دهکاته وه بهناو رژیّمدادا. رهنکه لوق دریژی و له پولوازییه که ی هاندهری سهره کی بیّت بۆ ئه وه ی هه میسه له شهردا رابکات. وهکو دهله کیش لیّزان و ئوینبازه، ئه گه ر بزانی شه ریك کۆتاییه که ی سهرکه و تنه، بهرله وه ی ته پلّی سهرکه وتن لیّدری، به هه مان خیرایی راکردنه که ی له کۆتاییدا خوی دهگه یه نیته وه مهیدانی شه پره که.

هه موویان له بیّدهنگییه که ی من بیّزار دهن، خهریکه دیق ده که ن. دواچار کادره که که ئه وه نده قهله وه بهر ورگی خوی نابینی، له وه زیاتر خوی پیّناگیری و پیّم دهلیّ:

(ده توش قسه یه ک بکه، دیو به همن). به توورپه ییه وه پیّی ده لیّم:

(هه ر که سیّ چه ک بدات به شوان دهله که به دهستی خۆم ده یکوژم.)

هه رچه ند مقومقو ده که ن و پرسیارم لیّده که ن، له وه زیاتر نالیّم، هه موو راو ته گبیره که یان هه لده وه شینمه وه. زور له پیّشمه رگه کان پیّیان خۆشه. به لام کادره که له ترسدا رهنگی پیّنه ماوه لیّوی خوی ده کروژی و ناویری هه چییش بلّیت، چونکه ئیستا بازاری قسه نییه و کاتی کرده وه یه، قسه یه ک پولوی قهلب ناکات. مه رج نییه ئه و قسه یه م نیشانه ی جه ربه زه ییم بیّت و له ئازایه تیمه وه سهرچاوه بگریّت. رهنکه له بیّزاریمه وه بیّت، چونکه پیّم وایه ژیان ئه وه

ناھیننی مروّف دواى ئەو ھەموو سالەى پيشمەرگايەتیی و سەر بەرزىی
سەر بۆ ترسنۆککى و ھەکو شوان دەلەك شوپ بکات. بە شەبە حالى
خۆم ئەو ھەم پى قبول ناکریت.

کاروانە کە وردە وردە دەکەویتەو ھەرى. زۆر لەوانەى ناو پاسە کە
رەنگى مردوویان لىنیشتووه. ھەندیکیشیان زیتەى چاویان دیت و لە
من دەپوانن، دەزانم ئەوانە ھاوپرای منن، بەلام ھىچ نالیئم و دامناو
بۆ کاتى خۆى. کابرای کادر ھەك ئەو ھى تازە جەلتەى دل لىیدا بییت
نەك ھەر ئەژنۆى، پەلوپۆشى شکاوه. بەرلەو ھى لەو ملەىە نزىك
بىنەو ھە کە بە حساب شوان دەلەك زالگەى لىداناو ھە، دەست دەدەمە
تفەنگە کە م و دەلیئم:

(کى تاقەتى شەپرى ھەىە با دابەزیت.)

پىنج کەس دەست دەدەنە تفەنگەکانیان و دادەبەزن، منیش
لەو زياترم پىویست نىیە بۆ کوشتنى شوان دەلەك و دەستە کەى،
بە شوفىرى پاسە کە دەلیئم:

(ماو ھەىە ک بوەستە ھەتا ئىمە دەچىنە پيشەو ھە، پاشان بە
ھىوانشى بکەو ھەرى.)

دەکەومە پيش ھەر پىنجیانەو ھە، بەلای راستى رىگاکە دا
ھەلدەگە رىین کە بەرزترە و بەسەر ئەو ملەىە دا زالە کە شوان
دەلەکى لى و ھەستاو ھە، پىیان دەلیئم:

(قوربانى دەست و تفەنگتان بم، غىرەت و ئازىەتى بۆ ئەمپرو
نەبییت بۆ کەى باشە؟ ھىچ باکتان نەبییت و دوودل مەبن، ھەر کە

نزيك بووينه وه، به بى ئه وهى دهنگيان بدهين سه رو مه خزە نيان پيوه
دهنيين و توزيان ده بهين به ئاسمانا. هه موويان سه رى ره زامه نديم
بو ده له قينن، وهك ئه وهى شكستمان له بيرچوو بيته وه به چه ند
دهقه يه كه دهگه ينه شويني مه به ست. په نجا مه تريكمان ماوه بچينه
سه ر ريگاكه، پييان ده لييم:

(تفه نكه كانتان بخه نه سه ر سه لى و ميل بهيننه وه، هه ركه ده ستى
راستم به رزكرده وه ته قه ده كه ين.) ده مه وى له گه ل ته قه كرده كه دا
به هه موو قووه تى خو مه وه قووله يه كى بو بكه م و بلييم:
(من ديو به همه نم، خو ت بگره شوان ده له كى ترسنوك، من هه ر
پيشمه رگه كه ي جارام.)

مانگه شه وه كه ي زور رووناك نيه، به لام به باشى تارمايى زه لام
ده بينى. ته واو له شوينه كه وردده بمه وه و سه يرى ده ورو به ريشى
ده كه م يه كه سى لينيه. هه ناسه يه كى ئوخه ي هه لده كي شم، زورم
پيخوشه به و ئاخري و ئوخريه خويني چه ند كه سيك نارپيزين و چه ند
خوشك و دايكيك ره شيوش ناكه ين.

پاسه كه له دووره وه وه ستاوه، چاوه رپى ئه نجام ده كات، يه كيك
له برادره ره كان ده نييرم، پيى بلين بيت به رپوه. كه ده چينه وه
ناوپاسه كه، تفه نكه كه م ده خه مه وه باوه شم و لىي ده خه وم، كاتى
چاو ده كه مه وه، سه عاتيك دواى نيوه شه وه، گه يشتووينه ته سه ر
سنور.

لافوی تەپ و تۆز

سى حەفتە يە لە ناو تە پوتۆزدا دەژىم، قژم چە شنى خورى مەپ
 رەق بوو. بىست و يەك رۆژە جگە لە دەست و دەموچاوم ئاو
 بەرگيانم نەكە وتوو. هيندەى نە ماوہ ئەسپى تيمبەدات. ناوگە رووم و
 سيبەكانم تويزالى قور دايپوشيوہ.

بارەگاكە مان لەسەر چەقى ريگاكە يە، ئەگەر بكرى پيى بوترى
 بارەگا، چونكە لە كەلەكە بەردى زياتر نيە. ھەر سەركردە يەك يان

پاسهوانى ھەر سەركردەيەك بە لاندگروۆزەرى مۇدبىل بەرزەوہ بە خىرايى دەدات بەلاماندا، فەردەيەك تەپوتۆزمان بەسەردا دەبارىنى. بەردەوام تۆز و خوۆلى ئوتومبىلمان بەسەردا دەبارى. دەلئىي لە ناوجەرگەي بىبابانەكانى خوارووداين و گەردەلوول ھەلئىكردووه.

لەو باوہرەدا بووم سەركردەكان دەرس و پەند لەم شكستە وەردەگرن و چىتر خوۆيان لە خەلك و پىشمەرگە جياناكەنەوہ. كەچى ھەر كە لە سنوور دەپەپىنەوہ و لە شوپىنى مەترسى دەردەچىن، ديسان ديوار لە نيوان خوۆيان و پىشمەرگەدا دروستدەكەنەوہ. ديسان عەيش و ئۆشى خوۆيان دەستپىدەكەنەوہ. بەكردەوہ ئەوہ دەسەلمىنن كە ئەوان لەسەر بەردىش بىت ھەر مىرن و وەكو مىر دەژىن. بۆيە ئىستا بە تەواويى گەيشتوومەتە ئەو باوہرەي كە ئەمانە قەت دەرس و پەند وەرنەگرن، ھەر لە تەنگانە دەرچوون دەچنەوہ سەر خووہكەي جارانيان. پىمابوو كردەوہي ھەندى لە سەركردەكان لە نەزانىنەوہ سەرچاوہ دەگرىت، بەلام ئىستا دەزانم بە دەستى ئەنقەستە. ھەنووكە دەزانم زۆربەي سەركردەكانى ئىمە سەيرترىن ئەكتەرى ئەم دنيايەن، ھەرچى دەكەن جگە لە نواندن شتىكى دىكە نىيە. ھەمىشە بە دەم شتىك دەلئىن و بە كردەوہ شتىكى دىكە دەكەن. سەركردەيەك لە بەردەمى خەلكدا ھاوار دەكات: (ئىوہمان لە پشت بى بەغداش رزگار

دهكەين) كه چى بۆ به يانى ده بيبينم به ره و سنوور راده كات. سه ركرده يه ك بپۆ بۆ لاي وه ها گویت لیده گریت، هه موو گيانى ده بپت به گوئ، كه چى دواى ئه وه هه رچى ده كات پپچه وانهى ئه و شتانه يه كه پپت وتوه! سه ركرده يه ك باسى ئاشتى و ته بايى و يه كپزى ده كات، كه چى به يانى شه پ قه وماوه و كۆمه لئى كورپ هه ژارپش بوونه ته قوربانى. له هه مووى ناخۆشتر ئه وه يه درۆ به دهم شه هیده كانیشه وه ده كهن، يان شه هیده كان ده كهن به شايه تى درۆ و ده له سه كانى خۆيان، وه ها باسى دلسۆزى و پاكى بپگه ردى خۆيان ده كهن، شه هیده كان قه رزاربار ده كهن، به مه ش هه ميشه نايه لئ شه هیده كان له گۆره كانیشه ياندا ئارام بگرن، هه ميشه رايانده چله كپنن.

ئه مپستا ئه وان شاهانه ده ژين و ئيمه ي پپشمه رگه ي داماوپش خواردنى سى ژه مه مان برپتپيه له ناوساجى و چا. گوايه ئه م خواردنانه حازر به ده ستن. بۆيه من ته واو بپزاربووم له م جۆره ژيانه. ئه م جياوازيه ي نپوان ئيمه و ئه وان، وه كو داركونكه ره خه ريكه مپشمك كلۆر ده كات، هه رچه ند ده كه م چپتر ئه مه م پپ قووت ناچپت.

به هپچ شپوه يه ك ئه مه ي ئپستا له پپشمه رگه يه تى جاران ناچپت، جاران هه موومان يه كسان بووپن، له سه ر يه ك خوان نانمان ده خوارد،

پيئلاوى يەكمان لەپى دەکرد، جلوبەرگى يەكمان لەبەر دەکرد،
خۆمان جلوبەرگى خۆمان دەشۆرد، ھەموومان خەفەرياتمان دەگرت
و خزمەتى يەكتريمان دەکرد، پيئكەوہ لە يەك سەنگەردا شەپمان
دەکرد، پيئكەوہ خوئينمان دەپژا و ئاويئە دەبوو، ھەموومان بەپى
دەرۆيشتين و پيادە بووين.

دە رۆژ زياترە بير لەم مەسەلەيە دەكەمەوہ. ئاخري ئەمشەو
دەگەمە بريارى كۆتايى، كە چيتر ناتوانم دريژە بەم ژيانە بدەم كە
لە ژيانى سەگ دەچيئ. دەمەوى ھەرچۆنى بووہ خۆم بکەمەوہ
بەناو شاردا، واز لە ھەموو شتى بينم و سەرى خۆم كز بگرم، ھەر
ئيشى بيت دوور لە حەزبايەتى بيكەم و ژيانى خيژانەكەم دابين بکەم.
بەر لەوہى رابكەين بەشى حەفتەيەك گوزەران پارە لە مالماندا
ھەبوو. نازانم ئيستا بەچى دەژين؟ دەمەوى ھەر ئەمرو، دواى
نيوہرۆ فرتەى بۆ بکەم و چيتر نەبمە مقاشى شەپى ناوخۆ، كە ھەتا
ئيستاش نازانم ئەم شەپە لەسەر چيپە و كى ھەلگيرساندووہ؟ ئيمە
بۆچى شەپ دەكەين و لەسەر چى شەپ دەكەين؟

ئيستا لە قەرەغى ئەو چەمە خوپرەم كە لە دۆليكدايە و ھەر
كيلۆمەترى لە بارەگاكانمانەوہ دوورە. سابوونيك و گويزانيم
پەيداكردووہ، دەمەوى ھەرچۆنيك بيت سەرم بشۆم و ريشم بتاشم.
دەبى چەندان شارۆچكە و زالگە بېرم تادەگەمەوہ شارەكەى خۆم،

بۆيە ناکریت بە م سەر و سیمایەوہ خۆم بکەم بە شارۆچکە کە ی نزیك سنورداد. ھەتا بلایی میثکم جەنجالە، دوودل و نیگەرانی، لەسەر بەردیک دادەنیشم و گوئی بۆ ھاژە ی ئاوی چەمە کە شلادە کەم. چاوی تیدەبەرم مەیلە و سەوزە، خۆی دەکیشی بە تاویرەکانی ئەملاولایدا و بە خور سەرە و خوار دەکشی. لە بەرخۆمەوہ دەلیم:

(دەبی ئاوی چەند چۆمی ئاوا بتوانیت تاوانەکانی شەری ناوخوا
بشواتەوہ؟)

شەروالە کەم ھەتا سەرۆی ئەژنۆم ھەلەدە کەم، دەمەوی بچمە ناو
ئاوہ کەوہ.

((ھەلۆیستە یە ک دە کەم، ئەو کاتانە م بیر دە کە ویتەوہ کە لە زیندانی بە عەسدا، لە ئاودەستخانە یە کدا خەریکە خۆم دەشۆم، ئاوہ کە ی زۆر ساردە، بۆیە دەستپیکردن لە دوو شیواز بە دەر نییە، یان دەبیت یە کسەر تەشتیک ئاو بکەم بە سەرما و داچۆقەم پیبکەوی، یان دەبی وردە وردە بە کاوہخۆ بە جامولکە ئاو گیانم تەر بکەم. شیوازی دووہم فت، چونکە تەنیا یە ک چارە کە سەعات کاتم ھە یە بۆ خۆشۆردن، دوا ی ئەوہ زیندانی دوا ی من دەگاتە سەرم و لە دەرگای ئاودەستخانە کە دەدات و دەلی کاتە کەت تەواو بوو. وشکە سەرما ی ئەو خوارەش ئەوہ نەدە ی تر گیانم دەھینیتە لەرزین، بە ھەردوو دەست تەشتە ئاوہ کە بەرز دە کە مەوہ بۆ سەر

سهرم، قيروسياى ليده كه م و دهيكه م به سهرما، وهك ئاژه ليكي
به رباران كه خوي راده وشيني و باراناوه كه له خوي ده ته كيئي،
مچوپكه به له شما ديئ و له حه ييه تا خوم راده وشينم، خهريكه دلّم
ده وه ستي، هه لم له گيانم به رز ده بيته وه. ((

گالته م به هوش و گوشي خوم ديئ، خهريكه به پيلاوه كانه وه
ده چمه ناو ئاوه كه وه. پيلاوه كانم داده كه نم و وهك ئه وه ي پي به
هيلكه دا بنيم هياش هياش ده چمه ناو ئاوه كه وه، ساردييه كه ي
مچوپكه به له شمدا ديئي. يه كسه ر ترسيك دامده گري. هه ركاتيڪ
ده چمه قه راغي ئاويكي خور، حيكايه تي ئه و ژنه م بيرده كه ويته وه كه
به خوي و شه ش منالي ورده وه له كه ناري چه ميك جل ده شوات،
له پر لافا وه لده سي و به خوي و مناله كانويه وه رايانده مالي و
هه موويان ده خنكي. چه ندان ساله م ئه م حيكايه ته م له بيره به بي
ئه وه ي ورده كاويه كانى بزانه، له مه زياترى لي نازانه، نازانه ئه و ژنه
كي بووه وه له كوي ژياوه؟ له چ سهرده ميكد ا ژياوه، جوان بووه يان
ناشيرين، بيوه ژن بووه يان مي رديكي مل هوري مل قه وي هه بووه.
هه وليشم نه داوه بزانه، ناشزانه كي به منالي بوي گيراومه ته وه.

به هه ر دهرده سه ريه كه بيت سهرم ته رده كه م. سابوونه كه ي
ليده ده م كه ف ناكات. دواي چوار جار ته پر كردن و سابوون ليدان
كه ف ده كات. ئيدي قور به لاملدا نايه ته خواره وه، به هه ر حالتيڪ
بيت كه ميك سهرم پاك ده بيته وه.

له ئاوه كه ديمه دهره وه، به پشتوینه كه م كه ميك قرژم وشك ده كه مه وه، به رامبه ر به ردك دده نيشم. چيلكه يه كه له گويزانه كه گيرده كه م، به ئاوى ئه و قووتوهى له به رده ماما داناوه، سابوونيكى باش له ريشم دده م، له بهر ئه و له ته ئاوينه يه ي له سر به رده كه ي به رده م داناوه، ده ست به ريش تاشين ده كه م، له بهر ئه وه ي بيست و چوار روزه ريشم نه تاشيوه گويزانه كه به ئاسانى دايدمه مالى.

له روخسارى خوم راده مينم. تالاولى روزگار به سيمامه وه دياره، ئه و زياده گوشته ي له سر چاوى چه پمه هر وه كو خوى ماوه ته وه نه زيادى كردوه نه كه م. شيتيه كه له نيگامدا به ديده كه م كه نيشانه ي سه رسه ختى و كه لله په قيمه، ئيستاش وه كو گه نجيكى نوزده سال رفتار ده كه م، شتيك باوه رپم پيى نه بيت ديؤ پيم ناكات. شتيكيش باوه رپم پيى بيت، هر ده يكه م ئه گه ر سه ريشم دانا بيت.

خوش ئه وه يه ته نيا به قسه ي خوم ده كه م. سه ركردايه تى بنكردايه تى هر خوم. له گه ل خوم راستگوم، چونكه خوم و يه كه ديوم هه يه به يى رتوش، چاك چاك خوم ده ناسم، ده زانم ناتوانم شتيك بكه م كه باوه رپم پيى نه بيت، خه لكى چى ده لپن بابيلين، ده مى خه لكى به من ناگيرى، هينى خوم نييه بينوقينم، بويه قسه ي خه لكى فه راموش ده كه م. ئه گه ر بمه ويى به قسه ي خه لكى

بجولیمه وه، وهكو مهيمون هه لمده په پښتن. باوه پرى ته واوم به و قسه يه
هه يه كه ده لیت:

(كرده په شيمان به نه ك نه كرده په شيمان.) به خوم ده لیم:

(هیی دیو به همهن، ئم سهرچلی و سهرسه ختییه ی ئه مجاره

سهرت پی دانه نی، ها!) وه لامی خوم ده ده مه وه:

(چییه قاره مان ده لیتی ده ترسی؟ لای خوی بریارت داوه هه ر

قاره مان بیت! شهرم له خوت بکه هیشتا هیچ نه بووه، رهنگت زهره

بووه، من و ترس؟ ئای له م داوه شینه! سهریکه و هیناومه و نایبه مه

دواوه، چی ده بی باببی، مردن مردنه لنگه فرتی چییه؟)

((ساته وه ختیکی سه یرم بیردیته وه، ده مه و خورئاو بوونیکی

روژانی کوره وه که یه، چوار پیشمه رگه، به تاqm و تفه نکه وه له

ئوردوگایه کین، هه ریه که مان له مالیک، به رنامه مان وایه به یانه کی زوو

به رله وه ی هیزه کانی حکومت بگه نه سه رمان فجوقی بو بکه ین. له

حه وشه ی ماله که دا پیاسه ده که م، ژنیک به خیرایی له گه ره کی

سه ره وه به ره و خوار ده روات، گویم لییه یه کیک لیی ده پرسیت:

"نه وه خیره وا به پرتا و ده روی؟" وه لام ده داته وه: "ده لین ئه مشه و

هیزی حکومت ده گاته ئیره." بیئه وه ی هیچ خوم تیک بده م ده چمه

ژوره وه و هیچ به خاوه ن ماله که نالیم، ده زانم حکومتیش بیت،

ئه مان پیره میردیک و پیره ژنیکن هیچیان بو نابییت. هیچ

به هاورپیکانیشم نالیم، ده زانم قسه بکه م رنگه بلین به قسه ی پروپیره ژن ترساوی، وه کو ترسه که ی جهر به زه ی لیدیت. به هه موو حسابیک سبه ی نیوه رۆ هیزه کانی حکومت ده گهن. بیخه م نان ده خۆم و لئی ده خه وم، ده لیم چی ده بی بابیی، پیویست ناکات خۆم سه غله ت بکه م. هه رچییه کیش ببیت ماده م وه کو به ری ده سستی خۆم شاره زای ئه م ناوهم، به کونی ده رزیشدا بیت ده توانم به تاقی ته نیاش خۆم ده رباز بکه م. سبه ی به ده م ریوه مه سه له که بو هاورپیکانم ده گپمه وه، ده لین: "باشبوو قسه ت نه کرد، ده باب به ش بهاتایه تاقه تمان نه بوو به و ئیواره یه جووله بکه یین." ((

ده موچاوم ده شووم و خۆم ده گورم، به ره و باره گاکان سه رده که ومه وه. کزه بایه که له روخسارم ده دات و مچورکه به له شمدا دینی. به ده م ریوه خه یالم ده پروات، ده یان پرسیار له میشکما ده وروژی. ده بی مروقی سه ره تایی چون ژیبیی؟ به بی پیخه ف، چون گه رمی بوو بیته وه؟ بلئی ناگر جیگای پیخه فی بو گرت بیته وه؟

((نه وشه وه م بیردیته وه که مه فره زه یه کین و به ئیشیک ده رچووین، چه ند سالی به ره له ئیستایه، هیشتا نه هاتووینه ته وه ناوشار و ناسک نه بووینه ته وه، باوه رمان پته وه، یه که نه ژنو به فر که وتوو، له به رده می که ویلیکدا شه ویک رۆژ ده که ینه وه، هه تا به ره به یان چا ده خوینه وه و پشت ده که ینه نه و ناگره ی به رده وام

داری دهخینه‌سەر، هه‌موومان هه‌تا به‌یانی له‌چهند ده‌قه‌یه‌ك زیاتر ناخه‌وین، بۆ به‌یانی كه ده‌كه‌وینه‌پڕی به‌ده‌م پڕۆه‌ خه‌ومان دیت. چا‌و لی‌كده‌نیم و به‌دوای براده‌ره‌كه‌مدا به‌شاره‌زایی هه‌نگاوم ده‌نیم. چهند چركه‌یه‌ك ده‌خه‌وم، له‌پڕه‌لده‌نووتم و خه‌به‌رم ده‌بیته‌وه، چهند جارێك واده‌كه‌م، دوایی به‌ده‌نم ئیسراحت ده‌كات، وه‌ك ئه‌وه‌ی چهند سه‌عاتی خه‌وتبم، گیانم جووله‌ی تیده‌كه‌ویته‌وه.))

بیر له‌کیسه‌ خه‌وه‌كه‌م ده‌كه‌مه‌وه، ده‌لیم، ئه‌گه‌ر له‌كاتی ئه‌م راكرده‌دا بیانبردايه، ئه‌م چهند شه‌وه‌ چۆن بخه‌وتمايه؟ ره‌نگبوو ره‌ق ببوومايه‌ته‌وه. ئه‌و كه‌سه‌ی كیسه‌ خه‌وی دروستكردووه‌ چهند ژیر بووه، پێخه‌فیگی سووكه‌له‌یه، له‌ناو به‌فریشدا پێی بخه‌وی سه‌رمات نابێ، ده‌چیته‌ ناوی و وه‌كو كیسه‌ل به‌ئاسته‌م سه‌رده‌ردینی، ده‌توانی سه‌ریش بخه‌یته‌ ناوه‌وه. ته‌نها كاتی بۆردومانی فرۆكه‌ ناخۆشه، سه‌ری دنیا‌ت لی‌ دیته‌وه‌ یه‌ك، كه‌ سه‌ری زنجیره‌كه‌ت لی‌ ون ده‌بیته‌، ده‌بیته‌ وه‌كو كرم هه‌ر تل بده‌یت و له‌به‌ر ره‌حمه‌تی شه‌ستیری فرۆكه‌دا بیته‌. وه‌كو ئه‌وه‌ وایه‌ ده‌ست و قاچت ببه‌ستنه‌وه‌ و فریته‌ بده‌نه‌ ده‌ریاوه‌، ناتوانی هیچ په‌له‌قاژه‌یه‌ك بکه‌یت.

كزه‌بایه‌کی تر له‌ روخسارم ده‌دات، گیانم گرژ ده‌كات. سه‌رمای ئه‌م شاخانه‌ گالته‌ی له‌گه‌ل ناكری، دیسان ژیا‌نی مرۆقی سه‌ره‌تاییم دیته‌وه‌ خه‌یال، مرۆف هه‌ر بوونه‌وه‌ریکی بیده‌سه‌لاته‌ له‌ به‌رامبه‌ر

سروشْتدا، ئىتر سەرەتايى بىت يان نا. مرؤف هەرچەندە ئازا و قارەمان بىت له بهرامبەر سروشتدا دەستەپاچە و بىدەسەلاتە. بەفر چەند سپى و جوان و بىگەردە، چەند بە ئارامى و بە كپى دەبارى، كەچى كە ياخى دەبى مرؤف تەفروتونا دەكات. سەرەتا رىگاي لى ون دەكات، مرؤف بە شىوہ يەك لەناو كپىوہى بەفردا سەرى لى تىك دەچىت، وەك ئەوہ وایە كە وتبىتە ناو گىزاويكەوہ، هەر بە دەورى خۆيدا وەكو بابە خولى دەخولیتەوہ. ئىنجا لە گەلوگون و ناولنگىيەوہ سەرما دەچىتە گيانىيەوہ، وردە وردە رەق دەبىتەوہ، ئەگەر تىر بىت تارادەيەك بەرگرى دەكات، بەلام كە برسى بىت زووتر پەلوپۆى دەشكى و زووتر تەسلىمى مردن دەبىت. ئەو دەمانە مرؤف بە تەنيا بىت يان بە كۆمەل جياوازيەكى ئەوتۆى نىيە. چەندىن پىشمەرگە و فەرماندە و كورى قارەمان لە بەفردا رەق بوونەتەوہ. خۆشم يەككىم لەوانەى بەرىكەوت لە رىگەى رەقبوونەوہ گەراومەتەوہ و قوتار بووم، لەو مەرگە ساتەدا فەرماندەكەمان پىش ھەموو شتىك پىمان دەلى: (گەلوگونتان بپىچن).

ھەر كە سەيرى لافاودەكەم، ئەو دىمەنەم بىر دەكەووتەوہ كە قەت لە يادم ناچىتەوہ، يەكەم سات ئاوى رووبارەكە ئارامە، دەلپى بۆسەى ناوہتەوہ و فىل لە خەلكەكە دەكات بۆ ئەوہى ھەروا مېش ميوانىان نەبىت و بە خۆشحالىيەوہ لە پشتى لافاوەكە بپوانن. ئان و

سات وەكو فيليک دەکه ویتە سەرپاشوو و دەقیژینی و هەرچی بیته بەردەمی پان و پلیشی دەکاتەو. لەپەر لافاوەکه بەرز دەبیته وە هەموو شتیەک لەگەڵ خۆیدا رادەمالیت، مرۆف و ئوتومبیل و عەرەبانە و دار و درەختی شکاو، هەرچی هەیه وەکو پووش و پەلاش دەکه و نە سەر ئاوەکه و لەگەڵ خۆیدا رایان دەمالی، بەلام کەس نازانی بۆ کوێ؟ هەموو شتیەک دەبیته تەختەیهکی سەر ئاو کەوتوو و لەبەر رەحمەتی ئاودایە کە یاخی بوو و هیژ نییه ئارامی بکاتەو، هەتا خۆی ئارام نەبیته وە.

لە دۆله کە دیمە سەرەو، تەپوتۆزی سەیارە ی سەرکرده کان بەردەوامە، بارەگا و چادرەکانم وەکو خیلە قەرەج دیتە بەرچاو. دیسان لە دالی خۆمدا بریارە کەم تاوتوی دەکەم. دەبی دوا ی ناخواردنی نیوهرۆ بکە و مەری. بەپی ئەو پرسیارانە ی سەبارەت بە دووری شارۆچکە کە ی نزیك سنوور کردوومە، بەچار سەعات و نیو تاپینج سەعات دەگەمە ناوهراستی شارۆچکە کە. کەواتە بەبی خۆماندوو کردن لەگەڵ تاریک داها تندا خۆم دەکەم بەناو شارۆچکە کە دا. بۆ نەگبەتی شارەزای زۆریه ی ریگا کانم، بەلام هەرگیز بەم ریگایە دا نەپۆیش تووم و شارەزای نیم.

دوا ی نان خواردنی نیوهرۆ سی ناوساجی دەکەمە پەپۆیه کە وە و لە گێرفانمی دە ئاخنم. بەبی ئەو هی کە س هەست بکات، تا قەمە کەم

ده به ستم و تفته ننگه که م ده که مه شانم، کیسه خه وه که م ده خه مه بن ده ستم و له پر ون ده بم. ده چم بو لای برا که م بو ئه وهی مائئاوایی لیبکه م و شته کانی ته سلیم بکه م. ده بییه مه لایه که وه بو ئه وهی که س گوئی له قسه کانمان نه بیئت. یه که م که س و دوا که سه که برپیاره که می پیده لیم. هه رچه نده به سیمایدا دیاره که پی ناخوشه و ترسی ئه وهی هه یه حزبی (B) بمگری و له سیداره م بدات، به لام هیچ نالی، چونکه ده زانی برپیارمداوه و سه ریشم دابنیم گویم لینییه. پیمخوشه که ده لی:

(من نایه مه وه.) چونکه مه سئوولیات یه ئه ویشم دیته ئه سستو، بو خوم گرنگ نییه به لامه وه چیم به سه ردیت، ده گیریم، ده کوژریم، گرنگ ئه وه یه ئیتر چروچاوی ئه و سه رکردانه نابینم که وه کو خزمه تکار له پیشمه رگه ده روان. ته واو گه یشتوو مه ته ئه و باوه ره ی ئه وهی ئیستا هه رچییه که بیئت کوردایه تی نییه، ده بی چ کوردایه تییه که له وه دا هه بیئت، له سه ر هیچ کوپی فه قیرو هه ژار به کوشت بده ی؟ ئه مه نه که هه ر کوردایه تی نییه و خزمه تی کورد ناکات بگره له هه موو ئامانجه کانیش دوورمان ده خاته وه، تف کردنه له وهی له رابردوودا کردوومانه، له به رچاوی هه موو دنیا سووک و ریسوامان ده کات. دلنیام ئه گه ر سه رکرده کان خه می خوینی

خه لکیان هه بیټ، ئه گەر له جیاتی زمانی چهک زمانی عه قه لّ بخرنه
گه پ ده توانین شه پ نه که یین.

تاقم و تفهنگ و کیسه خه وه که م ده دم به براهه م، گه رفانه کانم
ده گه پیم بزانه چهرم پییه، ناسنامه ی پشمه رگایه تیم پییه ئه ویش
ده ده مه ده ست براهه م و ده لیم:

(هیچم پی نه بی له مه باشتره.) که مالئاوایی لیده که م پی ده لیم:

(هه رکه سی لئی پرسیت له کوئییه؟ بلئ نازانه، ده میکه نه مدیوه.)

یان هه رچییه که به باش ده زانی و کیشته بۆ دروست ناکات ئه وه
بلئ. ئه گه ر پیویستت به پاره بوو ده توانی تفهنگه که ی من
بفرۆشیت.)

یه کتری ماچ ده که یین و ده که ومه پری، گوندیک له خوار

باره گاگانه وه یه، نیو سه عاتی دووره، له دلی خۆمدا ده لیم، هه ر

که سی پرسیارم لیبکات، ده لیم مالی خزمیکمان له و گونده یه و
ده چه ئه وی.

5

بوار

سى رۆژ دواى ئه وهى له سنور توند ده كرئين، چيشته نگاوى رۆژى چاره م هيژىكى شپه خورى حزبى (B) كه هر بيست سى كه سى ده بن، ده گنه سه رمان وه هندی ته قه ده كه ن، له ناكاو ئارامى سنوره كه ده شيوى و پشيوويه كى سه ير ده كه ويته ناومانه وه. ده بى به فرکان فرکان و راکه پراكت، ده لئى (ده) دانه فرۆكه ي جه نگی بۆردوومانمان ده كات.

له ماوهی که متر له سه عاتی کدا هر هه موومان ده که نه ئه و به یری
 چه مه که وه. ئه و هه موو خه لک و چه کداره که ژماره یان چه ند هه زار
 که سی ده بی له ترسی ئه و چه ند ته قه یه ی ئه و هیزه ئه ژنۆیان
 ده شکێ. وه ک ئه وه ی سه راپایان یاده وه رییان سه راپیته وه و سه فر
 بوویته وه، تاکه شتی که بی ری لیده که نه وه ئه وه یه، چۆن به په له
 ده ست بدنه یه کی که له که لویه له کانیا و خۆیان بگه یه ننه ئه و به یری
 چۆمه که، ئیتر چه ک و چۆله بیته، به تانی یان راخه ر یان قاپ و
 قاچاخ یان هه ر شتی کی دیکه. هه موو باوه رییان وایه ئه و به یری
 چۆمه که جیگای ژیا نه و ئه مبه ریش گۆرستانی مه رگ. هیمن گوته نی
 (ئه و بستۆکه ی دوژمن ناوی نا سنوور). لیره دا ده بیته فریاد په رس.
 دیاره ئه و پشیوی و شپه رزه ییه له وه وه سه رچاوه ی گرتووه، ئیمه
 هیشتا نه په رزاوینه ته سه ر ئه وه ی چه ره سیات ده رکه یین، هیچ نه بی
 ناگامان له و خه لکه بیته که دوامان که وتوون، هه روا به بی هیچ را
 وته گی ری که ئه و خه لکه مان له و دوله دا کۆ کردۆته وه و هه موو شتی کمان
 داوه ته ده ست خوا.

له و پشیوی و بگه ره و به رده یه دا فه رمانده ی بالای هیزه که مان
 به شه رمه وه، له من و براده رانی تر ده پارپیته وه بو ئه وه ی
 سه رکه وینه سه ر شاخ و روویه رووی هیزه که ی حزبی (B) ببینه وه.

ئه و فه رمانده یه ی که جاران قهت به بی پرسگه نه مانده توانی
 روخساری ببینین و هه میشه بو بچووکترین شت، ته نانهت بو کړینی

گسکيک، بۆمان دهنووسى: (ئەمرت بەچىيە؟) ئىستا بەوپەرى
 كەساسىيەوہ ليّمان دەپارپتەوہ بۆئەوہى لەگەلى سەرکەوینە
 سەرشاخ و بچينە شەپرى دوژمن. گەرچى ئەو زۆر پشستى بە
 فرماندەكەى ئيمە قايە، بەلام من دلنيام فرماندەكەى ئيمە
 دەرکردنى مال و منالەكەى لە ھەموو شتەك بەلاوہ گرنگترە. بۆيە
 بەخشكەيى وەكو ريوبيەك كلى دەخاتە ناوگەلى و خۆى دەدزيتەوہ،
 بەرەو چۆمەكە ملدەنى، كاتى دەبيينم كۆلئىكى داوہ بە كۆلیدا
 ھىندەى يەك رەشكە كا دەبيت، لە بەرخۆمەوہ دەلیم: (ئەمەش
 كورى تەنگانە!)

ھەرچەندە ھەزم لە چارەى فرماندەى بالاي ھيزەكەمان نيە،
 چونكە ھەتا بلئى پياويكى لووت بەرز و وشكە، بەلام ھەرچەند
 دەكەم ويزدانم قبول ناكا خۆمى ليبدزمەوہ، بۆيە كيسە خەوہكەم
 دەدەمە دەست براكەم و بە ھەورازەكەدا شوينى دەكەوم. بەرەو
 سەرشاخ دەكەوينەرى. بە ھەموومان دەكەسى دەبين. ھەتا سى
 لۆفەى ھەورازەكە دەبەرىن من و فرماندەى بالايەكەى لە
 پاسەوانەكانى دەمىننەوہ، كە دەرئىكەى رەشتالەى لاوازە، وەكو
 سىبەرەكەى قەت لە داوى نابيتەوہ، بە دلنيايەوہ بۆ ناو ئاگریش،
 وەكو كەرىك چاوى بەسترابيتەوہ، بە داويدا ملدەنى. ئەوانى تریەكە

یہ کہ قہ لفری بۆ دہ کەن. فەرماندەى بالا بە هەناسە برکێوہ
ئاوریکمان لیدە داتەوہ، کە تەنیا من و پاسەوانە کەى دەبینی، دەلی:
(بابگە پیننەوہ بە سى کەس شەر ناکری.)

کە دیمە خوارەوہ، بەر لە هەر شتیک چا و بۆ براکەم دەگیڕم. لە
قەرەغی چۆمە کە وەستاوہ، دیارە چاوەرپم دەکات. کە من دەبینی
وہ کو گول دەگەشی تەوہ. خەلکی کەم لە مەبرەوہ ماونە تەوہ و
هیشتا نە پەریونە تەوہ. بوارە کە پالە پەستویە کى زۆری لە سەرە.
چاوەرپى ئەوہم کە مێک چۆل بیت و بە سەر بەردە بازە کاندە
بپەرمەوہ.

لە پۆلى دووہمى سەرەتایىیەوہ رقم لەوہیە ناو پیللۆوہ کانم ئاوی
تیبجیت و گویم لە و جلقە جلقە بیت کە لە کاتى رۆیشتندا دروستى
دەکات. ئەم هەراسانییەم لە و سالەوہ لە لا دروست بووہ.

((بە یانییە کى ساردە، لە پۆلدام و یە ک کوندە میزم پییە.
وختە بیکەم بە خۆما، بە مامۆستا سەرسپییە شە لە ورگنە کە دەلیم:
"مامۆستا بچم بۆ سەر ئاو. " دەلی:

"دانیشە، جنۆکە. " پاش کە مێک هاوارم لێهەلدەسى:

"مامۆستا وا میزم کرد بە خۆما بابروم. " دەلی:

"تێهەلدانت هاتووہ، سەگى سەگباب. " ریک میز دەکەم بە خۆما و
هەردوو پیللۆوہ لاستیکە کەم پیر دەکەم لە میز. مامۆستا لە سەر

کورسییه که ی هه لده سی و به دار دیته ویزم، له کاتی کدا به دار به لالوو که که ده کیشی به پشتما ده لیت:

"دهی، دهی، بۆ ماله وه. میزنی بۆگه نی سه گباب." کاتی به سه ر کاشی پوله که دا هه نگاو ده نیم ناخۆشترین شت به لامه وه ئه و شلپه ی میزه یه که له ناو پیلاره کانمدا جلقه ی دیت. ((

هه تا ئیستاش قه د و بالا و سه ر و سه کوتی ئه و مامۆستایه م له بهرچاوه، بالا مامناوه ندیه کی قه له وی بی مله، ریک که لله ی نووساوه به شانیه وه، وه کو به راز وایه ناتوانی ئاوپر بداته وه. ئه گه ر قژی بۆیاخ نه کات و رهنگی قژی ئیستا وه کو ته لی ژهنگاوی نه بیته، ده بی هه نووکه قژی وه کو به فر سه پی بیته. قسه ی خۆمان بیته ئیستاش داخی ئه و مامۆستایه م هه ر له دلایه، زۆر جار له په ناو پاساردا چاوی بۆ ده گپرم، بۆ ئه وه ی هه ر بۆ خۆشی، یه ک بۆکس بکیشم به ناوچه وانیدا و چاویلکه که ی بشکینم. بیگومان له بهر ئه وه نا که من که سیکی قین له دلّم و قه ت شتم له بیر ناچیتته وه و وه کو ناسکه رۆشن بیره کان ده لێن، لیبوورده نیم، به لکو له بهر ئه وه ی ئه و سه له هه ر لیم نابریته وه. به هه ر شیوه یه ک باسی ئاو بیته ناو ناوانه وه ده لیت: (وه کو میزه که ی به همهن!) ئیتر باسی لافاوی چینیش بیته، دیتته وه سه ر من. تا وای لیدیت خۆشی له بابه ته که بیزار ده بی، به لام به شیوه یه کی تر ئازارم ده دات، هه ر که سیك قسه یه ک بکات ده لیت: (ببیره وه مه یکه به میزه که ی به همهن!)

لهو ساله وه ناهيټم ناو پيلاوه كانم ته پر بيټ. له هر ئاويك بدهم
پيلاوه كانم داده كهنم و ده يانگرم به ده ستمه وه، يان قه يتاني
پيلاوه كانم ده به ستم به يه كه وه ده يانكه مه ملم و له و به ره وه له
پييان ده كه مه وه. له و ساله وه رقم له پيلاوي بيټه يتانه، هه ميشه
حه ز ده كه م، پيلاوه كانم توندو تول بن.

براكم پيلاوه كانی داده كهنی و ده په ريټه وه. منيش وه ك هر
كاتيكي ئاسايی، هيواش هيواش پی ده خمه سر به رده بازه كان.
پيشمه رگه يه ك به تاقم و تفنگ و كوله پشتي كه وه ده بينم، به پرتاو به
پيلاوه كان ييه وه خوی ده كات به ناو ئاوه كه دا و ده لی:

(كوړه ده خاوه خاو واگيرايڼ). ده ننگه كه ی ده ناسمه وه، به لام
له به رنه وه ی پشتی ليټمه، دلنيا نيم كييه؟ له و به ره وه كه لاده كات وه
ده يناسمه وه. جه ربه زه - يه. چاكي ده ناسم، به لام ئيهمالی ده كه م.
ده زانم نه گهر مه رجه بايه كي بكم، ئيسنا حيكايه تي دنيا م بو
ده گيړيټه وه و وه كو قير و زفت پيټمه وه ده لكی.

جه ربه زه، كورته بالايه كي موو زه ردی چاوشينه. پيش نه وه ی
نازناوی جه ربه زه ی به سه ردا دابري، به سی به سی بانگی ده كه ن،
چونكه له پشتويټه به ره و خواری ريك هينده ی له پشتويټه
به ره و ژووی ده بيټ! زورترين شاره زايی له هه موو جوړه چه كيكي
سووكدا هه يه، به لام هه رگيز به شداری هيچ شه ريكي نه كړدوه.

چونکہ جاران ترسنۆکتیرین پیشمەرگه بووه، ئه وه ئیستاش ههروایه .
 هه ر له ئه نجامی ئه و ترسنۆکییهیدا فه رماندهیه ک هه ر بۆ رابواردن
 ناوی ده نی جهرهزه . ئیتر هه یچ که سیئ که به ناوی خۆیه وه یان به سی
 به سی بانگی ناکات. نه خۆشیی ره بووی هه یه، هه میشه په مپیکی له
 گیرفاندایه، له هه ورزدا زوو زوو داده نیشت و په مپ لیده دا. رۆژیک
 فه رماندهیه ک ده هری ده بیئت و ده لئیت: (ئهم سه گبابه ره بووی نییه،
 سه گه نازیتی، ده بی هه میشه ئاگامان لئی بیئت، باشه ئیمه شوپش
 ده که یان ره وزه مان داناهه؟) ئهم نه خۆشییه بۆته خیر و
 به ره که ت بۆی. هه یچ فه رماندهیه ک نایباته شه ره وه هه موو ده لئین:
 (به رگه ی راکردن ناگریت و ده خنکیت.) خۆش ئه وه یه له دووریشه وه
 هه ر ده ترسی.

((مانگی سییه، هه وت رۆژه بووم به پیشمەرگه، بۆ ئه وه ی
 شاره زایی له به کارهینانی ئار، بی، جی، کلاشینکۆف، ده مانچه،
 هه لدانی نارنجۆکدا، په یدا بکه م ده منیرن بۆ لای جهرهزه ده بی له
 ماوه ی یه ک رۆژدا، به یانی هه تا ئیواره فیرم بکات. ئه و رۆژه زۆر به
 چاکی فییری ئه و چه کانه م ده کات، به راستی له و بواره دا
 مامۆستایه کی به توانایه، ئه وه ی له ماوه ی ئه و رۆژه دا فیرم ده کات
 ده بیته بنه مایه ک و قه ت له بیرم ناچیته وه. ئیواره درهنگ مۆله ت
 وه رده گری، شه و له ماله وه بیئت و به یانی بیته وه بۆ باره گا. ئه و

گوندەى ماله كەى لىيە، دوو سەعاتە پرى له باره گاكه وه دووره .
سەعات دوانزەى شەو سەرە حەرەسياتى منە، هيندە نازانم له
بەردەمما قوت دەبيته وه، دەلى:

"ئەمشەو سوپاي دوژمن هيرش دەكات." فەرماندە له مالى
ئەنجومەنە كە كۆنكەن دەكات، دەچم هەواله كەى جەرەبەزەى
پيدەگەيەنم دەلى:

"بە جەرەبەزە بلى بيخەم لىي بخەويت، هيج ناييت." قسەكەى
پيدەلنم و دەچييت دەخەويت، قسەكەى جەرەبەزەش فشە
دەردەچييت، هەتا ساليك دواى ئەو شە سوپا هيرش ناكات. ((

لەگەل براكەم و دوو پيشمەرگەى تردا چوار قولىي
دەكە وينە پرى. ئەو هەورازەى كە لەمبەرى چۆمەكە وه وادەزانی بە
نيو سەعاتى دەتوانى بگەيتە لووتكەكەى، چەندىن ملەى هەيە و هەر
دريژدەبيته وه، هەتا دواى نيوهرۆ بە هەناسە بركى و وچاندانە وه
ئىنجا دەتوانىن بگەينە ناوقەدى. لەناو قەدى هەورازەكەدا كاتى
دەمانەوى پشووئەك بەدين، زۆر قسەى سەير و سەمەرەى هاوپرێكانم
لەبارەى هەورازە وه ديته وه بىر.

(هەرواز، تەنيا لە شيعردا جوانە، دەنا گەواد هەيە بە هەورازدا
سەرکەوى و وهسفى جوانييه كەى بكات؟ - هەورازى كوور پشتى
شاخيكي بە عومرە، بۆ پيشمەرگە دانەويوه - ئەو شاعيرەى ئەمەى
وتووه، لەوه ناچييت قەت بە هەورازدا هەلگەپرا بييت، چونكە ئەوه

پیشمه رگه یه که بۆ هیچ هیژیک دانانه وی که چی بۆ هه وراز دادنه وی، کاتی به هه ورازدا هه لده زنی وه که ئه وه ی کرنووشی بۆ به رییت سه ری بۆ نه وی ده کات.) ئه مه قسه ی پیشمه رگه یه که خۆی ناوده نی هه وراز، که چی چله ی ناچی ته سلیم ده بیته وه و ناوه که ی خه سار ده کات.

هه لمه ت بالنده رۆژیک ده چیته به رده می هه ورازیک، که وه کو دارسه رو ریگ به ئاسماندا چوه، ده یه وی سه یری لووتکه که ی بکات، ریگ کلّو و جامانه که ی به پشت سه رییدا ده که ویته خواره وه، سه یریکی ئاسمانی شین ده کات، تفیک ده کات و له به رخویه وه جنیویک ده دات، ئه وسا به تووره ییه وه ده لیت:

(ئاخر من به چی تیگه یشتووی؟ به مروفتیکی ته مه ل و ته وه زهل؟ که هیچ کاریک ناکات و ده خوات یان به بالنده یه کی سووکه له، که به که یفی خۆی ئاسمان ته ی ده کات؟) ئیتر ئه وه نده ئه م به سه رهاته ده گپریته وه تا پیی ده لئین، هه لمه ت بالنده .

ئه م هه ورازه ی که ده لئیی شه وی یه لدایه و هه ر نابریته وه، ناوده می ئه و خه لکه داماو نه کرده یه ی وشک کردوه، که په له یانه بگه نه لووتکه که ی، له جیاتی ئه وه ی به شینه یی و به هه وای شان ریبکه ن، جرت و فرتیانه . بۆیه مه تاره که ی قه دی من بووه ته کاریزی

وہستا شہریف، چہند کہ سئیٰ لہ خنکان رزگار دہ کہ م، ہر کچی ناسک و نازدارہ لیم دہ پارپتہ وہ و خوئی بہ قوربانم دہ کات، بوئوہی بہ ئاستہ میس بیت دہ می تہر بکہ م. دہ زانم گرنگی مہ تارہ ئاوہ کہ لہ ہی کیسہ خہ وہ کہ کہ م تر نییہ، بوئہ جاری وایہ ناہیلیم ئاوہ کہ لہ قورگی نازداریان بچیتہ خواری لینیان دہ گرمہ وہ.

کاتی دہ گہینہ لووتکہ ی ہہ ورازہ کہ خوړئاوا دہ بی، بہ ناچاری لہ کہ ناری گوندیک لادہ دہین، شہش پیشمہ رگی تریش لہ گہ لمان دین و دہ بینہ دہ کہ س. تہ نہا نان و چای وشکمان پییہ، دووکہ س دہ نیترین بو گوندہ کہ، تا بہ ہر نرخیک بیت ہہ ندی ہیلکہ بہ یدا بکہن، درہنگانی بہ دہستی بہ تال دہ گہ پینہ وہ، خہ لکی گوندہ کہ بہ (دہ) بہ رابہ ریش یہ ک ہیلکہ یان پینافروشن، پیشیان دہ لینئہ گہر چہ کتان پینہ بووایہ نہ ماندہ ہیشت لہ سہر زہویہ کہ شمان دابنیشن. نازانم بوچی ئہ و گوندہ ی لہ ناو سنووری ئیراندایہ و قہت نہ بووینہ تہ میوانیان ئاوا رقیان لیمانہ؟ بہ ناچاری بہ نان و چا رایدہ کیشین، وہکو مروقی سہرہ تابی لہ دہوری ئہ و ئاگرہ ی بو چالینان و خو گہرمکردنہ وہ کردوومانہ تہ وہ، خرہ بینہ وہ.

درہنگانی من دہ چمہ ناو کیسہ خہ وہ کہ مہ وہ، ئہ وانیش ہر لہ سہر خو لہ کہ رادہ کشین و بہ تانیہ کانیان لہ خو یانہ وہ دہ ئالینن، ہہ تا نیوہ شہ و خہ یالات ناہیلئی خہ و بچیتہ چاوم، ریوارو سہ ریاس ہر دینہ وہ بہرچاوم.

(هەردووکیان پیشمەرگە ی کۆنن. رییوار کە گەنم رەنگیکی باریکە لە ی قژ پیری ناوچەوان قۆقزە، بە ئاستەم بە لە ی چە پدا دە شە لی، بە رادە یە ک ئە گەر جوان دیقە تی نە دە ی هە ست ناکە ی دە شە لی. خووی بە وە وە گرتووە نینۆ کە کانی دە کەرۆژی، کە قسە دە کات زۆر جار دە ست لە گوئی چە پی دە دات. هە می شە باسی چالاکی و ئازایە تی یە کانی خو ی دە کات و باسی ئە و بە عسیانە دە کات کە ئە و کوشتوونی، هە ردە م چوست و چالاکە و لە ئە رکی بارە گاکە دا هەر گیز در یغی ناکات. بە یانیان زوو لە خە و هە ل دە سی وەر زش دە کات، باسی ئە وە دە کات سالانی پیش راپە رین لە کاتی جە و لە دا هە می شە لە پیشی پیشە وە بوو، کە س نە بوو هە ل پری رۆیشتندا پیشی بکە ویت و لە کاتی لیقە وماندا هی ز نە بوو و رە ی بپوخینی. لە بارە گاکە مان قە ت رۆژیک نابینم خۆر کە وتبی و رییوار لە ناو جیدا بیت.

سە ریاس پیاویکی کە لە گە تی سوورو سپییە، تە وقی سە ری رووتا و تە وە، ددانە کانی ریک و سپی، ئاسایی قنج و قیت دە پروات، بە لām ئە گەر بە ئاستە می ش رابکات بە هە ردوولادا دە شە لیت. سە ری پە نجە ی دۆشا و مژە ی دە ستی راستی پە رپو ه. زۆر تاقە تی قسە ی نییە بە لām کاتی دیتە قسە، ئە وە نندە ی باسی دە رمانە کانی و ئازارە کانی جە ستە ی و پارچە کانی ناو لە شی دە کات بواری هیچ

شتیکی دیکه ناهیلتیه وه، هه میشه ده خه وی و قهت حه ره سیات ناگریت. ری رویشتن و هه لسوکه وتیشی ری که له هی که سیکی سه قهت و که مئه ندام ده چی. به رله وهی رابکهین ئەمه واقیعی حالی هه ردووکیانه.

ئو روژهی ده قوچینین و له سنوور خویمان ده گرینه وه هه ردووکیانم ده بینم، سه رتا که به پاسه که ده دین به لای ریباردا تووشی سه رسووپمان ده بم، وه که نه وهی سووننهت کرابی گه لاو گه ل ده روا و بستنی زمانی ده رکیشاوه، که پاسه که ی ده بیننی رهنگی روشن ده بیته وه و تهخت له سه ریگه که داده نیشیت، به لام دیاره سایه قی پاسه که ش میشکی به فیشاله کانی پر بووه و ده زانی چه ند فشه که ریکی گه وره یه، بویه به خیرایی له ریگا که لاده دا و ته پوتوزه که ی ده کات به سه ریا، دوی لاجوونی ته پوتوزه که له سه ری، چاوم له ده میتی تۆپه لی جنیو ناراسته ی خوشک و دایکی سایه قه که ده کات. له ئاوینه که شدا چاوم له روخساری سایه قه که یه که بزه ده یگری و ده لی:

(فشه که ری گه وره ی گه له که مان، ئاوات لیده که م.)

دوی نیوسه عاتی تر که له دووره وه سه ریاس ده بینم، یه کسه ر به سایه قه که ده لیم، که گه یشتینه لای بوه سستی بوئه وهی سه رکه وی. که سه رنجی خوگۆرین و ری رویشتنی ده دم پیشمه رگایه تی جارن و ری رویشتنی جارانی تیدا ده خوینمه وه.

جووتیٰ ئەدیداس و قاتیکی که تافی و پشتوینیکی پان و تاقمیکی
 شەش مەخزەنی و لایت و زەمزەمی، تەنگەکەیی کردۆتە شانی
 راستی و کیسە خەوێکەیی بە پشتیدا شوپکردۆتەو، جامانەییەکی
 کردۆتە ملی، هەرچەندە سەر دینم و دەبەم نازانم سەریاس پێشان
 ئەم شتانەیی لە کوی قایم کردوو، چونکە سالی زیاترە لەو
 بارەگایەدا پیکەوین هیچ یەکیک لەم شتانەم لێنەدیو. کاتیکی

دەگەینە تەنیشتی پاسەکە دەووستی و سایەقەکە پیی دەلی:

(فەرموو هاوپی سەریاس سەرکەو. پیم سەیرە کە دەلی:

(زۆر سوپاس حەزەدەکەم بە پی برۆم.) چەندی پێدەلێت
 سەرناکەوێت. خۆشم دادەبەزم و هەرچەندی پێدەلێم سەرناکەوێت،
 دەست دەدەمە بالی بو ئەوێ بە زۆر سەری بخەم، هەست دەکەم
 ئەو کەسە نەخۆشەیی جارێ نێیە پیم دەلی:

(دیو بە هەمن لێمگەری، ئیدی کاتی سەیارە بە سەرچوو، دەبی

لاقەکانمان بکەینەو بە سەیارە.) دەلیم:

(ئاخر هیشتا چوار سەعات پیادە ری ماو بو سەرسنوور.)

دەلی:

(گوئی مەدەری بە هەوای شان دەیبڕم.) بە ناچاری وازی

لێدەهینم، بەلام هەمیشە دیمەنی سەریاسم لە بەرچاو و هەرگیز لە

یادم ناچیتەو.)

بهیانی، پیش هموویان خه بهرم ده بیته وه، له کیسه خه وه که م
 دیمه دهره وه، وشکه سه رمایه کی وای هه یه، ده چیتته ناو
 ئیسفانه کانه وه. به هر حالیک بیته ناگریک ده که مه وه و قوری
 چاکه ی ده خه مه سه ر. له به رخومه وه ده لیم: (هر چاکه، چاکه).
 به دیار ناگره که وه داده نیشم، ته زووی ناگره که له ناو له پم ده دات،
 ههستیکی خوشم پیده به خشیته. ناگریکی میهره بانی پیش راپه رینم
 دیتته وه یاد.

((په نجا پیشمه رگه یه یین، مانگی یه که، نیو مه تری به فر
 که وتووه، هیچ چاره یه کمان نییه، جگه له وه ی ده بی له ناوی ئه و
 چه مه بده یین، که پانییه که ی سه د مه تری ده بیته، ئاوه که ی خوره،
 هه تا نزیکه ی پشتووینه دیت، به لام به دبه دختییه که له وه دایه
 ئه وه نده سارده، که ده چیتته ناوی هه ست ده که ی ئیستا نا ئیستا
 قاچت ده ییه ستی. بو ئه وه ی ئاوه که نه مانبات ده بی دوو دوو
 به یه که وه ده ست بگرین و بپه رینه وه. شه روال و پیللو و گوره وی و
 پوزه وانه و تفه نکه که م ده که مه ملم و دهستی هاو رپیکه م ده گرم،
 هر که قاچ ده خه مه ناو ئاوه که وه مچورکه یه که له قاچمه وه به له شما
 هه لده گه رپیت، ئیتر سربوونی قاچم ده ست پیده کات، بونه گبه تی
 هاو رپیکه م تازه یه و قهت له م ئاوه ی نه داوه. ده بی توند دهستی بگرم
 و نه یه لم په له بکات، ده بی هیواش هیواش هه نگاو بنیین، ده نا قاچی
 یه کی کمان بخزی ئاوه که هه ردوو کمان ده بات، من هه ر دهستی ئه و

رادەكېشىم بۆ ئۇەھى بە ھىۋاشى بىرۋات، قاچىشىم لە ناو ئاۋەكە دا
خەرىكە دەبى بە سەھۆل، بە ھەر دەردە سەرىيەك بى دەگەينە
ئەۋبەر، كاتى دەچمە بەر ئە و ئاگرەھى ھاۋرپىكانم كىر دوۋىيانە تەۋە،
گەرمايى ئاگرەكە كە دەيدا لە قاچم، ئازار و ژانى ناو ئاۋەكە م بىر
دەباتەۋە.))

خەرىكە چاكە دىتە كول و ئەوان ھىشتا لە خە و ھەئە ساۋن،
گويم لە دەنگى كۆترە بارىكە يەكە دەخوئىنى، زۆر غەمىگن دەخوئىنى،
ھىندەھى تر دلتەنگم دەكات. ھەتا ئىستاش نازانم كاتى كۆترە بارىكە
دەخوئىنى، باسى چى دەكات؟ يان چ حىكايە تىك دەگىرپىتەۋە؟ بەلام
ھەمىشە كە گويم لە دەنگى دەبىت، دلتەنگ دەبم. دەبى
كۆترە بارىكە شىۋەن بۆ كى بكات وا غەمگىنانە دەخوئىنى؟

يەكە يەكە ھەموۋىيان خەبەر دەكە مەۋە، بە ھەرحالئىك بىت
دىسان بە نان و چا بەرپى دەكەين، خۆمان كۆدەكەينەۋە و بەرەو
ئە و جىگايە دەكەۋىنەرى كە سوۋرى سەيارەمان دەكەن و دەمانبەن
بۆ بارەگا كۆنەكانى خۆمان كە سالانى پىش راپەرىن لەۋى بوۋىن.

دەۋرى نىۋەرپۇ بە چەك و تفاقى خۆمانەۋە، لەگەل بىست سى
پىشمەرگە يەكى تردا، سوۋرى تىرلە يەكمان دەكەن و بەرەو كۆنە
ھەۋارەكانى خۆمان دەكەۋىنەرى. ئەۋانەھى كۆنە ھەۋارەكانىيان
نەدىۋە زۆر بە گرنگىيەۋە باسى دەكەن و ناۋى دەھىنن ۋەك ئۇەھى
باسى كاليفورنىيا يان پارىس بىكەن، نازانن لە چەند دۆلىتى تەرىك

به ولأوه شتییکی دیکه نین، که درنده زیاتر هیچ شتی گوزهرانی تیدا ناکات.

به سهر تریله که وه سهرنجی دارته لی ئه و گوندانه ددهم که دینه ریگه مان، له دلی خۆمدا مائئاوایی له کاره باو ژیانی پر ئیسراحه تی شار ده که م، چونکه کهس نازانی هه تاکه ی له و شوینانه دا ده مینینه وه که جگه له پیداویستی ژیانی مروّقی سهره تایی هیچی تیا دهست ناکه وی.

بیر له وه ده که مه وه ئیمه که ی له شه پر له سهر پاره و ده سه لات بیزار ده بین؟ که ته نیا شه پری جاده به جاده یه، یان جاده به جاده ئیمه حزبی (B) راو ده نین، یان ئه وان جاده به جاده له سنورمان توند ده که ن. ههر له خۆمه وه گۆرانیه که ی عه لی مهردانم بیر ده که ویته وه: (کۆلان به کۆلان جاده به جاده .. نه شمیله ی چاوجوان په چه که ت لاده ..) له و په پری بیزاریدا ده لیم: (ده بی ئه م په چه به سهر، چ رشکنی بوویت وا شاعیره که و عه لی مهردانیشی تیکداوه؟)

هه ندیکمان دوریی ریگا که بیزاری کردوه، وه کو کیسه چیمه نتۆ بیده نگ له سهر تریله که پالیداوه ته وه. به و په پری بیزاری یی و بیتاقه تیه وه، ده مه و ئیواره ده گه ی نه شوینی کۆنه هه واره کانی خۆمان، سهیری چوار ده وری خۆم ده که م، هه ستناکه م سروشتی شوینه که گۆرانکارییه کی ئه وتۆی به سهردا هاتبی، ته نیا ئه و چه مه ی له ویش به سنور له قه له می ده دن که میک قول بووه و ئاو زیاتر سکی دپوه.

6

گه ماڻ

به شيوه يهك خه يالم روڱشتووه، لاقه كانم له خوځانه وه هه نگو
هه لده گرن، كتومت وه كو شه وكوځريك ري ده كه م. ناوبه ناو
ته ماشايه كي به رپي خوم ده كه م، نه با له به رديك هه لنوتم و ته وي لم
بدات له عه رده كه و كو تايي به ژيانم بي ت.

بەم حالەتتە دەگەمە كەنارى گوندەكە، وەلى ديمەنى گوندەكە و خاموشىيەكەى ھېندەى تر دەمخاتە ناو دالغەوہ. ھەرچەند چاۋ دەگىپم نەك مۇقۇيىك، تەنانت داھۇلىكىش نابىنم. وەكو ھەسەسىك كە گوۋى زىنگابىتتەوہ، گوۋى ھەلدەخەم، نە كۆكەى پياۋيىك، نە قىزەى ژىيىك، نە دەنگى گريانى مئالىك، نە حىلەى ئەسپىك، نە زەرەى نىرەكەرىك، نە بۇرەى مانگايەك، نە بارەى مەرپى، نە ھەپەى سەگى، نە قوقەى كەلەشىرى، نە گارەى مريشكى، نە تەقەى تەنەكەيەك، نە زەرەى زەنگى، نە جووكە و جروكەى مەلى، نە گمەى كۆترى، نە جريوہى چۆلەكەيەك. ھىچ ھىچ، نابىستىم. دەلىي بە كەنارى گۇرستاندا رى دەكەم. دەكەومە گومانەوہ كە گوندەكە چۆل و ھۆل بىت.

ئەو پىشمەرگانەم بىردىتتەوہ كە پۇژانە دىنە ئىرە بۇ كرىنى ھىلكە و جگەرە و شتى تر. ھەر ئىستا لە رىگە چەند پىشمەرگەيەك دەبىنم كە لىرەوہ دەگەپىنەوہ. ئەو ھەشم دىتتەوہ ياد، بەخىرى ئەم گوندە تازە ئاۋەدان كراۋەتەوہ. ھەست دەكەم مىشكى خۇم بە شتىكەوہ مژۇل دەكەم كە پەيوەندىي بە منەوہ نىيە. نامەوى بچمە ناۋگوندەكەوہ، دەبى تەنھا بە كەنارىدا رەتبم، وەلى دالغەى چۆلىي و بىدەنگىيەكەى مىشكىم جى ناھىلىت.

بەدەم خەياللاتەوہ بە كاۋەخۇ رى دەكەم. لەپەر ھەپەى گەماليك كە وەكو ھەور دەگرمىنى و بەرەوپرووم رادەكات وەھا

رامده چله کینئی، جهرگ و هه ناوم ده که ویتته خواره وه. وه ها
 دهمتوقینئی، سه راپای مووی گیانم ده بی به بزمار و رهق
 راده وه سستی. به خیرایی بیرده که مه وه که ته گبیرم چیه؟ نه که دار
 یان تیللا، ته نانهت ته زبیحیشم به دهسته وه نییه. چاویک به دهوری
 خۆمدا ده گبیرم، نه که به ردی یان داری، زیخیک یان چیلکه یه کیش
 به دیناکم. به وپه ری نائومی دییه وه ته ماشایه کی نه و ماله ده که م که
 سه گه که ی لیوه ده رده په پری. نه له وی و نه له سه راپای گونده که دا
 که س به دهره وه نییه. بیر ده که مه وه نه گهر راشبکه م هه رده مگری و
 له دواوه په لامارم ده دات. چاو ده گبیرم بو داری، دیواری، وه کو
 چارلی چاپلن یان هه ر نه کته ریکی تری کومیدی، یان که سیک که
 ورچیک نیشتوته سه ری، بجمه سه ری و خۆم له و گه ماله بیاریزم.
 که چی هیچ نابینم و له وه ش نائومی دهم. به ناچاری چاوه پری
 قه ده ری شوومی خۆم ده که م، بزانه قه پاله کانی گه ماله بو چیم
 لیده کات.

له پر نه و قسه یه ی دایکم بیرده که ویتته وه که به منالی ده یان
 جاری داوه به گویمدا. (نه گهر سه گ بوتهات له شوینی خۆت رهق
 راوهسته ئیتر په لامارت نادات.) به وپه ری نائومی دییه وه منال
 ده بمه وه و به قسه ی دایکم ده که م. دهسته کانم شو رده که مه وه و
 وه که سه ربازی که له ریزدا وه ستابی رهق راده وه ستم. هه ست ده که م
 راگردنی گه ماله که به ره و رووم خاو ده بیته وه. تروسکه یه کی هیوا له

دلما دهرده که ویت، به لام هیشتا ناتوانم باوه پیکه م که به که لبه کانی
 هه لاهه لام ناکات. رهوتی راکردنه که ی ورده ورده هیواش ده بیته وه،
 هه تا ده گاته ئه وه ی له دووری چهند هه نگاویکه وه له به رده ممددا
 ده وه سستی ته نها ده وه ری، من چاوم له سه ریستی، دلّم به خیرایی لیده دا
 و له سه راپای بالامدا ته نها چاوانم ده جوولین. که ناوه ناوه
 ده یانتر وکیتم و ته ماشای چاوه زهره و رهگ ره گاوییه کانی که ماله که
 ده که م.

ورده ورده چه پی هیواش ده بیته وه تا بیده نگ ده بیست. ته نها
 سه رنجم ده دات، منیش که که میک ترسه که م ده ره ویتته وه و قسه که ی
 دایکم فریام ده که وی زیاتر به وردی سه رنجی ئه و ده دم. که جوان
 جوان سه رنجی چاوی ده دم، یه کسه ر قسه ی ئه و خزمه مانم
 دیتته وه بیر که هه میشه ده لیت: (سه گی گورگ خنکین چاوی رهگ
 ره گاوییه،) که ته واو سه رنجی لاشه ی ده دم ئه وسا باشر هه ست
 ده که م چ به لایه ک رووبه رووم بوته وه. لاشه ی هینده ی لاشه ی یه ک
 بارگیر ده بیست. کلکی خستوته سه رشانی و گوچکه براوه کانی قوت
 کردوته وه، سه ری زل و لموزی رهش، دیاره ئه ویش راکردنه که
 ماندووی کردووه، بویه ده می کردوته وه و که میک زمانی دهره ییناوه.
 که سه رنجی که لبه زله کانی ده دم ئه وسا له دلی خومدا ده لیم:

(ئەگەر دايكم فريام نه كه وتايه ئەم كه لَبانە چييان پيڊە كردم؟)
دەست و قاچەكانى وەك چوار لقه داربەپووى ئەستور لە زەوييەكە
گيركردووه. سەرنجى چنگەكانى دەدەم لە دەستى زەلامىكى زل
دەچن كه بۆ بۆكس وەشاندىن خۆى ئامادەكردبیت. لە دلى خۆمدا
دەلیم:

(دەبى ئەم سەگە هەوشار بىت، هەيكەل و سەروكەللەى پىك لە
هەى سەگى هەوشار دەچىت.)

((بۆ ساتى ئەو گەمالە هەوشارەم دیتەوہ یاد كە لە گوندىكى
دەورى سەردەشت ديم. من و پيشمەرگەيەكى تر لادەدەينە مالىكى
ئەو گوندى كە لەسەر ريمانە، شەوى دەمەوى بچمە دەرى بۆ
سەرنائو، گەمالەكە لە حەوشەكەدا وەستاوہ، كە من دەبينى
مپەيەكى ليوە دىت، خانەخويكەمان هەر لە ژوورەوہ دەنگىكى
لیدەكات و دەلایت:

(بۆرە.) گەمالەكە بە بيڊەنگى دەچىتە كەنارەوہ، دوايى كە
دەچمەوہ ژوورەوہ لەبارەى گەمالەكەوہ پرسىار لە كابرأى خانە
خۆى دەكەم دەلایت:

(ئەم گەمالە هەوشارە، نزيكەى پينچ سال دەبىت هەمە، بە
تووتكى گويچكەيم بريوہ. بروا بكەن بۆ من كورپكى شيرين دىنى،
هەرچيم بوى لە دوورەوہ تىى دەخورم يەكسەر تيدەگات، لە زۆر
مروؤف عاقل ترە كە بە هيج شتى تيناگەن.))

دوا شت له به دهنی گه ماله که دا که سهرنجم راده کیشی، تووکه
 بوره که یه تی که وه ک تووکی پشیله نازداره کانی ئه وروپا، وه ک
 ئه وهی شانہ کرا بیت ریك و جوان وه ستاوه. قه ده ریکه من و
 گه ماله که به رام بهر یه ک وه ستاوین. ئیدی هیچ ترسم نه ماوه له وهی
 په لامارم بدات. چونکه ده زانم شه هامه تی له هی جه لاده کان زیاتره
 و په لاماری که سی نادات که دهستی لی نه کرد بیته وه. که چی چه ند
 سالی بهر له ئیستا له زیندانی به عسیاندا، هر که ریك ده وه ستام و
 جوولم نه ده کرد جه لاده که باشتری تیده سره واندم. پر به دل
 حه زده که م باوه شی پیدابکه م و تیر ماچی بکه م و پیی بلیم:

(ئهی گه مالی جوان و میهره بان، تو جوامیرتری یان ئه وانهی
 هه میسه باسی ئازادی ده که ن و دیل و زه لیل ده کوژن؟ تو
 راستگوتری یان ئه وانهی سه ری زمان و بنی زمانیان مافی مرؤفه،
 که چی مرؤف بیسه ر و شوین ده که ن؟ تو دادپه روه رتر و
 یه کسانخوازتری یان ئه وانهی باسی مافی ژن ده که ن، که چی ژن ئه تک
 ده که ن، دواپی ده یکوژن و ده یکه نه گونیوه و لاشه که ی توور
 دده ن! تو دیموکراتتری یان ئه وانهی سه ری زمان و بنی زمانیان
 دیموکراتییه، که چی کاتی ره خنه یه کیان لیده گری قوشقی ده بن و
 له گه لتدا ده چنه مهیدانی جه نگی مه غلوبه وه.)

دوآچار ئه و دهيه ويٽ زياتر من دلنيا بکاته وه که شه هامه تي له
 هي زور مروٽ زياتره، بويه به هيواشي و به بيده ننگي ده کشيٽه
 دواوه و به ره و ئه و ماله ده که ويٽه پي که ليٽه وه ده رپه رپوه. منيش
 هيدي هيدي به ورياييه وه ده که مه وه پي. به دم رپوه خه يالٽک
 ديسان ترس ده خاته دل مه وه، ديسان قسه يه کي دايکم ديٽه وه بير،
 که چند جاري ئه ويشي پي و تووم:

(رؤله گيان هه ندي سگ هه ن نهينگرن، پيٽ ناوه پن، کاتي
 به پيدا ده رپوي به هيواشي له دواته وه ريده که ن و له پر په لامارت
 ده دن!) به ورياييه وه چند جاري ئا ورده ده مه وه، که چي سگه
 جواميره که له نيوي ريگاي گه رانه وي هه لتوتواوه، وه ک ئه وي
 مالئاواييم ليٽکات سه رنجم ده دات، بو دوآجاريش سه رنجي گونده که
 ده ده مه وه به لام ئه مجاره ش که سه به دينا که م. له به رخومه وه ده ليٽم:
 (به ختم هه يه، گه ماله که هه م جواميره هه م نهينگر نييه، ده نا
 ليٽره دا به بيکه سي که له پاچه ي ده کردم و که سيش فريام
 نه ده که وت.)

نازانم بوچي سگي نهينگر ئه و به رپرسانه م بيرده هيٽه وه که
 کاتي کيشه يه کت له گه لياندا ده بيٽ، به رووکه ش له گه لتا ناشت
 ده بنه وه و دلٽ پاک ده که نه وه، که چي له ژيره وه وه کو سگي
 نهينگر نه خشه و پيلانت بو داده رپيژن، بو ئه وي به نهيني په لامارت
 بده ن.

هه تا ده مرم به سه رهاتی غه مگینی سالاری به هاراتم بیرناچیتته وه،
 پیشمه رگه یه کی دلسۆز و خۆنه ویست و ئازا و قاره مان! جاریک
 له گه ل به رپرسیکدا کی شه یه ک ده که ویتته نیوانیانه وه، که ده زانیت
 ناحه قی لیده کریت، قسه ی لی ناخواته وه و هه رچی پیده لیت، پیی
 ده لیتته وه. هه ندی که س ده که ونه نیوانیانه وه و ئاشتیان ده که نه وه،
 جه نابی به رپر س ده عوه تیشی بۆ ده کات، بۆ نه وه ی سالار هچی له
 دلدا نه مینی. دوو حه فته دوا ی نه وه تاریک و روونی ئیواره یه ک، له
 ریگه یه کی ده ره وه ی شار بۆسه یه کی بۆ ده نیتته وه و خوی و
 ئاموزایه کیشی ده کوژیت، هه ر سی رۆژی پرسه که شیان به پیوه
 ده وه ستی!!

که له گونده که دور ده که ومه وه که می پی هه لده گرم، به لام
 هیشتا نازانم که ی ده گمه ناو شارۆچکه که، وام داناوه نه گه ر له گه ل
 تاریک داهاتندا بگمه قه راغی شارۆچکه که، نه وسا له لارییه که وه
 خۆم ده که م به ناوشاردا و یه کسه ره وه والی مالی له یلا ده پرسم، به
 پرسیار ده یدۆز مه وه، باشه نالین بۆ هه والی نه م بیوه ژنه ده پرسی،
 ئا که پرسییان ده لیم شمه کم هه یه. له یلا قاچاغچییه، زۆربه ی
 خه لکی شاره که ده یناسن، راسته بۆره خزمایه تییه کمان هه یه، به لام
 نه و من ده ناسیتته وه؟ پرواناکه م، ده بی سه عاتی ناو نیشانی بۆ
 هه لده م.

7

رېځه ووت

دوو سهعات دهبي به پړوه م، به بي ټه وهى ټاور بده مه وه، به لاي
چه پي ريگا كه دا ټاسايي ريده كه م، له ماوهى ټه م دوو سهعاته دا
نزيكه ي ده سه ياره ده دن به لامدا، به لام ده ستيان لى راناگرم به و
نيازه ي كاتى تاريك داهات بگه مه كه نارى شاروچكه كه. ټه گه رچي
له وه ناخوشتري نيه به ريگاي ټوتومبيلدا به پي بيكوتى، وه لى من
هم بؤ پاراستنى سه لامه تي خو م و هم بؤ سه رگرتنى نه خشه كه م
به لامه وه ټاساييه.

جاروبار شتیک نیگه رانم دهکات و جارجاره سه رکونه ی خوّم
 دهکەم. ئەو هی که تووشی دلّه راوکیم دهکات، ئەو هی که شاره زای
 ریگا که نیم و نازانم که ی دهگه مه جی. له بهردهم شتیکدام دهلیی
 چاره نووسه، ئەمسهری دیاره و ئەوسهری دیار نییه. نازانم ئەم
 ریگایه که ی دهبریته وه و که ی دهگه مه ئەو شاروچکه کاول بووه. به
 دەم ریوه ناوه ناوه تهماشای ئاسمان دهکەم. وه کو سهری
 که چه لیک که توپهل توپهل قژی پیوه بیت، گه والّه ههوری
 په راگه نده ی پیوه یه، جار به جاریکیش گرمه و هاژه ی توپ به بی
 ئەو هی بزانه له کوپوه دیت و له کوپ دهکه وی و ناله دهکات،
 هینده ی تر ئاسمان و زه مینی دهقه ره که ده ترشینی و ناشیرین و
 سامناکیان دهکات.

ئیتر روخساری ئاسمان ئەوهنده ترش و تاله، له روخساری
 فه مانده یه که ده چیت له م شه په مال ویرانکه ره دا گورزیکی
 که مه رشکینی بهرکه وتبی و له راکردن به ولاره هیچ ریگایه کی دیکه ی
 له بهردهمدا نه مابیت.

گه لی خه یالاتی ترسناک به میشکدا گوزهر دهکات، به لام هیز
 نییه له بریاره که م په شیمانم بکاته وه. تا دهگه مه ئەو باوه په ی که
 سوور بزانه ئەمشه و گولله بارانم ده که ن پاشگه ز نابمه وه و هه ر
 به ره و پیشه وه مل ده نیم. پشتم عاره قی کردوته وه و ئەژنۆشم ژان
 دهکات. له ناکاو خه یالیک وه کو بروسکه به میشکدا گوزهر دهکات.

(بۆچى سوارى ئوتومبىل نەبم؟ ئەى بىرپارەكەم؟ ئى خۇ بىرپارى
قەرەقوش نىيە، ئىتر بۆچى بىمە كۆيلەى بىرپارەكەى خۇم؟ بىرپار
بىرپارى خۇمە چۆنم دەرکردوۋە ئاۋا ھەلىدە ۋە شىنمە ۋە. سوارى
ئوتومبىل دەبم، چى دەبى بابى.)

دۋاى بگىرە و بەردەيەكى زۆر، بىرپار دەدەم كە ئەمجارە
ئوتومبىل بەلامدا تىپەرى دەستى لى پابگىرم و سەرکەوم. ھەر ۋا
رئىدەكەم و ناۋەناۋەش بە نىيازى ئوتومبىل ئاۋر دەدەمە ۋە. بۆ
نەگبەتى من ئىدى ئوتومبىل قاتى دەبىت.

ھەرچەند سەرنجى پىشەۋە دەدەم ھىچ نىشانەيەكى شارۋچكەكە
بەدى ناكەم. ۋەكو ئەۋ مەلەۋانەم لىقەۋماۋە كە دەيەۋى بە مەلە لە
دەريايەك بىپەيتەۋە، كەچى پىرزەى لىدەبىرئى و كەنارى ئەۋلاى
دەرياكە بەدى ناكات. خەمى ئەۋمە لەناۋقەدى رىگاكەدا شەوم
بەسەربىت و نەزانم بەرەۋ كۆى مل دەننم، ئىدى بىم بە خۇراكى
گورگى دوۋپى و چۋارپى.

لەپر دەنگى ئوتومبىلىك دىتە گويم، ئاۋر دەدەمە ۋە ھىچ دىار
نىيە، لە دلى خۇمدا دەلئىم:

(رەنگە گويم زىنگابىتەۋە.)

دەپۆم و ۋەكو گورگ بەردەۋام ئاۋر دەدەمە ۋە. لەپر ۋەكو
دەركەۋتنى سەرى تىمساح لە ئاۋدا، لوۋتى ئوتومبىلىك
دەردەكەۋىت، دلم دەگە شىتەۋە، دەلئىم نەبادا نەۋەستى، دەچمە

ناوه پراستی ریگا که بۆ ئه وهی هه رچۆنی بیت پرایبگرم. دهستی لی راده گرم و ده وهستی. له وتویوتا پیکابه خاکیانیه که پیی ده لئین، میک زه مینی، سایه که که و دوو کهس له پیشه وهن، کوپییکی گه نجیش له دواوه سوار بووه، منیش ده بی بچمه دواوه. که سه رده که وم له سه لام زیاتر هیچ له گه ل کوره که نائیم، که باریکله یه که ته مه نی بیست بیست و دوو سالی ک ده بیت و ریشییکی ته نکى هه یه .

ئوتومبیله که هه لته ک هه لته ک ری ده کات و چه رخی خه یالی منیش ئارام ناگری. نازانم که ی ده گه ی نه شارۆچکه که، به لام به ر له وهی خۆمانی پيدا بکه ین، ده بی من حسابی بۆ خۆم بکه م و هه ر هیچ نه بی له یه که م زالگه خۆم ده رباز بکه م. پاشان بچمه مالى له یلا و له وی بمیئمه وه و جواب بنیرم له شاره که ی خۆمه وه ناسنامه که م بوینن، ئه وسا وه کو هاوولاتییه کی ئاسایی به ریی ره سمیدا برۆمه وه. له و حاله ته دا ته نها ریکه وت ده ور ده بینن. ده شی به ریکه وت یه کی که له زالگه یه ک بمناسیته وه و قور بکات به سه رمدا.

نازانم کوره که له گه ل ئه و سیانه ی پیشه وه یه یان ئه ویش ریباوریکه و له ریگا سه رکه وتوو. ده بی ئه وان ئاگادار بکه مه وه که هیچ ناسنامه یه کم پی نییه، بۆ ئه وهی له زالگه که شتی کم بۆ بکه ن و ده رباز بم. ئه وه نده ی تر خۆم فه قیر ده که م و ده چمه لای کوره که وه پیی ده لئیم:

(زۆرى ماوه بۇ ناو شارۆچكەكە؟) دهلى:

(نا، نيو سه عاتىكى تر ده گەين.) دهلىم:

(من هيچ ناسنامە يەكم پى نيه، له زالگه كه پرسىار ده كەن يان

نا؟) دهلى:

(خەمت نەبى ده تەكە مە براى خۆم، ئەو مەن پىسولەم پىيە، له

شارەو ناردوويانم بچم دوو براكەم بىنمەو، بەلام كەسيان لەگەلم

نەهاتنەو و گالته يان بە عەقلم دەهات. تۆ دەكە مە يەككە لەوان.)

خىرا پىسولەكەى دەردەهينى و تەماشايەكى دەكات و دهلى:

(تۆ هيوا رەحمان رەحيم - يت و منيش هيمن رەحمان رەحيم،

بىرت نەچىت.) له دلى خۆمدا دهلىم:

(هەو، خۆ هەر بىسميلاكەى ماوه.)

هەر ئەو نەدەم بۆ دەكرى سوپاسى بکەم. چ رىكەوتىكى سەيرە!

قەت باوهرم نەدەكرد ئەم كورە گەنجە ئاوا بۆم بىي بە فرىشته و

رزگارم بکات. گەلى قسەو باس دەكەين. باسى خۆيم بۆ دەكات كە

دوكانى تەنەكە چى ئوتومبىلى هەيە. دەچنە سەرى و پىي دەلین،

دەبىت بچىت براكانت بەينىتەو، دهلى:

(نازانم كاتى دەگەمەو ئەوى چىم پى دەلین، دوور نيه

داركارىيەكى باشم بکەن!) منيش پىي دهلىم:

(ئى باشە، پىيان مەلى دۇزىمنەۋە ۋ لەگەلم نەھاتنەۋە، بلى
چەندى گەرام نەمدۇزىنەۋە.) دەلى:
(خەمت نەبىت قەت راستىيان پى نالىم، ئەو گىلانە دەبى ھەر
درۇيان لەگەل بگەى.)

ئىمە دەكەۋىن بە پارى قسەدا ۋ مىك زەمىنىيەكەش جار بە جارى
ھەلمان دەتەكىنى ۋ رى دەكات. من لەۋەندە زىاترى پى نالىم كە
ھاۋولائىيەكى ئاسايىم ۋ دۋاى قەرەبالغى كەۋتووم، ئىستا دەمەۋى
چمەۋە ناۋ مال ۋ منالى خۇم.

لەپر مىك زەمىنىيەكە دەۋەستى. پىرەمىردىكى رەقەلى
ھەلقراۋ سەردەكەۋىت. ھەر بە سەر ۋ سىمايدا دەزانم،
گەرمىانىيەكى كۆپرەۋەرى دىۋ ۋ نەگبەتە.

دۋاى بەخىرھاتن كاتى دەيدۋىنن، يەكسەر دەداتە پىرمەى گرىان
ۋ باسى ئەۋە دەكات، دە رۆژى رەبەقە بەشۋىن تا قە كۆپرەكەيدا
دەگەپى، كە لە پاش چۋار كۆپر بۋى ماۋەتەۋە.

دۋاى شەھىدبۋونى سى كۆپرەكەى ترى ھەموو ئومىدىكى بە كۆپرە
بچۋكەكەى بۋوۋە كە لە ساىەيدا بەسەتتەۋە. تىكەى دنياى لىكردۋوۋە،
بەپىشى سىپىيەۋە دەستى ماچكردۋوۋە كە لە چەكدارىى نىك
نەكەۋىتەۋە. كەچى بە قسەى نەكردۋوۋە ۋ بۋوۋە بە پىشمەرگە.
رۆژىك پىش ئەۋەى ئىمە لە سنوور توند بىكىن، پىرەژنەكەى سەرى

کون دهکات و هه‌لی ده‌پېچي بپروات و سوراخي بهندی دلکه‌يان
بکات، ده‌لئیت:

(پياوه‌که خوم پيوه دیوه له خه‌وما ژنمان بو هینابوو، هه‌تا
هه‌والی نه‌زانی سهر نه‌که‌يته‌وه به مالدا.) وا ده روزه به‌شوییدا ویله
که‌چی که‌س هه‌والیکی راستی پی نه‌وتوو، ده‌لئیت:

(ههر نه‌وه‌نده به رۆح زیندوویی هه‌تا پینج سالی تریش نه‌بیینم
قه‌یناکه، به‌لام به‌خوا عه‌قلم نایبری و دلم نارام ناگری.) نازانم بوچی
ده‌مم ناوه‌ستی و ناوی کوره‌که‌ی لی ده‌پرسم. ده‌لئیت:

(ناوی - نه‌ژاده - نه‌ژاده بچکولی پیده‌لئین.) یه‌کسه‌ر کسپه‌یه‌ک
له دلم هه‌لده‌سی، گیانم به‌وه‌یه له و کاته‌دا کابرا ته‌ماشای من ناکات
و به‌پېچانه‌وه‌ی سیغاریکه‌وه مژوله، ده‌نا هه‌موو شتی‌ک له
روخسارمدا ده‌خوینیته‌وه، بیئه‌وه‌ی سهر هه‌لبری، ده‌لئیت:

(بو به‌قوربان تو ده‌یناسی؟) ده‌لئیم:

(نه‌خیر، خاله‌ گیان نایناسم، نه‌وه‌للا نایناسم.) له‌دلی خوشمدا
ده‌لئیم:

(ده‌گ مالی درۆت به‌قورگیری، ده‌ رۆژ زیاتره ده‌زانی نه‌ژاده
بچکول شه‌هیدبووه.)

هه‌لده‌سمه سهر پی بو نه‌وه‌ی بزانه زۆرمان ماوه بو شارۆچکه‌که.
چه‌ند مه‌تری‌کمان ماوه بگه‌ینه یه‌که‌م سه‌يته‌ره، تووشی شوک ده‌بم،
به‌لام ده‌زانه‌گه‌ر خوم تی‌کبده‌م ره‌نگه‌ گومانم لی بکه‌ن، بویه‌ بپیار

دهدم خوینساردی خۆم له دەس نە دەم و خۆم تێکنە دەم. زیاتر له بیست چه کدار له زالگه که وه ستاون. که چی ئوتومبیله که مان هیواشی ده کاته وه و هۆرینیکیان بۆ لیده دات و تیده په پڕیت.

دوای پینج شهش ده قه ری و دوورکه وتنه وه له زالگه که دامانده به زینیی و سوپاسی ده کهین. له گه راجی ئوتومبیله ته کهسییه کان، پیره میرده که و کوره که ده لێن:

(ئیمه لیره ناوه ستین، تۆش له گه لمان وه ره.) یه عنی یه کسه ره ده چینه شارۆچکه ی دووهم، منیش بی بیرکردنه وه یه کسه ره ده لێم: (باشه.) قه مه ره یه کی به رازیلی ته کسی وه ستاوه، سه ره ده که وین، من و کوره که ده چینه پیشه وه، پیره میرده که ش ده چپته دواوه، دووکه سی تریش ده چنه دواوه و ده که وینه پری. ئینجا مائی له یلام بیرده که وته وه، له دلی خۆمدا ده لێم:

(کی ده لئی ئیستا هه ره له ویش ماون؟ خو له یلا ده لئی قه ره جه هه ره ده مه ی له جیگایه که.) دوایی له قسه کانی کوره که وه ده زانم، میک زه مینیه که هی یه کیک له و حزیه بچوکانه یه که له کاتی شه پری ناو خۆدا نه بیته که س حسابی تووریکیان بۆ ناکات، بۆیه ئه وانیش نایکه نه نامهردی و له رۆژانی شه ردا ده بنه که ری ناو جوگه و له هه ردوولاوه ده له وه پڕین. نیوانی شارۆچکه ی یه که م و دووهم هه ره سه عاتی که ده بیته. به ئاسانی له سی زالگه ده رده چین، به لام له

دوانیان داوای ناسنامه له کورپه که ده که ن، که له نیوان من و سایه قه که دایه. هر له بهر نه وهی داماره که می که ریشی هه یه.

من ده زانم عه قلییه تی نه وانه ی زالگه کان چونه، گرنه نه وه یه خوت تیکنه دهیت و روت خوشبی. زه مانى به عس نه گهر سه یری کابرای سه یته رت نه کردایه و خوت به شتی که وه مژول بگردایه، یه کسه ر داوای هه ویه ی لیده کردی. که چی له ئیران به پیچه وانه وه یه، نه گهر سه یری کابرای پاسدار نه که ییت و خوت مژول بکه ی، یان خوت بکه ی به خه وتوو، پرسیارت لیناکات.

ده گه ینه زالگه ی چواره م، چه ند ده مپرووتی کی لییه که وه کو گورگی چوارچاو به هر چوار ده وردا ده روانن. وه کو نه و ئیرانییه گه مزانه ی پارچه په پړویه که ده به ستن به ته ویلیانه وه و نه نوعی شتی قوری لی ده نووسن، په پړویان له ناوچه وانیان به ستوه. به راستی ده ترسم. له دللی خومدا ده لیم: (ته واو گیرام.) ده زانم نه م ده مپرووتانه هر قسه یان له گه لدا ناکری. هر نه مانه ش به شه پره په پړو شه ری ناوخیوان هه لگیرساند. به لام ده زانم نه گهر نه شله ژبی قهت عه قلی کالی نه مانه هی نه وه نییه ده رک به شت بکات. بویه بریار ده دم هه تا ده ست ده دهنه بالم و ده مگرن خوم تی که نه دم. یه کیکیان که دم باریکیکه و ده می ری که له ده می ریوی ده چیت، به کلاشینکو فیکی چینیه وه، لیمان نزی که ده بیته وه، یه کسه ر سایه قه که لی ده پرسى:

(ئەو خىرە ئەم ئىۋارەيە وا بە توندى گرتووتانە؟) بە
كەشوفشىكى دەمپووتانە دەلى:

(ئەو لە جاشەكانى حزبى (A) دەگەپپىن، دەمانەوى قەلاچۆيان
بکەين.) يەكسەر سەر دەھىننېتە ناو سەيارەكەو، رىك بۆنى رىوى
لە دەم و فلقى دىت، بەسەر مندا داۋاي ناسنامە لە كورەكەي
تەنىشتم دەكات. من كە قۆلم خستوتە سەر دەرگای ئوتومبىلەكە،
بۆ ئەوئەي مسۆگەرى بکەم كە پرسىارم لى نەكات پىي دەلئيم:

(ئىنجا ئەم زالگەيە ھەتا كورپى ئازا و گەنجى خوينگەرمى ۋەكو
ئىۋەي لىيىت مەل بە مەلى خۆي دەتوانى دەرباز بىت؟) بىئەوئەي
تەماشاي ناسنامەي كورەكەي تەنىشتم بكات يەكسەر دەيداتەو
دەستى و دەلى:

(دەمخۆش مامۆستا. بە سەرى ئىۋە دوينى نيۋە شەوى بۆ
خۆم بە تەنيا ھەرەس بووم، گويم لە دەنگى رىزى قاز و قولەنگ
بوو، دەيانەويست بەسەر سەيتەرەيدا بەبى پشنگين مىلى لىدەن و
بپۆن، ئەوئەم بىرھاتەو كە سەرۆك دەلى: (ئىۋە ھەلۆن!) وتم:

(شاھۆ، چۆن رى دەدەي قاز و قولنگان بە بى پرس بە
سەيتەرەي سەرۆكدا تىپەرن. سەرم ھەلپرى يەكەم جار ھىچم بەدى
نەكرد، دووم جار سەرم ھەلپرىيەو سى و پىنچ دانە بوون، بەلام
لە ھەلھەلەي ئاسمان، يەكى ھىندەي مىشۋولەيەكيان دياربوو، ھەر
وامكرد و مىلم لى راکىشان و يەك سەلئيم پىۋەنان ھەر سى و

پېنجيانم بەردايەوہ . بە سەرى ئىوہ ئەم سەيتەرەيە بووہ مەل باران . ئەوہ سى ژەمانە لە گوشتيان دەخۆين هېشتا تەواو نابن .
هەموومان پیکەوہ دەليين :

(ئەى دەستخۆش .) لە دلى خۆشما دەلييم :

(هەى گەلخۆ ئەوہ پېشمەرگەيەكى حزبى (A) لەبەر دەستايە ،
بەلام عەقلىت پېناشكى بيگرى ، كەچى بە سى فيشەكى كلاًشىنكۆفى
چينى سى و پېنج دانە قازوقولەنگ دەكوژى ؟ ئاخىر گەمژە درۆ بۆ
كى دەكەى ؟ هەى داماو ، كلاًشىنكۆفى چينى هەيە بە جوانى دە
فيشەك بتەقيني ؟ هەميشە لە فيشەكى پېنجەم و شەشەمدا
دەوہستى .)

ئىستا لەو بېروايەدام چينيەكان ئەوہندە زيرەكن ، دەتوانن
پېغەمبەرت بۆ دروست بکەن . بەلام بە پىي داواكارى خۆت بۆت
دروست دەكەن . هەتا پارە زياتر بەدى باشترت بۆ دروست دەكەن .
دەتوانن سى جۆر پېغەمبەرت بۆ دروست بکەن . يەكەمیان بيست و
سى رۆژ پېغەمبەرايەتتى بکات . دووہمیان دووسەد و سى سال
پېغەمبەرايەتتى بکات . سىيەمیان دووہزار و سى سەد سال
پېغەمبەرايەتتى بکات . وەكو ئەو گلۆپە شيريبانەى لەسەر داواى
بازرگانەكانى خۆمان دروستى دەكەن . هەيانە سى سەعاد ئيش
دەكات و دەسووتى . هەيانە سى رۆژ ئيش دەكات . هەشيانە سى

سال ئيش دەكات. بېگومان بازگانە سەرسوالكەرەكانى خۆمان سى
سەعاتىيەكەيان دەوئەت.

ھەر چۆنىك بېت بە بەرازىلىيە شېرەكە بە لەرە لەر دەگەينە دوا
زالگە. لە دوا زالگەش ھەر داواى ناسنامە لە كورەكەى تەنیشتم
دەكەن. بەرلەوھى خۆمان بكەين بە شارۆچكەى دووھمدا زىپۆشيك
دەبىنم لە كەنارى جادەكە وەستاوھ. دەلئيم:

(ئەمە بۆيە ھىزەكەى ئئيمە ئەژئوى شكابوو! تۆمەس ئەم فىلى
شەرى قادسىيەيان دىبوو!)

8

باوكم

باوكم، ئه وهنده كفت و شه كه ته، ده لئى له راوه به راز هاتوته وه .
كه ده چپته سهر قهره ويلاه كه ي و راده كشي، وهك ئه وه ي خه وه كه له
مشتيدا بيٽ، يه كسه ر خه وي ليده كه ويٽ. ئه وه تا به رامبه رمه، هه ر
دوو هه نكاوي ليٽه وه دووره . وه كو جه سته يه كي بيگيان له سهر
قهره ويلاه كه ي دريژبووه و چرچى له خو ي بريوه، پرخه ي به
ژووره كه دا بلاوده بيٽه وه . به ديقه ته وه سه رنجى ده موچاوه

قوپاوهكەى دەدەم، لەگەڵ پرخە و ھەناسەیدا گوپەكانى پڕ دەبن و دەنیشنەوہ. ھەست دەكەم دەم و ددانى كەل و كۆم بووہ.

منیش، ھەتا بلیى میشكەم ئالۆزە و نینگەرانی بەیانیم. نازانم بەیانیش ھەر وەكو ئەمڕۆ خۆم بدەمە دەست قەدەر و ملی پێوہ بنیم و ھەتا دەتوانم بپۆم؟ یان لێرە بمینمەوہ و تەلەفۆن بكەم ناسنامەكەم بۆ بنیرن؟ ئەوسا لێرەوہ تیى تەقینم بۆ شارە حەیاتەكەى خۆم.

ھەرچەند تاوتویى ئەم مەسەلەى دەكەم، ناتوانم بگەمە بریارى كۆتایى. لەدلى خۆمدا دەلیم: ئەگەر لێرە بمینمەوہ لەم شارە كاولبووہدا كەس ناناوم. ئاخىر مەعقوله لە شارىكى دووسەد ھەزار كەسیدا یەك بەشەر نەناسییت؟ نازانم بۆچى قەت ریم نەكەوتۆتە ئەم شارە و پیرانە. رەنگە ھۆى ئەوہ بیى ئیمە لەم ولاتەى خۆماندا قەت گوى بە گەشتوگەرپان نادەین. ھەر لە شارەكەى خۆماندا سەرى خۆمان كز دەكەین و وەكو میروولە ھەر بە دەورى خۆماندا دەخولینەوہ ھەتا دەمرین. بۆیە نە ئاگادارى شار و شارۆچكەكانى ولاتى خۆمانین و نە كەسیان لى دەناسین. ھەمیشە بیانییەكان لە خۆمان زیاتر شارەزای ولاتەكەى ئیمەن. بۆیە ئەگەر سبەى گێژە گێژ بكەومە ناو بازارپوہ، رەنگە ھەر بە قەلافەت غەوارە بییمە بەرچا و گومانم لیبكەن و قیر بمگرن. یان لەوانەشە سبەى لە ناو بازاردا بە رێكەوت یەكێكم لى پەیدا بیى و بمناسیىت و بەرەو زیندان

به پرم بکات. نایه و مایه شم ته نیا هه شتا دیناری سویسرییه. نه گهر پارهی باشم پی بووایه به ئاسانی دهمتوانی دهرباز بم، دهمتوانی یه ک ئوتومبیلی تاییه تی به کری بگرم و لیروهه تی ته قینم و به بی وهستان بگه مه شاره حیاته که. چونکه له زالگه کان ئوتومبیلی تاییه تی راناگرن و یه کسه ر ده لاین برۆ.

((وا ده زانم ئیستا، دوو سال پیش ئیستا خۆم ده که م به ئیراندا، وه کو ئیستا هیچ به لگه یه کم پی نییه. ده شمه وی له مهربوانه وه بچم بۆ سنه و له ویشه وه بۆ تاران. دهمه و عه سره که ده گه مه مهربوان، ته نیا ناسیاویکم هه یه و ده چمه مالی ئه وان. حال و مه سه له که ی تیده گه یه نم، دوا ی ناخواردن دیننه دهره وه، ئه وه نده نازانم ده ست له قه مه ره یه کی په یکان راده گری. من که میک خۆم دوور ده گرم و ناچمه پیشه وه، پاش که میک یه کسه ر ده لی:

(سه رکه وه کا به همن، بۆ کوردستان ده چیت.)

به بی چهند و چون سوار ده بم و به سی سه عات ده مگه یه نیته سنه، به بی ئه وه ی ته نانه ت له یه ک زالگه ش رامان بگرن. هه ر به گۆرانی فارسی و قسه و باسی عیراق و ئیران ده گه یه ن. له ویشه وه فرته ی بۆ ده که م بۆ تاران و ده دانه رۆژ له ئیراندا ده خولیمه وه و زۆربه ی شاره کان ده گه ریم، به بی ئه وه ی هیچ پسه و له یه کم پییت.))

به لام ئه مه ی ئیره به پاره ده کری و منیش ئه و پاره یه م پی نییه. ده نا به دلنیا ییه وه له م شارۆچکه یه ش وه کو شارۆچکه کانی تر

ئوتومبىلى تايىبەتى ئىشى كرىي پى دەكرىت. بىگومان سبەى باوكم
دەرپوات و لەسەرم ناوہستى. ئەوسا ناتوانم بىمەوہ ئەم ئوتىلەش،
دەبى وەكو ئاوارە بکہومە سەر جادە.

خەمى ئەوہشمە ھەر ئىستا ئاسايش بىن و دوای
لېكۆلینەوہیەكى سەرپى بىگرن. بىگومان باوكیشم ناتوانى ھىچم بۆ
بكات. بەلام لەم لایەنەوہ دوو شت كەمىك بارى نىگەرانییەكەم
سووك دەكات. یەكەم بۆ خۆشبەختى من، شارەكە سەرپا كارەباى
نىیە. من ھەمیشە نەبوونى كارەبا تووشى ناؤمىدىیەكى قوولم
دەكات. ئەو دەمانەى ئاسمانى شارەكەم لە شەقام و باخچە و كۆلان
و مالەكانى رووناكترە. ئەو ساتانەى روخسارى ئاسمان بە ھۆى
درەوشانەوہى ئەستىرەكانییەوہ وەكو كراسىكى رەشى پوولەكە
دەدرەوشىتەوہ، كەچى روخسارى شارەكەم وەكو كراسى ژنىكى
مىرد و كور و كچ ئەنفالكر او دەبىتە قەقنەس. ناؤمىدى چەشنى
مۆتەكە دەست دەخاتە بىنم. دەمرم و ھەناسە دەدەم، شەرم
لیدەبارى. ھەست دەكەم من و خەلكى شارەكەم لە كۆمەلى سىسرك
زىاتر ھىچى تر نىن، بۆیە كارەبامان لى دەكوژىننەوہ و ھوكمى
قەرەقوش بە سەرماندا دەسەپىنن كە بە تارىكى شەو بەسەر بەرىن.
یان دەبى ئەگەر خەویشمان نەیەت بەناچارى بخەوین، یان بە دیار
لايت و چراوہ ھىكایەتى بەدبەختییەكانى خۆمان بگىرپنەوہ.

به لّام ئەمشه و له دلّوه پيمخۆشه كاره با نيه ! چونكه ئەگه
 ئاسايش ئەمشه و بينه ئيرهش، بپوا ناكه م له م تاريخيه دا و له بهر
 چرا، نه بتوانن گومانم لیبكه ن و نه بتوانن بمناسنه وه . ئەم بى
 كاره بايه دوو رووداوى سهيرم بير دههينيتته وه . يه كيكيان كۆن و
 ئەوى تريان تازه، هه ميشه ش كه دينه وه يادم مچوپكه به گيانما
 دينن و مووى گيانم گرژ ده كه ن .

((چوار سال بهرله ئيستايه، تاريخه شهويكى زستانه و كاره باش
 نيه، كچه كه م په لپى ساردى و پسكيتى گرتووه، ئۆپلئىكى شپم
 هيه، له بهردهرگا رام گرتووه، ديمه كۆلان، سلفيك لى دهدهم،
 بهگ دادهنيم، قۆلم دهخمه سهر كوشنه كه و پى پيا دهنيم، زۆر
 بهخيراى ديمه دواوه، سهره تا له ناو تاريخيه دا هيج به دينا كه م،
 پاش كه ميك وهك ئەوهى جنۆكه بيت و ئەو دهقه يه له ويدا ههلقولا
 بيت، كابرايه كه دهبينم قاتى جلى رهشى له بهردايه، وهك ئەوهى
 بچيت بو دزى به ياشماخيكي رهشيش ده موچاوى هه لپچاوه،
 مه تريك بهرله وهى لى بدهم و فرپى بدهم، ئيستۆپ ده كه م و
 ده وه ستم، خهريكه ناوك و دلّم ده كه و يته خواره وه، من هه ميشه وام
 هه ر كاتى خهريكه تووشى رووداويكى سه ياره ده بم، پيش ئەوه دلّم
 داده خورپى و دلّم به خيرايه كى سهير ليدده دات. داده به زم و به
 توورپه بيه وه پى ده ليم:

"ئەوہ تۆ لە کوپۆہ ھەلتۆقیت کابرا؟ خەریک بوو بەم تاریکە
شەوہ قەتلیک بەکەیتە ملمان."

وہک ئەوہی لەگەڵ ئەویشم نەبیّت، نقەہی لپۆہ نایەت، بەبێ
ئەوہی ئاورپیش بداتەوہ بەرپی خۆیدا دەروات. بەلام رۆیشتنیکی
سەبرو ترسناک، وەکو دووکەلکی رەش یان ئاوی رووباریک لە
شەویکی ئەنگوستەچاودا شەپۆل دەدات. لە دواپەوہ گویم لە
دەنگیک دەبیّت، وەکو پرمەہی ئەسپ، یان شتیکی لەو بابەتە، پاش
کەمیک وەک ئەوہی زەوی قووتی بدات یان ئاسمان ھەلیلووشیّت، لە
چاوم ون دەبیّت ...))

((تەمەنم بیست سالی خشتە، کارەبا نییە، بەلام مانگەشەوہ،
قەمسەلە رەشەکەم دەدەم بە شانمدا و دەردەپەرم، لەگەڵ دەستی
خۆما دەرگای ھەوشە پپۆہ دەدەم. خەیاڵم رۆیشتووہ و بەرەو
دوکانەکەہی سەروو مالی خۆمان دەکەومەری. لەناکاو سەرھەلدەبرم،
تارماییەک بەرەو رووم رادەکات، زۆر زەبەلاح دیتە بەرچاوم، وەک
ئەوہی ئەسپیک بیّت و کەوتبیتە سەر پاشوو، مووی گیانم ھەمووی
گرژ دەبیّت، لە جیاتی ئەوہی رابکەم یان بەرەنگای بيمەوہ لە
شوینی خۆم دەچەقم و قاچم ری داناکریت، دەگاتە ئاستم و توند
باوہشم پیا دەکات، وەک ئەوہی ھاوار بکەم، زمان لال دەبیّت و
دەنگیکی وەکو قروسکەہی سەگم لپۆہ دیت. لەگەڵ باوہش
پیدا کردنەکەیدا ماچم دەکات و دەلیّت:

"بەھەمەن چۆنى چۆن؟ ئەو ھەبۇ ديار نيت، شىتە؟"

بە دەنگەكەيدا دەيناسمەو، كەمىك ھۆشم دىتەو بەر، بەلام
ھىشتا ناتوانم يەك وشە قسە بكام. مەردانە شىتە، پىنج سال زياترە
كردوويانەتە ژوورەو، نازانم دواى پىنج سال چۆن بەوشەو لە
دوورەو من دەناسىتەو. بەلام زىرەكى مەردانە شىتە ھەروا
سەرسورھىنەرە، گەرە و بچووكى گەرەك بە ژن و پياو و كور و
كچەو بە جوانى دەناسىتە و ناوى ھەر ھەمووشيانى لەبەرە. بەر
لەوى ھىچ بلىم وەك ئەوى لىم زوير بىت، دەلىت:

"دەبرۆ شىتە، پىنج سالە لىت نەپرسیوم، ئىستاش نوتقت
بەستراوہ."

وەك ئەسپىك كە خوى بو پىشپركى نامادە بكات، كەمىك
سمكۆلان دەكات، لەپر وەكو رەشەبا بوى دەردەچىت، ئان و سات،
بە ھەمان شىوہى كابرا، لەچاوم ون دەبىت.))

جگە لە نەبوونى كارەبا ئەوى دلخۆشم دەكات ئەوہى بەپروا
ناكەم ھىچ حزبىك بتوانى لە ماوہى چەند رۆژىكدا كۆنترۆلى ھەموو
كون و كە لەبەرىكى ولاتىك و تەنانەت شارىكىش بكات. بۆيە قەت
پروا ناكەم ئەمشەو ئاسايش وەكو ئاسايشى ولاتىك كە سەد سالە
دەولەتى ھەيە، بىت و ئەم ئوتىلە بىشكنىت

ھەر ئىوارە كە دەگەينەجى ھەست دەكەم شەو كارەبا نابىت.
بەبى ئەوى فالم گرتبىتەو لە خۆمەو و ھەست دەكەم. ھەندى

جار هستیکی وام هه یه فلان شت دهقهومی و راستیش دردهچیّت،
 ئه وه که سیکی تر بیت ده لئیت که راماتم هه یه، یان ده لئی پیشببینی
 شت ده که م، له وانه یه رۆژ تا ئیواره دابنیشی و چاو بنوقینئی، به و
 شیوه یه که به ناوی پیشببینیه وه هه زارو یه که فشه بکات. به لام من
 ده میکه ههستم به وه کردووه که هه ندی جار ده توانم پیشببینی
 رووداوی ناخۆش بکه م، ئه م ما رووداوی خۆش نا.

به هه رحال، هه ر که له به رازیلیه که داده به زین کورپه گه نه که
 وه کو ئه وه ی زه وی قووتیدابیت، له پر و نده بیت، به بی ئه وه ی
 مائئاوایی لئیکه ی ن ئیتر چاومان پی ناکه ویتته وه. من و پیره میرده که
 پیکه وه ده می نینه وه، خۆمان ده که ی ن به چایخانه یه کدا له جیاتی
 ژه می ئیواره، نانی سارده وه بوو و ماست و چا ده خۆین، پیش
 ئه وه ی ئه وه هه لئسیت، من هه لده سم، هه رچه ند کا برای چایچی
 مشتومر ده کات و ده لئیت: (ویژ نییه.) پاره ی هه ردوو کمان ده دم.
 هه لویسته یه که ده که م بو ئه وه ی پیره میرده که هه لئسیت و مائئاوایی
 لئیکه م و برۆم، به لام به بی ئه وه ی بزانه م بو کوی؟ که هه لده سیت
 ده ست ده بات بو گیرفانی، ده لئیم پاره که م داوه. یه کسه ر ده لئی:

(که واته بابروین.)

(بو کوی؟)

(ده چینه ئوتیل.)

(ئاخر من ناسنامه م پی نییه.)

(تۆ حەقت نەبیت، من باوکتەم و تۆش کوپری منی.)

زۆر سەیر لەو دوودلیی و سەرگەردانییە رزگارم دەکات. وەکو کورپە گەنجە دەبیت فریشتە بۆم. ئیتر وەکو جارانی باوکتەم شوینی دەکەوم. شەقامیک دەبیرین و لەبەردەمی ئوتیلکیدا هەلوێستە یە دەکات و بە لاچاویک سەیرم دەکات. تێدەگەم یانی (وەدووم کەوه.) بە کۆمەلێ پلێکانەدا سەردەکەوین. لەبەردەمی میزی خاوەن ئوتیلە کەدا ناسنامە کە ی خۆی دەر دەهیینی و دەلی:

(ناومان بنووسە، هە یاس مەردان، بە هەمەن هە یاس مەردان.)
چاوم لە دەستی کابرایە، بە دەستی چەپ ناوەکان بە جوانی وەکو خۆی دەنووسییت. کە دەچینە ژوورە کە ی خۆمان، دەلیت:
(ناوی دایکت توبا ئیبراھیم سەمینە، لە بێرت نەچیت.)
لە جیاتى ئەو هی بلیم سوپاس یان مەمنون، وەکو ئێرانییەکان، بە ریزەوہ سەری بۆ نەوی دەکەم. هەر لە خۆمەوہ شتیکی کۆمیدیم بێر دەکەوێتەوہ.

((تەمەنم هەژدە سالانە، بۆ یە کەمجار مە لایەکی خزمی براژنم، ژنی برا گەورە کەم میوانمانە. بە پیکەوت ئەو شەوہ باوکتەم لە مال نییە. ئەوہ یە کەمجاریشە شەویک باوکتەم لە مال نەبیت. شەوی کاتی خەوتن لیمان دەبیت بە مشتومر، مە لالە کوێ بخەوێت، منیش دەلیم: "با لە شوینی باوکتەم بخەوێت." کەسیان گوێ بە قسە کەم نادەن و لە بیری خۆیانی دەبەنەوہ. من هەست دەکەم حسابم بۆ

ناکهن، دهمه ویّ قسه ی خۆم هه بیّت و گویم لیبگرن، ده یلیمه وه: "با له شوینی باوکم بخه ویّت!" ئە مجارهش کهس گویم پینادات، برا گه وه کهم لیم مۆر ده بیته وه، که چی ئە مجاره به دهنگیکی زولالت ده لیم: "با مامۆستا له شوینی باوکم بخه ویّت." ههست ده کهم برا کهم ته ریق ده بیته وه. مه لا خۆی دیته دهنگ و ده لیت: "کۆری لاو من له شوینی خۆم ده خه وم." ((

سالانی داوی ئە وه له نوکته که تیده گه م، من دهمه ویّ چ شه کریک بشکیتم. تومه ز به و عه قلّه ساویلکه یه م دهمه ویّ له گه ل دایکم بخه ویّت. یانی سووک و ئاسان ویستومه بیکه م به باوکم. سه یر له وه دایه ئە م کابرایه ده بیّ به باوکم، به بیّ ئە وه ی دایکم له ئارادا بیّت. هه ر ئە م دیو دیو ده که م و خه وم لێناکه ویّت. باوکم چه ند جارێک خه به ری ده بیته وه و سه یریکی چوارده وری خۆی ده کات و ده خه ویته وه، که چی من هه ر خه وم لێناکه ویّت. ئیستا و ئە وساش نازانم که ی خه و به سه رما زال ده بیّت.

9

نەرەدیو

به یانی زوو حاجی هه یاس خه بهرم ده کاته وه به بانگیکی
پرسۆزی وا وهك ئه وهی هه ر به پاستی باوكم بیته ده لیت:
(ههسته پۆله، ههسته به ههمن، ههسته کوپم با پشت به خوا و
پیغه مبه ر و وهلی و پیاوچاكان به ریکه وین. خوا چه زکا دوو سه عاتی
تر به سه لامه تی ده گهینه شار.)

بیئەوہی ہیچ خۆم گیربدهم یه کسه ر راست ده بمه وه و ده موچاوم
ده شووم و ده لئیم:

(باپرۆین). به ره و گه راج به پیده که وین، هه وایه کی فیئکی
نه شئه به خش له روخسارمان ده دات. نازانم بۆچی وا هه سته ده که م
حاجی هه یاس له هه زار ناسنامه و پسووله، بۆ من باشتره. زۆر
سه یر پشتم پیی قایمه. هه ست به دلنیا ییه کی سه یر ده که م له گه ل
ئه ودا. ئه و دلنیا ییه مه گه ر به منالئی دایکم پیی به خشیم. به
منالئی هه ر کاتی باوکم وه کو هه وری به هار ده یگرماند و ده ینه پاند
به سه رما، یان که فرۆکه ده هاته سه ر شار و ده سستی به بۆردومان
ده کرد، خیرا ده مزیراند و خۆم بۆ باوه شی دایکم ده کوتا، که
ده گه یشته باوه شی توند ده یگوشیم به خو یه وه، ئیدی باکم له هیچ
مه ترسییه ک نه بوو. پیمو ابو له سه نگه ری کد ام که که س زه فه ری
پینابات.

حاجی هه یاس سواری قه مه ره که ده بیئت، منیش له ته نیشتییه وه
داده نیشتم، پیاویکی تریش له ولای حاجی هه یاسه وه داده نیشی،
به لام پیشه وه ی قه مه ره که که سی تیا نییه. کابرای سایه ق
ده که ویته ری و ده لی:

(نه فه ریکی ئاشنای خۆم له ری سه ره ده خه م.)

پینچ سه د مه تری ده پروات و له به رده می مالئکی ده رگا ره ساسیدا
ده وه سستی و هۆرینیک لیده دات. کابرایه کی هه تابلیی که ته و زه به لاج

دەر دەپه پەپ، دوو برۆی په یوه سستی ره شی زل و لووتیکی به رانی. سمیله زله که ی ته وای به لووتی داپوشیوه که تاله تاله ی سپی تیکه وتوو. سه ری هینده زله جامانه که ی وه کو ده سپی منالان وایه به سه ری وه. چه پکی قژی ماشوبرنجی له سه ر ته ویلیوه دهره یناوه. قاتیکی خاکی له بهردایه که قه مسه له یه کی نه مریکی به سه ردا له بهر کردوو. نازانم نه مریکیه کان چون توانیویانه قه مسه له ی قیاسی نه م که رته دیوه بدوورن. له پر بیرم ده که ویته وه که قه به ترین زه لام له نه مریکایه. ده لاین قولانجی نه مریکا مه تریکه ! که ده ست ده بات دهرگای سه یاره که بکاته وه سه رنجی چنگ و په لی ده دم په نجه کانی هینده یان له مه چه کی من که متر نییه. هه تا نه وکاته زه لامی وا که ته م به چاوی خۆم نه دیوه. که سه رده که ویته یه کسه ر قه مه ره که به و لایه دا ده نیشیت.

شارۆچکه که به جیده هیلین و زالگه ی یه که ممان لیده رده که وی. ناگام لیه حاجی هه یاس ده ست ده کات به خویندنی نایه ته لکورسی و به ملاو به ولادا فوو ده کات، بو نه وه ی من به سه لامه تی دهرچم و پرسیارم لینه که ن.

له سی زالگه به دوعا و نایه ته لکورسیه کانی حاجی دهرده چم. له جیگایه که لاده ده ین بو نه وه ی نانی به یانی بخۆین. زالگه یه که سه د مه تری لیمان وه دووره ده بی دوا ی ناخواردن پایدا تیپه رین. له و باوه ره دام نه م زالگه یه پرسیار زور ده که ن و زور له شت ده کۆلنه وه،

به مسوگري له ويدا ده گيريم و دوعا و نزاكاني حاجي هه ياس فريام
 ناكه ون. بويه خوځم ده كه م به نه خوځش و واخوځم نيشان ده دم ژانه
 سه ريكي پيسم گرتوه، به حه بي ئه سپرين نه بي سهرم چاك نابي.
 به رنامه شم ئه وه يه به پياده به ناو زالگه كه دا تيپه پم، له و حاله ته دا
 واده زانن خه لگي ئه و شوينه م و پرسيامر لينا كه ن. كاتي به
 سايه قه كه م ده ليم:

(كه حه به كانم كړي له سهر جاده كه چاوه پيتان ده كه م.) ده لئيت:
 (حه بي سه رنيشم پييه.) خه ريكه هه موو نه خشه كه م
 هه لده وه شيته وه. من به وپه ري بيئوميدييه وه ده وه ستم، ئه و يش
 ده سنده كات به گيرفاني شه روا له كه يدا، كه حه به كان ده رده هيني و
 ته ماشايان ده كه م، له ناخه وه ده گه شي مه وه. چونكه حه به كاني
 فلوتاوتن، ده ليم:

(ببوره عه زيم داي، به لام من خوځم فيري حه بي ئه سپرين
 كرووه و به و حه به نه بيت ژانه سه ره كه م چاك نابيته وه.) دياره كبرا
 گيلوكه و خوځشاوهره ده لي:

(باشه گيانه له سهر جاده كه بوسته با به جينه مينيت.) به ره و
 ئه و دوكانانه ده كه ومه پي كه له ئه ملاولاي جاده كه ن. دواي پينچ
 ده قه يه ك گورگ ئاسا ئاورپان ليده ده مه وه، بزانه له چاويان ونبووم،
 كه ده زانم ديارنين خيراتر هه نگاو هه لده گرم. بو ئه وه ي به درو
 نه كه ومه وه ده مه وي هر به راستي حه به كه بكرم، هرچه ند ده گه ريم

نییه، دهستی لیئه لده گرم و به سهر جاده که دا به رهو زالگه که دهکه ومه ری، وا خوّم نیشان ددهم که خه لکی ئه و شوینه م و بو کشتوکال ده چمه دهری.

((ئه و زالگه یه ی سالانی به عسم دیته وه یاد که به ده مانچه یه کی چوارده خوّر و دوو نارنجوکه وه، دوانزه سال بهرله ئیستا به ئاسانی به پیاده پیایدا تیده په رم. وه ک ئه وه ی بو سه یران بچم هیچ ترسیکم له دلدا نییه، هه روا ورده ورده له زالگه که نزیک دهکه ومه وه. له خوّم ده پرسم: "باشه بوچی ترسم نییه و بیباکم؟ متمانه م به خوّم و ده مانچه که م و نانجوکه کانه؟ یان باکم له مهرگ نییه؟" ماوه یه ک ئه م دوو پرسیاره له میشکی خوّمدا تاوتوی ده که م. سه ره تا وه کو ته رازوویه ک هاوسه نگ دیته زه ینمه وه، دواتر ورده ورده به لای پرسیاری دووه مدا لاسه نگ ده بییت.

پینچ سه د شه ش سه د مه تری بهرله وه ی بگه مه زالگه که کابرایه ک ده بینم بارئ داری له هیستره ماچه یه ک بارکردووه. ئازا خوّم ده گه یه نمه کابرا و ماندوونه بیینی لیده که م، خوّم ده که مه برای باوکی. هییدی هییدی به دم رازی قسه وه به دوا ی هیستره که دا ده گه یه نه ئاستی زالگه که. سه ربازیکی په شتاله سی مه تریک له دووری ریگا چه ورپژه که وه له سه رمادا هه لده له رزی. سلایوکی لیده که ین و به ددانه چوقیوه وه لام ده داته وه. کابرا هیستره که ی راده گری بو ئه وه ی باوه شی دار بدات به سه ربازه که. من وه ک

ئەو دەمىك بى كابرا بناسم مائاوايى لئدەكەم و خۆم دەكەم بە
ناو شارۆچكەكەدا. لە دلى خۆمدا دەلئيم:

"ئەمشەو لەم شارۆچكەيە ئەستيرەيەك بە دەستى من دەكشى،
ئەوسا بۇ دەربازبوون پئويستم بە خۆت و ھيستەرە ماچەكەت نىيە.
چونكە شەو وەكو تەتومان، باشتيرين پەردەي خۆشاردەنەويە،" لە
شەودا پشيلەكان ھەموويان يەك رەنگيان ھەيە. "ئەمەم لە كویدا
خویندۆتەو؟" ھەژدەي برۆميرى لويس بۇناپارت "منيش رۆزگارئ
ماركسى بووم، بلىئى رستەيەكى ماركسم بير نەمايئ!!"

كە بەسەر شەقامەكەدا ھەنگا و ھەلدەگرم، خەياللم لای ئەو ھەيە كە
ئەگەر ئىستا يەكك بمانسىتەو ئەي چيم بەسەردىت؟ دەگەمە
ناوەرپاستى زالگەكە لە پەر دەنگيەك لە ناخەو رامدەچلەكئى كە
دەلئ:

(بەھمەن، بەھمەن، ھۆ بەھمەن، لەگەل تۆمە.) لە دلى خۆمدا
دەلئيم:

(ئەرەو ھەللا گيرام!) وەختە ئاور بەدەمەو ھەو بلىيم:

(فەرموو.). دەنگەكە ديسان دئتەو ھەو گويم:

(بەھمەن، بەھمەن، ھۆ بەھمەن، لەگەل تۆمە دەھەلسە
ھەرەسى، بۆچى ئەو ھەندە خەو خۆشى، خۆ كورپى عەقارى نيت.)
نازانم ئەم دەنگەكە رىك ھى چەند سال لەمەوبەرە، بەلام دەزانم

خاوهنى دهنګه له راپه پیندا شه هیدبوو، به لام بوچی له م ده قه یه دا
دهنګى دیته وه گویم؟

ناسایى به ناو زالګه کدا تیده په پرم، بیست مه تری دور
نه که وتوومه ته وه که سه یاره که له ته نیشتمه وه ده وه ستی و کابرای
سایه ق ده لیت:

(فه رموو سه رکه وه کاک به همه ن.) وه ها ده شله ژیم ده مه وی له
دهرګای دواى سایه قه که وه سه رکه وم. کابرا ده لی:

(له و دیوه وه نه زیم نه و دهرګایه ناکریته وه.) هر به و
شله ژاوییه وه سه رده که وم. کاتى دیمه وه سه رخوم نه وسا ده زانم
حاجى هه یاس له ناو سه یاره که دا نییه. که پرسى اری ده که م
پیاوه که ی ته نیشتم ده لی:

(له چایخانه که کابرایه کی توو شبوو، وتى کوره که تم دیوه،
ګه پرایه وه و به شوین قسه ی کابرا دا چوو.) له دلی خومدا ده لیم:
(دیاره نه و ناوی منى پی و تون.)

که سوارى قه مه ره که ده بمه وه، هر که دهرګاکه داده خم و پال
ده ده مه وه، پیاوه زه به لاهه ی پیشه وه یه کسه ر ده لیت:

(تو سه ر به حزبى (A) یت.) که میک ده ساکیم، دواى ده لیم:
(نا، وانیه.) ده لیت:

(ئى باشه، بوچی خوت گورګه ده که ی؟ خو نیمه وه کو حزبه که ی
نیوه دیکتاتور نین.) ده لیم:

(من ته نه که چى سه ياره م نه تاقه تى حزبايه تيم هيه و نه
پيشمه رگايه تى.) ده لئيت:

(خوای ده کرد ئه ندامى سه رکردايه تى ده بووى، به وه عدى
شه روف و هره من پسوولت بو ده که م که سيش حقه تى نه بى به
سه رته وه.) ده لئيم:

(باوه ربکه من هيچ نيم و پئويستيشم به پسووله نيه.)

له وه ده چيئت سايه قه که باوه پرى کرد بى که من ته نه که چى
سه ياره م، بويه ناو نيشانى شوينى دوکانه که م ليوه رده گرى،
به و نيازى هفته ي داها توو بيت و هه ندئ قوپاويى سه ياره که ي بو
چاک بکه مه وه. هه ر له خوومه وه ناو نيشانى که م ده ده مى. ئيدى ئه و يش
و کابراى زه به لاحيش بيده نگ ده بن، منيش ده چمه وه ناو دنياى
خه يالاتى خووم و بير له وه ده که مه وه که چون هه روا به بى حساب
خووم داوه ته ده ست قه ده ر و هه ر ملده نيم.

سه ياره که ئاسايى پرى ده کات، ئيمه ش بيده نگ گويمان بو
گورانبيه کى حه سه ن زيره ک شل کردووه که ده لئى:

(به توبه، توبه، ئه سمه ر توبه که م فيله ...)

من دلم ده که ويته مه ترسييه وه، کى ده لئى ئه م کابرا که ته يه
به گرتم نادات. کى ده لئى به م هيمنيه ي فيلم ليناکات و به کلاو
نامگرى و نامخاته داوه وه؟ بير له وه ده که مه وه ئه گه ر ئه م کابرايه
په لامارم بدات، به چى خوومى له ده ست ده رباز بکه م؟ خو ده توانئ

بمخاته بن ههنگلی و پۆژه پێیهك دامنه نه نیت! ئه وسا چۆله كه به كه یه کی بهسته زمان دهیم به دهست منالێکی چه توونه وه. حاجیش لێره نییه فریام بکهوی و بمکاته وه به کورپی خۆی. هه رخۆم دلخۆشی خۆم ده ده مه وه، تو بلێی ئه م کابرا که ته و زله، که له سه رو سیمایدا هینده ی عه شایه ریکی ره سه ن و وه جا خزاده به دیده کری، نیو ئه وه نده که سیکی حزبی وشک و که لله ره ق به دینا کریت، فیلم لیبکات و بمخاته دا وه وه؟ هه رچه ند لێکی ده ده مه وه، ناچیتته عه قلمه وه نا جوامیری وای لی بوه شیتته وه، به تایبه تی کاتی ده روانم، کابرا دنیا دیده و کامله و ده مرووت و کورپو کال نییه. چ سه خته بو که سیکی وه کو من له گه ل نه ره دیویکی وادا چنگ بدات؟ ئه مه نه زۆرانی دوو که سی به رامبه ره و نه شه پی دوو گروپه که هه دوو لایان چه کدارن. ئه مه ری که له شه پی چه کدار و بیچه کی که ده چیت. له و حاله ته دا ده بی بیچه که که واته به نده په نا بو تاکتیک به ریت. وانه بی ئه م فیله گێژه به چی به دیده ست ده بییت؟

((ئه و ئه فسه ره قایش ره نگه دیو ئاسایه م دیتته وه یاد که به ره له راپه رین له شه پیکی دهسته و یه خه دا هیرشم بو ده هینی و ده یه وی هه روا به ده ست بمگریت. هه ر که سه ره له ده بریم وه کو گایه کی قه ترانی دیتته به رچاوم که به پشتی هه ردوو شاخه زله که ی هه لمه ت ده بات و حسابی هیه چ بو به رامبه ره که ی ده کات. کابرای ئه فسه ریش له نا کاو له په نای داره نجیری که وه ده رده په ری و شالام بو دینی. له

راستیدا دتوانی دسبجی ته قه م لیبکات و بمکوژی، به لام نازانم
 دهرچووی چ کولیزژیکی سهربازی لاکولانه پیی وایه له شه پره
 تفه نگیشدا جیاوازی له نیوان که ته و ریوه له و که له گهت و
 کورته بالادا هیه. بویه یه که م دهست ته قه م لیناکات و دهیه وی
 به هیزی کونفو و کاراتی دهسگرم بکات و ویپرای نیشانه ی نازایه تی،
 پاره و ناوبانگیکی باشم پی پیدای بکات، وهلی ناواته که ی دهباته ژیر
 گل. پینچ شه ش هه نگاوی ماوه دهستی بمگاتی و به یه ک گورز
 ته ختی زه و بیه که م بکات. من زووتر لیی دیمه دهست و هه تا وزه له
 قامکی دوشاومژهی دهسته راستمدایه، دهست ده نیم به په له پیتکه ی
 کلاشینکوفه که مدا و ده فیشه کی ریکی پیوه ده نیم، هینده به رقه وه
 شالاوم بو دینی هه تا هه موو گولله کان لاشه ی نه سمن ناکه وی. بویه
 راست ده که ویته به رییم. له راستیدا ئه م دهستوبرده م له مکاته دا
 هینده ی له ترسی مه رگه نیو ئه وه نده له نازایه تی و جوامیرییه وه
 نییه. وه کو هندی ترسنوک هه میشه وشه ی نازایه تی و جوامیری
 له سه ر زاریانه و خویانی خویانی پیوه باده دهن. گیانم به وه یه
 پیشان تفه نکه که م له سه ریپیه و له سه ر ریژنه شه دهن فریای میل
 هیئانه وه ش ناکه وم و ده بم به نیچیری کابرای ئه فسه ر. به
 سه رسامیییه وه ته ماشای لنگه فرتی و گیانکیشانی ده که م، وه ک
 ئه وه ی خوین گرتبمی له شوینی خوم جولم بو ناکری.

كاتى يەك دوانى لى ھاۋرېكانم دەگەنە لام بۇ ئەۋەى مژدەى
 ئەۋەم بدەنى كە بۇسەكەمان سەدى سەد سەرکەوتنى بەدەست
 ھىناۋە و دەبى بە خىراىى پاشەكشە بکەىن. سەرھەنگ چاوشىن،
 ھەر كە چاۋى بە ئەفسەرە كوژراۋەكە دەكەۋى بە ھەردوۋ دەست
 دەكىشى بە سەرى خۇيدا و دەلى:

"ئەى باۋكە پۇ! لەم نەپەدئوۋە كوشتوتە!! وەللأهى حەقە ناوت
 بنىين دئو بەھمەن!" ئىدى لەو ساتەۋە ئەو ناۋەم بەسەردا
 دادەپرى.))

باشە ئەگەر ئەم كابراىەش ۋەكو ئەفسەرەكە نىازى خراب بىت
 تەگبىرم چىبە؟ ۋەكو يەدەك، چەند پلانئىك دادەپرىژم. ئەگەر وىستى
 دابەزى دەبى من لە پىش ئەۋدا دابەزم بۇ ئەۋەى لەناۋ سەيارەكەدا
 قۇلبەستم نەكات. ئەگەر وىستى پەلامارم بدات دەبى بەرلەۋەى
 دەستى بمگاتى نەخشەى شەپەكەى باۋكم بەكاربىنم، ئەۋسا فرتەى
 بۇ بکەم.

((ۋەكو گرتەيەكى سىنەماىى شەپىكى باۋكم دىتەۋە بەرچاۋ،
 بەم چاۋانەى خۇم دەبىنم، باۋكم لەگەل يەكى سەرقالى مشتومر و
 شەپە جنىۋە، كابراىەكى تر لە تەنىشتەۋە بە تىلايەكەۋە ھىرشى بۇ
 دىنى، چەند ھەنگاۋىكى ماۋە بگاتە باۋكم، من ھەتا لە گەرۋومدايە
 دەقىژنىم: "باۋكە وريابە" باۋكم ھىچى بە دەستەۋە نىبە، نە تىلاۋ
 نە ھىچ، كەچى ھەر ئەۋەندە بلىى يەك و دوۋ، خشتىكى كال

هه‌لده‌گری و ده‌یسره‌وینتته که‌لله‌ی کابرای تیلا به‌ده‌ست، کابرا وه‌کو مریشکی سه‌ربراو ده‌که‌وینتته لنگه‌فرتی، من له دلی خۆمدا ده‌لیم: "مرد" که‌چی هه‌لده‌سیته‌وه و به‌سه‌ری شکاوه‌وه راده‌کات. باوکیشم به‌و گورزه شه‌ره‌که ده‌باته‌وه!))

ئه‌مما، ئه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر گرتمی، ده‌بی په‌لاماری گونی بده‌م، وه‌ها رایکیشم که‌بمه‌وی له ره‌گ و ریشه‌وه ده‌ریبیم، هه‌تا له هۆش خۆی نه‌چیت به‌ری نه‌ده‌م، دوایی قه‌لفری بۆ بکه‌م.

ده‌زانم لی‌ره‌وه بۆ شاره‌که‌ی خۆم ته‌نها دوو زالگه‌ ماوه، زالگه‌ی یه‌که‌م باشترین تاقیکرنه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی له نیازی کابرا تی‌بگه‌م. خۆم هه‌لده‌گرم بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ینه زالگه‌ی یه‌که‌م، جاریکی تر له ئاوینه‌ی سه‌یاره‌که‌دا هه‌رچۆنیک بی‌ت ته‌ماشایه‌کی سه‌ر و سیمای کابرا ده‌که‌مه‌وه. هیچ نیاز خراپیه‌کی تی‌دا به‌دی ناکه‌م. وه‌ک ئه‌وه‌ی بمه‌وی سه‌رخه‌وی بشکینم به‌ هیمنی چاو لیک ده‌نیم. ئه‌گه‌رچی پیم وانیه‌ نه‌خشه‌یه‌کی زیره‌کانه‌ بی‌ت، به‌لام هه‌رچۆنیک بی‌ت، ده‌مه‌وینت خۆم بکه‌م به‌ خه‌وتوو بزانه‌ کابرا شتیک له نیازی خۆی ئاشکرا ده‌کات. پاش پینچ شه‌ش ده‌قه‌یه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر به‌ پاستی خه‌وتبم ده‌ست ده‌که‌م به‌ پرخه‌ پرخ.

((یه‌کسه‌ر قسه‌ی ئه‌و هاو‌رپیه‌م بیر ده‌که‌وینتته‌وه که‌ سه‌باره‌ت به‌ یه‌ککێک له خه‌فیه‌کانی ناو زیندان بۆم باس ده‌کات. هاو‌رپیکه‌م ده‌لینت: کابرای خه‌فیه‌ به‌ شه‌وه‌ که‌ ده‌زانێ ئیمه‌ خه‌وتووین ناخه‌وی و

هه تا به یانی جگه ره ده کیشی و کتیب ده خوینیته وه. به لام به پوژ که ده زانی ئیمه داده نیشین و قسه ده کهین، خوی ده کات به خه وتوو و پرخه ی دیت، ئیمه ش نه گهر سووریش بزانی خه وتوو قسه ی جدی له ژوره وه ناکهین، هه میشه نه و کاتانه به قسه ی خوش و نوکته به سهر ده بهین، بو قسه ی جدیش ده چینه گوپه پانی زیندانه که. پوژیک ئیمه له گهرمه ی نوکته گپرانه وه و قسه ی خوشداین، کابرا له پرقیزه یه کی لیوه دیت و به رزه پی هه لده سی. تومز جرجیک گاز له لووتی ده گری. دیاره جرجه که نه وه نده له شوینه دا کابرا به بی جووله ده بینی واده زانی مردوو، چونکه زورجار هه ناسه ش نادات.))

ههر له خومه وه وا هه ست ده که م ئیستا جرجیک گاز له لووت ده گری، چاو ده که مه وه. نه و ماوه یه ی خوم ده که م به خه وتوو، نه هه ر کابرای که ته، که س سرته ی لیوه نایه ت، ته نانه ت دهنگی هه ناسه ی کابرای ته نیشتم دیته گویم. ده گه یه زالگه ی یه که م، من ته و او خوم ته یار ده که م. به لام کابرا جووله ناکات ئاسایی تیپه رین. ئیدی له جامی سه یاره که وه ته ماشای دهره وه ده که م، نه وانیش قسه و باسی خویمان دامه زاندوو، به لام من تاقه تی قسه کردنم نییه. ههر له خومه وه دلّم به و دیمه نانه ی دهره وه ناکریته وه، وه که نه وه ی ته ماشای روخساری پیره میردی بکه م که هیچ ئومیدیکی به زیان

نه ماوه و بيهووده ههنگاو دهنی و لاشه‌ی به‌سه‌ر زه‌ويدا به‌کيش
 ده‌کات، له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاو يکدا خشه‌يه‌ک له زه‌ويه‌که هه‌لده‌سیني.
 له‌هه‌ر ديمه‌نی له‌و ديمه‌نانه‌ی ده‌روه‌دا جگه‌ له‌ نائوميدي و مه‌رگ
 هيچي ديکه‌ ناخوينمه‌وه. نازانم ماوه‌ی چهنده‌ له‌ ده‌روه‌ راده‌مي‌نم،
 که‌ له‌ دوا زالگه‌ نزیک ده‌که‌وينه‌وه، يه‌کسه‌ر ئه‌وه‌م به‌ خه‌يالدا دي‌ت
 که‌ خو‌م له‌ زالگه‌ی ده‌روازه‌ی شار نه‌ده‌م. هه‌م له‌به‌ر کابرا و هه‌م
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌با داواي ناسنامه‌م لي‌بکه‌ن. له‌و گه‌ره‌که‌ی که‌ناري
 جاده‌که‌ ماله‌ خزمي‌کم هه‌يه‌ برياره‌ده‌م بچمه‌ ئه‌وي و له‌ويوه‌ بني‌رم
 ناسنامه‌که‌م بو‌ بينن، ئه‌وسا ده‌مه‌و عه‌سر برؤمه‌وه. که‌ ده‌لي‌م:
 (دابه‌زين هه‌يه‌.) هه‌م سايه‌قه‌که‌ و هه‌م ئه‌واني تريش سه‌رسام ده‌بن
 له‌م برياره‌ کوتوپره‌م، به‌لام که‌سيان نقه‌ ناکه‌ن. که‌ داده‌به‌زم
 له‌به‌رچاوي ئه‌وان به‌ ئاراسته‌يه‌ک مل ده‌ني‌م که‌ هه‌وت فرسه‌خ له‌
 ئاراسته‌ی ماله‌ خزمه‌که‌مه‌وه دووره‌. خزمه‌که‌م ده‌ني‌رم ناسنامه‌که‌م و
 پسووله‌يه‌کيشم بو‌ ده‌هيني‌ که‌ گوايه‌ لايه‌نگري حزبي (A) بووم و
 هاتوومه‌ته‌وه. عه‌سر که‌ له‌گه‌ل خزمه‌که‌مدا به‌ زالگه‌که‌دا تي‌ده‌په‌رين
 داواي ناسنامه‌ له‌و ده‌که‌ن، که‌چي پرسيار له‌ من ناکه‌ن.

10

ئەسپە ئىلى

حەفتە يەكەنە كۈنە شتەتتە ئىككى نامۇ لە شارەكەى خۇمدا
دەخولئىمە وە . ھەرچەندە ترستىكىشم لە دلدایە، بەلام بۇ ئەوہى بە
تەواوى لە بارودۆخى شار تىبگەم، بە شەو و بە پۇژ نۆربەى
شۈينەكانى شار دەگەرئىم.

ئەگەر ئەم شارەم بەم حالەوہ نەبىنئىايەتەوہ، بە تەواوى لەوہ
تىنەدەگەيشتم كە برىنەكانى شەرى ناوخۇ چەندە قوولن! ھەنووكە

له و باوه پهدام ئەگەر روژی له پوژان ئەم شەپه كۆتایی بێت، ئەوا چەندین سالی دەوێت تا زامەکانی شەپری ناوخۆ ساریژ دەبن. ئەگەرچی له و باوه پهدام كه هەندی زامی تا ئەبەد ساریژ نابن.

ئێستا شاركتومت له ژنیکی ره شپۆش دهچیت، هیچ بزە و نەشئەیهك له روخساریدا نابینی. كپ و خامۆش دەلێی شاری خامۆشانە. جگه له سالانی پێشمه رگایه تیی هه موو ته مەنی خۆم له م شارەدا به سەر بردوو. پیم وایه له ئەسپێکی كه حلان دهچیت، له وه تهی هه یه ئازا و ئازاد خولقاوه، له ماوهی زیاتر له دووسه د سالی ته مەنیدا، هیچ هیزیک چەند خاوهنی چەك و جبه خانەش بوو، چەندە در و دلرە قیش بوو، نەیتوانیوه جلهوی بکات و ئازایی و ئازادی لی زهوت بکات.

ئەم ئەسپه شییه ته نیا به ئازادی و له سایه ی ئازادیدا دهگه شیته وه و له مهیدانی جریته بازیدا له گه ل با دا ده رده چیت. هەر به ئازادی حیلە ی دهگاته كه شکه لانی فه له ك. ئەوهی بیهوێت ئازادی له م ئەسپه شییه زهوت بکات، هەرگیز ناتوانیت له گه لیدا هه ل بکات. رهنگه له سه ره تادا بیدهنگ و خامۆش بێت، به لام هەر كه حیلاندى و كه وته سه رپاشوو، ئیدی گوچکه ی هیزی زهوتکه ری ئازادی که پر دهکات و به رله وهی چله ی بچیت، شار به ده ری دهکات و ههوت به ردی له دوا هه لده دات.

من ديمه وه بوئوه و سهرى خوّم كز بگرم و چيتر نه بمه
 سووته مهنى شه پرى ناوخو و ناگرى شه پر كه خوش نه كه م. دوور له
 چهك و جهنگ كاريك بدوزمه وه و بژيوى خيزانه كه م دابين بكه م.
 به لام ههر زوو تيده گه م مه حاله بيه لن به نارامى بژيم. كه ده بينم
 دهست له په يكه رى شه هیده كانيش ناپاريزن، ئيتر دهست له و
 بيروكه يه ده شوّم. شه هیده كانى ريگاي رزگارى به هادارترين
 سه رمايه ي مه عنه ويى ئەم گه له ن. زوربه ي شه هیده كانى ئيمه ئەو
 گه نجه خيّر له خو نه ديوانه ن، كه بهرله وه ي له زهت له ژيانى خويان
 ببينن، له پيناوى نازادى ئەم خاكه دا گيانى شيرينى خويان به خت
 كردووه. هه ميشه ئەگه ر به راورد له نيوان دهسكه وت و
 قوربانى به كانماندا بكه ين، ته رازوو كه به لاي قوربانى به كاندا لاسه نك
 ده بيت، رهنگه ههر چه ند درهخت و گوليكي ئەم خاكه به خوينا
 شه هيدىك ناودرابن و گه شابنه وه. بويه ده بي هه ميشه شه هیده كان
 تاجى سه رمان بن و شانازيان پيوه بكه ين. هه موو بيروزييه كه به
 شه هيد بيروزييه به يه كيك له پيروزييه كانى ئەم گه ل و خاكه، ههر
 كه س و لايه نيك بيروزييه به شه هيد بكات رووبه رووى رقى ئەستوورى
 خه لك ده بيتته وه و له كو تايدا به شى ريسوايى ده بيت.

له زور شوينا گرنگى ئەم شاره دا په يكه رى شه هیده نازيزه كانى
 شار دانراوه. به شو فل ده كه ونه ويژه يان، ورد و خاشيان ده كه ن،
 هه روا به ئاسانى وه كه ئەوه ي چله ريواسى هه لكه نن، له پرگه و

ریشه‌وه هه‌لیانده‌که‌نن، ئه‌وسا خۆل و خاکه‌که‌یان ده‌که‌نه‌گه‌لابه‌وه و له‌ده‌ره‌وه‌ی شار‌تووپی ده‌ده‌ن. به‌چاوی خۆم دیمه‌نی تی‌کدانی په‌یکه‌ری ئازیزترین شه‌هیدی شار ده‌بینم، که ئیستاش ناوه‌که‌ی وێردی سه‌ر زمانی خه‌لکی شاره و هه‌مووان سویند به‌گۆره‌که‌ی ده‌خۆن. به‌دانیاییه‌وه ئه‌وه‌ی به‌په‌یکه‌ره‌که‌ی ده‌کری بکوژه‌کانی به‌تهرمه‌که‌یان نه‌کردوه.

به‌ری‌که‌وت له‌ویوه تیده‌په‌رم که نه‌ره‌ی شوڤلیک وریام ده‌کاته‌وه، شوڤل له‌به‌رده‌می په‌یکه‌ری شه‌هیده‌که‌دا ده‌وستی، که به‌سه‌ری به‌رزه‌وه له‌به‌رده‌می به‌رزترین باله‌خانه‌ی شاردا وه‌ستاوه، شوڤله‌که له‌چاو بالای شه‌هیده‌که‌دا، له‌که‌رکه‌ده‌نی‌ک ده‌چیت که له‌به‌رده‌می زه‌رافه‌یه‌که‌دا وه‌ستای، بالای به‌رزی په‌یکه‌ره‌که ئاماژه‌ی شکۆ و مه‌زنی شه‌هیده‌که‌یه. چه‌ک به‌شانیک له‌ته‌نیشته‌سایه‌قی شوڤله‌که‌وه دانیشتوه، ئه‌مر به‌سایه‌که ده‌کات ده‌ستبکات به‌شکاندن په‌یکه‌ره‌که. له‌سیمای شوڤیری شوڤله‌که‌دا بیم و بیزاریی ده‌خوینمه‌وه. به‌رله‌وه‌ی کیله‌ی شوڤله‌که به‌رز بکاته‌وه، له‌روخساری شه‌هیده‌که ده‌روانی و چاوه‌شینه به‌قوولاچووه‌کانی لی‌کده‌نی، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلی: (گه‌وره‌م به‌گه‌وره‌یی و به‌خشنده‌یی خۆت بمبه‌خشه، ئه‌مه به‌ویستی خۆم نییه، ئه‌مه زۆری زۆرداره ... (وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوه‌رپی روودانی موعجیزه‌یه‌ک بکات، چه‌ند ساتیک

هه روا ده وه سستی. هه تا کابرای چهك به شان ده سستیك له پشتی نه دات و شتیکی پی نه لیت، ده سته کار ناییت. یه که م کیله ده سره وینیتته سه ری په یکه ره که، وه کو که سیکی له سیداره دراو، سه ری به سه ر سنگیدا شوپ ده بیتته وه و چاویلکه که ی ده شکی، هه ولکی زوری له گه ل ددها هه تا سه ری له لاشه ی جیا ده کاته وه. ئینجا دیتته سه ر کتیبه کانی بن ده سستی، چه ندان کیله یان لیده دا هه تا کتیبه کان شرپ و وپ ده کات.

چه ند که سیکی که می لیه که له و کرده وه قیزه ونه ده پوانن، هه موو فرمیسک له چاویاندا قه تیس ماوه، که س نقه ی لیوه نایه ت. ده زانم ئه و خه لکه ش وه کو من ئه م دیمه نه له یاده وه رییاندا هه لده گرن و هه رگیز له یادیان ناچیتته وه. شو فله که ره گ و ریشه ی په یکه ره که درده هینی، ئینجا گه لابه یه ک دیت و سیمیک له ناوقه دی شه هیده که ده به سستی و به دوا ی خویدا به ره و دره وه ی شار به کیشی ده کات. له م کاته دا فلاشی کامیرایه ک کابرای چهك به شان ی سه ر شو فله که وریا ده کاته وه. کامیرا که به ده ست گه نجیکی قژدریزی زیته له وه ده بینم، دیاره وینه ی هه موو دیمه نه کانی گرتووه، دوا جار له ترس و په له په لیدا ده سستی به ر فلاشه که ده که وی. کابرای چهك به شان که قه له ویکی کورته بالایه، به وپه ری باوهر به خو بونه وه، به هیواشی له شو فله که داده به زی، وه ک ئه وه ی ته واو

دَلنِیابیْ به ئاسانی ده توانیْ گه نجه کامیرا به دهسته که بگریْ و کامیراکه ی ورد و خاش بکات، به بیْ نه وهی تهنه که ی له شانی دابگریْ، گه لاو گه لْ به ره و لای گه نجه که ده چیت، ئان و سات ماتور سواریک ده چیت به رده می گه نجه که، سوار ده بیت و به خیرایی به ره و قه ره بالعی ناو بازاره که در ده چیت. هه تا کابرای چه ک به شان تهنه که ی له شانی داده گریْ و چند ته قه یه ک به ئاسماندا ده کات، ماتوره که له ناو قه ره بالعیه که دا له چاون ون ده بیْ.

بکوژه کانی شه هید به و هه موو درندایه تیه وه، کاتی له گوندیکدا شه هیدی ده کهن، دست له تهرمه که ی نادهن نه چاویلکه که ی ده شکینن و نه به دوی سه یاره دا رایده کیشن. لیده گه رینْ خه لکی گونده که که وه کو گلینه ی چاویان خوشیانده ویْ وه کو نازیزیکی خویان به وپه ری ریزه وه له گورستانه که ی خویاندا به خاکی بسپیرن. ژنانی گوند وه کو خوشک و دایکی خوی شیوه نی بو ده کهن و به کولْ بوی ده گرین.

دوی ئه م دیمه نه و چه ندان دیمه نی دلته زینی تر ده گه مه ئه و باوه رهی مه حاله بتوانم له م شاره دیله دا بژیم. به تایه تی به سه رهاتی شه هید کردنی باکو شیره ته واو بیتاقه تم ده کات، چونکه غه دریکه که قه ت له یاد ناچیته وه.

باکو شیړه له سهره تاي دووهم سالی راپه پینه وه چهك داده نی و
نیتر به هیچ جوریک نایه ته وه به لای پیشمه رگایه تیدا. هوت سال
پیش راپه پین کاتی دیته دهره وه نانه وا ده بی، ده چیته وه به لای
نانه واییه که ی خویدا و به ته وای له چهك و چۆله داده بری.

به راستی باکو شیړه، شیریکه بو خوی. نازاترین و
رؤحسوو کترین فرماندهی مه فرزه، که له هیچ شه پیکدا شکست
ناهی نی. تیکسمر او یکی ره ستاله ی بالامانا وندی، چاو و برؤ ره ش و
لووت به رانی، نه ونده توکمه و پته و دیته به رچاو، له پشتت بیت وا
ده زانی پالت به کیویکی سه خته وه داوه. کتومت وه کو شیر
دنه پینی به هوی زیره کی و نه و نه ریه وه، چه ندین بۆسه ی ئالۆزی
دورژمن ده شکینی، خوی و مه فرزه که ی دهر باز ده کات به بی نه وه ی
خوین له لووتی پیشمه رگایه ک بیت. که ده چیته په نای ده وه نیکه وه
و به همووی هیزی خویه وه دهنه پینی، نه وهت لی ده بیته یه قین که
شیریک له و ناوه دایه. نه فسه ریک سویند ده خوات که له گال
مه فرزه یه کی پیشمه رگه دا شه ری کردوه شیریان پیبوه.

کاتی هیزه کانی حزبی (B) ده گنه ناوشار، دووهم رۆژ تا قمیك
دهنیرنه سهر نانه واکه ی باکو شیړه، نه و هر چه ند ده لی په یوه ندی
به هیچ شتیکه وه نه ماوه، نه وان هر سور دهن له سهر نه وه ی
بیبه ن، دواچار دهری ده بیت مقاشیک دهره وینیته ته ویلی

سەردەستەكەيان و شەبەقىكى تىدەكات، ئەوانىش تەقەى لىدەكەن
و لەناو نانەواكەى خۆيدا شەھىدى دەكەن.

ئىتر دەگەمە ئەو باوەرپەى وازھىنان لای ئەوان يەك پوولى قەلب
ناكات. لەم ولاتەدا ھەر ئەوئەندەت زەحمەتە تا دەبىتە ئەندامى
حزبىك ئىتر ئەو ھەكو مۆر بە تەوئىلتەو ھەلكى و ھەرچى بکەى
ھەر لەسەر ئەو حزبە حسابت بۆ دەكەن. بۆيە دەبى بەرلەو ھى
بمگرن و بە دەردى باكو شىرەم بەرن ھەتا زووه خۆم دەرباز بکەم.
يەك دەنك باوەرپم بەو ھەرەقەيەش نىيە كە بۆيان كرددوم.

11

هاورپا

پینچ سالیک ده بیټ بارامی ساله به راز هاورپمه، نازانم بۆچی ئه و به رازه به ناوی باوکییه وه لکاوه. کاتی فه رمانده ی ئه و پیشمه رگانه م که پاریزگاریی بنکه یه کی گومرگ ده که ن، چیشته نگاویک بارام به خوئی و جیبیک لاندروقه ره وه له زالگه ی بنکه که مان وه ستاوه، بۆ ئه وه ی دوا ی ته ماشا کردنی ناو جیبه که ی به ری خویدا بپروت.

تفه نگه که م کردو ته شانم و چه ند هه نگاویک له ولای زالگه که وه پیاسه ده که م، سهیری ئه و ئوتومبیلانه ده که م که ریزیان به ستووه

تا دواى پشكئىن به ره و شار برؤن. له ناكاو توپتا پىكابيک كه له
 شاره وه ديت و بارىكى قورسى پئيه، له جياتى ئه وهى بچيئه لاه و
 بوهستى بؤ ئه وهى باره كهى بؤ گومرگ بكرىت، كه ده زانى
 پيشمه رگهى زالگه كه سه رقالى ئوتومبيله كانى لاهه تره، هيواشى
 ده كاته وه و پي پيداده نى و بوى دهرده چى. تفهنگه كه م له شانم
 داده گرم و هاوارى لئده كه م:

(بوهسته، بوهسته). هه رگوئشى ناداتى و باشت تى ده ته قئى.
 هه ندى ته قهى به سه ردا ده كه م، هيچ سوودى نيه. سه يريكى ئه ملا و
 ئه ولاى خوم ده كه م. سه ياره كهى خومانى لى نيه، چييه كهى بارام
 خه ريكه به ره و شار دهرده چى. راده كه م خوم فرئده ده مه پيشى
 چييه كه كه وه و ده لئىم:

(بگه پيره وه دواى ئه و پيكابه بكه وه.) بيئه وهى هيچ بلئيت پيچ
 ده كاته وه. له م كاته دا دوو پيشمه رگهى تريش خويان هه لده ده نه ناو
 چييه كه وه. هه تا ئيمه ده گه پئينه وه پيكابه كه له چا و ون ده بى.
 به بى ئه وهى هيچ بيزارىيه كه به روخسارىيه وه دياربيت، بارام زور به
 خيراىي چييه كه ده هاژوى. من له به رخومه وه ده لئىم:

(ئه گه ر به ته واوى لئمان ون بيت زه حمه ته بتوانين بيدوزينه وه.)
 ئه و بيئه وهى ته ماشاى من بكات ده لئيت: (خه مت نه بى كاك به همهن،
 ره قه مه كه يم گرتو وه.)

یه کسه ده لیم: (ئەی ئافەرین، بەخوا پیاوی!) پیم سەیره
چۆن ناوی من دەزانیت. بێدەنگ دەبم و سەرنجی سەر و هەیکەلی
دە دەم.

گەنجیکی تەمەن بیست و سی، بیست و چوار سال، ئیسک
سووک، ریشیکی تەنکی هەیه، قاتیکی کەتافی قاوویی لە بەردایه،
دەمانچە یه کی مەکاریۆفی دەسک سووری کردوو بە بەر
پشتوینه کەیدا، قژی خاو و درێژ، دەنگی زۆلال و خوش، نە زیقن نە
دەنگ گپ. هەر لەو یه کە م دەقه یه وه دەچیت بە دلما...

پیکا بە کە بۆ هەمیشە لە چاومان و نده بیست. یه کسه بە ره و
سنوور ملی ری دەگرینه بەر. نزیکه ی سەعات دوانزه ی نیوه پۆ
دەگەین. کەمیک دەخولینە وه ئوتومبیلە کە لە هیچ جیگایه کدا دیار
نییه. لە پڕ بارام پیم دە لیت:

(کاک بە هەمەن ئەو پیکا بە دەبینی لە ژیر ئەو کە پره دا، ئەوه
خۆیه تی.) جیبه کە لە دوور راده گرین و لە گەل دوو پيشمه رگه کە دا
بەرەو لای پیکا بە کە دە پۆین. کە سی لی نییه، هەر وا بە جیان
هیشتوو، بەو ئومیدە ی هەر وا بە ئاسانی دەستبەرداری بین، دە لیم:
(ئاده ی حەمه گوربه چه تالیکه، بابیبه یین.)

حەمه گوربه کە بە سەر و سمیل و چاوه بزەکانیدا هەر لە
پشیلە نێرە دەچیت، ئەوه نده شارەزای سەیاره یه هەلیدە وه شینێ و
دروستی دەکاته وه. تەلێک لە گیرفانی دەردەهینێ و یه کسه هەردوو

دەرگاگه‌ی ده‌کاته‌وه، یه‌ک ده‌قه نابات، ئیش به تویوتا بۆر ده‌کات.
پیشمه‌رگه‌ی تریش سه‌رده‌که‌وی، ده‌لیم:

(حه‌مه گیان به دوا‌ی ئیمه‌دا وهره.)

به‌ره‌و لای جیبه‌که‌ی بارام ده‌که‌ومه‌ری. له‌په‌ر ته‌قه‌ی ده‌مانچه‌یه‌ک
وریام ده‌کاته‌وه. کابرای خاوه‌نبار له‌ولای که‌په‌ره‌که‌وه دهرده‌په‌ری و
هاوار ده‌کات:

(ئه‌ری ئه‌و سه‌یاره‌یه بۆ کو‌ی ده‌به‌ن؟ ئیوه جه‌رده‌ن، چین؟)

یه‌کسه‌ر میلی لی ده‌هینمه‌وه و ده‌لیم:

(ریک له شو‌یننی خۆت ئه‌و ده‌مانچه‌یه دان‌ی، ئه‌گینا ته‌ختی
ته‌ویلت هه‌لده‌گرم.) حه‌مه و پیشمه‌رگه‌که‌ی تریش یه‌کسه‌ر
داده‌به‌زن و میلی لی ده‌هیننه‌وه. کابرا یه‌کسه‌ر ده‌مانچه‌که‌ی
داده‌نی و له شو‌یننی خۆی ره‌ق راده‌وه‌ستی. ده‌لیم:

(ئاده‌ی مام پیاو وهره پیشه‌وه بزانی‌ن کی جه‌رده‌یه؟) حه‌مه

ناوه‌ستی تا کابرا به پیی خۆی بی‌ت، یه‌کسه‌ر راده‌کات، هیده‌کی
ده‌مانچه‌که دهرده‌هیننی، فیشه‌که‌که‌ی ده‌داته‌وه، ده‌یکاته‌وه
هیده‌که‌که، هیده‌که‌که‌ی تیده‌کاته‌وه و ده‌یکات به لاقه‌دیدا. ئینجا
مه‌چه‌کی کابرا ده‌گری و ده‌هیننی، حه‌زناکه‌م له ویدا هیچی له‌گه‌ل
بلیم، ده‌لیم:

(حه‌مه با خۆی سه‌یاره‌که‌ی لی‌بخوری‌ت به دوا‌ی ئیمه‌دا وهرن.)

له گەل بارام سەردەكە و مەو و سوپاسی دەكەم. تەقربەن
 ھەموو رێگای گەرانەو كە بە بێدەنگی دەبڕین، بارام كاسیتێکی
 ئەحمەد شەمال دەخاتە سەر ریکۆردەری جیبەكە، ھەر خۆی مالی
 ئەو یە بە بێدەنگی گوئی لیبگرت و لەگەلیدا ئاخ ھەلکێشی و
 خەفەت بخۆی، بەلام من گوئی لێناگرم، خەیاڵم دەپوات و لەسەر
 چەند دیمەنێکی رۆژانی رابردوو دەگیرسیتەو:

(ئەو پیاو دەیتەو بەرچاوم كە لە داخدا تەلەفزیۆنەكە ی ورد و
 خاش دەكات. كابرا بە دل و بە گیان لە شار تەلەفزیۆنێك بۆ مالی
 خۆی دەكڕیت و دەیەو بیباتەو بۆ مالهو لە شاروچكەكە ی
 خۆی. كادەكانی گومرگ لێی دەئالین و دەلین: دەبێ گومرگی
 بكە ی. ھەر چەند ھاوار دەكات: بۆ مالی خۆم و بۆ فرۆشتن و شتی
 وام نییە. ھیچی لێنابیستن، سی چارەكە سەعات گیری دەدەن.
 منیش ھەوڵێکی بۆ دەدەم وازی لێبێنن بپوات. سوودی نییە، كابرا
 كە قژلویلیکی سوورو سپییە، ھەروا دەستی خستۆتە كەلەكە ی و
 پیش دەخواتەو، ئاخری تەلەفزیۆنەكە لەسەر قەمەرەكە ی
 دادەگری و بەرەو كادریکی گومرگ دەیگری و دەلی:

(كاكە، فەرموو تەلەفزیۆنەكە بۆ خۆتان، من دەبێ بپۆم.)

كادەكە دەلی: (خیرمان پێ مەكە، گومرگی خۆت بكە و خوا

حافیزت بیّت.)

کابرا ده هری ده بیټ، ته له فزیوڼه که ده خاته سر سهری و ده کیڅی به زهوییه که دا، به وه شه وه ناو ه سټی و ه لئی ده گریټه وه و دیسانه وه ده کیڅیټه وه به زهوییه که دا، شه ش هوت جار نه مه دووباره ده کاته وه، هه تا ته واو ورد و خاشی نه کات ده سټه رداري نابټ. دوا جار که سهیری ناوچاوی ده که م، له تووره پیدا وه که نه وه ی بگری چاوانی پر ده بن له فرمیسک. سواری سه یاره که ی ده بیټ و به خیرایی پیی پیدا دهنی و جیره له جاده که هه لده سینئ.

نه حمه د شه مال هه راخ ناخیتی، به لام من گویم لئی نییه و جگه له و ناخ و ئوفه نازانم باسی چی ده کات.

(هه رکاتی کرده وه ی نه و دوو گه نجه کو میدییه م بیر ده که وټه وه پیکه نین ده مگری. جاریوایه له ناو بازاردا بیرم ده که وټه وه و نازانم چون کونټرولی خوم بکه م. عه سړیکی درهنگ دوو گه نجی که شخه، به سه یاره یه کی که شخه وه ده گه نه بنکه که مان، کادریکی گومرگ دوا ی نه وه ی سه یاره که یان نه مدیو دیو ده کات، دوانزه بیر له سندوقی سه یاره که یاندا ده دوزیټه وه، له ناو فلینه یه کی پر له سه هو لدا یه و ناماده یه بو خوار دنه وه، کادره که ده لټت:

(ده بی گومرگی بکه ن.) هه ردو وکیان به سه رسورمانه وه سه یریکی

ده که ن، نه وه ی سه یاره که لیده خوړی ده لټت:

(خۆ دەتوانین بگه‌پێینه‌وه بۆ ناوشار، ماده‌م هه‌ر ده‌بێ گومرگی بکه‌ین، ده‌چین سه‌یاره‌که پڕ ده‌که‌ین له بیره‌و ده‌گه‌پێینه‌وه.)
کادره‌که به‌ گوپێینه‌داوه ده‌لێت:

(به‌لێ، به‌ دلێ خۆتان.) شوڤی‌ره‌که به‌ بێ ئه‌وه‌ی پێچ بکاته‌وه، هه‌روا به‌ به‌گ ده‌گه‌پێته‌وه، سه‌د سه‌د و په‌نجا مه‌تریک له‌ولای ئیمه‌وه له‌ که‌ناری جاده‌که، ده‌وه‌ستی. کابرای کادر سه‌رقال ده‌بی‌ت، به‌لام من هه‌ر چاوم له‌ سه‌ریانه، فلینه‌که ده‌رده‌هینن، داده‌نیشن و ده‌سته‌که‌ن به‌ بیره‌خواردنه‌وه، به‌رده‌وام سه‌یری لای ئیمه‌ش ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی گالته‌ به‌ عه‌قلی کابرای کادر بکه‌ن، بیره‌ هه‌لده‌دن و قاقا پێده‌که‌ن. پاش نیو سه‌عاتی یان زیاتر، به‌ خۆیان و سه‌یاره‌ که‌شخه‌که‌یان هه‌ر به‌رده‌ماندا قوت ده‌بنه‌وه. کابرای کادر که‌ ئاگای له‌ دنیا نییه، دێته‌وه به‌رده‌می سه‌یاره‌که، سه‌یریکی ده‌کات و ده‌لێت:

(چ زوو هاتنه‌وه، ئه‌ی کوا خۆ پرتان نه‌کردوه له‌ بیره‌.)
شوڤی‌ره‌که هه‌ر له‌ شوپینی خۆیه‌وه سندوقی سه‌یاره‌که ده‌کاته‌وه،
ده‌لێت:

(وه‌للا قوربان ده‌ستمان نه‌که‌وت، شار هه‌مووی بیره‌ خۆره‌.
قه‌یناکه ئه‌و دوانزه‌ دانه‌یه‌مان بۆ گومرگ بکه‌، چارمان چیه‌.)
کادره‌که سه‌یری فلینه‌که ده‌کات هه‌چی تیا نییه، به‌وپه‌ری
گی‌لتیه‌وه ده‌لێت:

(تیا نییه، له کویدا شار دوتانه وه؟) ئهوی تریان که ته واو سه ری
گه رمبووه ده لیت:

(له جیگایه کدا شار دوومانه ته وه که نه توانی گومرگی بکه ی.)
کادره که لپی ده بیته مه ته ل، هه روا گیتز گیتز بۆ بیره کان ده گه ری،
شوفیره که له ئاوینه که وه سهیری ده کات، ده لیت:

(خوت ماندوو مه که برای شیرین، نایدوزیته وه، ئه وه تا له
سکمانا، ئه گه ر ده توانی گومرگی بکه.) من قاقا پیده که نم، ئه وانیش
له گه ل مندا پیده که نن. به لام کادره که له ته ریقیدا بزه ش نایگری. به
توو په بییه وه سندوقی سه یاره که داده خاته وه و ده لی:

(ده رچۆ کاکه ده رچۆ، هه تا له وه زیاتر نه بووین به مه زه.)
شوفیره که پی به به نزنیدا ده نی و بوی ده ره ده چی، هه ردووکیان
ده سستی راستیان بۆ مالئاوایی راده وه شینن.)

هه ر به ده م ریوه چه ندان رووداوی تری له م بابه ته م دیته وه
خه یال. باری کابرا شمه کی ئوتومبیله. ته سلیمی کادره کانی گومرگی
ده که م، ده ست به سه ر شته کانیدا ده گرن و ره وانیه ی گومرگی شاری
ده که ن. چونکه بردنه ده ره وه ی شمه کی ئوتومبیل قه ده غه یه.
به خششیکی باشیش ده دن به بارام.

ئه وه ده بیته یه که م ویستگه ی یه کترناسینی نیوان من و بارام.
هه تا دیت زیاتر ده چیته دلمه وه. دوا ی ئه وه بارامیش ده سته دکات
به بارهینان، ئیتر کادره کانیس له گومرگی شته کانیدا یارمه تی

ده دەن. تاواي ليديت تيگه لاوي خيزانيش له نيوانماندا دروست ده بيت.

من سهرتا باوه پناکه م بارام ژن و منالي هه بيت. که چي ئه و روزه ي داوه تمان ده کات، ده بينم ژني هه يه و سي منالي ورديشي هه يه. له و شاروچکه يه ي که په نجا کيلومه تري له شاره وه دووره، خانوويه کي خنجيلانه يان هه يه. هه تا ديت هاوړپتييه که مان به تينتر ده بيت، ژنه کانيشمان ده بنه هاوړي و مانگي يه ک دوچار داوه تي يه کتري ده که ين. شه وان من و بارام له مالي يه کتري ده خوينه وه و ئه وانيش بو خويان ده که ون به پازي قسه دا و شير و ريوي دنيا ده هيننه وه. باراميش وه کو من شه يداي ويسکيه ده لیت: (عه ره ق خواردنه وه ي سه سه رييه کانه. حه يفه له سه سه شيري شيردا پياو هيچي تر بخواته وه.) يه ک جياوازيما هه يه، ئه و جگه ره ده کيشي و من دوژمني جگه ره م. روژنيک پيم ده لیت:

(کاک به همن ئه گه ر پاره تان هه يه بو نايهيني له گه ل ئه وه ي خومدا کاسپي پيوه بکه م، هه رچيشم ده سه که وت وه کو برا پيکه وه به شي ده که ين.)

که ميک ده وه ستم، دوايي ده ليم:

(وه لاا خو مردوو له مه پاکتر ناشوري. راستي هه ندي پاره ي نالتووني ژنه که م هه يه، با قسه يه کي له گه ل بکه م.) له راستيدا متمانه يه کي ته واوم به قسه کاني هه يه، دلتيام له وه ي هاوړپتيه کي

دلسۆزه و به دلسۆزيه وه ئه و كاره دهكات. بۆيه كاتى قسه له گه ل
ژنه كه م ده كه م، ئه و يش بى سى و دوو رازى ده بى ت. زياتر له دوو
سال ئيش به و پاره يه وه دهكات و هه موو جارى قايمه يه كم بۆ دى نى و
دينار به دينار بۆم حساب دهكات، چه ندى دهسكه وتووه. هه موو
مانگى به شى خۆم بۆ ده هى نى. من پىموايه هى سه ر راستى و
راستگۆيه تى كه به و شى وه يه كاسپى دهكات و قازانجيشى هه يه.

12

بۆنى شار

لە ناو پاسىكى كۆستەردام، جانناكەم لە بەرپىمدا داناو، بەرەو
ئە و شارۆچكە يەى مالى بارامى سالە بەرازى لىيە، بەرپوھم. رەنگە
چارە كىكى تر بگە مەجى. ژاوه ژاوى خەلكى ناو پاسەكە و گۆرانىيە
مىللىيە بىتامەكەى، ئاوازىكى ناخۆش دروست دەكەن و مېشكى پىاو
بەردە دەنەو. بەو ئومىدەى لە دەوروبەرى خۆم دابىرپم چاؤ
لىك دەنىم.

دو سال زياتر دهبي بارام نه ديوه . هه والي دهزانم به لام بو سال
 زياتر دهچيټ يه كتريمان نه ديوه . دوزه خي شهري ناوځو و خه مي
 دواي شه هيدبووني به رزه كي برام هوځي له سهردا نه هيشتووم .
 باراميش له بهر سهرقالي به ئيش و كاري خوځيه وه هه ميشه له
 سنووره . به دوو سي مانگ جاريكيش ناپه رڙي سهر به شاردا بكات .
 دهزانم ماليان ههر له شوينه كه ي جارانه ، بير له وه ده كه مه وه ئاخو
 مناله كاني چه نده گه وره بوون ، دهبي منالي تريان نه بوويټ ؟

ههر كاتي له م شاره دوور ده كه ومه وه هه ستيكي سه ير داگيرم
 دهكات . وه كه وه ي له ئازيزترين كه سم دوور بكه ومه وه ، دلَم
 دهگيري و قورگم پرده بي له گريان .

((ئاي چه ند جوان له يادمه ! كه دهچم بو پيشمه رگايه تي چه ند
 دلَم ته نگه ! ده مه و نيوه رو له شار دهردهچم ، له ژير پرده كه سواري
 نه و پيكابه شو فرليته شپه ده بم كه دهچيټه نه و گونده ي ده بي
 له ويوه بچه ناوچه ي ژير ده سه لاتي پيشمه رگه .

نه گه رچي له سهعات هه شتي به يانييه وه له گه راج قوت
 بوومه ته وه ، به لام نه فهره سه ير و سه مه ره كاني ده مخه نه نو يڙي
 نيوه رو . ههر يه كه ي پرزوايك شت ده خه نه ناو بو دي پيكابه كه وه و
 ونده بن ، پاش ماويه كي زور هه ندي شتي تر ده هينن و ديسان
 ونده بنه وه ، هه ميشه چوار پينج نه فهر ديار نين . ئاخري هه موو
 نه فهره كان ئاماده بن ، دلَم خوځشه ده كه وينه پي ، نه مجاره شو فيري
 پيكابه كه وه كه وه ي زه وي قووتيدايټ ، له پرون ده بيټ ، كه س

نازانی سەری کردوو بە چ کونیکدا؟ یەك سەعاتی رێکی پێدەچیت، ئاخری سەوسە کوتی دەردەکە ویتەو. من هەرکە لە پێلاو پۆلیسییە رەشەکانی ورد دەبمەوێ کە بریقەیان لێوێ دیت، دەزانم ئەو سەعاتە لە پێلاو بۆیاخکردن بوو.

زۆرم پەلەپە بوو ئەوێ هەرچی زووتره بکەوینەری و چاوم لە چاوی پیاوێ رەزاگرانەکانی رژیم بیت. لە لایەکی تریشەوێ خەیاڵی سەیر سەیر بە مێشکەدا دیت هەرچەندە جگەلەو کەسە لێ رێکخستندا ئیشی لەگەڵ دەکەم و نامە لێ چووێ دەرهوێ بوو هیناوم، یەك کەس نازانیت بە نیازی چووێ دەرهوێم، چونکە لای یەك کەس باسەم نەکردوو، لەبەرئەوێ تاسەر ئیسقان باوهرم بەو قسەپە هەپە کە دەلێت: "نهیئنی ئەگەر لە دوو کەس ترازا نهیئنی نییە." ((

کەچی هەر لە خۆمەوێ بیر لەوێ دەکەمەوێ رەنگە لەناکاو پیکابێکی قووت خاسە بگەنە لای سەیارەکە و بمگرن. تەنانەت لە چاوه‌پروانیی نەفەرە سەیره‌کاندا کاتی بە چیچکانەوێ بوو چەند ساتی چاوی لێک دەنێم، پیکابی قووت خاسەکە دیتە بەرچاوم، وەکو سەگەل لە پیکابەکەوێ خۆیان فرێدەدەنە خوارەوێ و ئەو ناوێ دەگرن. سەرەرای ئەو مەیلە زۆرم بوو زوو دەرچوون لە شار. هەرکە لە جادە شەست مەترییەکە دەر دەچین، وەکو چوون هەورێکی رەش ئاسمانی شاری تەنبوێ، ورده باران شار ئاورشێن دەکات. هەورێ خەمیش دلی من دەتەنی و چاوه‌کانم فرمیسکی تیا قەتیس دەبی.

گیانم به وه یه چاویلکه یه کی ره شم له چا و کردوو، دهنه نه فه ره کان ههست به گریانم دهکن و به پرسیار دام دهگرنه وه.

وهك ئه وهی عاشقیکی سهودا سه ر بم و دهستی رۆژگار به توپزی له دلداره كه م دابپریت، دهگرم و بوئی دار و بهرد و خاك و خوڵ و باران، ههتا قوولایی سییه كانم هه لده مژم، دهزانم ههتا ماوه یه کی زۆر نهك هه ر شار نابینمه وه، بهلكو لیئشی نزیك ناكه ومه وه، بویه دهمه ویت وهكو ریحانه ره شه یه کی وشكراوه، ئه و بوئه تاییه تانه هه لبگرم و له گه ل خۆم بیانبه م، ههركاتی بیری شارم كرد دیسان بیانیه نیمه وه بهر لووتم و تیر تیر هه لیا نمژم.

بهلام ئیستا، وا زیاتر له نیو سه عاته پری له شار دوور دهكه ومه وه كه چی ههست به هیچ ناكه م، وهك ئه وهی منیش له شار تورابم، وهك ئه وهی دۆزه خیک بیته بۆم، ههست دهكه م ههتا زووتر لیی دوور بکه ومه وه دره نگه، ئه گه رچی ئه مه، ئه و په پری بیئاکاریی و ترسنۆکیه.

کاتی شاره كهت له مهینه تییدایه به جیی بیلی و پشتی تییکه ی، ئه مه به رامبه ر شاره كهت بکه ی به رامبه ر نیشتمانه كه شت ده یکه ی، بهلام ئه م خوینساردی و بی ههستییه ی من له وه وه سه رچاوه ی نه گرتوو، ئه مه ئه و ههسته یه له منالییه وه له گه لمایه و زۆر جاریش له سه ری سه رزه نشت کراوم. کاتی كه سیکی ئازیزم بریندار ده بی یان نه خوئشیه کی خراپی تووش ده بیته، نامه وی سهردانی بکه م، نامه وی به كه ساسی و بیپرستی بیبینم.

((ئەو سالەى باوكم له شه پێكى لاوه كيدا برينداردهبى، دوو مانگ له نهخۆشخانه دهكهوئیت، من نامەوى سەردانى بكەم و حەزناكەم باوكم به كۆلەوارىيى بىينم. ئاخريىن رۆژهكانىتى له خەستەخانه خۆى داوا دهكات سەردانى بكەم، به ناچارى و به ترس و لەرزەوه له گەل دايكم دهچم، هەركه له فاف و گەچ به قاچى باوكمەوه ده بىينم يەكسەر سەرم گىژى دهخوات و دەبووريمەوه.))

ئىستاش ئەو ديمەنانەم له ياد نهچۆتەوه. به منالىي هەركاتى خويئىم به كەسيكەوه بىينيايه دەمقیزاند و دەگرىام. وردە وردە له گەل ئەو هەش رادىم، بەلام ئىستاش حەزناكەم كەس به كەساسى و گەردەنشيني بىينم. له كاتى شۆردنى تەرمى بەرزەكى برامدا، هەرچەندە هەول دەدم ناتوانم تەماشای تەرمەكەى و گوللەكانى جەستەى بكەم، كاتى بۆ دواچارىش مالىئاوىي لىدەكەم، هەر لەسەر كفنەكەيهوه ماچى دەكەم. ئىستا شارەكەم بۆتە بەرزەكى برام و نامەوى بەدیلی و كەساسى بىينم، بۆيه بەوپەرى خوينساردىيهوه لىي دور دەكەومەوه.

دواى ئەوهى بۆم دەردەكهوئیت به هىچ جۆرىك ناتوانم له ناو شاردا بمىنمەوه، ئىتر ئەو نهخشەيهم له بىخەوه هەلدهوه شىتەوه كە سەرى خۆم كز بگرم و به كارو كاسپىيهكەوه خۆم سەرقال بكەم، هەتا خوا دەروويهكى خىرمان لىدەكاتەوه، برپارى كۆتايىش دەدم كە نهچمەوه بەلاى چەكدارىدا و بەشدارى شهرى ناوخۆ نهكەمهوه.

هەر له و رۆژانەدا بىرۆكەيهكم به خەيالدا دىت، بەو حوكمەى له كاتى پىشمەرگايەتيدا چەند سالىك له ئىران زىاوم و شتىك فارسى

ده زانم، بېر له وه ده كه مه وه بچم له ئيران كارى بدوزمه وه و دوايى
ژن و مناله كانيشم ببه م و له وي دايكوتم هه تا بارودوخ به لايه كدا
ده كه وي. نه و شه وهى ئه م بابه ته له گه ل ژنه كه م ده كه مه وه، سه ره تا
وه كو شير هه لده چيټ، پاشان ده ست ده كات به گريان و ده ليټ:

(من چەند ساله خەريكم مال پيکه وه دەنيم، ئیستا تۆ دەته وي
مالم کاول بکهیت و بمبه یته ژيانی ئاواره یی، من چەند جارم وت
بابړوین بۆ هەندەران و ئەم ولاته کاوله به جيبيلين، تۆ رازی نه بوویت
و شیرينیت به م ويرانه یه دا چوه، ئیستاش ده ته وي بچين بۆ ئيران
بۆ ژيانی کوله مه رگی و به کريکاري به خيومان بکه ی، ئاختر تۆ چەند
سال پيشمه رگایه تیت کرد بۆ نه وه ی ئاخري بيته کريکار؟ من ليتره
ئه گه ر ليشم بقه ومی به س نييه که س و کارم ليمه وه نزيکن و فريام
ده که ون، له وي بشمرين کي فريامان ده که وي. وه لالا نايه م و خوّم و
منالم ناخمه تالوکه وه، بشموژی نايه م، تۆ خوټ بۆ کوئی ده پړوی
بړۆ، به لام من نايه م، نايه م.)

ده داته پرمه ی گريان، ده زانم که فوکولیکه، بۆيه ليیده گه پريم به
که يفی خوئی داخی دللی هه لپريژيټ، سوور ده زانم دوايی زۆر به
ئاسانی ده توانم قه ناعه تی پيیکه م. سبه ی شه و ديسان بابه ته که ی
له گه لدا ده که مه وه، نه مجاره ناگری، به لکو به ئارامی گويم بۆ
ده گريټ، منيش ورد ورد هه موو نه خشه که ی بۆ شيده که مه وه. باسی
ئه وه ی بۆ ده که م نامه وي چاره نووسی نه و و مناله کانم وه کو

چاره نووسی براژنه که م و منالّه کانی لیبتت، به دلناییه وه ئەگەر من شتیکم به سەر بیّت هه مان چاره نووسی ئەوانیان ده بیّت. ورده ورده سه ری ره زامه ندییم بۆ ده له قینئ و ده لئیت:

(من له گه لّ تودا ده توانم له سه ر به ردی ره قیش بزیم، من خۆم بیباوک گه وره بووم و ده زانم ده ردی بیباوکی چه ند گرانه، بۆیه ژیانئ کوله مه رگیم زۆر له وه پیباشتره که منالّه کانم لاره مل و هه تیو بن، من رازیم بۆ کوی پڕوی له گه لّت دیم.) توند له باوه شی ده گرم و دهینوو سینم به خۆمه وه، دلّم پرده بی له گریان. ده لئیم:

(منیش چه زم نه ده کرد ئەمه چاره نووسمان بیّت، پر به دلّ چه زم ده کرد خۆشترین ژیانتان بۆ دابین بکه م، به لام چی بکه م؟ نایه لن.) ته گبیر ده که یین زۆربه ی شتی ناو مالّه که بفروشین، من نیوه ی پاره که له گه لّ خۆم ببه م، نیوه شی بۆ ئەوان جیبیلم. یه که مجار من بپۆم که ئیشم دۆزییه وه بیمه وه به شوینیاندا، خانووه که بده یین به کری و بیان به م. ئینجا ده که وینه به ره حمه تی کۆنه فروش، هه رچی نرخیک داوامان ده که یین، ئەوان چاره کی ئەوه شمان ناده ئی، هه رچۆنی بی له و ده رده ش رزگارمان ده بیّت.

به لام ژنه که م له من زیاتر دلّی به شتی ناو مالّه که ده سووتی، هه ندی شت هه ر نافروشیّت. روژیک له خۆیه وه ده لئیت:

(ئه ری کابرا تۆ حسابی ئەوه ت نه کردووه، هه موو سنووره کان گیراون، له کوپوه ده رباز ده بیّت؟.) ده لئیم:

(خەمى ئەو ەت نەبىٰ حسابى ئەو ەشم كەردو ە.) ئىنجا باسى ئەو ەى بۆ دەكەم سەرەتا دەچمە مالى بارامى سالە بەراز، ديارە ئەو ەموو كون و كەلەبەرى سنوورەكان شارەزايە و ئاشنا و رۆشنای زۆرە، لەو رىگەيەو ە بە ئاسانى دەرياز دەبم، كە چوومە ئەو ديوى سنووريش ئىتر خەمى ەيچم نىيە. ئەو ەى زۆر پىخۆشە، ژنەكەم لە من زياتر متمانەى بە بارامى سالە بەراز ەيە. ئەو ەش لەو ەو ە سەرچاوى گرتو ە، ەموو ئەو ماو ەيەى كە پارەكەى ئىمەى لايە، يەك دىنارىشمان لىٰ ناسارىتەو ە. كە داواى پارەكەشى لىدەكەمەو ە، داوى چەند رۆژىك بۆم دەهينىتەو ە. ژنەكەم ەمىشە دەلىت:

(مرۆقى پاك و سەر راست ەر بە سەرو سىمايدا ديارە.) بەلام سەبارەت بە خومارى ژنى بارام رايەكى جىگىرىى نىيە، دەمىك دەلىت:

(ژنىكى شىت و گىلۆكەيە.) دەمىك دەلىت:

(ئۆينبازى وەكو خۆى نىيە، بيەوى پىغمبەرىش لە خشتە

دەبات.)

من لەناو خەيالآتى خۆمدا نغۆ دەبم و ەروا چاوم لىكناو ە، ئاگام لىيە پاسەكە دەو ەستى، تۆمەز دەگەينەجى، جانتاكەم دەكەمە شانم و وردە وردە بەرەو مالى بارامى سالە بەراز دەكەومەپرى. ژنەكەى لەبەردەرگايە، كە لىى نزيك دەبمەو ە خەرىكە نەيناسمەو ە، ئەو ەندە قەلەو بو ە، كاتى دىت و جانتاكەم لە دەست وەردەگرى، ەناسە بركىى پىدەكەوى.

چه قەل

پاش ئەو ەي مائئاوایي له ژنه که ی سەرداری سمە چه قەل
 دەکه ین، سواری ئوتومبیلە که دەبین. سەره رای پەستی خۆم، که
 ئیشه که م سەری نه گرتوو، بیر له و ژنه زەحمە تکیشه دەکه مەو،
 سوور و سپییه کی ره قەلە ی جوانکیله، هەتاو دەموچاوی
 سووتاندوو، ئەو ەندە گورج و گۆلە، ئەو نیو سەعاتە ی له مایان
 دەبین نابینم بۆ ساتیکیش دابنیشیت. ئاو دەهینی، چا دەهینی،

منال ژیر دهکات، دان بۆ مریشک و جووچک رۆ دهکات، وریایی ئه و مه نجه له ش دهکات که له ناوه پراستی هه وشه گه وره که دا خستوو یه تیه سه ر ئاگر، ناوه ناوه ش ده لیت:

(یاخوا به خیر بئین، به خیر بئین سه رچاوان.) ئه وه نده به خیره اتنمان دهکات، نازانین چی جواب بدهینه وه. قسه ی ئه و هاورپی هه م بیرده که وته وه که هه میشه ده لیت:

(کورده ئه وه عاده تیت، میوان خه ریکه ده پروات، که چی تازه به تازه خانه خوی پی ده لیت: به خیر بی یاخوا، یاخوا به خیر بی.)
بارام ئوتومبیله که لیده خوری، بی ئه وه ی سه یری من بکات ده لیت:

(سه ردار ی سمه چه قه ل قه ت ناکه ویته ماله وه، ده لئی سه گی پی سووتاهه، هه میشه قاچیکی له مدیوی سنووره و قاچیکی له ودیو، مه گه ر بۆسه ی بۆ بنینه وه، ئه گینا قه ت ده ستمان لئی گیر نابیت، له وه ناچیت ئه م کابرایه به نیازی مردن بیت، هه میشه راده کات، قه تیش نانیکی ئیسراحت ناخوات، نازانم بۆ که ی کۆده کاته وه؟ بروا بکه به قه د جووله که یه ک سه روه ت و سامانی هه یه، که چی هه ر راده کات و ئارام ناگریت، ده زانی کتومت له چه قه لیش ده چیت؟)

له تاو بیتا قه تی و پهستی خۆم، هه وسه له م نییه به قسه که ی پیبکه نم، منیش هه روا سه یری پیشه وه ی جاده که م ده که م، ده لیم:

(تۆبلىنى دەستمان لىنى گىر نەبىت، ژنەكەى نەيوت سى رۆژى تر دىتەوہ؟) بارام كە دەستى بە دوگمەى رادیویى سەيارەكەوہیە و بۆ گۆرانىيەكى خۆش دەگەرى دەلئیت:

(خەمت نەبىت ئەمجارە لە دەستمان دەرنەچىت.)

(خەمى ئەوہمە ئىشەكەم دوا بکەوى، نامەوى لەوہ زىاتر ئیوہش بخەمە عەزىتەوہ.) (عەزىتى چى كاك بەھەمن، مالى خۆتە، عەيبە ئەو قسانە دەكەى، خۆ دوّم نىن برا گيان.) ئىتر گۆرانىيەك بە دلى خۆى دەدۆزىتەوہو ھەردووكمان بىدەنگ دەبىن.

بۆ نەگبەتى ئەو رۆژەى من دەگەمە مالى بارامى سالا بەراز، كارەبايان نىيە، شەويش كارەبا نايەتەوہ، بۆيە ھىچمان تاقەتى خواردنەوہمان نىيە، سەرپىيى قسەيەكى لىدەكەين، بەلام دوایى ھەردووكمان لە بىرى خۆمانى دەبەينەوہ. لە تاوگەرما من و بارام بۆ خەوتن دەچىنە سەربان، دەزانم ھەتا بەرەبەيان مېشەوولە نايەلى بخەوين، بۆيە كاتىكى باشم لەبەردەستدایە، بۆ ئەوہى دوو قۆلى قسە بکەين و مەبەستى سەردانەكەمى بۆ باس بکەم.

بە وردى ھەموو شتىكى بۆ روون دەكەمەوہ. ئەويش باسى حالى خۆيم بۆ دەكات، بە مالىوہ رادەكەن و دەچنە سەر سنوور، بەلام دوایى لەبەرئەوہى حزبى (B) جوابى بۆ دەنئىرن و بەلئىنى ئىشى باشى پىدەدەن دەگەرىتەوہ، ئەگەر ئەوان بەلئىنەكەى خۆيان ببەنە

سەر ئەوا ئیشیان لەگەڵدا دەکات. لە راستیدا ئەمە بە لای منەوه زۆر سەیره، راستە بارامی ساله بەراز ئەندامی حزبەکهی من نییه، چونکه ئەو زیاتر خەریکی کارو کاسپی خۆیهتی، بە لām هەمیشە رقی دنیای لە حزبی (B)یە، دەیانجار لە کاتی خواردنەوه و کاتی تریشدا، بە ئاشکرا جینۆ بۆ یەک بە یەکی سەرکردهکانی ئەو حزبە رهوانه دەکات، چەندینجار ئەوهی لی دەبیستم که دەلێت:

(بچم لە قەحبه خانە ئیش بکەم و سەری خومار بگرم، نام بە ئەندامی ئەو حزبە.) که دەزانئ هەلۆیسته کهی بە لای منەوه مایه ی سەرسامییه، دەلێت:

(کاک بەهمەن چی بکەم کارو کاسپی نەماوه، خۆ مال و منال بە هەوانتە بەرپۆه ناچیت، بەلێنیان داوه بکەن بە لیپرسراوی زالگه یەک، ئیستا نانه که له ویدایه، دەبابەش بێنن دەست ناهینمه ریگه یان، شیرینی خۆم وەرده گرم و دەلیم بابروات، خوای دەکرد شارەکه یان ئاودیو دەکرد، بە یەک مانگ دەتەقم، ئەوسا وازدینم و پارەکانم دەخەمه ئیشه وه.) پێی دەلیم:

(تۆ که یفی خۆته چی دەکهیت و لەگەل چ حزبیکدا ئیش ده کهی، تۆ ئازادی، مادەم برپاری خۆت داوه، من هیچ قسه یه کم نییه و تەنیا پیروزباییم لەسەرە. بە لām من بە تەواوی رقم لەم ولاتە هەلساوه و دەمهوی سەری خۆم هەلگرم و هەتا بارودۆخه که بە لایه کدا نه که ویت، سەر نه که مه وه به م ولاته دا. ئیتر دلّم به هیچ شتیکی ئەم ولاتە

ناکریته وه، شه پری ناوځو هه موو شتیکی له بهرچا و خستووم، براکه م و هرچی براده ری خوځه ویستم هه بوون، بهرله وهی هیچ نه بیټ چه ند سالیك به ئاسووده یی و دوور له شه پ و کوشتار له گه ل که س و کارو مال و منالی خویندا بژین و له بهری رهنج و خه باتیان بخون، به نامرادی و به گه نجی و جوانی، سهریان نایه وه و بوون به سووته مهنی ئه م شه په مالویرانکه ره.) ئه و دهیه وی قسه یه ک بکات به لام میشووله یه ک، کسپه ی لیئه لده سیئی و بابه ته که ی پی ده گوریت، ده لیت:

(ئو شه وهی کاره بامان نه بیټ له ترسی میشووله له رزم لیدیت، میشووله ی ئیره وه کو هی شار نییه، وه کو دوو پیشکه ره شه پیته وه ده دات.)

دوایی دیته وه سهر باسه که و به سووربوونه وه ده لیت:

(ئیمه هه رچییه ک بین، نه ک هه ر هاوړپی یه کین برای یه کیشین، له هه ر جیگایه ک بین هه همیشه پشت و په نای یه ک ده بین و هیچ شتیك ناتوانیت که لین بخاته نیوانمانه وه و هاوړپییمان تیك بدات. بو مه سه له ی چوونه ئیرانیش، باوه ر بکه، من پیم ناخوځه برؤیت، ماده م تو وه ره قه ی حزبی (B) یت پییه برؤا بکه هیچ کیځه یه کت بو دروست نابیت. له گه ل ئه وه شدا ماده م بریاری خوت داوه من سهرم له ریټایه.)

(زور زور سوپاس من هه ر ئه وه ت لی چاوه پروان ده که م.)

ئىنجا وەك ئەوہى باسى قارەمانىكى نەتەوہى بىكەت دىتەسەر

باسى سەردارى سەمە چەقەل دەلىت:

(لەم ھەراو ھورپايەدا، چوونە ئىرانى تۆ بە سەلامەتى، بى كىشە
و سەرتىشە، چوونە ئىرانى ژن و منالەكانىشت بە ھەمان شىوہ بە
سەردارى سەمە چەقەل نەبىت، بە كەس جىبە جى ناكىت، بەوہى
باشە ئەم سەردارە ئامۆزای خومارە، بۆ خوشى پياويكى پياوانەيە و
دەم و لەبىزىكى وای بەلاوہيە، قەناعەت بە بەردىش دەكەت
لەبەردەمىدا نەرم بىتەوہ، راستە پارەخوشەويستە و ھەر كۆى
دەكەتەوہ، بەلام پياوہتى وام لى بىنيوہ، خەلكى تر بە مليونىك
دۆلار نەيكردوہ، كە چى ئەم بە مەرحەبايەك جىبە جىيى كىردوہ.
دىتە شارۆچكەكەيان كەوتۆتە سەر شارپى سنوورەكە، لەمدىو و لەو
دىو ئىش و كارى وەك ئاودەروات، ئەوہى بە كەس ناكىت ئەم بە
كوتە نامەيەك جىبە جىيى دەكەت. ئەوہندەى ئاشنا و روشنا ھەيە لە
رۆژى رەشىشدا پەكى ناكەويت و ئىشى دەروات، سبەى سىشەممەيە
رۆژى چوار شەممە لەسەر خىرتىيى دەتەقىنن و دەچىنە خزمەتى،
بە بى ئەوہى يەك فلسىشى بدەينى ئىشەكەي پىدەكەين، بەس خوا
بەكەم لە مال بىت و لەو دىو نەبىت.)

(ئەگەر پارەشى بویت كىشە نييە، دەتوانن شتىكى بدەينى.)

(حەيفت نەكرد، حەدى چىيە داواي پارە دەكەت، ئەو ئىشەكە بۆ

من دەكەت، ئىمەش ھەر حەلالمان لە يەك جىايە، دلنبايە بە

سهلامه تی ده تباته ئه ویدیوی سنوور و له ویش ته سلیمی که سیکی
باشت ده کات، ئیتر له ویشه وه شوکر تو کیشته نییه، هم زمانیان
ده زانیت و هم شاره زای ولاته که شی.)

(به لئی، من هر ئه وه نده بچمه ئه ویو کیشته یه کم نابیت، له ویش
دوست و برادره م هه یه په کم ناکه ویت. ده لیم بوچی به یانی نه چین؟
بو من هه تا زوو بیت باشته.)

(چاوه که م تو ئه مرۆگه یشتووی، به یانیش دنیا یه ک نیش و کارم
هه یه، رۆژی پینج شه ممه ش ئه سکه نده ری قاله یه کانه داوه ت
ده که م، به لکو مشوریکي ئیشه که م بخوات، خو ئه م سه گبابانه هه تا
ده میان چه ور نه که یه ت، هیچت بو ناکه ن و جوابیشت ناده نه وه،
که واته له رۆژی چوار شه ممه باشته هه لئا که ویت.)

(باشه، ده سه لات نییه.)

به م قسه و باسانه و کۆمه لئی قسه و باسی تره وه شه و دره نگ
ده که یه ن. ده بی ئیتر بخه وین. ئه و شه و باش ده کات و به تانییه که
ده دات به سه ری دا، پاش که میک گویم له پر خه یه تی، به لام می شووله و
خه یالاتی سه یرو سه مه ره خه وه له من ده زپینی.

هه تا به ره به یان هر ئه مدیو و ئه و دیو ده که م و خه وم
لینا که ویت. می شووله وه کو کۆپته ری سالانی پیشه رگایه تی به سه ر
سه رمه وه ده خولیته وه و نایه لیت ئارام بگرم. به و حاله وه ئه و دپره

شيعره م بيردهكه ويته وه كه له پيشمه رگايه تي هر هه موومان
له بهرمانه، به كه يفي خومان ديپر شيعريكي شيركو بيكه س
دهسكاري دهكەين و بو خوشي هر ده يئينه وه و قاقا پيي
پيده كەنين. شيعره كه ده لئيت:

(گه رده لولو له گه رده لولو .. گه رده لولو گه رميانه ..) ئيمهش

ئاواي لئده كەين:

(گيزه گيزه، گيزه گيز .. تومەز گيزه ي ميشوله ي حيزه .)

ئه گه رچي هيشتا دنيا ته واو ساردى نه كردوو، به لام ده كرى به تانى
به خوتا بدهيت و لئى بخهوى.

به لام بو نه گبه تي، من له وه ته ي هه م سه رم دا پووشم و
به تانيه كه م نه فەس بر بيته ده خنكي م و خه وم لئنا كه وي. ده بيته يان
سه رم به ده ره وه بيته يان ده لاقه يه ك بو هه وا گوړكى له ئاستى ده م
و لووتما به ئلمه وه، ده نا قهت خه وم لئنا كه ويته. كه ده لاقه كه
ده هئلمه وه ميشوله كان به وڤه وڤ بوم دئنه ژوره وه و به ده م وت
لووتما ده نووسين و شيتم ده كەن، كه سه ريشم ده رده هينم وه كو
كوپته ر به وڤه وڤ به سه ر سه رما ده خولئنه وه. له هه مووى ناخوشت
ئه وه يه، له خواره وه له سه ر ئه و به تانيه پلنگه ئه ستوره وه به قاچ
و قولما ده نووسين و چزه م لئيه لده سينن.

له لایه کی تره وه بۆ یه که مجار، خه یالاتی سهیر و سه مه ره
سه باره ت به بارام به می شکمدا دیت، ده لیم:

(باشه من شیت نیم هه موو متمانه یه کم به م کابرایه هه یه، به بی
ئه وه ی برای باو کم بیت، یان به ته واوه تی بن و بنه چه ی بناسم، تا
بواری ئه وه ی نه بیت خیانه تم لیبکات و سه رم بکات به گوما. باشه
کی ده لی ئه م کابرایه به ته واوه تی خو ی به حزبی (B)
نه فرۆشتوو ه؟ خو ئه وان هه موو شتیکیان له ده ست دیت و بۆیان
بکریت به پاره و پله و پایه هه موو خه لک ده کپن. هه موو هه ولی
خۆیان ده خه نه گه ر تا که سیک ده کپن، سه ره تا هه موو شتیکی
ده ده نی و خه نی ده که ن، هه تا له به رچاوی خه لکی ده خه ن و سووک
و چروکی ده که ن، ئه وسا وه کو کالایه کی بۆگه ن فه رامۆشی ده که ن،
به شیوه یه که هه یچ لایه نیکی دیکه پوولیکی قه لبی پینادات، ئه وسا
ئیتر وه کو سه گیکی بیوه فا به نانه سکی ده یژینن. دلنیم سه ره تا
ئه وه ش له گه ل بارام ده که ن، کی ده لی بارامیش من ناکاته
ده سه ته گولی خو ی؟ باشه من بۆچی متمانه م به م پسووله حیزه هه یه
که به ناوی لایه نگره وه بۆیان کردووم، هه ر ئه مه به سه که بارامیش
ده یزانی بۆ ئه وه ی قورم بۆ بگیریته وه.) پاشان هه ر خو م
سه رزه نشتی خو م ده که م.

(ئەرى) تۆ بۆلە خۆتەۋە گومان لە بارام دەكەي؟ لەۋتەي
هاورپتە يەك شتى خراپت لى ديوە؟ كەسئك كە عەشايەر بىت و
خاۋەنى كەس و كار بىت چۆن دەتوانىت ھەروا بە ئاسانى خيانەت
لە ھاورپكەي بكات؟ باشتر وايە بە خۆتا بچىتەۋە و چىتر خەياللى وا
قۆر لىنە دەي. تە ماشايەكى بارام دەكەم و دەلىم:
(ببوورە بارام گيان ھاورپى دلسۆزەكەم من لە خۆمەۋە گومان لە
تۆ دەكەم ببوورە.)

بەرەبەيان وردە وردە خەوم لىدەكەۋىت.

لە كەنارى جادەكە بارام سەيارەكە رادەگرى. دەچىنە چايخانەي
پىاۋە پشت كوپرەكە، پشووئەك دەدەين، يەكى سى چا
دەخۆينەۋە، كاتى ھەلدەسەين بارام شەكرىكى كولاۋ دەخاتە دەمى و
دەلىت: (ئەم كابرەيە خۆشترين چاي ھەيە، كەچى خەلك ناويان ناۋە
خولە گەمال پشت!) دەلىم:

(ئىنجا خەلك خوايان ھەيە؟ ھەرچۆنىك بىت، ھەر ناۋ و
ناتۆرەيەكت بۆ دەدۆزئەۋە.)

دەكەۋىنەۋە رى، بارام ديسان بۆ گۆرانى دەگەپىت. منىش بىر
لەۋە دەكەمەۋە بۆچى بەم چايچىيە داماۋە دەلىن: (خولە گەمال
پشت!) كە دەيھىنمەۋە پىش چاۋى خۆم دەلىم:
(خۆ پشتى لە ھى گەمالىش دەچىت!)

زمانیان لیڊام

دوای نانخواردنی نیوه پړو و روښتني میوانه کان من و بارام
 سه رخه ویک ده شکینین. هرچه نده بارام دهیه ویت بجیتته دهره وه،
 به لام که ده بیینی من راکشام و به نیازم سه رخه ویک بشکینم، به
 ناچاری له ولای منه وه راده کشی، ده لی:

(ویستم بلیم بجینه دهره وه و سه ریکی بازاره که بدهین،
 سه رخه وشکاندنه که ی توم بیرچوو بؤوه، قهینا که دوایی ده چین،
 بهس نه چی هه تا بانگی شیوان بخواهی. ها.)

(نا، نا، خەمت نەبیت، نیو سەعات سی چارەك زیاتر نییه.)
 پاش دە دەقەیهك من دەخەوم، بەلام ئەو ھەر ئەمدیو ئەودیو
 دەكات، ھەتا ئەو دەقەیهی خەویش دەمباتەو، ئاگام لێیەتی، وەك
 ئەوێ نیگەرانی شتێك بێت خەو ناچیتە چاوی، چەند جارێكیش
 ئەمدیو دیو دەكەم و خەبەرم دەبیتەو، ئەو ھەر نەخەوتوو.
 لەو ھەتەئە بە بیرم دیت، ئەو ھەم لیبوو بە خو، ھەموو نیو ھەرزێ
 دوای ناخواردن دەبیت سەرخەویك بشكینم، دەنا گیانم دادەھێزێ و
 تووشی سەرنیشەیهکی خراب دەبم.

(لە سالانی پێشمەرگایەتیدا ئەمە گەورەترین كێشەئە منە.
 زۆربەئە جار دوای ناخواردنی نیو ھەرزێ بەرێدەكەوین، مەسافە
 ھەردەگرین، جاریوایە دە سەعات رێ دەبڕین، ئینجا پشووێك
 دەدەین. من بە دەم رێو چاوی لێكدەنیم و بە شارەزایی بە دوای
 ھاورێكەمدا رێ دەكەم، ئەگەر تەختایی بێت، ماو ھەیهکی زیاتر چاوی
 لێكدەنیم، بە دەم رێو چەند دەقەیهکی پچر پچریش دەخەوم،
 گیانم ئیسراحت دەكات.)

كاتێ خەبەرم دەبیتەو ھەرامی سالە بەراز خۆشی گۆرپو ھە
 چاوەرپێ من دەكات. خێرا دەموچاوم دەشۆم و خۆم دەگۆرم، لەبەر
 ئاویئەئە ھەوانەكەدا قژ و ریشم دادەھێنم.

لەپەر لە ھەرگا دەدرێ، دیتە ھەرگا ھەو ھە بە قایمیش لێی
 دەدەن، وەكو دەھۆل زرمەئە دیت، من رادەچلەكم، بارام دەلی:
 (كێیە؟). دەنگی پیاویك دەلی:

(خۆمانین). بارام به شلە ژاوییه وه سهیریکی من دهکات، به نا به دلاییه وه به رهو دەرگا که دهچیت، قاچی له بهردیکی حه وشه که هه لده نووتی، خه ریکه له سه رده م ده که وی، خوی به دەرگا که ده گریتیه وه، له گه ل کردنه وه ی دەرگا که دا، چوار که س به جلی سه ربازییه وه خویان ده که ن به ژووردا، یه کیکیان روو ده کاته بارام و ده لی:

(تۆ بارامی ساله به رازی؟) بارام ده لی:

(به لی.)

یه کیکی تریان ئاماژه بو من ده کات و ده لی:

(که واته تۆش دیو به هه منی؟) ده لیم:

(به لی.)

یه کسه ر تیده گه م زمانیان لیداوم و قورم بو گیراوه ته وه. هه ر ئه وه نده ی بلی یه ک و دوو سواری لاندگرۆزه ریکی کۆنمان ده که ن. من و بارام ده خه نه ناوه پراسته وه، یه کی لای راستمان و یه کی تر لای چه پمانه وه سه رده که ویته. یه کی کیش ده چیته دواوه، ئه وه شیان که زیاتر له فه رمانده یان ده چیت، ده چیته پیشه وه. به پشتویته کانی خۆمان خیرا چاومان ده به ستنه وه، ئه وه نده به په له ده مانفرینن، ته نانه ت ژن و مناله کانی بارامیش خه به ریان نابیته وه. که بارام ده لی:

(هیچ نه بی با ژنه که م ئاگادار بکه مه وه.) فه رمانده که یان به

ساردییه که وه ده لی:

(بېيويست ناكات، ئاخىرى ھەر دەزانن.)

نزىكەى چارهكە سەعاتى ھەروا بېدەنگ دەپۆين و كەس قسەيەك ناكات. من خەرىكە دلم دەتەقى، دەمەوى بزانم كى زمانى لىداوم، چۆنى تووش كىردووم، چى لەسەر وتووم، بۆ ئەوھى نەخشەيەك دابنىم و بەرگىرى لە خۆم بكەم. كەچى وەك ئەوھى زمانىان بىرابت كەسىان نقەى لىوھ نايەت. ھەرچەند سەر دەھىنم و دەبەم، ھىچ ھەلناكرپىم.

كە لە شارۆچكەكە دەردەچىن و دەگەينە سەر جادەى چۆل، چاومان دەكەنەوھ. ئەوسا دەزانم لە جىاتى ئەوھى بەرھو شارەكەى خۆم بمانبەن بەرھو شارۆچكەيەكى ترمان دەبەن.

بەرلەوھى ھىچ بلىم ھەندى لە سەر و سىمايان ورد دەبمەوھ. ھىچ خىرو بەرھەكەتىك بە روخسارىيانەوھ ديار نىيە. ئەوھى پىشەوھ پىاويكى رەشتالەى مپومۆچى چلكنە، تەمەنى سى و پىنج بۆ چل سالىك دەبىت، ھەروا سەيرى پىشەوھ دەكات، ناوھناوھش ئاورپىك لە من دەداتەوھ، بەلام ھىچ نالىت. تەنيا لاونىو دووانەكەى ئەملاو ئەولام دەبىنم. ھەردووكيان رىشن و لەپ و لاواز ديارن، زىاتر لەوھى لە دوو كەسى ئىسلامى دەم و ددان زەرد بچن، كە ھەمىشە بۆنىكى تايبەتبان لىدبىت، لە دوو كەسى سەرسەرى دەچن، كە دەمىك بىت ئاو بەر گىاننىان نەكەوتبىت. ئاورپىك دەدەمەوھ سەيرىكى ئەوھى دووھ دەكەم. ھاتۆتە پىشەوھ و روويكردۆتە من. منالكارىكى لووسكەى لووت بەرانى گەنمپەنگى مەيلەو بۆرە. چاوانى قاوھىيى

كالب و لئوه كانى گوشتن، كه ميک ده مى دهرپه پيوه. وهك ژنيك كه قژى ميش کردبيک، قژى زهره کردووه. له ئاوپنه که دا ته ماشايه کى سهر و سيمای سايه قه که ده که م، رووناکى له پوخساريدا به دينا کرئيت، يه کسه ر تئده گه م به زوره ملئ هئناويانه، بويه به رقه وه به خيراى سه ياره که لئده خوړئ و نايه وئت له هيچ جيگايه که بوه ستين. روو ده که مه فرمانده که يان، ده لئيم:

(کاکه بؤ کويمان ده به ن؟ بؤچى ئيمه تان گرتووه؟) به بئ ئه وهى

ئاور بداته وه هه ر وا به ساردى به که وه ده لئى:

(با بگه ينه ئاسايش، ئه وسا هه موو شتئک ده زانئت، په لهى چپته،

جارئ بيسميلا خو هئشتا نيو سه عات نابئ گيراوى؟ ناشئ په لهى

مه رگت بيئت؟)

(مه رگى چئى؟ بؤچى چيمان کردووه؟ ئه وه نييه وه ره قه ي

خوتانم پئيه و هاتوومه ته وه.)

(باسئ ئه وه وه ره قه يه هه ر مه که، که س به يه ک پوولى قه لب

نايكرئ، ئه و کابرايه ي خزمه ت به خزمائه تئ بؤى کردووى، حساب

له گه ل ئه ويشدا ده کرئيت. ئه وا وه ره قه که شم دراند.) وه ره قه که له ت

و په ت ده کات و له جامئ سه ياره که وه فرئئ ده داته دهره وه.

(کاکه من گونا هم چييه؟ من چوومه ته لاي و ئه وه وه ره قه يه ي

داومه تئ، که که س حساب بؤ وه ره قه که ي ناکات بؤچى وه ره قه بؤ

خه لک ده کات؟)

(باشتر وایه ئەم قسانه هه لگري بۆ لای ئەفسهري ليكۆلینهوه، من هه ر ئەوهندهم له سه ر بوو بتانگرم و ته سلیمی ئاسایشتان بکه م. چه ز ده که م بزانی ئیمه ئەوهنده گیل و ساویلکه نین، نه زانین دیو به هه من کچی و پیمانوابیته لایه نگریکی ئاسایی حزبی (A) ٥.)

هه تا ئەو ده قه یه ش سی چه کداره که ی تر ورته یان له ده م نایه ته ده ری. بارامی سه له به رازیش نقه له خۆی ده بریته، به چاک و به خراب هیه چ نالیته. به رده وامیش سیخورمه له من ده دات بۆ ئەوه ی بیدهنگی لیبکه م و هیه چه نه لیم. ئەوسا زیاتر له وه دنیایا ده بم سه یاره که یان به سوخره هیناوه و نایانه وی خاوه نه که ی هیه چ بزانیته، هه ست ده که م کابرای سایه قیش گوێ هه لده خات بۆ ئەوه ی شتیکی لیحالی بیته. دنیام بارامی سه له به رازیش ئەو سایه قه ده ناسیته، بۆیه هیه چه نالیته، ورده ورده گو مان له ویش ده که م، که هه ر خۆی زمانی لی داوم و ده یه وی بمکاته ده ست و دیاری خۆی بۆ ئەوه ی کاره که ی مسۆگه ر بکات.

(هیی مام ریوی، له و باوه رده دابووی هه روا به ئاسانی ده توانی کلاو بکه یته سه رمان، وه کو مشکی حیز به که یفی خۆت له م شار بۆ ئەو شار ته راتیین بکه یته و حیز فرسه تانه ده ست له هه قالا نمان بوه شی نیته. به خوا چاک کلکت بوو به ته له که وه. دنیایه ئەمه دوا هه نگاوی ژیا نته ده بیته، ئیتر ژنه که ته بیوه ژن ده که وی و بۆ له تی نان له شفرۆشی ده کات. خۆ له وانیه ژنه که ته سوورو سه پان و جوانیش بیته، قسه ی خۆمان بیته له وانیه پاره ی باشیش بکات.)

لادەكەمەو، منالكاره لووسكه كه يه ئەم قسانە دەكات. بە
هەپەشەو هەپپى دەلئيم:

(ئاگات لە دەمت بێت، خۆت خوشك و داىكت نىيە، وا ئەو قسە
قۆرپانە دەكەى، ئاخىر دەمپرووتىكى وەك تۆ ...)

يەك بۆكس دەكيشى بە ناو دەمما و دەمم پىر دەبێت لە خوین.
بە پشتوینەكەم دەمم دەسپىم و دەلئيم:

(دەستخۆش، دياره له كۆلان پەرورده بووى.)
(راست دەكەى داىكت بە لەشفرۆشى گەورەى كردووم.)

فەرماندەكەيان تېمان دەخوړئ:

(بەسە بېپرەنەو، ئەو چەنەبازىيەتان لە چىيە.)

لە ئاوينەكەو هەرنجى كابرأى سايق دەدەمەو، تەواو بېتاقەت
دياره، دەيهوئ هەرچى زووتره ئيمه بگهيه نيته جئ و لەم بېگارى و
بېدەسەلاتىيە رزگارى بېت. باراميش وەكو تاوانباريک كه پىي واپه
هەموو دنيا ئاگای لە تاوانەكەيەتى و هەرچى دەكات ناتوانئ خوئ
ئاسايى نيشان بدات. زياتر دەچيته وە قالبەكەى خوئ و ئەو وەندە
خوئ بچووك دەكاتەو هە چنگيكي دەمىنيته وە، ديسان نقەى ليۆه
نايەت. هەتا ديت گومانم زياتر دەبېت، كه ئەو داوہكەى بۆ
ناومەتەو.

(دەبئ چۆنى بۆ تيچاندم؟ بە قسەى ئەو لووسكهى دەمپرووتە،
هاتوومەتەو بۆ كوشتنى هەقالانىان، كئ دەلئ ئەم دەمپرووتە لە

خۆیەوه ئەو قسەییە فری ئەداوه؟ تۆ بلیی بارام بەو شیۆه یە زمانی
لێدابم؟ بە خوا دایکم راستی دەکرد که هەمیشە دەبوت:

(بیگانە، هەر بیگانە یە، هەرچی یەکی بۆ بکە، هەر بیگانە یە،
باشە من بۆچی ئەم کابرایەم کردووه بە برای باوکم، بۆچی هەموو
متمانە یەکم پێبەخشیوه. بە خوا باش داوی بۆ نامەوه و تووشی
کردم.)

ئەو دیمەنە یە حەوشە کەم دیتەوه بەرچاو، داوی نانخواردن کاتی
ئەسکەندەری قالە یەکانە و حیمایەکانی دەیانەوی بڕۆن. دکتۆر
نەهرۆی نالە دیز ئەسکەندەر دەباتە لاوه، ماوه یەکی زۆر چپە چپ
دەکن، ئەسکەندەری قالە یەکانە تەماشایەکی من دەکات، سەری
رەزامەندی بۆ دکتۆر نەهرۆ دەله قینی. کاتی ئەو سەیری من دەکات
دکتۆر نەهرۆ شتیکی پی دەلێت، وەک ئەوه ی پیی بلیت: (سەیری
مەکە با تینەگات.)

((ئای خوایە من چەند گەژەو دەبەنگم، دەبوو لەو دیمەنەوه
یەکسەر تیبگەیشتمایە بەنیازن بمخەنە داوهوه، دەبوو یەکسەر بەبی
ئەوه ی بارامی سالە بەرازیش هەست بکات خۆم ون بکردایە و خۆم
بگەیاندا تە یە شار. ئیستا تیدەگەم چ بەزمیکیان لەژێر سەردابوو،
بەلام تازە سوودی چییە؟ بە خوا گیل و ساویلکەم. باشە بۆ لەوه
حالی نەبووم داوی نانخواردن خوماری ژنی بارام ئەسکەندەری قالە
یەکانە ی بانگ کردە ژوورەکە ی تر و ماوه یەکی زۆر پیکەوه قسەیان
کرد. لەوه شەوه هەر هیچ حالی نەبووم، ئای من چەند گیلیم! ئیستا

تیده گم به هه موویان چ داویکیان بۆ ناومه ته وه، خوماریش ئاگای
له مه سه له که یه، بۆیه له ته قه ی دهرگا که و هاتنی ئه مانه ش خۆی
ده کات به خه وتوو، وه که ئه وه ی ئاگای له دنیا نه بیته. ئیستا به
ته واوی نه خشه که یانم له بهرچاوه، دلنیام ئه سکه ندهری قاله
یه کانه ییش په یوه ندییه کی ژیر به ژیری له گه ل خوماری ژنی بارام
هه یه. دلنیام هه ر ئه مپۆ براهه ی بارام به هه له داوان خۆی ده گه یه نیته
مالی ئیمه، وه کو که سیك که ئاگای له هیچ نه بیته، خۆی غه مبار و
بیئاقت نیشان ده دات. ئه گه رچی به به دهنه ره قه له و قژه
لووله که ی و ددانه ره شه وه بووه کانیدا کتومت له قه له پره ش ده چیت،
روو بکاته هه ر جیگایه ک شه ریك یان هه رایه ک ده قه ومی یان که سیك
ده مریت، که چی هه میشه وه کو فریشته خۆی نیشان ده دات و
پیویایه پیی به خیره. وه که ئه وه ی له مالی باوه گه وره ی بیت، پاش
ئه وه ی ئاو ده خواته وه و چایه ک فر ده کات، سه ر داده خات و که میك
ته زبیحه دهنك زله که ی له مسه ره وه بۆ ئه وسه ر ده ژمیری و به دم
ئه وه وه هیدی هیدی ده که ویته قسه. باسی ئه وه ده کات به بی
ئه وه ی ئاگا و خه بهرمان له هیچ بیت و من و بارام له لایه ن حزبی
(B) یه وه گیراوین. ئه وان لای خۆیان ه وه هه ولده دهن و بارام به ره لا
ده کن، به ره لا کردنی منیش ده که ویته ئه ستوی مالی ئیمه. کاتی
کلاشه کانی ده کات به سه ر پیوه و مالئاوایی ده کات. به ژنه که م
ده لیت: " براژن، بۆیه به خیرایی خۆم گه یانده ئیره، تا پیش ئه وه ی
کار له کار بترازی فریای کاک به هه من بکه ون."))

ھەروا بە بیدھەنگی دەرپۆین بەبێ ئەوھە کەس نەقی لێوھ بێت،
 بەرھەو چارھەنووسی رەش و نادیارى من دەچین، من ئیتەر دیمەنەکان
 بە روونی دەبینم، تێدەگەم ھەروا بۆ چاوبەستەکی و بۆ فریودانی من
 بارامى سالە بەراز دەگرن، ھەرکە گەیشتینە ئاسایش ئەو بەردەدەن
 و خەلاتیشى مسۆگەرکردنى ئیشەکە یەتە. لەلاوھ تەماشای بارام
 دەکەم، لە رەنگ و روخساریدا بە پیچەوانەى جارانبە، فیل و
 تەلەکە بازى و گەوادى دەخوینمەوھ، ریک وەکو بەرازیک دیتە
 بەرچاوم، ئیتەر تەواو دلتیا دەبم، ئەم شۆرەتى بەرازە پەر بە پیستی
 خۆیەتى. ئاواتمە، بۆ یەك رۆژ بمینم بۆ ئەوھە بە کەیفى خۆم دوو
 تف بکەمە ناو چاوى و پى پى بلیم: (گەوادى ھیچ و پووج، ئاوا پاداشتى
 چاکە و پیاوھتى من دەدەیتەوھ؟ خۆ دەتوانم وەکو سەگ بتتۆپینم،
 بەلام ئەوھندە ھیچیت شایانى کوشتنیش نیت، ھەى گەوادى ھەتا
 مردن گەواد).

دەگەینە بەردەمى تونیلەکە، ھەروا سەیریکى ئەوسەر دەکەم،
 بزەنم ھیچ تروسکایى بەدەدەکەم. تاریکایى کى ئەنگوستە چاوە.
 (چارەنووسی منیش وەکو ئەم تونیلە تروسکایى تیا نییە، بڕواناکەم
 ئەمجارە دەربازیم).

15

کورۍ دیز

روژی پینج شه ممه له چیشته نگاوه وه، بارامی ساله به راز و خوماری ژنی سه رقالن. خومار هر داوای شت دهکات و بارام دهچیت له بازاره که دهیهینی. دیسان داوای کومه لئ شتی تر دهکات و بارام دیسان ونده بییت و دیته وه. خومار جاریه جاری له به رخویه وه قسه دهکات و وه کو توانج دهیدات به گوئی مندا:

(شىر پياۋە، شىر پياۋ، خۇ ھەيى خۇم نابەم؟ دەبى خواردىنىكى ۋاى دەر خوارى بىدەم، ھە تا ماۋە بلىت، ئەى ئافەرم بارامى سالە بەراز بۇ خۇت و ژنت، دەبى خواردىنىكى ۋاى بىدەمى دەس و دەمى پىۋە بخوات. ئاخۇ ئە و شىر پياۋە چۇن بە كەچە خوارىن تىر دەبىت، بەقوربانى خۋا بىم، دەبوو من ژنى شىر پياۋىكى ئاۋا بوومايە، نەك ئەم بارامە كوونىيە، ئاخۇرەخش قابىلى رۇستەمە، نەك ھەموو رەشسوار و بۇرەسوارىك.)

من ھەر ئە و كاتە ۋا ھەست دەكەم رەنگە شتىك لە نىۋانى خومار و ئەسكەندەرى قالە يەكانەدا ھەبىت. ئىتر ھەر دىت و لەبەر خۇيەۋە دەلىت:

(رەخش قابىلى رۇستەمە.)

شەروالىكى لەپى كىردوۋە. ئەۋەندە گۇج و گۇل و تۇكەمە بە ناۋ مالەكەدا ھاتۇچۇ دەكات، دەلى ئەسپى تۇپخانەيە. ناۋ مالەكەى پىر كىردوۋە لە بۇنى پىلاۋ و قەرەخەرمان و گۇشتى مرىشك و گۇشتى سوور و رۇن و پىياز و جۇرەھا داۋدەرمانى چىشت. كاتى ھەموو خوارىنەكانى ئامادەكات و ۋەكو ژنە سەرەيەك كە سەرپەرشتى زەماۋەندىك بكات. ھەموو شتەكان بەسەر دەكاتەۋە و دەرزانى ھىچ كەم و كەسرىك نىيە. لە ماستاۋى خەست و خۇلەۋە ھە تا پىلاۋەكە. ئىنجا شەروالەكەى دادەكەنى و قاتى جلى كوردى لەبەردەكات، كە ھەر لە خۇى دىت. كراسەكەى ئەۋەندە تەنكە، جەستەى لە ناۋ

ڌڻر ڪراسهڪهيدا، رڻڪ وهڪو پهڪه رڻڪ و وهڪو ماسى لووس دياره .
 ٺاوه لڪراڪه سهى ٺه وهنده يتر سمت و كه فلهيان زلڪردوه، به
 شيوه يهك به له نجه ولار دهرات له گهل هه مووه نگاويڪيدا وهڪو
 سه ماکه ره فارسه كان هه مووه به دهنى دهله رڻته وه . مه ڪيا جيڪي ڪالى
 ڪردوه، به لام سو رواه چه وره ڪهى ليوى ٺه وهنده توخه بريسكه
 ده داته وه . وهها چاوى ره شڪردوه، پيام ده ويٽ بتوانيت ساتيڪ
 سه يري ناوچاوى بڪات و مچورڪه به گيانيدا نه يهت . ئيتر گومانم
 ناميني ڪه بو ٺه سڪه ندهرى قاله يه كانه خوئ له ته ل داوه .

من هڻشتا له نزيڪه وه ٺه سڪه ندهرى قاله يه كانه - م نه ديوه،
 به لام ناوبانگيم بيستوهه . ڪه پياويڪي له بله بانى فيلبازى شه يتانه،
 له چه ند قوناغيڪي شه پى ناوخودا به شدارى دهڪات، چه ندين جار
 داوى وردى بو دهنينه وه ڪه چى هه ميشه خوئ دهر باز دهڪات .
 ده لڻن له شه ريڪدا له سى بو سهى توڪمه، به تاقى ته نيا خوئ
 دهر باز دهڪات، له دوا بو سه دا پيشمه رگه كانى دهسته ڪهى يهك به
 يهك به ڪوشت ده دات، ئاخري جلى يه ڪيڪ له پيشمه رگه كانى
 له به ردهڪات، به بهرچاوى گروپى سييه مى بو سه ڪه وه به بي چهڪ
 خوئ دهر دهڪات، ديه ٺه وان ته نيا خوئان مه به سهته، گوپى پى
 نادهن ڪه وا دهرانن پيشمه رگه يه ڪي نه گبه ته .

له هه مووى ناخوشت ٺه وه يه بارامى ساله به راز دكتور نه هرؤى
 ناله ديزيش داوهت دهڪات . روڙى چوار شه ممه ڪه دهچين بو مالى

سەردارى سىمە چەقەل بەرلەۋەدى بىكەۋىنەرى لى بازارەكە دىكتور
نەھرۇ دەبىنەن، ئەۋ سەرقالى شت كرىنە. كەچى بارامى سالە بەراز
ۋەك ئەۋەدى چەند سالىك بىت چاۋى بە چارەدى نەكەۋىتە بى بانگى
دەكات، لى كاتىكدا ھەموو رۇژىك لىۋ بازارە كاۋلە يەك دەبىنەن، كە
دەلى شەيتان بازارە ۋ لى كۆمەلى عەرەبانە بە ۋ لاۋە شتىكى دىكە
نىيە. ھەموۋىان بەيەكەۋە لىكاندوون ۋ چەند بەينىكى بچووكيان لى
نىۋانىاندا ھىشتوتەۋە. ئەۋ دىزە بەرەۋ رومان دىت ۋ تەۋقەمان
لىگەل دەكات. بارام بە يەكمان دەناسىنى، من ئەۋەم رۇر بە لاۋە
ناخۇشە، ئەۋ كە گوۋى لى ناۋى من دەبى، ھەلۋىستە يەك دەكات،
ھەست دەكەم ناۋى منى بىستوۋە ۋ شتىك لى بارەدى منەۋە دەزانىت.
مىش كە ناۋى ئەۋ دەبىستەم يەكسەر ھەموو شتىك بىرەكەۋىتەۋە.
كەمىك لى روخسارە دىزەكەدى رادەمىنم، لى دلى خۇمدا دەلىم:
(ئەمەيە دىز كورى دىز!)

رەقەلەيەكى بالاماناۋەندى، لى روخسارىدا دىنەيەك فىل ۋ
كەلەك ۋ رىق ۋ كىنە دەخوئىنەتەۋە، بە ئاشكرا ھەست دەكەدى
كەسىكى سىنە ساف نىيە، ھەر كەسىك لى حىزبەكەدى خۇى نەبىت بە
چاۋى دوژمن لى دەروانىت. پىم سەيرە بە ۋ كەسايەتەيە بوغزاۋى ۋ
سىنە پىسەيەۋە جەنابى دىكتورە! چەند جارىك لى سەر سىخورى ۋ
راپۇرت نووسىن دەگىرى. دوۋەم جارىك كۆمەلى راپۇرتىشى پى

ده گيرى كه له سهر كارمهنده كانى خهسته خانه كه يان ده نووسى،
گوايه سهر به حزبه كهى ئيمهن، له راستيدا ئه وانه كووله ئى كارمهندى
دلسوزن و ته نيا كاره كهى خويان به لاهه گرنگه، نهك حزباهه تى و
شتى وا. كاتى داوايان ليده كات ژير به ژير كار بو حزبه كهى ئه و
بكهن، پيى ده لئين: ئيمه خزمهت ده كهين و پيوستمان به حزباهه تى
نييه. ئيتر ئه مه ده كاته بيانوو و راپورتيان له سهر ده نووسيت.

ئه و ئه فسهرى ئاسايشهى دوسيهى دكتور نه هرؤى ناله ديزى
لايه، براده رمه، ئه و هه موو شتيكم بو ده گيرپته وه. ده لئيت: (پيم
گوتوه تو دكتورى، يانى په ياميكى گه ورهى ئينسانيت هه لگرتوه،
چيت داوه، له سيخوپي و راپورت نووسين. ده لئيت سه ره پاي
به لگه كان هه ر نكوئى له هه موو شتيك ده كات.)

پيم وا نييه وهك چون من ئه و ده ناسم، ئه و يش ئاوا من بناسيت،
دواى هه ندى قسهى ئاسايى خوا حافيزيى له يهك ده كهين. ئه مپو ئه و
پرسياره خهريكه وهكو خوره ميشكم ده خوات. داخو له و روژه وه
بارامى ساله به راز له بارهى منه وه هيجى پي گوتوه؟

ده مه وئيت به هه ر شيوه يهك بيت خوم له ميواندارييه كه بدزمه وه،
ترسى ئه وه م هه يه بارام هه موو شتيكى له بارهى منه وه به دكتور
نه هرؤ وتبيت، يان له كاتى داوه ته كه دا لاي ئه سكه نده رى قاله يه كانه
باسى من بكات. له گه ل ئه وه شدا حه زم له چاره يان نييه، حه ز ناكه م

له سهر خوانيک له گه ليان دابنيشم، به لام نازانم بۆ کوئ بچم و ئه و
چهند سعاته له کوئ خۆم ون بکه م.

ئاخري ئه وه م به خه يالدا ديت بيئ ه وه ي به كه س بلیم، بچمه
ده شته كه ي لای مالى بارامه وه، ته واو دوور بکه ومه وه و هه تا عه سر
له وئ خۆم مژول بکه م. ئه م بپرۆكه يه م زۆر به لاوه باشه. بۆ ئه وه ي
خومار له پر به تانوته وه پيم نه لیت:

(كاك به هه مهن ئوغر بئى؟). نامه ویت خۆم بگۆرم، پريار ده ده م
پيلاوه كانم له پئ بکه م و هه روا به كراس و شه روا له وه به دزيه وه
فرته ي بۆ بکه م. قه يتانى پيلاوه كانم توند ده كه م و بئ ئه وه ي كه س
هه ست بكات به ره و ده رگای هه وشه ده پۆم، ده ست ده به م بۆ
ده رگا كه بيكه مه وه، كه چى له وديوه وه له خويه وه ده كریت ه وه.
تۆمه س بارام هه بله كه ي راكيشاوه، له كاتيكدا ده ست بۆ ژووره وه
را ده كيئشئى فه رموو فه رموو له ئه سكه نده رى قاله يه كانه و دكتور
نه هرؤى ناله ديز ده كات.

ئه سكه نده ر دیت ه ناو ده رگا كه وه و له من را ده ميئى، بارام به
يه كتريمان ده ناسيئى و ده لئى: (كاك به هه مهن كاك ئه سكه نده ر)
بيده نگ ته وقه ده كه ين، ئينجا دكتور نه هرؤ دیت ه ناو ده رگا كه وه
كاتئ ته وقه ده كه ين، ده لئى: (ئه و رۆژه ته عاروفمان كرد). پيم
خۆشه، بارام ته نيا به ناوى خۆمه وه بانگم ده كات و هه ست ناكه م
ئه سكه نده ريش بايه خ به ناوه كه م بدات، دوو حيمايه ي په رپووتيش

دینہ ژووره وه . تاکه شتی که له ویدا سه رنجم راده کیشی ئه وه یه ،
نازناوه که ی ئه سکه نده ریش که له باوکییه وه بۆ ماوه ته وه وه کو
نازناوه که ی دکتۆر نه هرو کتومت وه کو خۆی ده رچوه .

ئه سکه نده ر که ته یه کی ره شتاله ، سمیالی پان و پر ، دوو برۆی
ئه ستووری ره ش ، خالیکی ره شی زل له سه ر روومه تی چه پیی ، ملی
کول و ئه ستوور ، له و مل ئه ستوورانه یه که ناتوانن ئاوپر بده نه وه
ته نانه ت ناشتوانن به ئاسانی لابکه نه وه ، به راستی نازناوه که ی باوکی
ون نه کردوه ، له دلای خۆمدا ده لیم :

(ئه مه یه که مجاره ببینم دوو که س نازناوی باوکیان هه لگرتبیت و
ریک چوو بیتنه وه سه ر باوکیان .) به پرویه کی گه شه وه لای سه رووی
ژووره که وه داده نیشیت . پاش ئه وه ی شه پۆلی به خیره اتن ته واو
ده بی . سفره راده خری و بارام و خومار و حیما یه کان ده ست ده که ن
به کیشکردنی خواردن و قاپ و قاچاخ و شته کانی دیکه . ئه سکه نده ر
هه لده سیی بجیت دهستی بشوات ، ماوه یه کی ژۆری پیده چیت ، کاتی
دیته وه زیاتر پیکه نین له روخساری ده باریت .

دوای ناخواردن هه ر له خۆیه وه ده سته دکات به قسه کردن . کاتی
خۆی ژۆرمان پیوتن : (بابه به شه ر ده ره قه تی ئیمه نایه ن ، وه رن با
بۆ خۆمان ریکه وین ، هه ره کو جارن په نجا په نجا ده یخۆین و
میلله تیش له بیر ناکه یین ، ئه وان هه ر سووربوون له سه ر ئه وه ی به
ته نیا بیخۆن و شه رپان هه لگیرسان ، ئاخری له سنوورمان توندکردن ،

ئىستاش بۆژەيان كىردووين، رۆژانه يەك بە يەكى مەسئولەكانيان نامەمان بۆ دەنيرن و دەلئىن دىينەوہ. باشە ئاخىر ئەمەتان لەچى و ئەوہتان لەچى؟) دكتور نەھرۆى نالە دىز ھەر لەخۆيەوہ ھەلدەداتى: (كاك ئەسكەندەر، ئاخىر شەق دەزانئىت قۆناغ لە كوئيە. ھەتا نەيانيايە تەبەق نەيانوت ئەلاھو سەدەق. بە شەرەفم وەھا تووشى شكست بوون، ھەتاماون نايەنەوہ مايە.)

وہك ئەوہى ھەزى لە چارەى دكتور نەھرۆ نەبئت، دريژە بە قسەكانى نادات. جگەرەيەك دادەگىرسئى و ھەروا بئدەنگ دەكەوئتە مژ لئدانى. بۆ ماوہيەك بئدەنگىيى بال بەسەر ژوورەكەدا دەكئشئت. خومار سينيئەك چا دەكات بە ژووردا، ھەر خۆى دەستدەكات بە دانانى چاكان، ئەسكەندەر لەگەل مژلئدانى جگەرەكەيدا، بە وردى ديقەتى سنگ و مەمك و سمت و كەفەلى دەدات.

كە خومار دەپوات ژوورەكە ھەروا بئدەنگە، دەنگى كەوچكەكان لە كاتى تئكدانى چاكاندا دەنگى زالى ناو ژوورەكەيە. ئەسكەندەر جگەرەكەى لەناو تەپلەكە شووشەكەدا دەپلئشئئتەوہ و دەستى بە كەوچكەكەوہيە، دەستدەكات بە گئرانەوہى ئەو شەرەى خۆى و شەش كەس گوايە ھئزئكى سەد كەسى حزبى (A) يان شكاندوہ. دواى ئەوہى بئست تەرميان پئبەجئ دەھئلن، زياتر لە سەعاتە

رِيَّهَك راويان دهنين. کاتي چاکه دهبات بو دهمي و قوميني
ليدهدات دهليت:

(هيچ شهريک له شهري ناوخوا خوشتر نييه، نه ترسي فروکت
هيه نه دهبابه، خاله، دهمه و عهسره، هه والم بو ديت هيزيكي سد
کهي به نياز هيرش بکهنه سه زمان، نازا به جيهازه که داواده که م
هيزيكي خومان بين به هانامانه وه، به وه لامه که ياندا دياره، به دوو
سه عاتي تریش فريامان ناکه ون، ده زانم نه گهر ده ستپيشخه ري نه که م
و گورزيکيان لينه وه شينم، هه به کلاو ده مانگرن و هه ره مووشمان
گولله باران ده که ن. ده سته دهمه بي که ي سييه که و ده ليم ناده ي
کورينه روژيکه و نه مرو بتانينم، خوم له پيشي پيشه وه ملي
پيو ده نيم، کيلو مه تريک له دووري بنکه که ي خومان داده مه زرين و
گوي قولاغ ده بين.

عهده نار بي جيهه که له شاني راسته وه يه، ده ليم که من ته قه م
کرد نيوش له گه ل مندا. بيخه م دينه پيشه وه، نه وه يان له خه يالدا
نييه، که من ناگاداري نه خشه که يانم، حسابي نه وه يان کردوه،
هيشتا ماويانه بگهنه سه ر بنکه که ي نيمه، بويه به کومل دین، وه لالا
خاله خوا يارمه تيم ده دات، به بي که ي سييه بو رتيان ده که وم،
له گه ل مندا نار بي جيهه که و کلاشينکو فقه کانش ده يکه ن به هه را،
هه ره که م ده ست زياتر له ده ته رميان لیده خه م، نينجا ده که ونه
راکردن، بواري هيچيان ناده م دهنيشمه سهريان، به دم ته قه وه

بەرەو پېشەوہ رادەكەم، سەرەپای ئەوہی ئەو بی کەسی سییہ
قورسەم پییہ، کەس لە پېشمەرگەکان بە تۆزی پیمدا ناگەن.)
یەکیک لە حیمایەکانی دەلیت: (ئوبال بەم گەردنەم وابوو، مالت
ئاوایی، قوربان تۆ دەتگوت ئاسکە کتویت راندەکرد.)
ئەوی تریان دەلیت:

(بەخوا قوربان ئازایەتی تۆ نەبووایە، ئیستا کەسمان نەما بووین.)
(ئەوا ئیمە، تەرمەکان رووت دەکەینەوہ و گیرفانی ھەموویانمان
پشکنیوہ، تازە ھیواش ھیواش ھیز دیت بە ھانامانەوہ.)
نازانم بۆچی ھەر لە خۆمەوہ، باوەر دەکەم، ئەو شەپەری باسی
دەکات، ئەگەر سەدی سەدیش وانەبووبیت، راستییەکی ھەر تێدایە،
کاتی لە سەر و سەکوتی ورد دەبمەوہ لە دلی خۆمدا دەلیت:
(باشە ئەم یەکانە، ئەگەر ترسی فرۆکە و دەبابەیی نەبیت، ملی
پیوہ بنیت بە چی دەگەرپیتەوہ.)

ئیتراقسە و باسی لەم جۆرە زۆر دەکری، تاکە شتیک کە باسی
لیوہ ناکری، ئەوہیە، من کیم و لە مالی بارامی سالە بەراز چی
دەکەم؟ بۆیە منیش بیخەم و باوەر ناکەم، بارام ھیچی لەبارە
منەوہ بە دکتۆر نەھروش وتبیت. کاتی رویشتنیش بە گەرمی
تەوقەم لەگەڵ دەکەن.

چنگی پلنگ

که له تونیله که درده چین دیسان چاومان ده به ستنه وه، پاش
 که میڤ هه ست ده که م سه یاره که ده وه سستی، چاومان ده که نه وه،
 له ناو حه وشه ی ئاسايشداين، به خیرایی داده به زین، من به ره و ژووریک
 ده به ن و بارامیش به ره و ژووریکیت. ئیتر گومانه که م له سه ر بارامی
 ساله به راز زیاتر ده بیت، هه ست ده که م ئه ویان هه ر بۆ چاوبه سته کی
 گرتووه و یه کسه ر به ره لای ده که ن. منالکاره قژ زهرده که ده ستم
 ده گری به ره و قاتی خواره وه ی بینا که. به مؤرپه یه که وه پیم ده لی:

(هیوادارم زوو نه تکوژن، ماده یه کی باشی بۆ رابواردن، ئەوسا
فیریشت ده که م من له کوئی پەرورده بووم خوشک ...)
ته ماشایه کی ده که م و ده لیم:

(به زه ییم به عه قلتدا دیتته وه، ئاخ رکه س هه یه رقی له یه کیک بیت
که قهت چاوی به چاره ی نه که وتبی، من و تو به خه ونیش یه کمان
نه دیوه.)

(خه مت نه بیت یه که ده ناسین، دهره فته هه بی بته یه وه بۆ
ماله وه ژنه جوانه که شت ده ناسم.)

به شایه نی ئه وه ی نازانم وه لامی بده مه وه بیده نگ ده بم،
ده گه یه نه به رده می ژووریک کلله که له گیرفانی دهرده هیئی و
دەرگا که ده کاته وه. ژووریکی گه وره یه و ده دوانزه که سی سه ر و
ریش هاتووی تیدایه، پالیکم پیوه دهنی بۆ ژووره وه. یه کسه ر یه کیک
له وانه ی ژووره وه ته وقه م له گه ل ده کات و ده ست ده کات به
ماچکردنم. له گه ل هه موو ماچیکیشدا ده لیت:

(یاخوا به خیر بیی کاک به هه من، چاوم روونبۆوه.)

قژ زه رد که ده زانی یه کتری ده ناسین یه کسه ر ده لی:

(وه ره دهره وه، وهره دهره وه.) ده مباته به رده می ژووریکی تر و
دەرگا که ده کاته وه. ئەمجاره خوّم ده چمه ژووره وه، به لام به
وریا ییه وه، چونکه ژووره که وه ئه وه ی تر رووناک نییه. به رله وه ی
دەرگا که دابخاته وه، به گالته پیکردنه وه پیم ده لیت:

(تۆ پياويكى موهيم و خه تهرى، بۆيه ده بئيت له سجنى ئينفراديدا بيت، ده زانى ههر بۆ رابواردن بردمى بۆ ئه و ژووره، وتم بزانم كه سيان ده تناسن، تۆ ده بئيت به ته نيا بيت، به لام خه مت نه بئيت بيئاقهت نابيت، ههر كاتى تاقه تم نه بوو ديم كه ميك پئيت راده بويم.)

چاويك به ژووره كه دا ده گيرم، پيس و په پيووت، سه ير ده كه م ژور يكي بچو و كتريشى له سه ره، گلۆپه زه رده كه ي ئه مديو به ئاسته م ئه وديو رووناك ده كاته وه. له ژووره كه ي پيشه وه ده ست ده كه م به پياسه، ته واو نيگه رانم، نازانم ئه وان چى له باره ي منه وه ده زانن و من ده بى چۆن وه لاميان بده مه وه.

گومانم له وه نيه، كه بارامى ساله به راز و خومارى ژنى و دكتور نه هرۆى ناله ديژ پيكه وه بۆيان تيچاندووم، ئه سكه نده رى قاله يه كانه يش له به رخاترى چاوه ره شه كانى خومار خۆى نامگرى، بۆ ئه وه ي ئه وان تووشى كي شه نه بن، ئاسايشى ئه م شارۆچكه يه ئاگادار ده كاته وه بيژن بمگرن. ورده ورده خه ريكه دنيا تاريك ده بئيت. كه لله ي سه رم ئه وه نده ئالۆزه ناتوانم ته ركيز له سه ر هيچ شتى بكم.

تاكه شتى كه دلّم پيى خوشه ئه وه يه، كاتى گيرفانه كانم ده پشكنن و هه ويه و شته كانى ترم ليده سيژن، ئه و پارچه حه بى خه وه نادۆزنه وه كه حه فته يه ك زياتر ده بئيت پيمه. له و برۆايه دا نيم هه تا به يانى ليم بپرسنه وه، ئه وه نده ش پياسه م كردوه، ئه ژنۆم ده يه شى، بۆيه ده مه ويژ ههرچۆنيك بئيت خۆم له م نيگه رانى و

دوودلییه بدمهوه و ئیسراحتیک به میسکی خۆم بدهم. دوو حهب دهکه مهوه ناو دهممهوه، کهمیک ئاو دهخۆمهوه، ئهوه به تانییه بۆره شپره رادهخهه که له گۆشه ی ژوره که دایه، له سه ر پشت له سه ر به تانییه که راده کشیم و پیلاره کانم ده که م به سه رین، پاش ئه وه ی کهمیک ئه مدیو و ئه و دیو ده که م، خه وم لیده که ویت.

نازانم چه نده خه وم لیکه وتوو، له زمه ی ده رگا که خه به رم ده بیته وه، قز زه رده، خواردن ئیواره ی بۆ هیناوم. به رله وه ی ده رگا که بکاته وه ده لیت:

(تۆ یان پیاویکی زۆر قاره مان و نازایت و ده ستت له خۆت شۆردوو و باکت له مردن نییه، یان پیاویکی گیل و گه مژه ییت و باریان کردوویت و به خۆت نه زانیوو، ئه گینا که س هیه وه کو تۆ که وتبیته داوه وه و کوشتنی مسۆگه ر بیته، خه وی لیکه ویت؟)
(خه مت نه بیته هیچیان نیم، بابایه کم وه کو تۆ.)

(خۆت مه که به هاوړیی من هیچ و پووچ.)

سه رزه نشتی خۆم ده که م، ده بوو وه لامی نه دهمه وه، هه تا دللی شه ق ده بات. له م کاتانه دا هیچ شتیک به قه د بیده نگی کاریگه ر نییه. کاتیک که سی که ده یه ویت به زۆر په لکیشمان بکات بۆ چه له حانییه که که خۆی بۆ ئاماده کردوو، به بیده نگی ده توانین وای لیکه یین له داخا دللی شه ق ببات، وه کو دوویشکیکی لیدیت که

دەيەوئى ژەھر بىكاته ناو جەستەي كەسئىكەو، لەو كاتەدا
جەستەكەي لئى دوور بخەرەو، دوور نىيە ژەھرەكە خۆي بكوژئيت.
دەرگا كە دەكاتەو، و قايپك ساوهرى سوور و نانپك
لە بەردەمدا دادەنى و دەرگا كە دادەخاتەو. بەرلەو، بەرلەو، بەرلەو،
دەئيت:

(ئەمشەو دەتەبەين بۆ حەفلە ئاگات لە خۆت بئيت، بئخەم لئى
مەخەو.)

هئىچ باوهر بە قسەكەي ناكەم، لە دئى خۆمدا دەلئيم، بۆيە وا
دەئيت تا ئيسراحت نەكەوئتە گيانم. هەرچەند دەكەم دئم هئىچ
نابات، بۆيە قاپە ساوهرەكە دەخەمە لاو. دەستەوئەژئو دادەنىشتم
و دەكەومە بىركردنەو.

هەرچەندە لئى دەدەمەو، دەر بازبوونم بۆ نىيە، لەوانەيە وەكو
كەسئىكەي عەسكەرى هەروا دواي لئىكۆلئىنەو، يەكەي ئاسايى، گوللە
بارانم بكن. سىيامەند و سەرياس و سوپا-م بىردەكەوئتەو، كە
بارامى سالە بەراز بۆي باسكردم، دواي بە دئيل گرتئيان يەكسەر
گوللە بارانئيان دەكەن. هەرسئىكئيان باش دەناسم، سئى فەرماندەي
ئازاو چاوانەترس، پئىم سەيرە چۆن هەروا بە ئاسانى بە دئيل
دەگيرئىن. يەكسەر قسەكانى مامۆستا توانام بىردەكەوئتەو،
هەميشە دەئيت: (مەرج نىيە جەنگاوهرى ئازا و جەربەزە لە هەموو

شهر پیکدا سهرکه وتوو بیټ، جاریوایه زور به ئاسانی تیده که وی و تیا ده چیت، خرابترین سیفته تی جه نگاوه ر بیباکیی یان حساب نه کردنه بۆ دوژمن، یان شله ژان و دیارینه کردنی شوینی پاشه کشه یه، جه نگاوه ری سهرکه وتوو ئه و که سه یه هه رگیز ناشله ژئ و هه میشه شوینی پاشه کشه یان راکردن له یاد ناکات ...) دیاره له و شه په دا ئه وان زوریان لی کوژراوه، بویه دوا ی به دیل گرتنیان به بی هیچ لی کۆلینه وه یه ک و به بی ئه وه ی ته نانه ت چاوشیان ببه ستنه وه، گولله بارانیان ده که ن. له دلی خۆمدا ده لیم:

(کی ده لی منیش وه کو ئه وان گولله باران ناکه ن؟) نازانم چه ندیکه شته کان لی ک ده ده مه وه و خه یالات ده مباته وه. گویم له ته په ی پییه که به سهر کاشی هۆله که دا دین و ورده ورده لی م نزیك ده بنه وه، ده گه نه به رده می ژووره که، قژ زهر د و یه کیکی تره، قژ زهر د هه روا بیده نگ سه یرم ده کات، ئه وی تریان ده لی:

(ئاده ی خۆت کۆبکه ره وه.) هه تا ده رگا که ده که نه وه، پیلاوه کانم له پی ده که م و قه یتانه کانم توند ده که م. ده ستم له دواوه که له پچه ده که ن، به پشتوینه که م توند چاوم ده به ستنه وه. ئه وه نده توند چاوم ده به ستنه وه، وه کو کویری ته واوم لی دیت. له گه ل ئه وه شدا وه ک ئه وه ی نیازی فرینم هه بیټ، یه کی له لایه که وه قۆلم ده گرن، به ریزیک قادرمه دا سهر م ده خه ن، هه ست ده که م هه مان ئه و قادرمانه یه که ئیواره پیایدا هاتمه خواره وه، ده زانم به ره و ده ره وه م ده بن.

ئىتر گومانم نامىنىڭ كە ھەروا بەبى ھىچ لىكۆلئىنە ۋە يەك دەمبەن و
گوللە بارانم دەكەن. بەھۆى كارىگەرى ھەبەكانە ۋە ھىشتا گىژم،
بۆيە ۋادەزانم بە دەم خە ۋە ۋە دەپۆم، نازانم چۆن ھەنگاۋ بىنم، دوو
سى جارا ھەلدە نوۋتم. بە دەنگىدا دەزانم قژ زەر دە كە دەلى:

(دەگ ياخو زىرە بكەى خۆ ھىشتا ھىچ نەبوۋە، خەرىكە ئەژتۆى
دەشكى، بە شەرەفم پىش ئەۋەى گوللە بارانى بكەين، دەبىت بە
پەرۆ بە ەردەكە ۋە دەنوۋسى ۋ پىمان راست نابىتە ۋە! ھەى
تېرچىۋ! ئەمە دىۋ بىت ئەبى رىۋى چۆن بىت؟)

ھەۋسەلەى يەك ۋ شەشم نىيە، لە راستىشدا زۆر دەترسم، دەزانم
ئەمانە بە خويىنى سەرى ھەر ھەموومان تىنوون ۋ ھەرچى نەشىت لە
دەستيان دىت.

جىرەى كىرە ۋە دەرگاىە كم دىتە گۆى، ھەردووكيان قۆلم
بەردە دەن، ھەتا تىنيان تىدايە ۋە كو ئەسپىك كە سمكۆلان بكات پى
دەكوتن بە زەۋىدا، منىش لە شوپىنى خۆم رەق رادە ۋە ستم. گويم لە
دەنگىكى قىرخنە دەلىت:

(ئىۋە بچنە دەرە ۋە.) جىرەى دەرگاكە م دىتە ۋە گۆى. دەزانم لە
بەردەمى ئەفسەرى لىكۆلئىنە ۋە دا ۋە ستاوم. چاۋەپىم چاۋم بكاتە ۋە،
لە بەرئەۋەى دەستم لە پىشتە ۋە كە لە پچەيە خۆم ناتوانم بىكە مە ۋە.
بۆ ساتىك بىدەنگى فەرمانرەۋايە. گويم لە ھەمان دەنگى قىرخنە
دەلىت:

(به همن ميرزا كه ريم، ناسراو به ديؤ به همن.)

قه ده ريكي باش گويم له دهنگه ناسازه كه ي ده بيت، له دهنگي كه سيك ده چيت كه جگه ره كيشيكي واييت، جگه ره به جگه ره داگيرسيئي و دوو كه لي جگه ره وه كو نه گزوي دراو دهنگي گر و قرخن كرديت. حيكايه تي ژياني من ده خوينته وه، نه گه رچي بيئي گرتووه، به لام وه كه وه ي خوينده وارييه كه ي باش نه بيت يان نووسراوه كه ي به رده ستي به خه تيكي ناشيرين نووسرا بيت، زوو زوو ساتمه دهكات و شته كان به هله ده خوينته وه. راپورته كه ورده كاري ته ووي تيدايه، له و روزه وه بووم به پيشمه رگه هه تا راپه رين، له چه ند چالاكيدا به شداريم كر دووه، چه ند جار بريندار بووم، چه ند جار ليپرسينه وه م له گه لدا كراوه، ته نانه ت نه وه شي تيدايه، له ماوه ي نه و سالانه دا چه ند جور چه كم گوريوه، چه ند نار بي جيم ته قاندووه، چه ند نارنجوكم هه لداوه. له هه مووي سه يرتر نه وه يه، كه نووسراوه له ته مه ني (ده) ساليده نه شته رگه ري فتقي بو كراوه. هه رچه ند ده كه م نازانم نه و زانبارييه يان له كي وه رگرتووه؟ چونكه راسته.

له پر ده وه ستي و ده لي:

(ئي، ديؤ به همن.)

(قوربان، چاووم زور توند شه ته ك دراوه، چاووم بكه ره وه.)

(بيويست ناكات.)

ديسان دەست پيڊەكاتەوہ .

(لە دواى راپەرينەوہ، پەيوەنديى کردووہ بە دەزگای سيخوپيى
حزبەكەيەوہ، يەك سالى رەبەق، لەلايەن پسيپۆراني ئەمريكيەوہ،
مەشقى لەسەر دەمانچەو ويزە پيكراوہ، دواى ئەوہ توانيوەتى لە
دوورى بيست مەترەوہ بە دەمانچە لە جگەرە بدات. بە ويزەش لە
دوورى پەنجا مەترەوہ جگەرە دەپيكت، ديۆ بەھمەن سەردەستەى
گروپيەكە بە ناوى (چنگى پلنگ) كە تەرخانكراون بۆ كوشتنى
كەسانى ديار لە حزبەكانيتر، تەنيا گوللەش دەنن بە سەرو سەنگى
قوربانىيەوہ و گوللە لە قاچ و دەستيدا بە خەسار نادەن.) كەميك
دەوہستى، ئينجا وەك ئەوہى بوام بدات قسە بكەم دەلى:
(ئى، ديۆ بەھمەن.)

(قوربان ئەوانەى پيش راپەرين ھەمووى راست بوون، بەلام
ئەوانەى دواى راپەرين يەك وشەشى راست نيبە، من لەوہتەى ھەم
ھيچ پەيوەنديەكم لەگەل دەزگای سيخوپيى حزب نەبووہ و قەتیش
نامبیت.)

(تۆ دەتەوى ئيمە فير بكەى؟ بە كەروگامان دەزانيت؟ ئيمە
خۆمان ھەموو شتيك دەزانين و لەسەدا سەد دلتيان.)
(ئى كەواتە من بۆچى قسە بكەم؟ ئيوہ خۆتان دەيبرن و
دەيدوورن و لەبەريشى دەكەن.)

(كى ٴوتويه تى تۆ قسه بكهى؟ ئىمه پىويستمان به يهك وشهى تۆ

(نويه .)

ديسان دهست پىده كاته وه :

(ئه مجاره ش دواى ئه م شكسته يان، ئه م و چند ئه ندامىكى ترى

- چنگى پلنگ- يان نار دۆته وه، هه تا ئىمه دىينه وه سه ر خۆمان،

دهست بوه شىين و هه قاله دياره كانمان تىرۆر بكه ن. ديو به همهن

چهند رۆزى پيش ئىستا ريگاي ده رچوونى بۆ سنوور تاقيكر دۆته وه و

به نياز بووه له رۆزى شه ممه وه دهست به كار بيئت.) كه ميك ده وه ستي

ئىنجا ده ليئت:

(ته نيا يهك شتمان له تۆ ده ويئت.)

(چيتان ده ويئت؟)

(قه له ميك بگره به ده سته وه و ئه م ئيفاده يه مان بۆ ئىمزا بكه .)

(وتم ئه وهى دواى راپه رين، يهك وشهى راستى تيا نيه ؟ وه للاهى

په نجه م بېر نه وه، ئىمزا له سه ر ئه وه ناكه م، ئىنجا كه ده ته نانه وي

بمكوژن بمكوژن و ته واو، ئىتر بۆچى بوختانم بۆ ده كه ن.)

گويم لييه زه نكيك ليده دات، يه كسه ر ده رگا كه ده كرىته وه، دوو

كه س دينه ژووره وه و پى به زه وييدا ده كو تن. ئه فسهر ده ليئت:

(چل). تىناگه م مه به ستي چييه، يه كيكيان چه پۆكى ده كيئشى به

ناو شانما و ده لي:

(بکه وەرە سەر چۆک.) دەنگی دەناسمەو، قژ زەردە، لە شوینی
خۆم جوولە ناکەم، شەقێک لە پشتی ئەژنۆی راستم هەڵدەدات،
خەریکە دەکەوم بە دەما، دەمگرنەو بە هەردووکیان دەمخەنە
سەرچۆک. ئەفسەر دەلی:

(شەری مار بە دار). تێدەگەم دارکارییە. دەمۆدەست دەزانم
چی دەکەم، لە زیندانى بەعسیاندا ئەو ئەو فیردەبم، لە کاتی
ئەشکەنجەدا، جەستەم لە خۆم دابێرم، واتە پەيوەندى لە نیوان
میشکم و جەستەمدا نەهیللم، ئیتەر وا هەست دەکەم ئەو بە دەنى من
نییە کە لێی دەدریت، بۆیە هەست بە نازارەکەى ناکەم. یەکیکیان
لە لای راستەو بە دار دامدەگریتەو، بە چاوی شەتەک دراووە بە
زێن سەیری جەستەى خۆم دەکەم، دەبینم کابرا چەپلەرە و وەکو
تەرزە پشتمی داگرتۆتەو، دارەکەش دەبینم، دار چوالە یەکی تەرە،
ئەستورییەکەشى هیندەى پەنجە کەلەمە. بە خۆم دەلیم: (لەت
لەتیشت بکەن نابى ورتەت لە دەم بێتە دەرەو...) وەکو
پشیلە یەک کە چنگی لە عەرد گیرکردبى، خۆم توند دەکەم بۆ ئەو
هاوسەنگیم تێک نەچى و نەکەوم بە دەما. یەک یەک دارەکان
دەژمێرم، لە بیستەم داردا دەووستى. وەك ئەوەى دارەکان لە
جیاتی پشتم لەسەر سنگم درابى، خەریکە بە تەواوی هەناسەم
دەگیری. فریای یەک هەناسەى قوول دەکەوم. ئەوى تریان لە لای

چه په ووه به هه مان دار دامده گريته ووه، ده زانم قژ زه رده، چونکه
قايمتر و خيراتر ليښم ده دات. ته نيا شه قه ي داره كه م ديته گوي. له
رقا زياتر كوونترولي خوم ده كه م، به خوم ده ليښم: "ئوه به دهنی من
نييه." له بيسته م داردا ئه ویش ده وه ستي.

دياره به ئاماژهي كابلای قرخن دینه ژير بالم و هه لم
ده سيننه ووه سه رپي. ديسان ده رگا كه ده كريتته ووه، يانی ئه وان
ده چنه ووه ده روه. قرخن ده ليښت:

(وت چي ئيمزاي ده كه ي؟) وهك ئه ووه ي بزمارم قوت دابي كه
قسه ده كه م وشه كان به گه روويه كي برينداردا گوزر ده كه ن. ده ليښم:
(هه ردوو ده ستم بېر نه ووه ئيمزاي ناكه م.) به دم پي كه نيښيكي
ده سكرده ووه ده ليښت:

(قوربان پيويست ناكات هيچ خوت سه غلته بكه ي، ئيمه خومان
له جياتي تو ئيمزاشي ده كه ين، يهك زه ربه بوختانيشت بو ناكه ين،
ته نيا راستييه كه ت پي ده ليښين. ته نيا يهك شت ماوه، ئه گه ر پيويست
بكات، رهنگه سبه ي بته ينه ووه بو ماله ووه، بو دست به سه راگرتني
ويزه و ده مانچه كه ت كه ژماره كانيشمان لايه.)

(ئهي ئه گه ر وانه بوو، هيچتان ده ستنه كه وت؟)

(وتم، ئه گه ر پيويست بكات، ده زاني ئه گه ريان چاند سه وز نه بوو.
ئيمه ش هينده ي سه ره ده رزييه كه عه قلمان هه يه، قابيله ديو
به هه مني سه رده سته ي چنگي پلنگ ئه وهنده گيل و نه كرده بيت

تفهنگ و ویزه که ی له جیگایهك دابنیت، که ئیمه به ئاسانی
دهستمان پیی بگات؟)

(بروا بکه ئیوه تووشی وه هم بوون، که دلنیام برواش ناکه ی، من
نه دهزانم چنگی پلنگ چیه و نه شاره زاییم له به کاهینانی ویزه و
دهمانچه دا هه یه، من ته نیا له به ریهك شت هاتوومه ته وه.)

(ئاده ی بزانه له به رچی؟)

(من هیچ باوه رپم به م شه ره مآلویرانکه ره نییه و نامه وی یهك
فیشه کی تیا بته قینم، ده مه وی واز له هه موو شتیك بییم و سه ری
خۆم هه لگرم. بیزم له خۆم و له پیشمه رگایه تیش دیته وه.)

(برۆ بابه بۆ حه لاوی باسکه، ئیمه ئه وه نده گه مژه نین باوه ر به م
قسه قۆرانه بکه یین. تو خه ته ریکی گه وره ی له سه رمان، خۆت به پیی
خۆت هاتوویته ته به رده ستمان، بۆ که رین بستت به قه رز بده یین؟)

ته واو ده زانم قسه هیچ سوودیکی نییه، بیده نگ ده بم. هه رچیم
لیده پرسیت وه لام ناده مه وه، وهك ئه وه ی هه ر زگماگ که پولال بم و
بیده نگ ده بم. هاوار له پاسه وانه کان ده کات، بمبه نه وه بۆ
ژووره که ی خۆم. قژ زه رد دیته لای راستمه وه و ئه وی تریش دیته
لای چه پمه وه. سه ره پای ئازاری پشتم و قۆله کانم، ئه وه نده توند
چاویان به ستوومه ته وه، خه ریکه هه ر به ته واوی کویر ده بم. وهك
ئه وه ی حوشر به پلیکانه دا به ریته خواره وه، هه ر قاچ ده خمه وه

سەرقادرمەكە يەكسەر قاچم دەخزى. ھەرچۆنىك بىت بە كەوتن و ھەلسانەوہ بەرەو خوارەوہم دەبەن. لىرەدا شتىك سەد ئەوہندەى داركارىيەكە، ئازارم دەدات، ھىندەى ئازارى مەرگ، ھەست دەكەم قژ زەرد دەست بۆ پاشەلم دەبات و بوزم پىوہ دەكات، ھەرچۆنىك بىت دەمەوئىت بەرگەى ئەو سووكايەتییە بگرم، بۆ ئەوہى كەسەكەى لای چەپم پىنەزانى ئەو حسابە ھەر لە نىوانى من و قژ زەرددا بىت. كەچى قژ زەرد لەگەل دووبارە كىرنەوہى رەفتارە ناشىرىنەكەيدا بە پىكەننەوہ دەلئىت: (پاشەلىكى باشى پىوہىە!) ئەویش دەلئىت: (تۆ زۆر خوئىرئىت، ئەم پىاوہ ھىچ نەبى رۆژىك لە رۆژان پىشمەرگە بووہ. راستە ئىستا بىدەسەلاتە، بەلام ھەتا مردن ئەوہى لە بىر ناچىتەوہ.) ئەویش دەلئىت: (ئەمشەو دەيكورژن و دەستى بە مووى گونىشم ناگات.)

لەبەردەرگای ژوورەكەى خۆمدا كەلەپچەكەم دەكەنەوہ ئىنجا چاوم. بە قژ زەرد دەلىم: (يەك دەقەم لە ژياندا مابى، بۆتۆ دەمىنم.)

بەھەشت

رۆژی یەكەم كە دەگەمە مالى بارامى سالە بەراز، دیتە بەرەبەیان
 خەوم لیدەكەوی، بەیانی كە تیشكى خۆرەكە خەبەرم دەكاتەو
 چاوم ھەلنايەت. بارام پيش من ھەلساوە، ھەرچۆنیک بىت جیگاكەم
 كۆدەكەمەو و لەگەل خۆم دەیبەمە خوارەو، مالىكە بیدەنگە،
 وەك ئەوھى كەس لە مالىو ھەبىت، ئەو ئارامیبەم زۆر پىخۆشە.
 جیگاكەم دەبەم لە ژوورەكەى پشتمەو دايدەخەمەو، لەسەر پشتم

تەخت لىي رادەكشىم، يەكسەر خەوم لىدەكەوئىتەوہ. نازانم چەند سەعات دەخەوم، وردە وردە ھەست دەكەم شتىكى نەرم وگەرم دەھىنرى بە لىوما، وەك ئەوہى قامكى كچىكى ناسكۆلە بىت. ھەست بە خۇشپىيەكى سەير دەكەم، ئەگەرچى خەبەرم دەبىتەوہ، بەلام ھىندە كەيفخۆش و خومارم، ھەز ناكەم چاوەكانم بگەمەوہ. وەك ئەوہى بە دەم مۇسقىقا لىدەم، ھىدى ھىدى گيان و جەستەم لە شادىيەكى بىسنوردا سەما دەكات. بە كاوہخۆ چاوەكانم دەكەمەوہ. لە دلى خۇمدا دەلىم:

(خودايە چى دەبىنم! بللى من لە بەھەشت نەبم!) ئەوہندەى ترمەست و خومار و سەراسىمە دەبم، خومار دەبىنم خۆى روت و قوت كرڈوتەوہ، لای سەرمەوہ چۆكى داداۋە، گۆى مەمكى چەپى دەھىنرى بە لىوما. كە دەبىنرى چاوم كرڈوتەوہ، كەمىك سل دەكاتەوہ، بە مەكر و پارانەوہيەكەوہ، كە بەرد دەتوئىنئىتەوہ، بە ھىۋاشى دەست دەخاتە سەردەم و دەلى:

(شششش، توخوا مەيكە بە جارەكەى تر، ئەم دنيا رەنگىنەم لى تىك مەدە. تو ھىچ مەكە بەس سەيرم بگە و ھىچىتر.)

ھەرچى وزە و تواناى خۇراپسكاندن و خۇ دەربازكردن لە گيانما ھەيە، وشكايى دىت. دەبىنم روت و قوت، ئەمەش ناتوانى وزە و تواناى خۇ راپسكاندن لە گيانما بىوژئىنئىتەوہ، خۇم دەدەمە دەست قەدەر، دەلىم:

(چی ده بیټ با بیټ، کهس هه یه له دهستی ئەم ئاسکه کئوییه
پر خهت و خاله هه لئبیټ؟ کهس هه یه ئەوهنده گه مژه بیټ له م
به هه شته جادووییه رابکات؟)

که ده زانی جادووی لیکردووم و جوولەم پیناکریت، وه کو
یاریزانیکی زۆر شاره زای بالی، له سه ر نووکه پی، ده که ویتته سه ما،
نازانم خه وتووم، یان بیدارم، مردووم یان زیندووم، خودایه له جوانی
ئهو قه دو بالا گۆشتن و پته وه ی، که له گه ل هه ر جوولەیه کیدا
ده له ریتته وه، ئەوهنده ی تر حه یرانم ده کات. ئای له و مه مکه قوت و
خرانه ی که گۆکانیان به ره و ئاسمان به رز بۆته وه! له گه ل هه موو
جوولەیه کدا وه ها ده جوولینه وه، ئەوهنده ی تر وزه و توانای جوولەم
لیده برن.

به ده نی وه ک ماسی لووس و پته و به بی ئەوه ی گرییه کی تیدا
بیټ. پاو پووژی وه ک شووشه، جوولە ی هه ناوم ده برن. نازانم ئەم
ژنه لادییه ئەم سه مای بالییه، له کوئی فیڕ بووه؟ ئەه ی دهنگی ئەو
مۆسیقایه له کوپوه دیټ؟ له گه ل ئاوازی مؤسیقا که دا، به هه موو
جهسته ی سه ما ده کات و دهم و لیو و چاو و برۆ و ته نانته گویشی
له گه ل ریتمی مؤسیقا که دا ده جوولینی. ئەوهنده مه ست و حه یرانی
شه رابی نازم، نازانم بۆچی بوومه ته کاره کته ری فیلمیکی رۆمانسی؟
ئهی ئەگه ر فیلمه کامیرامان و سیناریست و ده رهینه ره و ئەکشن و
ئهو قسه قوړانه له کوین؟ ئەگه ر دیمه نی زینا و ئەو قسه

بیمانا یانه یه، خو ده بیټ بو سه لماندنی چوار شاهید زه ق زه ق
سه یری تیکوته و تیپره که بکن، ئه ی ئه و برا مسولمانه گه وادانه له
کوین؟

دیواره کانی ژووره که وه کو هۆلی دیسکو پین له گلۆپی رهنگاو
رهنگ و بریسکه ی گلۆپه کان ته و او به شه واره م ده خه ن، ده لئی
به رازم له پر فوول لایتیان لیداوم، نازانم ماوه ی چه ند ته ماشای
سه ما که ی خومار ده که م، سالیك یان ساتیک؟ له پر موسیقا که
خاوده بیته وه، ده بیټ به و موسیقا خاوانه ی له سه ر ریتمه که ی، ژن و
پیاو یان کوپو کچ، به ئارامی باوه ش به یه کدا ده که ن و هیدی هیدی
سه ما ده که ن، ده چه دنیا ی مه سته ی و جادوو ییه وه. ورده ورده تین
ده ده مه به رخۆم و هه لده سم، خومار له دووره وه ئامیزی بو
گرتوومه وه، باوه ش به یه کدا ده که ن و هیواش هیواش ده که وینه
سه ما. ده ست به جه سته ی رووتی یه کدا ده هینین، جه سته ی خومار
خز و لووسه، ده ستم له سه ر جیگایه کی ئارام ناگری. دیته ئه و
سه ما ی کردووه، به ده نی له هی من گهرمتره. کاتی ده ست به سمته
خرینه کانیدا ده هینم، یان مه که خره کانی له سنگم ده خشین،
مچورکه به له شمدا دیت و ئه سپی ئاره زوم ده که ویتته سه رپاشوو و
ده حیلینی، وای له بو ن و به رامه ی جه سته ی چو ن مه ستم ده که ن.
حه ز ده که م بچینه سه ر ئه و سیسه مه گه وره و رازاوه یه ی لای

له زهت، ده كشيته وه و خام ده كاته وه. دیتته تهنیشتمه وه راده كشی و له یهك ده ئالئین، ئه وه نده گهرم و گور و شه يتانانه ماچم ده كات و نازو نووك ده كات، ده لئی نوبوو كیكه و یه كه مجاره له ژيانیدا خوئی به رووتی ده بینئ، هینده ی نه ماوه به ناز و عیشوه ی زولانه ی بتویمه وه.

ماوه یه كی زور له سهر سیسه مه كه له یهك ده ئالئین و ئه مدیو دیو ده كه یین. من ههر سه رم له وه سوپرماوه، ئه م ژنه لادییه چوئن هینده ی ژنیکی ئه وروپایی شاره زای سیكسه و هه موو شیوازه كانی ده زانیت! ئاخری دیتته سه رم و سیسمه كه له ژیرماندا ده بیته ئه سپیکی خوشبهبز و ئیمه ش له ده شتی له زه تدا غار ده كه یین و هینده ی نه ماوه بال بگرین، هه تا ورده ورده خاو نه بینه وه، یه كتری به رناده یین، ئه وسا ههر یه كه مان له سهر پشت ده كه وین و به و په ری ئازادییه وه روو له ئاسمان ده كه یین. بو یه كه مجار هه ست ده كه م، ژووړه كه بنمیچی نییه، ئاسمانی سامالی پر ئه ستیره چاوشاركیمان له گه ل ده كات. ئه ستیره كانی وه ها ده دره وشیننه وه له گه ل تیشكه كانی ناو ژووړه كه دا شه پ ده كه ن. هیدی هیدی خه و ده مباته وه. خه ویک كه حه ز ده كه م هه رگیز خه به رم نه بیته وه. وه كو جه ماعه تی ئه شكه وته كه نه ك سی سه د سال، سی هه زار سال پر خه م بیته و خه به رم نه بیته وه. ئاخه رچ داوایه كه له وه ئاسانتره؟ بلیی نامه وی خه به رم بیته وه؟

له پړ خه بهرم ده بیته وه، هه ست ده که م وه ک ئه وه ی میزم به
 خۆمدا کرد بیته، شهرواله که م ته په. زۆرم پینا خو شه که خه بهرم
 ده بیته وه، ده زانم خه وم لیناکه ویته وه، به لام تا قه تی ئه وه شم نییه
 له شوینی خۆم جووله بکه م. بیهووده هه ولّ ده دم بخه ومه وه، هیچ
 نه بیته بو ئه وه ی له م دنیا جه نجاله زرگرم بیته و بجمه وه ناو دنیای
 خه یالات. هه رچه ند چا و داده خه م و جووله له خۆم ده برم
 لیکو لینه وه سه یر و سه مه ره که ی شه وی و چاره نووسی شووم
 نایه لی ئارام بگرم. له وه ته ی گه یشتوومه ته ته مه نی با لّ بوون،
 ده رکم به وه کردووه هه ر کاتی رووبه پرووی مه ترسی مردن ده بمه وه،
 خه یالّم به لای سیکس و ئه و شتانه دا ده چیت. یان شه ی تانی ده بم یان
 ئه وه نده هه سته شه هوه تبا زیم به رز ده بیته وه شتی که ده قه ومینم.
 هه تا ئه م ده قه یه ش نازانم بوچی وام لی دیت؟ له راستیدا قه ت له
 رووشم نایه ت له م باره یه وه پرسیار بکه م. به هه رحالّ له م کاتانه دا
 شتی سه یر و سه مه ره م به سه ره اتووه.

(به سه ره اتیکی سه یر وه کو خه و دیته وه به رچاوم. گه نجیکی
 حه قده هه ژده سالّم، به تا قی ته نیا له ماله وه م، خۆشم نازانم بوچی
 ماله که وا چوّل و بیده نگه، خه ریکی خویندنه وه ی رۆمانیکم،
 بیده نگیی ماله که بو من ده سکه وتیکی گه وره یه، بویه نا پرسم
 ماله که بوچی وه ها چوّل و بیده نگه. زۆرجار دایکم ده رگای حه وشه
 به نمیچه کراوه یی ده هیلیته وه و بو شتیکی بچوکی وه کو سه لکه

سيريك، درزييه كي پهره ميژ، دوو ليمو به سرايي، يان هر ورده شتيكي له و بابه ته ده چيټه يه كي له ماله دراوسيكان، كه چي ده كه ويټ به رازي قسه دا و دوو سي سعاتي پنده چيټ. له ناكاو دهنگي ژنيكم ديته گوي كه ده ليټ:

(ماله كه، له مالن؟) پيم وايه دهنگه كه له مالي دراوسيكه مانه وه ديټ، كه ديوار ييكان بهينه، گويي ناده مي و سهر له سهر كتيبه كه هه لئابرم، به سهرهاتي رومانه كه م له هه موو هه موو شتي به لاوه گرنگ تره. ورده ورده دهنگه كه له و ژوره نزيك ده بيټه وه كه مني ليټ. به هيواشي ده رگا كه ده كاته وه و ده ليټ:

(به همن، نه وه له مالي؟ نه ي دايكت له كوييه؟)

(نازانم، به و پييه ي ده رگاي هه وشه ي دانه خستوهه ده بي له م نزيكانه بيټ، بو چيټه؟)

(هه واليكي ناخوشم بيستوهه، ويستم پي بليم.) دلّم ده كه ويټه په له په ل، كچي دراوسيكه ي خوارمانه وه يه. سي مانگه شووي كردوه، بيست روژيك ده بيټ توراوه، بيټه وه ي چاوه ري بكات، من بليم چي بووه، چي قه وماوه، ده ليټ:

(كامه ران مه ردان شه هيد بووه.) هه واله كه سستم ده كات، ده كي شتم به سهر ي خومدا، كامه ران هاورييه كي خوشه ويستمه، ساليك ده بيټ بووه به پيشمه رگه. هه لده سم خوم بگورم و بچم بو ماليان، نه و وه كو نه وه ي په يكه ريك بيټ و له ويټا دانرا بيټ، له

لایه کی دەرگاگه وه وهستاوه، که سهیری له ش و لاری دهکه م، زۆر
 سهیر زهوقم دهجوولیت، ئه ویش وهکو ئه وهی من شهرفی مهکه
 بم، به وه جهسته نهرم و شل و سکسییهی خۆیه وه ههر وهستاوه و
 جووله ناکات. وهک ئه وهی بمهوی بچم له ژووره کهی تر شتی که بیئم،
 به ره و لای دەرگاگه دهچم، له شوینی خۆی جووله ناکات، دهچمه
 ژووره کهی تر بیئه وهی بزائم بۆچی چووم، چاوی که به ژووره که دا
 دهگپم و دهگه پیمه وه، ئه وه وهک ئه وهی به ئاشکرا های گوشت
 بکات، ههر له ویدا وهستاوه، بۆ ساتی به وردی سهرنجی دهدهم،
 لیوه گوشتنه کانی و بهشی سهره وهی مهکه زله کانی که له یه خهی
 کراسه کوردیه که یه وه دهرکه وتوون، تهواو سهرنجم راده کیشن. ئیتر
 ئاره زووم وهکو ئه سپیکی تیڕ و تهسه له هله ده به زیتته وه، له وه دا
 نامینی پیم کۆنترۆل بکریت. باوهش به ناو قهیدا دهکه م، له سه ره ئه و
 دۆشه که ئیسفنجهی کتیبه که م له سه ره ده خوینده وه پالی دهخه م،
 ههرچه ند په له قازه دهکات چرنووقم لیده گریت گوپی ناده می،
 شیتانه دم و لیوی و سنگی ماچ دهکه م و دهلیسمه وه. سهیر
 له وه دایه هاوار ناکات، ههر هیواش هیواش دهلیت:

(ئه وه چیته، شیت بووی؟ بۆ وائه کهی؟ نه کهی، به خوا هاوار
 دهکه م دهستم به رده ...) ههتا دهرپی کوردیه کهی داده که نم به
 هموو هیزی خۆیه وه په له قازه دهکات. که دهستم دهگاته ناو لنگی
 و دهگاته سه ره گوشت، ورده ورده شل ده بییت. وهک ئه وهی له بهر
 ههتاو بوویت گیانی زۆر گهرمه، به دهنیکی وه ها گوشتن و لووس و

نهرم و نیانی به لاهویه، سه راپای گیانی بووه به ئەندامی سیڤکسی،
 رهنگه شلبوونی هۆی ئەوه بیئت، لێی براوه و ژهم بردهیه....
 که ئاره زووم داده مرکیتته وه، به تیلهی چاو سهیریکی ده که م، له
 نۆبووکیکی گه وزاو یان له سوور گولیکی شه مزاو ده چیت. به ئارامیی
 ده ریپکهی له پی ده کاته وه، یه که زلله م تیده سره وینێ به قه ده یه که
 ده مانچه ده نگه دیئت، نازانم بۆچی ئە وه زلله یه م لیده دات؟
 له به ره وه ی ئە و گۆله م کرد؟ یان له به ره وه ی گۆله که م به باشی
 نه کرد؟

ده زانم خه وم لێناکه ویتته وه، هه لده سم له ناو ژووره که دا ده ست
 ده که م به پیاسه. تازه خۆر که وتووه، ئە م کاتانه ی به یانیان هه ست
 به نه شه و خوشییه کی سه یر ده که م، هه ر کاتی شه و به ده م ئازاریک
 یان خه میکی قووله وه خه وم لیده که ویت، که به یانی زو و خه به رم
 ده بیته وه هه چم له بیر نه ماوه. ئە مپۆش ئاوام، زیاتر له سه عاتیک
 پیاسه ده که م، ته وا و خۆر گه رم ده بیئت، که چی که س دیار نییه.
 دوایی به ده م پیاسه کردنه وه لیکه ده ده مه وه، بۆم ده رده که ویت
 ئە مپۆ هه یینییه، که واته ئە مپۆ لیم ناپرسنه وه و ناشم به نه وه بۆ
 ماله وه. دیسان بیئاقه تی و نائومییدی یه خه م ده گریتته وه. که چی له
 پیاسه ناکه وم. وه کو و لاخه به رزه یه که که به رچاوی خۆی نابینی و
 کویرانه هه نگاو ده نی، به و ئومیده ی ریگا که ی خۆی کورتتر بکاته وه
 و باره قورسه که ی دابگرن. منیش خه یاللم له جیگایه که و قاچه کانم
 له خۆیا نه وه هه نگاو هه لده گرن.

18

خهون

دهوری نیوه پۆ قژ زهر د له خه و رامده په پینى، پیم سهیره
سه ره پای ئه و هموو ئازار و نیگه رانی و دوو دلپیه، ئه و ماوه یه
خه و م لیده که ویت. دیاره به هوی ئه و حه بانه وه یه که خوار دوومه.
ئه م لووسکه یه وه ها کویرانه رقی لیله لگرتووم پیى ناخوشه
بشخه وم. له کاتی کدا زۆر به قایمی له ده رگا که ده دا ده لیت:

(ههسته، سهگباب ههسته، خو دیوهخانی مالی باوکت نییه،
بیخه م لئی بخواهوی. تو ئەمشه و دهکوزرئی ئیتر چون خهوت
لیده کهوی؟ ئەری تو ورچی یان بهراز وا گوئی به هیچ نادهی؟)

خهون دهبینم له زرم و کوت و نه ره نه ره که ی خه بهرم ده بیته وه.
ههست به ئازاری پشتم و قولله کانم ده که مه وه، ههرا ناشزانم
خهونه که م چیه و مانای چیه. هه لده سمه سه ری و دیمه به رده می
به نجه ره که به رامبه ری ده وه ستم. به ته واوی له سه رو سیمای ورد
ده مه وه. سه ره رای حالی زاری خو م له ناخه وه به زه ییم به حالی
ئه ویشدا دیته وه، له دلی خو مدا ده لیم:

(ده بی به چ شیوه یه که وه ها میشکیان داگیر کرد بی و که ریان
کرد بیته؟ ده بی چاره نووسی ئەم گه نجه پف دراوه چی بیته؟ ئاخو
ده بی چون پاداشتی ئەم دلسوژییه کویرانه یه یه بده نه وه.)

(به داخه وه ناتبه نه وه بو ماله وه، ژنه نازداره که شت نابینین!)
(ده توانم یه که پرسیمارت لیکه م؟)

(به لی، قوربان فه رموو!)

(تو مه به ستم چیه له وهی ئاوا ئازاری من ده دهی؟ ئاخو خو تو
من ناناسی!)

(من ده زانم تو چه ند خه ته ری بو حزبه که ی ئیمه، ده مه وی پیش
ئه وه ی گولله بارانت بکه یین به خه فه ته وه بتکوژم!)

(ئەھا، بىرۈا بىكە بەزەبىم بە ھالئا دىتەۋە، چۈنكە من ھىچ لە مردن ناتىسىم، كۈشتىنى كەسىك كە لە مردن ناتىسىت، ھىچ تامىكى تىا نىبە، بۆبە دلىيات دەكەم دۋاى كۈشتىنى منىش خۆشحال نابت، چۈنكە لە مردن ناتىسىم، ھەتا دۋا ھەناسەم ھەرگۈرانى بۆرئان دەلىم. ئىتر تۆ چۆن دەتەۋى من بە خەفەتەۋە بكوژى؟)

كاتى ئەم وشانەم لە دەم دىتەدەر، مچۈرپكە بە لەشمدا دىت. دەزانم درۆ دەكەم، بەلام ھىۋايەك ھەر لە ناخما ھەبە، ۋەك ئەۋەى لە خۆپەرستى خۆمدا بىرۈا بە مەرگى خۆم نەكەم. لەۋە دەچىت وشەكانم كارىان تىكردىبىت، رەنگىك دەھىنى و دەبات، ئەۋسا دەسدەكات بە جنىۋى ناشىرىن بە خوشك و دايك و ژنەكەم، ھەرچى جنىۋى بازارى ھەبە بە دەمىدا دىت. سەبرى دەكەم و پىدەكەنم، ئەۋەندەى ترشىت دەبىت، وردە وردە دەكەۋىتەپرى و دەپرات، گويم لىبە لەبەرخۆبەۋە دەلىت:

(راستدەكات ئەم سەگبابە ھىچى بە خەيالدا نابت. ئەگىنا كەس ھەبە چەند سەعاتى پىش مردنى ۋەكو مردوۋ خەۋبىباتەۋە و بتۋى؟)

ھىشتا گىژم، تاقتى پىاسەم نىبە، دەچمەۋە سەر جىگاگە و لەسەر لا رادەكشىمەۋە، خەيالم بەلاى ھىچ شتىكدا ناچىت، چاۋ لىكدەنىم، ۋەك ئەۋەى دەمىك بىت نەخەۋتېم دىسان خەۋم لىدەكەۋىتەۋە.

(له جىڭايەكى زۆر قەرەبالغىم، نازانم ناوبازارپە يان شەقامىكى ئاسايى؟ خەلگىكى زۆر كۆبۈنەتەو، ۋەك ئەۋەى بۇ خۆپىشاندان خۇيان ئامادە بىكەن، يان چاۋەپى گەيشتنى سەر كىدە يەك بىكەن. ئەمبەر ۋ ئەۋبەرى شەقامەكە يان گرتوۋە، بە ئاستەم لە ناۋەپراستى شەقامەكە دا رىڭاي تىپەپىنى ئوتومبىلىك ماۋەتەۋە، بە لام ھىچ ئوتومبىلىك ديار نىيە. ۋەك ئەۋەى تارىك ۋ لىلى دواى خۇرئابوون بى، يان تەمومز بالى بەسەر ئەۋ ناۋەدا كىشايىت، ھىچ شتىك روون نىيە، ھەرچەند سەيرى سەروسىماى خەلگەكە دەكەم، ۋەك ئەۋەى لە شارىكى غەرىب بىم كەس ناناسمەۋە، گەرچى ھەمووشيان جىل ۋ بەرگى كوردىيان لە بەردايە، كەچى ۋەك ئەۋەى وايە قەت چاۋم بە چارە يان نەكەۋتەبى.

لەپەر لەۋسەرى قەرەبالغىيەكەۋە كەسىك بە تاقى تەنيا بە شوينى ئوتومبىلەكە دا بەرەۋ ئەمسەر دىت، من ھەر تارمايەكەى دەبىنم، سەرەتا زۆر گەرە ديارە، ۋەك زەبەلاھىك دەردەكەۋى، كەچى ھەتا لە من نىزىك دەبىتەۋە بچووك دەبىتەۋە. وردە وردە شىۋەى دەكەم، خەرىكە دەيناسمەۋە، ئاخىرى دىتە بەردەم، دەيناسمەۋە، باۋەر بە چاۋى خۆم ناكەم، قىز زەردە! يەكسەر پەلامارى دەستم دەدات ۋ ماچى دەكات، ئىنجا بە دەم پارانەۋەۋە دەلىت:

(توخوا پىيان بلى با نەمكوزن!) سەير دەكەم دوو شمشىر بە دەستى رىش درىژى زەبەلاھ لە دوايەۋەن. ددانە زەردەكانيان

گویم له دهنگ و تهقه و رهقهی کردنه وهی ده رگاگانه، بۆ ئه وهی
بمانبه ن بۆ سه رئاو و دواى ئه وه نانى نيوه پۆمان بۆ ببینن. نازانم
چه ند زیندانى تری لایه، به لام هه میشه له کۆتاییدا ده رگای
ژووره که ی من ده که نه وه. چونکه ژووره که ی من له په نادایه،
پیشیان وایه من زیندانییه کی خه تهرم و نابى ئه وانى تر بمبینن.

حه ز ده که م قژ زه رد بئیت و پئی بلیم خه ویکى ناخۆشم پئوه
دیوی بۆ ئه وهی تووشی دلله پراوکئی بکه م، که چی نایه ت.
پاسه وانیکى تر ده رگاگه م بۆ ده کاته وه، بئیه وهی یه که وشه قسه م
له گه ل بکات، ده مبات بۆ سه ر ئاو و ده مهینتیه وه. ته نانه ت ئه و
کاته ش که قاپی شله ی بامی و نانیکى کۆنم بۆ ده هینى و ده رگاگه
ده کاته وه و خواردنه که ده داته ده ستم هه چ نالیت. منیش بیده نگ
لووتیک له خواردنه که ده دم. کاتى بیرم ده که ویتیه وه چه ند
سه عاتیک له ژياندا ماوه و ئه مشه و گولله بارانم ده که ن، دلّم ده گیرى
و ئیتر هه چم بۆ ناخورى. که میک ئاو ده خۆمه وه و هه لده سم و ده ست
ده که م به پياسه .

وه کو پشکۆیه که له تاريکیدا بگه شیتیه وه، دیسان تروسکه ی
هیوا له دلّما ده گه شیتیه وه، نازانم ئه م تروسکه ی هیوايه له کوپوه
سه رچاوه ی گرتووه؟ ئایا هه ر به راستى باکم له مردن نییه و فشه م
پئی دیت؟ یان وه کو حوشترمه ل بۆ ئه وهی مه ترسییه که نه بینم
سه ری خۆم ده که م به ژیر لمدا و چاوی خۆم ده شارمه وه و خۆم له و

مه‌رگه ده‌دزمه‌وه که چه‌ند سه‌عاتیکی ماوه یه‌خه‌م بگریّت. به‌پراستی له‌م سیّ و دووه‌ی ناخی خۆمدا ناگه‌مه هیچ ئەنجامیك. به‌لام هه‌ست ده‌که‌م کاتیّ به‌ پیوه‌م دلّ و ده‌روونم پته‌و تره‌ و که‌متر ترس و دلّه‌پاوکیّ زه‌فه‌رم پیده‌بات، نازانم شتیکی و له‌ ناخمايه ئەگه‌ر به‌ پیوه‌ بم ره‌نگه‌ بتوانم باشتر رووبه‌رووی مه‌رگه‌ بيمه‌وه و به‌ شانازییه‌وه بمرم.

دلنایام کاتیّ گولله‌بارانم ده‌که‌ن به‌ پیوه‌ ده‌بم. هه‌ر له‌ خۆمه‌وه چه‌ندین دیمه‌نی له‌ سیداره‌دانم به‌ کورسی کاره‌بایی دیتّه‌ به‌رچاوه‌ که له‌ هه‌ندیّ فیلمدا دیومن. قه‌ت نه‌متوانیوه‌ به‌ ته‌واویی سه‌یریان بکه‌م، چونکه‌ زۆرم رق لییه‌تی. چه‌ندین جار تفم له‌ و دیمه‌نانه کردووه و له‌ به‌رخۆمه‌وه جنیۆم داوه‌ و وتوومه‌:

(ئاخر درپنده‌یی له‌وه زیاتر چی؟ چۆن ده‌بیّ که‌سیك بکوژی و نه‌هیلّی به‌ دلّی خۆشی لنگه‌فرتیّ بکات؟). دیسان قه‌ر زه‌ردم دیتّه‌وه خه‌یال، هه‌ز ده‌که‌م بیّت و داخیک بنیّم به‌ دلّیه‌وه، که‌ چی دیار نییه‌.

وه‌کو دزیك کاتیّ سه‌رکه‌وتوانه‌ دزییه‌که‌ی ده‌کات و ده‌گاته‌ کۆلان، له‌په‌ر ده‌نگیّ شتیکی دیتّه‌ گویّ، ده‌وه‌ستیّ و گویّ هه‌لده‌خات، بزانی هه‌ر به‌پراستی شتیکی هاتۆته‌ گویّ یان گویّ زرنگاوه‌ته‌وه. منیش هه‌لوێسته‌یه‌که‌ ده‌که‌م و گویّ هه‌لده‌خه‌م، قه‌ده‌ریکی باش ده‌وه‌ستم و گویّ شل ده‌که‌م، زۆر به‌لامه‌وه سه‌یره‌،

هیچ دەنگیکم نایه ته گوی، وهك ئەوهی بیناکه هه رکه سی تیا نه بی،
هیچ دەنگیکم نایه ته گوی! هه روا له شوینی خۆم رهق راده وه ستم و
گویی قولانم. ئەمجاره له جیگایه کی زۆر دووره وه گرمه ی تۆپم دیته
گویی، به لام له ناو بیناکه دا دیسان هیچ دەنگی نییه. زۆر شتیکی
سهیره، هه رچه ند ده که م و ده کۆشم تیناگه م. دیسان ده ست
ده که مه وه به پیاسه.

هه ست ده که م ورده ورده گرمه ی تۆپه که نزیک ده بیته وه، ئیتر
به بی ئەوهی بوه ستم و گویی هه لئه م گویم له گرمه ی تۆپه، پاش
که میکیتر دهنگی ده سریزێ گولله شم دیته گویی، ته واو میشکم
ئالۆزه، هه ر چه ند ده که م نازانم له ده ره وه چی ده گوزه ری. ناو
بیناکه ش هه روا کپ و بیده نگه، ژووره که ی پشته وه په نجه ره یه کی
بچوکی هه وایی تیدایه، ریک به بنمیچه که وه نووساوه، بیر
ده که مه وه بۆ له ویوه سه یریکی ده ره وه نه که م؟ پیلاره کانم
داده که نم و وه کو پشیله خۆمی بۆ هه لده ده م، ده ستیکم ده گاته
شیشی په نجه ره که، ده سه ته که ی تریشمی لی گیر ده که م و خۆمی پیا
هه لده واسم، نازاری هه ردوو قۆلم ژان ده خاته دلمه وه، ماوه یه ک
له ویوه سه یر ده که م، به لام دیواری تر به رچاوم ده گری و ده ره وه
نابینم. خۆم شوپر ده که مه وه و کاتی ده ستم له شیشه که به رده ده م
ته قه ی پیم له سه ر کاشییه که ده نگ ده داته وه. هه روا گرمه ی تۆپ و

تەقە نزيك دەبيتتەوہ . ھەزار و يەك شت لە مېشكى خۇمدا لېك دەدەمەوہ . بىر دەكەمەوہ لەوانەيە ھېرشى حكومەتى بەغدا بېت، بەلام بۆچى ھىزى حكومەتى بەغدا ھېرش بۆ ئېرە دەكات؟

خۆ بە حساب لەگەل ئەمان رېكەوتنى ھەيە و بە پىي داواكارىي ئەمان نەبېت نايت! ناتوانم بگەمە ھىچ ئەنجامېك، شتەكە زۆر ئالۆزە، شتېكى تىرش بەلامەوہ جىگای پرسىارە، ھەرچەند گوى ھەلدەخم گويم لە دەنگى دەبابە نىيە!

ئاخر حكومەتى بەغدا بە بى تانك چۆن ھېرش دەكات؟ بە تايبەتى بۆ ئېرەش كە شارە و شاخ و داخ نىيە . دەنگى تانك باش دەناسمەوہ، سەرەتا وەكو ھەورېكى دوور گرمەى دى، وردە وردە گرمەكەى نزيك دەبيتتەوہ، كە تەواو نزيك بۆوہ ئىتر وەكو بوومەلەرزە عەردەكە دەلەرىنئىتەوہ و ناوك و دلې پياو بەردەداتەوہ، دەبى شتېك ھەبېت لە گرمەى تانك ترسناكتر؟ بىرواناكەم، راستە گرمەى فرۆكە گەورەترە و موشەكەكانىشى گەورەتر و ويرانكەرتن، بەلام فرۆكە بۆ ماوہيەك لە ئاسمانەوہ زەوى كۆنترۆل دەكات، ناوسكى خۆى ھەلدەرىژىت و مل دەشكىنى و لىي دەدا دەپوات.

بەلام تانك ھەموو شتې لەگەل خۆيدا رادەمالى و تەپ و وشك پىكەوہ دەسووتىنى. ئەگەر فرۆكە دال يان واشە بېت، بىگومان تانك فىلى حەبەشە يان قادسىيە و ھەموو شتېك لە ژىر قاجە زلەكانيدا پان و پلېش دەكاتەوہ . نازانم لە خوشخەيالېي خۆمەوہيە يان لە

ترسی ئه و مه رگه ی که وه کو ته وق کراوه ته ملم، خه یالئیک وه کو بروسکه به میئشکما گوزهرده کات، (بلیی هیزه کانی خۆمان نه بی؟!) به دهم پیاسه یه کی شیرزه و هه نگاوی کویرانه وه، له م بگروه بهره یه ی میئشکی خۆمدام، له پڕ ده نگیکی زۆر زلم دیته گوئ، که له ناو بیناکه وه بهره ده بیته وه، ده نکه که ی ده ناسمه وه، ده نگی ئه و کوره یه که یه که مجار ده چمه ژووره که ی و یه کتر ماچ ده که یین، هاوار ده کات:

(ده رگا که مان لی بکه نه وه براینه، ده رگا که بکه نه وه، به خوا ئه وان بیئ هه موومان ده کوژن.)

من له وه وه تیده گه م هیزه کانی ئیمه هیرشیان کردووه . بۆ ساتی فرمیئسکی شادیی له چاوانما قه تیس ده بیی و ئازاره کانم بیر ده چیته وه، به لām یه کسه ترسیئکیش دامده گری. گویم له ته قه ی کردنه وه ی ده رگا که ی ئه وانه . نیگه رانییه که م زیاتر ده بیئ، له دلی خۆمدا ده لئیم:

(ره نکه ئه م سه گبا بانه به ره له وه ی رابکه ن، بیئ و له ناو ژووره که دا ده سپریئیکم لیبکه ن، بمکوژن و برۆن، قه ت له و برۆایه دا نیم له گه ل خۆیان بمبه ن.) ده چمه ژووره تاریکه که له په نایه کدا هه لده تروشکیم، وا بریارده دم بانگیشم بکه ن نه یه مه به رچاو و خۆم گیر بکه م. ماوه یه ک به و شیوه یه ده مینمه وه، دیسان بیده نگی بال به سه ر بیناکه دا ده کیئشیته وه. وه ک ئه وه ی منیان له بیرچوو بیته وه که س نایه ت به م ناوه دا، ناو بیناکه ش هه روا کش و ماته .

میردمنالیک

له بیناکه دیمه دهره وه، ئاوریک ددهمه وه و له دهرگا و
 په نجره و بنمیچ و دیواره کانی ورد دهمه وه. له دلای خومدا ده لیم:
 (له دهره وه چهنه ئارامه؟ له ناویشه وه چ دۆزه خیکه!) به لام
 ئه وهی له یه که م روژی جیا ده کاته وه، ئه وه یه، ته واو بیخاوه نه،
 دهرگاکانی خراونه ته سهر گازی پشت و که سی له دهور نییه، نه

پاسه وائی، نه چه کبه شانئ، کهس کهسی لئیییه. سه رجاه
گشتیییه کهی به رده میشی که ئەمبەر و ئەوبەری ریزه دوکانه،
تاراده یه که چۆله. زۆربهی دوکانه کان داخراون و تاک و تهرا نه بیئت
کهس نابینی. خه لکی شارۆچکه که که روون و ئاشکرایه چاوه پوانیی
هیزیکی نوئ و فه رمانه وایه کی نوئ ده کهن، خۆیان ده رناخن و
جاری چاوه ریئن. خۆشم نازانم ده بی چی بکه م؟ یان بو کوی بچم؟
هه روا به بی ئەوهی هیچ به رنامه یه کم هه بیئت به ره و سه ره وهی بینا که
ده رپۆم. هه ست ده که م شتی که له ناخمدا خه ریکه ده کولئیت. سه ره تا
نازانم چیییه؟ به لām ورده ورده خه ریکه، له لام روون ده بیته وه.
ده گمه گو شهی سه ره وهی بینا که، له دووره وه کۆمه لئ پی شمه رگه
ده بینم، هه وت که سن، که جوان دیقه تیان ده دم پینجیان
ده ناسمه وه. هه رچه نده چه ندينجار به م شارۆچکه یه دا هاتوچۆم
کردوه، تیايدا غه ریب نه بووم، به لām کاتئ ئەوان ده بینم وه که ئەوهی
له غوره تدا یه کتری ببینن له ناخه وه وه کو گول ده گه شیمه وه.

چونکه ئەو پی شمه رگانه نه که هه ر هاورپی پی شمه رگایه تیمن،
هاورپی گه رپه کیشمن. به ره و روویان ده چم، ئەوانیش وه که ئەوهی
منیان ناسیبیته وه، به ره و رووم دین. فه رمانده که یان چیا چاومار له
پی شه وه و ئەوانیتریش به دوايدا به ره و لای من دین. چه ند
هه نگاوی کمان ماوه بگه ینه یه که، چیا چاومار هوار ده کات:

(دیو به همن تۆ و ئەم شارۆچکە یە، کوجا مەرحەبا؟ خیرە
لیڕەووە سەرھەڵدە دە؟) تەوقە و ماچ و مووچ و خووشی و چلوونی
دەستپێدە کات، کە هەناسە یە ک دە دەین دیسان چیا چاومار
پرسیارە کە ی دووبارە دە کاتە وە.

(دیو بە همن، پیت نە و تەم چۆن ریت کە و تۆتە ئیرە؟ خو هیشتا
هیزە کە ی ئە و لامان نە گە یشتووە.)

(کاک چیا چی بیت لە تۆ نھینی بیت، راستییە کە ی هاتمە وە
ناوشار و زمانیان لیدام، لەم نزیکانە گیرام، ئاخرییە کە ی لیڕەووە
سەرم دەرھینا. ئینجا ئە مە حیکایە تیکی دوور و درێژە، دوایی
هەموویت بۆ باس دە کە م.)

پیش ئە وە ی چیا چاومار هیچ بلت، مێردمنالیک کە بە هە لە داوان
بەرە و لای ئیمە رادە کات، سەرنجی هەموومان رادە کیشی. دە یە ویت
ھاوار بکات و قسە ی بۆ ناکری. رەشتالە یە ک ی باریکە لە یە، ددانیکی
پیشە وە ی کە و توو، ئە وە ندە بە خیرایی بەرە و لای ئیمە رادە کات،
عارە ق بە لاجانگە کانیدا دیتە خواری وە. لە بەر دە می من و چیا
چاوماردا دە وە ستی، دە یە ویت قسە بکات، بە لام هەر چە ند دە کات
وشە کانی بۆ نایە ت.

تیدە گە ی ن لالە، هە تا وشە یە ک ی لە دە م دیتە دەرە وە، سیلمان
پیدە کات. بە هەر دەر دە سە رییە ک بیت تیمان دە گە یە نی، کۆ مە لی

چه كداری ئه وان له مائیکدا خۆیان شار دۆتوه. چیا چاومار یه کسه ر
ده سته ده کاته ملی و ماچی ده کات. پئی ده لیت:

(ئه ی ئافه رین، شیر ی خۆمه.) سه یر ده که م میرد مناله که له
خۆشیدا چاوانی بریسکه ده دا. ئینجا تیی ده گه یه نی له دووره وه
ماله که مان نیشان بدات و بروات. چیا که ده زانی من چه کم پینیه،
سه یریکی پینشمه رگه کان ده کات، یه کیکیان ئار. بی. جیهه ک و
کلاشینکوفیکی پییه، ئار. بی. جیهه که ی لیوه رده گری و ده یداته
ده ستم، گولله شی له سه ره، به لام سوار نه کراوه، به ویت ئیشی
چه ند سانیه یه که. میرد مناله که ورده ورده پینشان ده که وی و به
چه ند کۆلانیکدا ده مانبات، ئه وسا له دووره وه ده رگا که مان
نیشانده داو لییده دا ده پروات. هیشتا کۆلانه کان چۆلن و خه لک به
ده ره وه نییه. له و چه ند ده قه یه دا که به ریوه ین، من زیاتر ناخم
ده کولی، رق و قینی تۆله سه ندنه وه له ناخما سه ر ده کات، هه موو
سووکایه تییه کانی قژ زهر دم دیته وه خه یال. جگه له وه ش من
هه رچه نده له بیخه وه ده مه ویت خۆم له م شه ر و خوین رشتنه
بیکه لک و بیهووده یه به دوور بگرم، که چی ئه وان نه ک هه ر باوه رپم
پیناکه ن، خه ریکه له سه ر ئه م هه سته بشمکوژن. بۆیه هه ز ده که م
بیجگه له قژ زهر د چه ند که سیکی تریشیان لییکوژم، ره نگه به وه
ئاگری ناخم دابمرکیته وه، بۆیه بریار ده دم هه ر ده رفه تیکم بۆ
هه لکه وی درینگی نه که م.

پیش ئه وهی له ده رگا بدهین چیا چاومار دوو پیشمه رگه
 ده نیژیته کۆلانی پشته وهی ماله که، بۆ ئه وهی ئه گهر ویستیان
 له ویوه رابکه ن ئه وان ده ستگیریان بکه ن. دوانی تریش ده نیژیته
 ئه مسهر و ئه وسهری کۆلانه که. هه ر به چاوا ئامازه یه ک بۆ من
 ده کات، تیده گه م، ئار. بی. جیه که سوار ده که م، ئه گهر خۆیان
 نه دن به ده سته وه، گولله یه ک ده نیم به ماله که وه.

هه ر ئه وه نده بلایی یه ک و دوو ئاماده ی ده که م. چیا و
 پیشمه رگه یه ک له لایه که وه، من و پیشمه رگه که ی تر له لاکه ی
 تره وه. ده رگا که درزیکی تیدایه، ته واو دانه خراوه. چیا میل
 ده هی نیته وه، ده رگا که ده خاته سه رپشت و خۆی ده کات به ژوورا،
 منیش به دوایدا، دوو پیشمه رگه که ی تریش به دوا ی ئیمه دا. کۆمه لئ
 ژن له هه وشه که دا دانیشتوون، که ئیمه به و شیوه یه ده بینن، وه ک
 ئه وه ی ره وه یه ک پلنگ هه لمه تی بۆ بردن، زه نده قیان ده چیت،
 خه ریکه بیکه ن به قاو و قریشک و به ملاو به ولادا رابکه ن. چیا تییان
 ده خوریت:

(که س له شوینی خۆی نه جوولئ). ژنه کان له شوینی خۆیان
 وشک ده بن. هه وشه که زۆر گه وره یه، ده رفه تی ئار. بی. جی
 ته قاندنی تیدایه. منیش هاوار ده که م:

(کی له ژووره وه یه، هه ر ئیستا ده ست هه لبرئ و بیته ده ره وه،
 هه تا ماله که م به سه رتانا خاپوور نه کردوه.) یه کسه ر پیره ژنیکی

ره قه لای بالا بهرز به هله داوان له ده رگای مه دخله که وه
دیتته دهره وه و هاوار ده کات:

(بیکه ن به خاتری خوا، ئه وه تان ئه و سی که سه ن، به خوا
ئه وانیش چه ند روژیکه چه کیان هه لگرتووه.)

سی پیاو به دواى ئه ودا ده ست به رزده که نه وه و، دینه دهره وه.
دوانیان بیجامه یان له به ردايه، یه کیکیشیان مراخانی و دهرپیى
سپی، جامانه یه کی قوتی به ستوته وه. چیا و پیشمه رگه یه که ده چنه
ژوره وه، بو ئه وه ی چاویک به ناو ژوره کاندایه بگپرن. من و
پیشمه رگه کی تریش هه روا مشتمان لیگرتوونه ته وه. پاش که میک
چیا و پیشمه رگه که دینه وه دهره وه. چیا یه کسه ر لوله ی
تفه نگه که ی ده خاته سه رسنگی کابرا جامانه به سه ره که و ده لیت:

(هه ر ئیستا پیم نه لئی چه که کانتان له کوپیه، یه که سه لیت پیوه
ده نیم.) پیره ژنه که یه کسه ر خوی ده خاته به ر لوله ی تفه نگه که و
ده لیت:

(بو خاتری خوا خاوه نی هه وت سه ر خیزانه، گوئی له دایکی خوت
بگره، هه رچی چه ک و چۆله یه که له م ماله دایه، من ئه دیده مه ده ست،
به س با خوین نه پژی، بیکه به خاتری ئه م سه ره سپیه م.) ده زانم
چیا به ره حمه و به قسه ی ده کات. ئه وه م پینا خو شه، به لام بیده نگ
ده م. چیا ده لیت:

(باشه، ده يانبه خشم به و پرچه سپييه تو، ئه ي کوا
چه که کانيان؟) پيره ژنه که ده يه ويټ ده ستی چيا ماچ بکات، به لام
ئو ده ست ده کيشيټه وه و ناهيټ. ئه وسا ده ليټ:

(به قورباني ئه و ريشه ت بم، به قورباني ئه و دايکه ش بم تو
خستوته وه، به خوا چهند روژيکه بوونه ته چه کدار، چهند جارم پيوتن
خه ريکي کار و کاسپي خوټان بن باشتره، به قسه يان نه کردم،
حه يايان بيټ ئيتر له قسه م ده رناچن.) ئينجا ده ست بو گوښه يه کي
حه وشه که راده کيشي و ده ليټ:

(ئا ئه وه چه که کانيانه، هه مووي له ويدياه.) ئه و شوينه سه رنجي
که سمان رانا کيشي، وه ک ئه وه ي چهند فهده گه نميک بيټ و به تاني
و سپيالي پيدا درا بيټ. چيا دوو به تاني لاده دا و چه که کان
ده رده که ون. پيش هه موو شتيک کلاشينکو فيکي بيټو ناغ هه لده گري
و ئاماره بو من ده کات، ده چمه پيشه وه لي و ده رده گرم و ده يکه مه
شانم. پينچ کلاشينکو ف و يه ک ئار. بي. جي و ده يان مه خزهن له ژير
ئو جل پوښه دا ده رده که ون.

له يه که م ده قه وه که خوټان ده که ين به ژورا و ژنه کان
ده شله ژين شتيک سه رنجم راده کيشي، هه ر سه يري ده که م و له لاي
خومه وه ليکي ده ده مه وه. يه کي له ژنه کان روو ناکاته ئيمه و
به رده وام روخساري ده شاريټه وه. هه ر چهند سه يري شان و قولي
ده که م، له هي ژنيکي ئاسايي درشتتر و ره قتر دياره، په نجه کانيشي

گەرە ترو ئەستووتر لە هی ژن دینە بەرچاوم. گومانى تەواوم
 پەیدا کردوو پیاو بیّت و بوّ خوشاردنه وه جلی ژنانەى لە بەر
 کرد بیّت. مەراقمە خوّم ئەو رازە ئاشکرا بکەم، بۆیە چاوەرپى هەلێک
 دەبم. پێشمەرگەکانى تریش دینە ژوورە وه، هەموو چەك و
 مەخزەنەکان هەل دەگرن، لە وه داین برۆین، چیا چاومار روودە کاتە
 پیرە ژنە کە و دەلێت:

(پورى من متمانەم بە قسەى تۆ هەیه، با ئەمانە خەریکی کار و
 کاسپی خویمان بن، دلنیام ئەگەر وابکەن، کەس حەقی بە سەریانە وه
 نییه). رێک ئەو هەلەیه کە من دەمەوئ، بە هیواشی دەست دەخەمە
 سەر شانى چیاو دەلێم:

(هاورپى گیان ئەو نەندەش خوشاباوەر مەبە، مەرج نییه هەموو
 قسەکانى پیرە ژن راست بیّت). سەرنجى پیرە ژنە کە دە دەم
 هەستدە کەم رەنگى تیکدە چيّت، چیا چاومار کەمیک دە وه سستی
 ئە و سا دەلئ:

(چییە ديو بە هەمن، ئەلئى تۆ متمانەت پى نییه، شتیک هەیه
 من نە یزانم؟) دەلێم: (یەك دەقە لیم بوە سته). ئار. بى. جییە کە
 دە دەمە دەست یە کیک لە پێشمەرگەکان و دەلێم:

(ئاگات لئى بیّت، لە سەر پىیه). پێشمەرگە کە سەرم بوّ
 دە لە قینى. دە چمە بە رەدمى ئەو ژنەى هەر رووى خوێ دە شارێتە وه،
 دانیشتوو هە کەمى بوى دە چە ممە وه، دە مەوئ بە وردى سەرنجى

بدهم، به ئاسته م چا و برۆی ده بینم، وهك ئه وهی ژنیکی شه رمنی به ناز بئی لا ده كات به و لاوه. چنگ له له چكه كه ی گیر ده كه م و سه ری رووت ده كه م. ئه وسا توند مه چه کی ده گرم و ده لئیم:

(هه لسه كه ر پیا و ئه وه خۆت كه ری یان ئیمه به كه ر ده زانی؟)
هه تا هیزم تیدا یه یه ك زله ی لیده ده م و ده دیده مه به ر شه ق. چیا و پیشمه رگه كان به سه ر سو پرمانه وه و پیره ژن و پیا و و ژنه كانیش به ترس و له رزه وه سه یری دیمه نه كه ده كه ن. چیا دیته پیشه وه و تفه نغه كه ی كه هیشتا میلی هاتۆته وه ده خاته سه رسنگی و ده لئیم:
(هه ر ئیستا، پیم نه لئیی كییت و بۆچی جلی ژنت له به ر كردووه، یه ك سه لیت پیوه ده نیم.)

ده لئیم: (كاك چیا جارئ پیویست به كوشتنی ناكات، من چاکی ده ناسم، پاسه وانئ ئه و شوینه یه من لئیی سجن بووم، ئه م به یانییه خواردنی بۆ هینام، كه میك پیش ئیستا سمیلئ تاشیوووه و ئه م جلانه ی له به ر كردووه.) نه ك هه ر كابرا، هه موو ژن و پیاوه كانی ماله كه ش زمانیان لال ده بئیم، یه ك وشه یان بۆ ناوترئ. سه تلئیی خۆلی گه وره له هه وشه كه دانراوه، هه ر له خۆمه وه خه یالم بۆ ئه وه ده چیّ جله كانی كردبیته ئه ویوه. سه تله كه قلب ده كه مه وه، جله سه ربازییه كانی، پیلاوه كانی، ته نانه ت تاله مووه كانی سمیلئیشی ده كه ونه سه حرا. چیا شانئ كابرا ده گری و ده لئیم:

(به ته مابووی به و شیوه یه خوټ دهرباز بکه ی؟ برؤ جله کانت له بهر بکه ره وه، با به م جلانه وه نه تبه م و نه تکه مه گالته ی منالان، گه و جی بیکه رامه ت.)

کابرا هر له بهر چاوی ژنه کان جله کانی داده کهنی و جله سه ربازییه کانی له بهر ده کاته وه. ئیتر کاتی ئه وه یه برؤین. کابرا وه ک ئه وه ی مه ر بیټ و که وتبیټه پیش گورگ، به بیده نگی پیشمان ده که وی. پیش ئه وه ی چیا چاومار پی بخاته ناو ده رگا که وه. پیره ژنه که رووی تیده کات و به ده نکه قرخنه که ی پی ده لیت:

(به و خواجه وا به و سه ره وه له بهر خوټی خوا ده رگام لیکرده وه، نه ده یناسین و نه قهت چاومان به چاره ی که وتووه، ئاخر رؤلّه گیان تو یه کیټ بیټه پیش قاپیه که ت ده ست ده نیی به پوویه وه؟) چیا چاومار به بیبایه خبییه وه ده لیت:

(تو ئاگات له کوره کانی خوټ بیټ، خه می ئه مت نه بیټ، خوټ تاوانی نه کردووه، جلی ژنانه ی له بهر کردووه، دوو پرسیری لیده که ین و به ره لای ده که ین.)

که دینه ده ره وه ئه وان فیشه که کانیا ن ده ده نه وه و منیش گولله ی ئار. بی. جییه که ده هیئمه دواوه. به ره و شه قامه گشتییه که ده که وینه رپی. شان به شانی چیا ده روم. ده ستیک ده دا به شانمدا و ده لیت:

(دهستخۆش، چاكت دۆزىيەو، دهزانى تۆمان له گەل نەبوويتايە
لهوانەبوو دەر باز بێت؟) ده لێم:

(سەرخۆش، بەس گرنگ ئەو هەيه بە قسەم بکەى؟)
ده لێت:

(چۆن؟ تىناگەم؟)

ده لێم: (لێمگەپرى با خۆم بیکورژم و دلّم ئىسراحت بکات.)
ده لێت: (نابى، کاکە گيان شتى وا چۆن دەبى؟ ئىمە تەسلىمى
فەرماندەى بالای دەکەين.) ده لێم:

(ههچ. ئەویش وهکو دابهسته قه لهوى دهکات و دواى ماوه يه ک
بهريده دات.) ههچ وه لāmیکم ناداته وه. دهزانم ئەگەر پشتىمى پيشان
بدهم رهنگه قایل بێت خۆم بیکورژم، به لām نامەوى باسى ئەوه بکەم.
کاتى له شه قامه گشتىيه که نزیک ده که وينه وه تووشى
سەر سورمان دەبم. پيشمه رگه و خه لک ئاپوره يه کى وه هايمان دروست
کردوه، دهرزى هه لېدهى ناکه و پته سەر زهوى. له دللى خۆمدا
ده لێم:

(ئەمە کەى کۆبونەو، خو ئىستا که من له زیندانه که هاتمه
دەر وه چوار کهسى لىنه بوو؟)

ده گه ينه ناو قه ره بالغيه که و له به رده مى بيناى زیندانه که دا
دوه ستين. ئىمەش وهکو ئەوان چاوه پروانى گه يشتنى فەرماندەى

بالا دهکهین. چیا به پیشمه رگه یه کدا کابرا ده نیتریته ژوره وه و پیی
ده لیت:

(بیکه ره ژوریکه وه و ده رگای له سه ر داخه، خوشت له به ر
ده رگاکه بوهسته و چاوی لیخافل نه که ی، که فه مانده ی بالا
گه یشت ده نیتریم به شوینتا و ته سلیمی ئه وانى ده کهین.)

نازانم بوچی له م کاته دا ئه و قسانم بیرده که ویته که سه بارهت به
ده ولت و داموده زگاگانى ده ولت، سالانیکی زور پیش ئیستا
خویندوو منه ته وه. هر که ده ولت دامه زرا له گه لیدا داموده زگاگانى
ده ولتیش دامه زران. یه کیک له و داموده زگایانه ش به ندیخانه یه، بو
ئه وه ی ده ولت نه یارانی خو ی و تاوانبارانی تیدا زیندانی بکات،
ده ولت یان ده سه لات به ده ست چ لایه نیکه وه بیت، به ندیخانه ش
هی ئه و لایه نه یه. جاریوایه به خیراییه کی سه رسورهینه ر ده سه لات
ده ستا و ده ستی پیده کری. ده شی یه ک سه عات به س بیت بو ئه و
ئالوگوره، هر چند بیری لیده که مه وه زیاتر تووشی سه رسورمان
ده بم، ئاخر چون ئه و هه موو داموده زگایه ی ده ولت له ماوه ی
سه عاتیکدا، به تاییه تی له کاتی کوده تا سه ربازییه کاندا
ده ستاوده ستی پیده کری؟ ئه وه تا ئه م کابرایه سه عاتی پیش ئیستا
وه ردیان بوو که چی ئیستا بووه زیندانی!! ئه ی دوا ی ئه وه چی
به سه ر دی؟

20

تفہنگیک

نازانم ماوہی چہند لہ ژوورہ تاریکہ کہ دادہ نیشم، ہست دہ کہم
ہردوو قاجم سر بووہ، کہ ہلڈہ سمہ سہرپی ناچار دست بہ
دیوارہ کہوہ دہ گرم. وردہ وردہ دہ کہومہ پیاسہ. بیر دہ کہمہوہ
تہ گہر بہو شیوہ یہ لہو ژوورہ تاریکہ دا بمینمہوہ، چوں دہریاز
دہبم؟ لہ حالہ تیکی ناوادا تہ گہر کہ سیک بہ بہردہمی ژوورہ کہ شدا

بپروت، نامبيني و هـروا ليـرهـدا دهـمينـمهـوه . دهـچـمه ژوررهـكهـى
پيشـهـوه و له پهـنـجـرهـكهـوه سهـيرـيـكى ئهـمـلا لا دهـكهـم، هـيـچ شـتـيـك
بهـديـناكهـم .

ماوهـيهـكى باش گوى هـلهـدهـخهـم، گويم له هـيـچ نـابـى . هـيـچ هـهـولـيـك
بو كـردـنهـوى دهـرگـاكهـ نـاـدهـم، چـونـكه دهـزـانـم له ديوى دهـرهـوه به
سى سورگى و سى قوفل داخراوه، بويه هـر هـهـولـيـك بدهـم بيسوود
دهـبيـت . بـير دهـكهـمهـوه ئهـگـر پيشـمهـرگه بـين تـاقـهـتى ئهـوهـيان نـيـيه
به شيش قوفلهـكان بشكـينـن، هـر به گولـله قوفـلهـكان دهـشـكـينـن و
دهـرگـاكهـم ليـدهـكهـنهـوه . ئهـوسا چ زرم و كوت و تهـپ و توـزـيـك دروست
دهـبيـت، لهـوانهـيه قوفـلهـكان بـكهـنه نيشـانهـى دهـسـتراسـتى و گـرهـو
لهـسهـر شـكانـديـان بـكهـن .

له ديواره بلوكهـكهـى بهـرامـبهـر پهـنـجـرهـكهـ ورد دهـبمهـوه، هـر له
خـۆمهـوه هـيوايهـك پهـيدا دهـكهـم، ديتهـوه بهـرچاوم، نيوهـرؤ بهـ خـيـرايـى
سهـيرى لاي راستى ژوررهـكهـم كـرد . دهـرگـايهـكى تيـدايه دهـچـيـتهـوه
سهـر هـهـوشهـى پشتهـوهـى بيناكه . بـير دهـكهـمهـوه، ئهـگـر پيشـمهـرگه
يان هـر كهـسيـكى ديـكه بيـته ناو بيناكهـوه، ئهـگـر له دهـرگـاي
پيشـهـوه بيـت، هـروا سهـرپيشـ بيـت، سهـيرـيـكى هـهـوشهـى پشتهـوه
دهـكات، لهـو حالهـتهـشدا دهـبيـت بهـ بهـر ئهـم پهـنـجـرهـيهـدا رهـتـبيـت،
ئهـگـر له هـهـوشهـى پشتيشـهـوه بيـت ئاسايى بهـ بهـردهـمى ئهـم
ژوررهـدا رهـتـدهـبيـت، كهـواته هـر دهـبيـت چاوهـرپى بـكهـم .

شتيکم بيرده که ويته وه، له سالانی پيشمه رگايه تيدا، له خوليکی سهربازيدا فيري بووم. کاتي دهچيت بوسه ده نييته وه، نه گهر به چاو دوژمنت نه بينی چی ده که ی؟ نه وسا گوی ده نیی به عه رده که وه، له و حاله ته دا نه گهر جموجولی دوژمن له و ناوه هه بیته، شتيک ده بیستی و ههستی پیده که یته. دیسان ههست راده گرمه وه هیهچ دهنگی نییه. له سه رلا راده کشیم و گوی ده نیم به کاشییه که وه، ماوه یه کی باش ههست راده گرم، ناوه ناوه گرمه ی سه یاره دیت، به لام دووره، وه که نه وه ی به جاده ی به رده می بینا که دا ره تبيت. له پر شتيکم دیته گوی، وه که نه وه ی ته په ی پی که سيک بیت.

هه لده سمه سه ری، هه تا دیت دهنگه که ی نزيك ده بیته وه، دیاره له ناو بینا که وه دیت، به وه دا ده زانم یان پاسه وانه و له ناو بینا که دا ماوه ته وه یان که سيک له ده رگای پيشه وه هاتوته ژووره وه. ده چمه که ناروه و چاو له شوینی سه رچاوه ی دهنگه که ده برم. تا پيش نه وه ی بگاته به رده می په نجه ره که، بیبینم، نه گهر پاسه وان بیت، نه وا بیده نگ ده چمه وه ژووره تاریکه که، نه گهر که سيکی تریش بیت، داوای لیده که م قوفله کان بشکینی و ده رگا که م لیبکاته وه. وه که نه وه ی پیر بیت یان باری قورس بیت، که میک پیی به سه ر عه رده که دا ده خشینیت.

جوان جوان ده بیبینم، شپه خووره، پیاویکی لووت قولاپی، ته مه نی سی بو سی و پینج سال ده بیت، چوار پینج تفهنگی کردوته هه ردوو شانی و ده یه ویت له به رده می ژووره که ی منه وه بپروات و له

حهوشه‌ی پشته‌وه دەرچیّت. قسه ناکه‌م هه‌تا ده‌گاته به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌م، چهنده‌نگاویک لی‌مه‌وه دووره که ده‌لیم:

(کاکه ئه‌و دەرگایه‌م لی‌که‌ره‌وه.) وه‌ک ئه‌وه‌ی لوغمی‌ک له‌به‌ر پییدا ته‌قیبیته‌وه، هه‌لده‌به‌زیته‌وه و راده‌کات، له‌و سلّه‌مینه‌وه‌یه‌دا تفه‌نگی‌ک له‌شانی ده‌که‌ویته‌ خواره‌وه، به‌لام وه‌ها ده‌قوچینیّ ته‌نانه‌ت ئاوریش ناداته‌وه. هه‌رچهنده‌هاواری لی‌ده‌که‌م، ناگه‌رپیته‌وه. هه‌رچهنده‌که‌م نازانم ئه‌و پیاوه بوچی وه‌ها له‌ده‌نگی من ده‌توقیّ وه‌ه‌لدیّت. چارم نییه، ده‌بیّ دیسان چاوه‌رپیّ بکه‌م.

سه‌یریکی تفه‌نگه‌که‌ ده‌که‌م، کلاشینکۆفیکی چینی قووناغداره، سه‌یریکی ئه‌ولاتریش ده‌که‌م، یه‌ک دوو بلوکی ساغ و هه‌ندی پارچه و چهنده‌ پارچه شیشیکی سه‌قف له‌ویدا کۆکراونه‌ته‌وه. له‌خه‌یالی خۆمدا هه‌موو وه‌سیله و که‌ره‌سه‌کانی هاتنه‌ دهره‌وه ئاماده‌ ده‌که‌م. تفه‌نگه‌که‌ ده‌به‌خشم به‌و که‌سه‌ی دەرگا‌که‌م لی‌ده‌کاته‌وه. ئه‌وه شیش و ئه‌ویش بلو‌ک. هه‌رکه‌سیّ هات پیی ده‌لیم یه‌کی له‌پارچه شیشه‌کان بخاته‌ناو ئه‌لقه‌ی قوفله‌کان و به‌بلو‌ک توند پیاکی‌شیت، ئاسایی ئه‌لقه‌کان ده‌ترازین، به‌زرمه‌یه‌ک نا، به‌دووان، له‌خه‌یالی خۆمدا کاره‌که‌ وه‌ک ئاوخواردنه‌وه ئاسان ده‌که‌م، له‌بیخه‌وه ئه‌وه له‌ییری خۆم ده‌به‌مه‌وه که‌ دەرگا‌که‌ سیّ دانه‌ قوفلی پیره‌یه. به‌ریکی نازانم که‌ی بووه، به‌لام دیته‌وه خه‌یالم به‌و شیوه‌یه قوفلی له‌مانه‌گه‌وره‌ترم شکاندوه...

دیسان بی‌ده‌نگی بال‌به‌سه‌ر بیناکه‌دا ده‌کی‌شیته‌وه، له‌بی‌تاقه‌تی و بی‌کارییدا ده‌ست ده‌که‌م به‌پیاسه. ئه‌وه‌نده‌ پیاسه‌ ده‌که‌م، قاچم

شل دەبیت، دەمەویت دانیشم دەنگیکى ترم دیتە گوی، وهك ئەوهی
كهسیك له بهرخۆیهوه گۆرانی بلت و بهرهو ناو بیناكه بیت.

ئەمجاره دەنگه كه له ههوشه ی پشته وه دیت. دیمه ئەملاوه بۆ
ئەوهی بیبینم، خەمی پاسهوان و شتم نییه، دهزانم رایانکردوه.
ورده ورده دەنگی پێی نزیك دەبیته وه، گۆرانیهك دهلت خۆشی
نازانێ چیه. لهوه دهچیت هه ر بۆ رهواندنه وهی ترسی خۆی ئەو
ورته ورته بکات، چونکه دیتە ناو بینایه کی گهروه چۆل و هۆله وه.
دهیبینم، مێردمنالیکى پانزه شانزه سالانه، دهبیت ئەمجاره نه ر متر
قسه بکه م بۆ ئەوهی ئەمیش نه سلەمیته وه و رانه کات، به لکو
هه رچۆنی بیت ده رگا که م لیبکاته وه. هه رچه ند لیی ورد ده بمه وه
بابی ئەوه جورمی نییه بتوانیت سی قوفل بشکینیت، به لام هه ر
دلیشم پێی خۆشه. ورده ورده دیتە پیشه وه، داده نه ویته وه و
ده سته داته تهنه که، به ئارامی ده لیم:

(کاکه ئەم ده رگایه م لیبکه ره وه، من سجنم.) یه کسه ر تهنه که
فریده دا و هه تا هیزی تیدایه ده قوچینیت، تهنانه ت ئاوریش
ناداته وه بزانی من به شه رم یان دیۆ و درنج وا لیم ده توقی!
هه رچه نده هاواری لیده که م و لیی ده پارپمه وه، چاوم به چاره ی
ناکه ویته وه. له سه ر به تانییه بۆره که داده نیشم و پال ده ده مه وه به
دیواره که وه، دیسان جگه له چاوه روانی هیچ چاره یه کی ترم نییه.
هه ر له خۆمه وه که تنه که و به سه ره اتی سورگی و ده رگای ژووری
میوانی خانوه کۆنه که مانم بیرده که ویته وه.

((باوكم، ئیستا نا که پیر بووه و تاقه تی هیچی نه ماوه، که هیشتا کامله، هر له خویوه تووره ده بی، وه کو شیر هه لده چی، له و کاتانهدا هه رچییه کی به دسته وه بیته فرپی دهدا، ئیتر قوری بیته، قاپه چیشته بیته، سوراحییه ئاوبیته، تهنانهت رادیوکه ش به داگیرساوی هه لده دا، به وهش ده هری ده بیته که رادیوکه هه لده دا و له گورانی وتنی خوی ناکه ویت. شه ویک که رادیوکه هه لده دا، به وه وه ناوه ستی و خیرا هه لده سی و به پی له قه دایده گریته وه، هه تا به ته واوی نه یشکینی و بیده نگی نه کات، ده ستی لیه لئاگریته. له به رخوشییه وه هر ده لیت:

"که رانباوگاوه ده لیتی به روو له ده میدا ته قیوه ته وه، هر له گوو خواردنی خوی ناکه وی." به هیچ شیت نابی به وه نه بیته کاتی چامان بو تیده کات، لوله ی قورییه که چای لیوه نایهت، یه کسه ر قورییه که ی داده نی و به دهرنه فیز تیی ده که وی، هه تا شه به که ی ناو لوله که ی هه لئه درپی وازی لیناهینی. خوییه کی له وه خراپتریشی هه یه، هه میشه له کاتی نانخواردندا لپرسینه وه مان له گهل ده کات و لیمان دهدا.

ئاسایی له هه یوانه که دا سفره راده خهین و نان ده خۆین، ده رگای ژووری میوانه که ش راست ده که ویتته پشتمانه وه. ده رگا که وه کو به له می رزگاریی وایه له هر که سی تووره ده بیته، ئه گه ر گورج و گول بیته، به ره وه ی ده ستی بیگاتی خوی ده کات به ژوردا و خرپ ده رگا له سه ر خوی داده خات. ئه گه ر مه به ستی نه بیته، فه رامۆشی

دهكات و له شوینى خۆى هه‌لناسى، به‌لام نه‌گه‌ر مه‌به‌ستى بىت، به
هه‌په‌شه و گه‌په‌شه يان به قسه‌ى خوش ده‌رگا‌كه‌ى هه‌ر پى‌ده‌كات‌وه
و حه‌سیر مه‌يداننكى هه‌ر پى‌ده‌كات.

ئای له‌و رۆژه‌ى به‌سه‌ر مندا ده‌ته‌قىته‌وه و خۆم ده‌که‌م به
ژوردا! به پى‌چه‌وانه‌ى ئىستاوه حه‌زم ده‌که‌م سوورگىيه بچوکه‌که
بىت به پۆلاو هه‌تا رۆژى قىامه‌ت ده‌رگا‌که نه‌کرىته‌وه. پانزه شانزه
سالانم، سمىلم بۆر کردووه، هه‌ر به‌پاستى شه‌يدای له‌ش و لارى ژنم،
به‌و ئاواته‌وه‌م به‌شیکى له‌شيشى بىت هه‌ر بىبينم. ئىتر پیره‌ژنیش
بىت به‌لامه‌وه گرنگ نىيه.

ئىواره‌يه‌که لای کانى ژنانه‌وه ده‌رۆم، که ته‌قريبه‌ن ئىتر فه‌رامۆش
کراوه، له‌به‌رئه‌وه‌ى ئاوى به‌لوعه زۆره، زۆر که‌م ژنان بۆى ده‌چن،
به‌لام دىواره بلۆکه‌که‌ى هه‌ر ماوه، ئه‌و تووه‌ش که سىبه‌رى بۆ
ده‌كات هه‌ر سه‌وز و گه‌شاوه‌يه. هه‌ر له‌خۆمه‌وه ئه‌وه‌م به‌خه‌يالدا
دیت له‌سه‌ر دىواره‌که‌وه سه‌رىک بکىشم، به‌بى ئه‌وه‌ى هىچ هىوايه‌که
هه‌بى ژنى لىيه يان نا، خۆزگه مالم ده‌شکا و ئه‌و سه‌ره‌م نه‌ده‌کىشا.

بروا ناکه‌م سه‌ر کىشانه‌که‌م يه‌که ده‌قه‌ى پىچوو بىت، به‌لام دوو
وينه له‌زه‌ينمدا توومار ده‌بىت، که هه‌رگىزا و هه‌رگىز ناسپىته‌وه. که
به‌و خىرايه‌يه ته‌ماشايه‌که ده‌که‌م دوو ژنى لىيه. يه‌که‌مىان ده‌م به
هاوارترين ژنى گه‌په‌که، بىوه‌ژنىکى ته‌پىر، ئه‌م رووى له‌منه
ده‌ستنوێژ هه‌لده‌گرىت. ئه‌وى ترىشيان ژنىکه پشتى له‌منه،
ده‌رپىکه‌ى دا‌که‌ندووه، هه‌تا پشتى هه‌لداوه‌ته‌وه، سمت و که‌فه‌لى

گۆشتن و وهكو به فرى كوئىستان سىي و سۆل، هه تا ئىستاش نازانم
 خاوهنى ئه و سمت و كه فه له كىيه؟ به لام هه تا ئىستاو هه تا مردنیش
 ديمهنى ئه و ناسكى و جوانىيه له زهينمدا ماوه ده مینى. ده زانم ژنه
 ده م به هاواره كه قورم بۆ ده گريته وه و به ليدانم ده دات، به لام تازه
 تير له كه وان ده رچووه، ده بىت چى بكه م. ئاسايى مه سه له كه به
 دايكم ده لىت، دايكىشم ديه ئه م سالانه زۆرى ئازار ده ده م، ئيتير
 هيچم بۆ ناپۆشيت و ورد ورد بۆ باوكمى ده گيرپته وه. مه حاله ئه مه م
 بۆ بپۆشيت، چونكه وه كو خويان ده لىن په يوه ندى به
 بينامووسىيه وه هه يه. ده زانم باوكيشم له سه ر سفره كه ئامبازم
 ده بىت. ته نيا ريگه ش ئه وه يه به رله وه ي ده ستى بمگاتى فرىاي خۆم
 بكه وم و خۆم بكه م به ژوورا و به هيچ شيوه يه كه ده رگاكه نه كه مه وه.
 باوكم هه ندى جار ته مسيل ده كات و خۆى ئارام نيشان ده دات،
 بۆ ئه وه ي فرىومان بدات و ده ستى بمانگاتى. ئه م ئىواره يه ئارامه،
 به لام له روخسارى دايكمدا ئه وه ده خوئيمه وه كه كه تنه كه مى بۆ
 باسكردووه. باوكم قهت پيشان بابته كه ناكاته وه، ده ستىك
 ده وه شينى و ده ته قىته وه، ئىنجا ده كه وىته قسه. كاتى خۆم لار
 ده كه مه وه و ده ست دريژ ده كه م بۆ نانىك، هه تا هيژى تىدايه يه
 زلله م تىده سه ره وىنى و وه كو هه ورى به هار ده گرمىنى. به رله وه ي
 ئامبازم بىت و بمخاته ژير پى له قه فرىاي خۆم ده كه وم و خۆم
 ده كه م به ژووردا و خر ده رگاكه له سه ر خۆم داده خه م.
 هه لده سى و شان ده نى به ده رگاكه وه، هاوارى ده گاته ئاسمان.
 هينده ي نه ماوه ده رگاكه به چوارچيوه كه يه وه ده ربىنى، منيش له

ترسا بېھووده شانی پيوه دهنيم، ههولدهدهم نهيهلم دهستی
 بگاتی. ئای چهند هز دهکەم دەرگا که ببيتە شورای چین و
 توپیش زهفەری پینه بات. هز دهکەم سوورگییه بچوکه که ببيتە
 ئاسنیکی ئەستور و به دهبابەش خوار نهبيتە وه و نه کریتە وه. به لام
 ئەمە ی من هزه له به رامبه ر ههلمه تی فیل ئاسای باوکمدا چی
 پیده کری؟ نازانم ئەم به ربه ره کاننیه ی من و باوکم چهند ده خایه نی؟
 ئاخری به قایمی له دەرگای هه وشه دهری و له وه سیر مه یدانه
 رزگارم ده بیت، خالمه، هاتوو به شوین باوکمدا بچن بو مرگه وت،
 که سیک مردوو.

دوای ئەوه سوورگییه کی بو دروست دهکەم ئیتر به توپیش
 ناکریتە وه. دیواره که گله، بورییه کی ئاوی سی سانتیمی تیده کوتم،
 پارچه شیشیکی کونکریتیشی بو دهکەم به سوورگی، ئیدی کاتی
 دهیکه یته وه یان دایده خه ی هار په یه کی لیوه دیت، ئەوه ی دهر وه
 واده زانی میلی تفهنگی لیده هینیتە وه. ((

دهنگی کۆمه لی که سم دیتە گوئی که له دەرگای پشته وه به ره و
 لای ژوو ره که ی من دین، ديقه تیان دهدهم پینج گه نجی شانزه
 هه فده سالان. زیتە لیه ی و بزوی له روخساری هه ره موویاندا
 ده خوینمه وه، به لام له سیمای ره شتاله که یاندا زیاتر، که له
 پیشیان وه دهروات و له وان باوی خو شتره. تفهنگه که هه لده گری و
 ده لی:

(دهسکه وت! به راستی ده میکه هزم له تفهنگیکه.) یه کسه ر

ده لیم:

(دهگ پيرۆزت بئت، بۆ تۆ نه بئى بۆ كى؟). به سه رسورمانه وه
سه يريكم ده كه ن. ده لئيم:

(بۆ سه رتان سورماوه؟ نابئين منيان به سجنى به جيهتشتوو؟
ئادهى ئازابن و ئه و قوفلانه بشكئنن بابئمه ده ره وه). ره شتاله كه
ده لئى:

(ئاي به سه رچاوه، كه ميك سه برمان لئيكه). تفه نكه كه داده نئى و
پارچه شيشيئك ده هئنيئت ده يخاته ناو ئه لقهى قوفلئى يه كه مه وه.
خۆى و يه كيئكى تر هر يه كه يان ده ست ده ده نه بلۆكى ساغ و زرمه
له قوفله كه هه لده سيئنن. نزيكه ي چاره كه سه عاتئى گويم له زرم و
كوت و پئيكه نين و هات و هاواري گه نه كه ان ده بئت، به و شيوه يه زۆر
به ئاسانى و به شيوه يه كى چاوه روانه كراوه هر سئى قوفله كه
ده شكئنن. كه دئمه ده ره وه له خۆشيدا فرميسك و پئيكه نينم تيكل
ده بئت. ئه وان كه به و شيوه يه ده مبيينن، دئته كه م ئه زمونن و تازه
هه ستيان به هئزى بازوويان كردوو و خويان به به هئز ده بينن، له
روخسارياندا ئه وه ده خوئنه مه وه كه گالته يان پئيم دئت. ته مه نئى
هيجيان بايئى ئه وه ئه زمونئى نيه له وه تئبگات، كاتئى مرؤقه ده رگاى
زيندانئى لئده كرئته وه، هه م هه ست به خۆشى ده كات، هه م گريانى بۆ
حالى خۆى دئت. به بئى ئه وه ي گوئى به و نيجا گالته ئامئزه يان بده م،
يه ك يه ك هر پئنجيان ماچ ده كه م و وه ك ئه وه ي كارئكى به په له م
هه بئت، به قادرمه كاندا سه رده كه وم.

21

دیل

ماوہیہ کی زور چاوہ پڑی دہ بین، فرماندہی بالا ہر دہ رنا کہ وی۔
من بیر لہ قز زہرد دہ کہ مہ وہ۔ ئیستاش ئو مہ تہ لہ م بو ہ لئایہ،
بوچی ئو دہ مروتی گہ وجہ، بہ بی ئوہی من بناسی، بہ و شیوہیہ
رقم لیہ لڈہ گری و سووکایہ تیم پیڈہ کات۔ ئای چہ ند حہ ز دہ کہ م
راینہ کردایہ۔ ئہ گہر ئیستا لہ بہ ردہ ستمدا بیت! وہ کو ئو قسہ

قۆرەى دەلى (باشترین تۆلە لیبوردنە)، لىى دەگەرپم بروت! نەخىر، دەببەمە پەنايەكەوۋە و بە دەستى خۆم دەيكوژم، بەمە ئىتر دلم تەخت دەببىت. بەلام تازە ئەمە روونادات، خۆى شەر لە شەرگەدا خۆشە، لەوانەيە بابەتەكە كۆن بىت، لەبىرى بگەم يان ئەم رقى ئىستام دابمركىتەوۋە و ھىچ ھەزىكم نەببىت، بۆ تۆلەكردنەوۋە و كوشتنى. ئىستا ھىچ ئومىدىكم بەوۋە نىيە قىز زەرد بىتتە بەردەستم يان ھەر ھىچ نەببىت تەرمەكەى بە كوژراوى ببىنم. من لەم خەيالەتەدام، چيا چاومار بە ھىواشى دەستىك لە شانم دەدات و دەلىت:

(سەيرى ئەوى بگە.) مەبەستى لە لای سەرەوۋى شەقامەكەيە. ھەست دەكەم چيا چاومار ناو دلم دەخوئىننەوۋە. دەزانى ئەو دىمەنە چەند دلخۆشم دەكات. دە پانزە كەسىان لە ھىزەكانى ئەوان بە دىل گرتوۋە، ۋەكو مەرپىشيان داۋن و بە شەقامەكەدا بەرەو لای ئىمە دەيانھىنن. بە جلوبەرگە سەربازىيەكانياندا ديارە. لە ناخەوۋە ۋەكو گول دەگەشىمەوۋە. ئاى چەند خۆشە ئەگەر قىز زەرديان لەگەل بىت و بە دەستى خۆم لە لەوۋەرى بخەم! زۆر زۆر تامەزىوم بزانم ئەو دىلانە كىن و قىز زەرديان لەگەل؟ بەلام پىشم شەرمە بېرۆمە پىشەوۋە و تەئكىد لەوۋە بگەمەوۋە، بۆيە لەگەل چيا و ئەوانى تردا ھەروا دەوۋەستم و چاۋەرپى گەشىتنى فەرماندەى بالا و ئەو دىلانەم.

ئەمبەر و ئەۋبەرى شەقامەكە پىرە لە خەلك، بە ئاستەم بارىكەپپىەكيان بۆ ھاتوچۆى ئەو تاكە تاكە ئوتومبىلانە

هیشتوتوه، که به هیواشی تیده پهن. دیله کانیش به و باریکه رییه دا به ره و لای نیمه ده هینن، خه لکه که وه کو ئه وه ی سهیری حه یوانه کیوی بکن، لیان ورد دهنه وه. دیاره ئه وه ی بوته به لای سهریان، جلو به رگه سه ربازییه کانیا، دهنه ده یان توانی چه که کانیا ن فری بدهن و زور به ئاسانی له ناو خه لکدا خویان ون بکن.

له م کاته دا ناسکه دا که من دلّم له مشتمایه بو ئه وه ی بزائم قرّ زهر دیا ن له گه لدا یه یان نا؟ چیا چاومار پرسیا ری شیوازی گرتنه که مم لیده کات. هر چه نده ده مه ویّ خوم له م بابه ته بدزمه وه و دوا ی بخم، چیا لیّم ده ئالیّ و لیّم نابیته وه، ئاخر له م قهره بالغییه دا چوّن ده کریّ ئه وه به سه رهاته بگپر مه وه؟ بو یه بریاره ده دم ورده و ده به سه رهاته که ی به کلک و گو یّ کراوی به گو یّیدا بچرپینم، ئیتر هه روا شاش و شهش ته قه لّ، وه کو که سیّک نو یّژ بکات و یه کیّکی دیکه له بهر ده رگا چاوه ریّ بکات، تا بچن به لای کاریکی خیره وه، دیاره کابرا به خیرایی نو یّژه که له کوّلّ خو یّ ده کاته وه. منیش هه ندیّ شتی بو باس ده که م و له کوّلّ خو می ده که مه وه. به لام چیا چاومار به و مه رجه ده سته ردارم ده بیّت که دوا یی هه موو شتیکی له نووکه وه بو بگپر مه وه، منیش به لیّنی ئه وه ی پیده ده م.

کاتی دووباره چاو له دیله کان ده برمه وه و لیان ورد دهنه وه، وه خته شاگه شکه بم و هاوار بکه م. قرّ زهر دیا ن له گه له ! وه کو مه ریکی رهش که له ناو کوّمه لیّ حه یوانی سپیدا بیّت جوان جوان

دياره، قژه زرده كهى له دووره وه هاوار ده كات. ده لئىن هه موو ريگاكان ده چنه وه بانه. هه موو ديل و ده سگير كراو يكيش ده بيت بهينرينه نه و بينايه ي من لئى سجن بووم، له وه ش خوستر نه وه يه، ده بيت به بهرده مى ئيمه دا بين و بكرينه ژوره وه. بويه پيوستى به جووله و خو سه غلته كردن نييه، خوئى به پئى خوئى دئته بهرده ستم.

ته نيا چه ند ده قه يه ك چاوه پروانى پيوسته. من هر چاوم له سهر نه وه، وه كو دارگوله به پوزه يه كى سه ر قورس، سه رى شوپ كردوته وه و ملي حيز كردوه، به هيچ شيوه يه ك سه ره لئا برئت، هه روا به شوينى نه وه ي پئيش خويدا هه نگاو هه لده گري. چه ند كه سيكيان له من تئده پهرن، نه وئيش به رله وه ي بگاته ئاساتى من، وه كو گورگ به لاچاو سه يرئكم ده كات و خيرا نيگاي ده گويزئته وه، واده زانى نه وه نده گئل و زهين كوئرم ناينا سمه وه، يان فه راموشى ده كه م و ده سته ردارى ده بم، به ترسه وه هه نگاو هه لده گري، هه تا ده گاته بهرده مم، وه ك خاوه ن مائىك كه خوئى له دز مه لاس دابى و له پير په لامارى بدات، په لامارى مه چه كى ده دم توند ده يگرم. ده لئيم:

(بو كوى سه گى سه گباب؟ دواى نه وه موو سووكايه تئى و ئازار و نه شكه نجه يه ي من به ته ماي هه روا بيهاره ق بوئى ده رچيت؟) پئيش نه وه ي بيه لم يه ك وشه ي له ده م بيته ده ره وه، هه تا هيئزم تئدايه، يه ك بوكس ده سره ويئمه لووته به رانيه كه ي، خوئى فيچقه ده كات و

دەم و لووتى پۈرپۈرەپتە لە خوین. دەلئى سەگە و دەمى لە كەلاک
ژەنيوہ. دەترسم ئەو خوینە شەفاعەتى بۆ بکات و چيا و
پيشمەرگەکانى تر لۆمەم بکەن، لەسەر ئەوہى لەبەرچاوى خەلک لە
دیلئک دەدەم.

كەچى دواى من، چيا چاومار هەتا هيزى تىدايه يەك قوناغە
تفەنگ دەسەرەوینئیتە گازەراى پشتى، ئەوانى تریش دینە ویزەى، بە
شەق و بۆكس و قوناغە تفەنگ وەكو تەرزە دايدەگرنەوہ، تەختى
دەكەن، لەسەر عەردەكەش هەر هاوارى دەكات و شەق دەخوات.
هەر چۆنئک بىت بە سەرورچاوى شكاو و خویناويیەوہ، هەلدەسىتەوہ
و لەگەل ئەوانىتردا دەكەوینتەوہ رى بۆ بيناى سجنەكەى من. لەم
كاتەدا هەستىكى سەيرم هەيە، هەم پيم خۆشە كە بەو دەردەى
دەبەن و بەو شيوەيە تىى هەلدەدەن، هەم پيم ناخۆشە، چونكە
نايەلن بە دلئى خۆم تىى هەلدەم و تۆلەى سووكايەتییەكانى لى
بکەمەوہ.

بۆ نەگبەتى دوا كەس كە دەگاتە بەردەم ناسياوہ، پيشان
پيشمەرگەى خۆمان بووہ، هەمووى چەند مانگيکە لای ئيمە
وازيهیناوہ و چووہتە لای ئەوان. بۆيە كاتى دەگاتە بەردەم وەك
ئەوہى فریادپەرسى دىبىت، دەگەشىتەوہ، دەست دەهينئى و تەوقەم
لەگەل دەكات. ئەگەرچى بەنياز نيم هيجى بۆ بکەم، بەلام كەمئک
بەزەيم پييدا دیتەوہ. هيشتا دەستى لەناو دەستمدايە، لە

دهموچاوه رهقه له که ی و چاوه به قولاًچووه کانی و لووته دريژره خواره که ی ورد ده بمه وه، که ده لئی هی مردوویه کن شه و و رۆژنيك بيت مردبى. له پر يه ك نووکه قه مه ده که ن به لای گوچکه يدا و خوین فيچقه ده کات و منيش خویناوی ده کات. ئه ویش داده گرنه وه و به قوناغه تفهنگ و شهق و بۆکس تهختی ده که ن. هه رچۆنيك بيت به لاشه ی خویناوییه وه هه لده سيته وه و ده که ويته وه رپى، ئه و ده قه یه وه کو گایه کی دابهسته ديته به رچاوم که چه قۆیه کیان هینا بيت به ملیدا و قورتمیان هه لئه هینا بيت وه، له پر هه لسا بيت وه سه رپى و به له سه بوو بيت. پيشمه رگه یه کی گه رمیانی که به ره و ژوره وه یان ده بات، پيم ده لیت:

(ببووره مامۆستا، تۆش خویناوی بووی.) تیناگم بۆچی ئه مه ی دوایان وا داده گرنه وه؟ ئایا وا ده زانن ئه میش ئه شکه نجه ی منی داوه و سووکا یه تی پیکردووم، یان رقیان له جلوبه رگه که یه تی؟

پاش ماوه یه ك ده چمه ژوره وه، بۆ ئه وه ی داوا ی قژ زه رد بکه م بیده ن به خۆم بیکوژم. چه ند پيشمه رگه یه کی گه رمیانی له به رده رگای ئه و ژوره دا وه ستاون که هه موو دیله کانی تیا یه، نایه لئ که س لیان نزيك بيت وه. که سیان نانا سم بۆیه هيجیان پینالیم. له په نجه ره که وه سه یری ژوره وه ده که م، قژ زه رد ده دۆزمه وه، به ئامازه هه ره شه ی لیده که م. هاوار ده کات و جنپوی

پیس به سه رۆکی حزبه که ی خۆی ده دات، به قورگی پر له گریانه وه
ده پارێته وه ده لیت:

(وازم لیبینه بو خاتری خوا، من ده کوژیم، ده کوژیم، دلنیام
ده کوژیم.)

له م کاته دا پیشمه رگه یه کی سووره ی ریش هاتوو، که له دهره وه
دیته ژووره وه، وه کو پلنگی بریندار، هه تا بلنی تووره و شه که ت و
ماندوو دیاره، له به رخویه وه ده لیت: (ئه م هه را و قاله قاله چیه
دروستان کردوو؟) پیشمه رگه کانی تر له دهرگا که دوور
ده خاته وه.

کلاشینکو فیکی مزه لی له شاندا یه به مه خزه نیکی
هه فتاوینجیه وه، له ناو دهرگا که دا ده وهستی و سهیری دیله کان
ده کات، سه ر و سیمایه کی ترسناکی هه یه، له که سیک ده چیت تازه
برایه کی کوژابی و خوین بهری چاوی گرتبی، جگه له تۆله کردنه وه
بیر له هه چ شتیکی دیکه نه کاته وه، ته نانه ت له شووردن و کفن و
دفتی برا که شی. دیله کانیش وه ک ئه وه ی له دلان چه قی بیت که به
دهستی ئه و کو تایی به ژیانان دیت. هه ره موویان له سووچیکی
ژووره که دا وه کو جله کۆنه ی باله، تۆپه ل ده بن، که مه تر و نیویک
زیاتر نابیت.

زۆر ئاسايى بەوپەرى خويىنسا رىيەو، زۆر بە ئارامى تىفەنگەكەى
لە شانى دادەگرى، ميل دەھىنىتەو، لولەى تىفەنگەكەى دەكاتە
دىلەكان.

من لەناو چاوى تۆقيوى ھەر ھەمووياندا مەرگ دەبينم، ئەمما
ھىشتا پىموايە وەكو يارىى منالان، گالتهيان لەگەل دەكات و تەنيا
دەيانترسىنى، كەچى پەنجەى پىدا دەنى و دەيتەقىنى، ھەتا فيشەك
لە مەخزەنەكەيدايە دەستى لىھەلناگرى. بىروا ناكەم گوللەى
بەخەسار دابى و بەر ديوارەكە كەوتى، دەنا ھەر گوللەيەك
دەگەرپايەو و خۆى بريندار دەکرد.

بە دلىيايىو ھەر ھەفتا و پىنج گوللەكەى بەناو گوشت و
ئىسقاندا گوزەرى كردووە. بۆيە لاشەكان دەبن بە تۆپەلى خويىن و
گوشت و بەسەر يەكدا دەتلىسىنەو، ديارە دىلەكان بە قىز
زەردىشەو لەو كەسە بەختەو ەرانەن كە گيان سەخت نىن و بە
ئاسانى دەمرن، بۆيە ھەر ھەموويان بەبى ھاتوھاوار و قىرەو بىرە
بەبى دەنگى دەمرن. ھىشتا لەناو دەرگا كەدا وەستاو، جۆگەلەى
خويىن بە ملاو لاو بە ژىر پىلاو ەكانيدا بەرەو دەرەو دەيت.

سەرەتا كەمىك سەرسام دەبم، دوايى ئاسايى دەبمەو و بەرەو
دەرەو دەپۆم بۆ ئەو ەى مژدە بە چيا چاومار بەدەم كە دىلەكەى
ئەويش خۆمان خۆش.

که دەچمە دەرەو، پێش ھەموو شتێک سەرئنجیکى ئاپۆرەکه دەدەم، ئەگرچی خەریکه خۆر ئاوا دەبیت، بەلام ھیشتا خەلک و پێشمەرگە لە چاوەپوانیی گەیشتنی فرماندەى بالادان. دەچمە لای چیا چاومارەو بە ھیواشی دەست دەخەمە سەر شانی و پێی دەلێم:

(دیلەکهى لەمەپ خۆشمان کوژرا!)

زۆر ئاسایی، بەبێ ئەوەى تەنانەت سەیری روخساریشم بکات دەلێت:

(کە گویم لە تەقەکان بوو، تیگەیشتم ھەموو دیلەکانیان کوشت، ئیتر ئەمە شەپە شەپە، لە شەردا یان دەکوژی یان دەکوژی، گوپی مەدەرى، دلنایام قژ زەرەدەکهى تۆش کوژراو، ئەم حالەتانەم زۆر دیو، خۆشت زۆرت دیو، کاتى فرماندەیه کمان شەھید دەبى، ئیتر بەرچاومان تارىک دەبى و تەپو وشک پیکەو دەسووتین. سالى شەپە گەورەکەت بىر نییە؟ ئەوەى فرماندە ئەندازیارى تیا شەھید بوو؟ چەند دیلمان کوشت؟ چەند دوو برا و خزمى یەکتەرى تیا بوو؟) بە شێوەیەکی وا دەلێم:

(بیرمە.)

تێدەگات حەزم بە درێژەپێدانى ئەو بابەتە نییە. بۆیە بێدەنگى لێدەگات و ئیتر ھیچ نالیت. ئەویش لە خەلکەکه رادەمینی، بۆ

ئەو ھى بزانى فەرماندەى بالا گەيشت يان نا، سەيرى لاي خوارەو ھى
شە قامەكە دەكات.

ئەگەرچى ئىواران، پيش خورئاوابوون جورە جوش و خروشىك بە
پياو دەدات و جورە شادىيەك لە دلیدا ھىلانە دەكات، كە چى من
حالەتئىكى سەيرم ھەيە، نە شادم، نە غەمگين، لە بارئىكى سەيردام،
بە راستى خوشم نازانم چىيە؟

دەبوو بە كوشتنى ئەو كەسەى لە ختوخورپايى دنيايەك
سووكايەتتى پيكردم، خوشحال بىم، كە چى وانىم، دەبوو مادەم ھەتا
بىنەقا قامان بە لەزەلكاوى شەپرى ناوخودا رۆجوو، غەمگين بىم،
كە چى واش نىم.

نازانم تۆ ئەو حالەتەت تاقىكردۆتەو ھە يان نا، كاتى كەسيك
دوژمنتە يان ناحەزتە، بىرلەو ھە دەكەيتەو ھە ئەگەر بىمى يان بكوژرى،
چەند خوشحال دەبىت، كە چى كاتى ئەو شتە روودەدات، خوشحال
نيت، من نازانم ھوى ئەمە چىيە؟ بەلام لاي من ئەو ھەيە، بۆچى دەبى
بە مەرگى دوژمنەكەم خوشحال بىم؟ ئەمە ئەو پرسىارەيە كە لە
خۆمى دەكەم، دوايى دەگەمە ئەو ئەنجامەى منيش دەمرم يان
دەكوژرىم، ئىتر بۆ دەبى بە مەرگى دوژمنەكەم خوشحال بىم؟

من نازانم خەلكى چۆن ئەمە ليك دەدەنەو ھە بەلام ئەو ھى لە ناخى
مندايە لە خۆپەرستىي و ترس لە مەرگەو ھە سەرچاوەى گرتوو. بۆ
ئەو ھى خۆم لەم نىگەرانييە و چيا چاوماريش لە چاوەروانىي قوتار

بکەم، شتیکم بە خەیاڵدا دیت، دەست دەخەمە سەرشانی چیاو پیتی دەلیم:

(بۆچی هەتا فەرماندەیی بالادا دەگات، نەچین لە پۆستەووە تەلەفۆن بۆ شارە حەیاتەکە بکەین و بزانی دەنگ و باسی مالهووە چییە؟) بە سەرسورمانەووە لیم ورد دەبیتەووە دەلیم:

(چۆن ئەووەت بە خەیاڵدا هات؟ دەزانی چل رۆژە ئاگام لە مال و منال نییە؟ با برۆین، لەووە ناچیت فەرماندەیی بالادا زوو بگات.)

کاتی دەگەرینەووە، هەردووکمان خۆشحالین، هەوالهکانی ئەویش خۆشن، لە شارە حەیاتەکەش رایانکردووە. ژنەکەیی چیا لە تەلەفۆنەکەدا زۆر بە سادەیی دەلیم:

(کەس نازانی چۆن لە ماووی سەعاتیکدا بە سەری شکاوو قنگی دراوووە قوچاندیان.)

کەمیک دواي ئەووی دەگەینەووە شوینی خۆمان، قەرەبالغییەکە جموجولی تیدەکەوی، فەرماندەیی بالادا دەگات، بە سەرشانی کۆمەلی خەلکەوویە، بە دەستی راستی بەردەوام سلاو لە خەلکەکە دەکات، شاد و خۆشحال دیتە بەرچاوی. من لە هوی خۆشحالییەکەیی تیدەگەم، پەریزی پاکە، یەک دیل بەسەر زیندوو نییە، ئەویش هەر بەو مەبەستە خوی دواخستوو، بۆ ئەووی کەس نەچیتە بەردەمی پیتی بلی فلان دیل ئازاد بکەن، یان فلان دیل مەکوژن.

له ناوه پراستی شه قامه که دا له سه ر شانيان دايد ه گرن، هيدي
هيدي ريده کات و يه ک يه ک ته وقه له گه ل ه موومان ده کات.
زه رده ي خورئاوا له شاني بينا به رزه کاني شاروچکه که ده دا.
بريار ده دري هيژه که بجيته دهره وه ي شاروچکه که و به ويته وه، تا
سبه ي به ره و شاره حه ياته که بکه ويته ري.

دۆسیگەم

دەزانم دەردى دەرهینانەوہى ناسنامە چەند گرانە، بۆیە لە
یەكەم قادرمەوہ بیر لەوہ دەكەمەوہ پيش ئەوہى لە بیناکە بچمە
دەرەوہ ھەرچۆنیک بىت دەبىت ناسنامەكەم بدۆزمەوہ. لەو برۆایەدا
نیم ئەوان بەو پەلەپروزییە رایانکردبى و دۆسى و شتەکانیان لەگەل

خۆيان بردبى، بۆيە پىم وايە دەتوانم ناسنامەكەم بدۆزمەوہ و
بيخەمەوہ تەنكەى باخەلم.

كە دەگەمە سەرەوہ، ھەلۆيستەيەك دەكەم، دەروانم، سى ژور
بەرامبەرمن. ھەرسىكيان دەرگاكانيان لەسەر پشتە، لە ژورى
ناوہ پراست دوو دۆلابى ئاسن دەبينم دەرگاكانيان كراوہتەوہ و
كۆمەللى دۆسىم دىتە بەرچاۋ. دەچمە ژورەوہ و دەست دەكەم بە
گەران. ئەوئەندە دەگەرپىم ئارەقى شىن و مۆر دەرەدەم، يەك بە
يەك دۆسىكان دەگەرپىم، كەچى نە ناسنامەكەم دەدۆزمەوہ و نە لەو
ھەموو دۆسىيەشدا ناوم ھەيە.

سەرەراى ئەو ھەموو گەرانە كاتى لە ژورەكە دەچمە دەرەوہ،
بەو خەيالەى نەبا ناسنامەكەم لە سەر يەكلى لە كاشىيەكان
كەوتبىت، ئاورپىك دەدەمەوہ. خۆم دەكەم بە ژورى لای چەپدا. بە
بۆنەكەيدا كە ئىستاش لە لووتما ماوہ، دەزانم ژورى كابر
قرخنەكەيە كە دويىنى شەو لىكۆلینەوہى لەگەل كردم ... كاتى
دەمھيىنە بەردەمى، يەكەم دەقە كە دەزانم چاوم ناكاتەوہ بۆ
ئەوہى سەر و سەكوتى نەبينم، دەمەويت ئەو چركەساتە وەكو
ھەلەك بقۆزمەوہ و لە خەياللى خۆمدا وىناى بكەم، بىھيىنمە پيش
چاوى خۆم و لە زەينمدا وىنەيەكى سەرەتايى بۆ بكيشم. بە
بۆنەكەيدا كە بۆنىكى تىژە و ژورەكەى پى قانگ داوہ، دەزانم
لادىيەكى تازە پياكەوتووہ، لەوانەى بە شەو و رۆژىك دەولەمەند

بوون و ئەتەكییتی پیاوی دەولەمەند نازانن. وام دیتە بەرچا وەك ئەوەى نیوہ تۆپىك كرابیتە سەرى، تەوقى سەرى رووتاوہ تەوہ، قژى كە تەنیا پشتە سەرى و لای گوچكەكانى پتوہى ماوہ بۆياخكراوہ . پىستى تەوئىلّ و لای لاجانگەكانى لە ئەنجامى بەكارهينانى جۆرەها بۆياخى قژ چرچ و لۆچ بووہ و كەس نازانىّ بە ديارىكراوى رەنگەكەى چۆنە . دەبىّ كەسىكى تىكسمراوى و رگن بىت، دوور نىيە كۆنە بەعسىش بىت... بۆ ساتىك چا و لىكەدەنيم، هينشتا دەنگى لە گويمدا دەزنگىتەوہ كە دەلىّ:

(بەهمەن مىرزا كەرىم، ناسراو بە دىو بەهمەن.) لەسەر كورسىيەكەى دادەنیشم، لە دلىّ خۆمدا دەلیم:

(بريا ئىستا دوو بە دوو رووبەرۆوى يەكترى دەبووينەوہ، چەند ناخۆشە روخسارى دوژمنەكەت نەبينى! ئەگەر ئىستا لىرە بووايە چىم پىّ دەوت؟ ئا، پىم دەوت: باشە بۆچى ئەمرت كرد چل دارم لىبدەن؟ سوودى چى بوو؟ باشە بۆچى سى و پىنج يان سى و شەش نەبوو؟ ...)

سەيرى سەر مېزەكەى دەكەم، لای چەپەوہ دۆسىيەكى سوور دەبينم لەگەلّ هەندىّ قەلەم و كاغەزى بچووكدا. دۆسىكە هەلدەگىرپمەوہ و دايدەنيم. يەكسەر ناوى خۆم سەرنجم رادەكيشنيت. بە خەتىكى ناخۆش نووسراوہ: تاوانبار بەهمەن مىرزا كەرىم ناسراو بە دىو بەهمەن.

لاپەرەى يەكەمى فايلىكە ھەلدە دەمەو، لەسەر كۆمەلى
 وەرەقەى بىخەت بىست سى لاپەرە شت لەسەر من نووسراو. لەم
 كاتەدا ھىچ شتەك بەقەد خویندەو، ئەو شتانە بەلاو، گزنگ
 نىيە، ھىزىك لە ناخەو، پالم پىو، دەنەت زووتر دەستبەكەم بە
 خویندەو، چونكە پىم وایە وەلامى ھەموو پرسیارەكانى
 لەبارەى گرتنەكەمەو تىايەو بەتەوايى ھاوپیيەتى و دلسۆزى
 بارامى سالە بەرازىشم بۆ دەردەكەوى.

دەست دەكەم بە خویندەو، شتەكان و تەواو لە دنیای
 دەرووبەر دادەبڕىم. نازانم ماو، چەند سەرقالى خویندەو،
 شتەكان دەبم، بەلام بە دنیايیەو، لە نیو سەعات زیاتر، سەعاتى
 سەر مێزەكە ئەو، پىدەلى. ھۆكارى درێژەكیشانى خویندەو،
 زیاتر لەبەرئەو، بە خەتەكى زۆر ناخۆش نووسراو، جارىوایە
 چەند ساتەك لە وشەيك رادەمىنم، بۆ ئەو، بزانم چىيە. بەھەربار،
 ھەرچۆنەك بىت ھەموو دەخوینمەو. راپۆرتەكە دكتور نەھرۆى
 نالەدیز نووسیویتى، لە خوارەو، ناوى سیانى خۆى نووسیو،
 ئىمزاى کردو، ديارە بە پشت بەستن بە زانیاریەكانى بارامى
 سالە بەراز و خومارى ژنى.

لەگەل خویندەو، كەدا مچوركە بە لەشما دیت و تەواو سەراسیمە
 دەبم، لەو ھەموو درۆیەى بۆیان ھەلبەستووم و ھەیان بۆ
 ھۆنیوومەتەو، تا دەرباز نەبم و كوشتنم مسۆگەر بىت. لە پاداشتى

ئەمەشدا تاكە داواى دكتور نەھرۆى نالەدېز ئەوھىيە، كارىكى باش بۆ
بارامى سالە بەراز بدۆزنەوھە كە مووچەيەكى باشى ھەبىت.

ئىستا بۆم دەردەكەوى بارامى سالە بەراز ويستويەتى چ
خىانەتېكم لىيكات و لەپىناوى ئەوھەدا كە چنگى لە كارىكى باش گىر
بىت، چۆن ويستويىتى سەرم بكات بە گۆما و بمفروشىت.

لە ھەمووى سەيرتر ئەو شتانەيە كە لەبارەى گروپكەوھە بە ناوى
(چنگى پلنگ) نووسيوويەتى. من ئاگا و خەبەرم لەم مەسەلەيە نىيە
و قەت شتېكىشىم بەو ناوھشەوھە نەبىستووھە، خۆزگە وابووايە و
ناوجەرگانم بېريايە. بە پىي وەسفەكەى دكتور نەھرۆى نالەدېز،
بۆيە ئەم گروپە ناونراوھ چنگى پلنگ، چونكە وەكو چنگى پلنگ
بەھىزە، ھىچ كەسك ناتوانىت كە شفى بكات و پەى بە نھىنى و ئىش
و كارەكانى بەرىت. ئەمە جگەلەوھى دەستوھشاندى وەكو ھەلمەتى
چنگى پلنگ وايە و گورز لە ھەر كەسك بوشىنى ئىتر
ھەلئاسىتەوھە. بۆيە نىشانە گرتنەوھى ئەم گروپە لە نىچىر تەنيا لە
سەروو پشتويىنەوھىيە، واتە لە سكەوھە بۆ سەر بەبى ھەردوو دەست،
دېسپلىنى ئەم گروپە بە شىوھىيەك توندە ھەر كەسك بچووكترىن
ھەلە بكات لە كاتى جىبە جىكردنى ھەر كارىكدا سزاكەى كوشتنە.

بە حسابى راپۆرتەكە من لىپرسراوى ئاشكراى گروپەكەم و چەند
كەسكىش لە پشتى پەردەوھە سەرىپەرشتى ئەم گروپە دەكەن. دىتە
گروپەكە ھەموو كاروبارەكانى نھىنىيە لە ھەموو ھەلومەرجىكدا

ده توانیٔ له ناو شاردا بمینیته وه و قهت پٔویستی به چوونه شاخ نییه . (نه خشه ی ئه مجاره یان که جیبه جیکردنیان به دیو به همن سپاردوه بریتیه له کوشتنی ئه و که سانه ی حزمان که له م ناوچه یه نفوزیان هه یه و جیگای متمانه ی خه لکن.)

له هه مووی سه یرتر ئه و حیکایه ته ساخته یه یه که له باره ی ژبانی منه وه نووسیویه تی . هه ست ده که م دکتور نه هرؤی ناله دیز سه ره پای سیخوری ، شاره زاییه کی باشی له دروستکردنی حیکایه تی ساخته دا هه یه . گوایه دایکم کاتی گوره کچیکی شوخ و شه نگ بووه له گونده که ی خویان ، له لایه ن به رپرسیکی حزه که ی ئه وانه وه لاقه کراوه .

دیاره له به ره ئه وه ی ئه و رۆژگاره حزه که ی ئه وان بالاده ست بووه و بکوژ و بپر هه ر خوئی بووه ، به رپرسی که تنکه ر وه کو به رزه کی بانان بؤی ده رچووه . به ره می ئه و لاقه کردنه ش گوایه به نده ی موخلیستانه ، یانی منم . پاشان دایکم سه ره پای جوانیی و شوخ و شه نگییه که ی له به ره ئه وه ی باری لارده بی و ده ره تانی نابی ، بؤ ئه وه ی له لایه ن که س و کاره که یه وه نه کوژری ، به ناچاری شوو ده کات به باوکم که پیاویکی ناشیرین و هه ژار و ریسوا ده بیٔ . دوا ی ئه وه ی ژنی یه که می ته لاق ده دات ، کوشی منالی به سه ردا ده که وی . گوایه هه ر له منالییه وه دایکم حیکایه ته که ی بؤ من ده گپریته وه و سال به سالی ش بیرم ده خاته وه ، بؤ ئه وه ی تووی رق و کینه و توله

سه نندنه وه م تیدا بچینی و قهت ئەو زۆلم و زۆره م له بیر نه چیته وه که به رامبه ر دایکم کردوویانه .

هەر بۆیه دایکیشم زۆر رقی له بهرپرسان و ئەندامانی حزبه که ی ئەوانه، چونکه له لایه که وه میرده که ی، واته باوکم زۆر له گه لی خراب و ده بی و سه ره پای هه ژاری و نه بوونی هه میسه لیی ده داو نان و شه قی ده داتی. ته نانه ت ئیستاش که ته مه نیان هه لگشاوه و زۆربه ی کوپو که کانیا ن ژیا ن هینا وه و شوویان کردو وه، هه ر شه ره ده نوکیانه . کاتی ئەم دیره ده خوینمه وه، پیکه نینم دیت و له دلای خۆمدا ده لیم:

(بۆ نه گبه تی ئەم سه گبا به ئەم قسه یه ی راسته، ئەشه دو دایک و باوکم ئیستا هه ر شه ره ده نوکیانه و به رده وام به یه کا هه لده شاخن.) ئەوه ی زیاتر سه رسام ده کات ئەوه یه دکتۆر نه هرۆی ناله دیز چۆن ئەم حیکایه ته ی ژیا نی منی به گروپی چنگی پلنگه وه گریدا وه، که ئەویش هه ر زاده ی خه یالی خۆیه تی. گوایه گروپی چنگی پلنگ که ئیشی سه ره کی کوشتن و له ناو بردنی نه یاره به نفوزه کانی ده ره وه ی حزبه، به پله ی یه که م پشت به و که سانه ده به ستی که گرینه کیان به رامبه ر به حزبه که ی ئەوان هه یه و رقیکی ئەستووری تایبه تیا ن هه یه . ئەمه ش بۆ ئەوه ی له کاتی جیبه جیکردنی نه خشه ی کوشتنی هه ر که سییدا، یه ک زه رپه دوودل نه بن و به هیچ شیوه یه ک نه یه ل ن نیچیره که یان به برینداری یان به

نیوه گیانی دهربازیټ و ئەگەر پشیلە ی حەوت رۆحیش بیټ هەر
حەوت رۆحەکە ی بکێشن.

لێرەدا بە دووردریژی باسی کوشتنی (شاهین جامانە) دەکات.
کە فەرماندەییەکی قارەمان و ماندوونەناسی حزبەکە ی خۆیان
دەبیټ. هەتا بلێی پیاویکی جەربەزە و چاوەترس. کاتی راستییەک
دەزانێ دەلیټ و باکی لە هیچ نییە. چەند جارێک لەسەر
هەلگیرساندنێ شەری ناوخوا رەخنە لە سەرکردایەتی حزبەکە ی
دەگریټ. تا جارێکیان بە راشکاوی دەلیټ:

(ئەو لەکەییەکی شەرمەزاریی گەورەییە بە تەویلی سەرکردایەتی
حزبەکە مەو، بۆ بەزاندنی حزبەکە ی بەرامبەری پەنا بۆ داگیرکەری
کوردستان دەبات.)

دوای ئەم لێدوانە نەخشە ی کوشتنی بۆ دادەنێن و لە نزیکێ
مالەکە ی خۆی تەقە ی لێدەکەن. یەکیک لە کورەکانی خۆی لەگەڵ
دەبیټ، ئازایانە داکوکی لێدەکات، نایەلیټ دوای بریندارکردنی بچنە
سەری و بە تەواوی هەناسە ی لەبەر بێرن، هەرچەندە پانزە گوللە ی
بەردەکەوی، بە برینداریی خۆی دەگەییەنیتە خەستەخانە، کەچی
دوای دوو رۆژ نیو هە شەویک لە خەستەخانە بە گوللە بە
قەرەویڵە کەیدا دایدەدورن و دەیکوژن. ئەوەندە بە رقەو دەچنە
سەری، بێجگە لە حیمایەکانی دکتۆریک و پەرستاریکیشی پێو
دەکوژن.

دکتۆر نەهرۆی نالە دیز، کە خۆی زۆرباش ئاگای لە مەسەلەى
کوشتنى (شاهین جامانە)یە، بەلام بۆ مسۆگەرکردنى کوشتنى من،
ئەم رووداوەش دەداتە پال ئەو چنگى پلنگەى کە هەر زادەى
خەيالى خۆیەتى.

کاتى ئەم دێرانه دەخوینمەوہ بیزم لە ھەموو شتیک دیتەوہ. بیزم
لە پیشمەرگایەتى و کوردایەتیش دیتەوہ، چونکە بە پىی ئەم
لێکدانەوہیە بىت کوردایەتییى جگە لە کوردکوشتن ھىچ شتیکى
دیکە نییە. ئەم عەقلىتە زەنگاوییە ھەم سەرسام دەکات، ھەم
نائۆمىد، لە خۆم دەپرسم ئاخر دکتۆر نەهرۆی نالە دیز و ئاغاگانى
چۆن بىر دەکەنەوہ؟ ئەگەر کەسێک لە حزبەکەى ئەوان نەبىت،
چەندە دلسۆزبى، چەندە کوردیکى بىغەل و غەش بىت، تەنیا
لەبەرئەوہى لە حزبەکەى ئەوان نییە، وەکو دوژمن، وەکو مىکرۆب و
قالۆنچە لى دەپوانن!! کە پىویستە بکوژرى و وەکو مار، سەرى
پان بکرىتەوہ. لە دلى خۆمدا دەلیم:

(ئەم پیاوہ راپۆرتنوو سە دلرەشە چ دەعبایەکە؟ بللى ئەو
حیکایەتەى بۆ ژيانى منى دروستکردوہ، بەسەرھاتى ژيانى
راستەقىنەى خۆى نەبىت و بىھوى بەو شىوہیە تۆلە لە من بکاتەوہ؟
دەنا ئەو ھەموو درۆو دەلەسەى لە پىناوى چىدا؟ تەنیا لە پىناوى
ئەوہدا کە من بە زىندوووى دەرنەچم و بکوژرىم، بۆ ئەوہى قەناعەت
بە سەرۆوى خۆى بکات ئەو ھەموو حیکاتەى چنىوہ ..) تاکە شتى

که ئەم دەقەیه دلم پێی خوشە، ئەوێه، کاتی سمکۆ رێوی ئەم
به یانییه پیم دەلی، به دەستی خۆم دەتکوژم. پێی دەلیم:
(بیمنه تبه.)

سەیر لەو هەدایە کۆپی ناسنامە کەم بە دەرزى بە دۆسیکە مەو
لێکێنراوه، کە چى ئەسلییه کەى ديار نیه. هەموو ئەوراق و
دۆسیکانى تریش دەگەرپیم هەر نایدۆزمەو. سەرەتا وام بە خەیاڵدا
دیت دۆسیکە لەگەڵ خۆم ببەم و وەکو بەلگە نامەیه ک لای خۆم
بیهێلمەو، بەلام دواى بیرم دەکەوێتەو، من لە دنیا دا رقم لە
ئەرشیف و ئەو شتە قۆرانه یه.

لە سالانى پێشمەرگایه تیشدا قەت تاقەتى رەسمگرتن و ئەو
شتانەم نەبووه. بپروا ناکەم پینچ رەسمى کاتی پێشمەرگایه تیم
مابى، ئەگەر هەشم بیئت ئەوا هاورپیکانم هیناویانە و ژنە کەم و
منالە کانم هەلیانگرتووه. چونکە من ئەلبووم هەر نیه. ئیستاش
نازانم جگە لە خۆه لکیشان و خۆ نواندن رەسم سوودی چیه.

کۆپی ناسنامە کەم لە دۆسیکە م دەکە مەو و هەر لە ناو
ژوورە کە دا ئاگرى تیبە ر دە دەم. هەتا دوا لاپەرەى دەسووتی بە
دیارییه وە دادە نیشم و بە چەقۆى سەر میژە کە لاپەرەکانى بۆ
هەل دەگێرمەو.

بۆ دوا جار چاویک بە ژوورە کە دا دەخشینم و دیمە دەرەو.
دەمە ویت یە کسەر بپۆم بۆ دەرگای پێشەو وە بچمە دەرەو. کە چى

وهك ئۇەھى ھىزىك بەكىشم بىكات بۇ ژوورى سىيەم. قاچم
ھەلئايەتەھ بۇ ھەنگاونان.

لە ناکاۋ دەنگى ئەسكەندەرى قالە يەكانە دىتە گويم. نازانم چى
دەلئىت، بەلام دلئىام دەنگى ئەۋە. خۇم دەكەم بە ژوورى سىيەمدا،
مىزى ئەم ژوورە گەورەتر و رازاۋەترە. ھەر لە خۇمەۋە خەيالئىكى
سەيرم بە مىشكدا دىت. ھەست دەكەم ناسنامەكەم لەسەر
كتىبخانەى پشت مىزەكەيە. بە پىلاۋەكانمەۋە دەچمە سەر مىزەكە
ۋ لەۋپوھ سەير دەكەم، ھىچ شتىكى لەسەر نىيە. دىمەۋە خوارەۋە،
شۋىنپىكانم ۋەكو شۋىنپى پشیلە لەسەر مىزە خاۋىنەكە
دەردەچن.

دۆسىيەك لەسەر مىزەكەيە، بەخەتىكى ناخۇش لەسەرى
نوسراۋە: ھاتوو، دەيكەمەۋە ۋ سەيرى دەكەم، يەكەم نامە، نامەى
ژنىكە، لە خوار نامەكەۋە ناۋى خۆى نوسىۋە ۋ ئىمزاى كردوۋە.

ھەرچەند دەكەم تاقەتم نىيە نامەكەى بخۋىنمەۋە، گەرچى بۇنى
ئۇەھى لىدئىت نامەيەى سۆزانیيەك بىت. بە خىرايى يەك يەك سەيرى
نامەكان دەكەم. سى نامە پىش كۆتايى نامەيەكى ئەسكەندەرم دىتە
بەرچاۋ. لەسەر كاغەزئىكى رەسمى حزب نوسىۋىتى، سەبارەت بە
گرتنى من ئەۋ نامەيەى بۇ حاجى ناۋىك ناردوۋە.

یەكسەر دەچمە سەر ناوهرۆكى نامەكە . دێر بە دێری مچوپكە بە لەشمداد دینیت . لەم نامەیه دا جهخت لەسەر سێ شت دەكاتەوه و چه ندجاریکیش دووپاتی دەكاتەوه .

یەكەم : دەبیت زۆر بە وریاییه وه بچنه سەر مائی بارام و بمگرن ، به بی ئه وه ی هیچ هه رایه ك دروست بیت و كه س پیبزانئ ، بۆ ئه وه ی من هه ست به هیچ نه كه م ، بارامیشم له گه ل بگرن و بارام و خیزانه كه ی له ئاكامی ئه م كاره دوور بخه نه وه . بۆ ئه وه ی دواى كوشتنى من هیچ كیشه یه كیان بۆ دروست نه بیت . به ده ق ئاواى نووسیوه :

(ئەم خیزانه خزم و ئازیزی خۆم و ده بی له پای ئه م كاره گه وریه یان خه لات بكرین نه ك كیشه یان بۆ دروست بكریت .)

دووهم : جهخت له كوشتنى من دەكاتەوه ، هه مان شه وی گه یشتنم به بی هیچ دواخستنیک ده لیت :

(حاجی گیان ئەمه هه لیكه و نابئ له کیسی بدهین ، هه تا دنیا ئارام نه بۆته وه ، پیویسته ئه م جووره كه سانه له ناوبه رین . راپورته كه ی دکتۆر نه هروش باشتترین به لگه یه كه ئه م کابرا خه ته ره شایانی كوشتنه به بی هیچ سله مینه وه یه ك .)

ئیسنا تیده گه م دواى داوه ته كه ئه سكه نده ر و دکتۆر نه هروئى ناله دیز پیکه وه دانیشتون و ئه سكه نده ر دواى خویندنه وه ی

راپورتەكەى دكتور نەھرۇ نامەكەى نووسیووہ . بەلام لەوہ تیناگەم
 بۆچی کابرای خاوەنى ئەم میزە بە قسەى ئەسکەندەرى نەکرد و
 ھەمان شەو منى نەکوشت. لە یەك ھۆکار زیاتر، عەقلم بۆ ھیچ شتیک
 ناچیت، ئەم کابرایە خاوەنى رای خۆیەتى و بە عەقلى خۆى کار
 دەکات، بۆیە کوشتنى من دەخاتە ئەمشەو. دیارە سمکو ریویش
 فەرمانى ئەمى جیبەجى دەکرد. دەمەویت ھەر چۆنیک بیٹ سیمای
 ئەم پیاوہ بەینمە پیش چاوى خۆم، یەكەم سات خەيالْم بۆ پیاویکی
 رەقەلەى بالا مامناوہندی قژ ماش و برنجى ئەسمەر دەچیت. کەچی
 خۆى کارەكەم بۆ ئاسان دەکات و بواری خەيال و ویناکردنم نادات،
 سەیر دەكەم لەسەر میزەكەى رەسمیكى پۆستکارتى داناوہ.
 سەیری پشتەكەى دەكەم، ئەوسا دلنیا دەبم خۆیەتى. کولەبنەىەكى
 قەلەوى ورگ زلە، بەوہدا کە لووتى کردۆتە ئاسمان بۆم
 دەردەكەویت، سەرەپای ئەوہى خەپە و کورتە بنەىە، چەندە
 سەرسەخت و کەللە رەقە، کەواتە خەيالْی یەكەم ساتم سەبارەت بە
 قەبارەى قەد و بالای دەبیئتە بلقى سەرئاو!

سیئەم: جەخت لەوہ دەکاتەوہ کە پئویستە بارامى سالە بەراز
 لە بەرامبەر ئەم خزمەتەیدا بە حزب ھەم بە پارە خەلات بکریت، ھەم
 ئیشیكى باشى بۆ بدۆزریتەوہ بە زووترین کات.

نامەكە لەت و پەت دەكەم و بە خیرایى دەچمە دەرەوہ، کە
 دەچمە ئەودیو دەرگای ھەوشە ھەناسەىەكى قول ھەلدەكیشم.

دهنگيك

به يانی تيشكى خوره كه هه موومان خه بهر ده كاته وه . سه پىرى
 چوارده ورى خوم ده كه م، پيم سه پىره ئه م هيزه گه وريه له ناو ئه م
 خاك و خوله دا به بى هيچ راخه ر و به تانييه ك حه واوه ته وه . گيانمان
 به وه يه هيشتا دنيا سارد نه بووه ، هيشتا پياو ده توانى زه وى رابخات
 و ئاسمان بدات به خويدا . له ناكاو گرمه گرم ده ست پيده كات ،
 هه رئه وه نده ي جگه ره يه ك بكيشى ريزيك گه لابه ي مان له سه ر جاده
 خاكيه كه ي ته نيشتمان ريزه بن . گويم لييه كه سيك له ده ورى
 فه رمانده ي بالاوه به دهنگيكى زولال كه هه موومان گويمان لييه
 ده لييت :

(پیشمرگه، ئادەى قوربانتان بىم سەرکەون، دەپۆين بۆ شارە
حەياتەكە.)

بەبى ئەوەى دەموچاوشۆردن و نانى بەيانيمان لەبىر بىت، ھەر
ھەموومان لە ماوہىەكى كەمدا سواری گەلابەكان دەبىن. فەرماندەى
بالا ھەندى لەوانەى دەوروبەريشى سواری ئەو دوو لاندگرۆزەرە
دەبن كە لە پيش گەلابەكانەو ھەستاون. ھەك ئەوەى بچىن بۆ
سەيران بە خۆشى و شادىيەو بەپىدەكەوين. گەلابەكەى ئىمە
دەكەويتە ناوہراستى كاروانەكەو. لەبەرئەوەى ژمارەى گەلابەكان
زۆرن جىگەمان تەنگ نىيە، ھەر گەلابەى پانزە بىست پيشمرگەى
تيايە. بە ھەمان شارۆچكەدا رەتدەبىن كە منى لى سجن بووم.
پيشمرگەىەكى چاوشىنى ريش ھاتوو، كە شوينى قەلبەىەك بە
لاى راستى ملييەو ھىەتى و لە شوينى تيغكردى گوللە دەچىت، لە
تەنىشتەو گۆرانى دەلئىت. گويم بۆ شل كردوو، گۆرانى مىللى
زۆر خۆش دەلئىت ھەتا ئەم كاتە نەمبىستوو. گويم لە گۆرانىيەكانى
ئەو گرتوو، بە چاويش سەيرى ئەملاو لای جادەكەم دەكەم. ژنىكى
نەرم و شلى چارشىو بەسەرى كەلەگەت سەرنجم رادەكىشىت،
كەچى ھىندە نابات پيشمرگەكى تەنىشتەم ئاوازی گۆرانىيەكانى
دەگۆرى و گۆرانىيەكەى قادر كابان دەستپىدەكات:

(جاده چۆل و سيبەر بووکاتی به یانی، ئەرۆیشتەم خەیاڵوی
ئەمپروانی.)

(تومەس ژنە چارشۆبو بە سەرەکە سەرنجی ئەمیشی راکیشاوه .
لە راستیدا پێشمەرگەکە ی تەنیشتم هەم دەنگی لە قادر کابان
خۆشترە هەم لەویش خۆشتر گۆرانییە کە دەلێتەوه . چەند جارێک
ئەم بڕگە یە دووبارە دەکاتەوه :
(لەگەڵ ئەوهی لە عاباوه ئالا بوو- بەدیمەنی شیرینی ئاشکرا
بوو.)

(ئەوسا دەزانم ژنە چارشۆبو بە سەرەکە لە من زیاتر سەرنجی
چاوشینی راکیشاوه . بەلام هەم ژنە چارشۆبو بە سەرەکە و هەم
گۆرانییە کە ی قادر کابان یان راستەر گۆرانیی هاوریکەم، من بەرەو
دنیا یەکی تر دەبەن . ئیتر هیچ گویم لە دەنگی چاوشین نییە .
خەیاڵم دەفری بۆ ئەو شەوهی خومار رقم لێهەل دەگری . ئەو
شەوهی ئەگەر بە دلێ خومارم بکردایە ، لەوانە بوو بەم شیۆه یە
نەگیرامایە و ئاوا نەگەیشتمایە تە کە ناری مەرگ . ئیستاش لە
نەخشە ی ئەو شەوهی خومار تینەگە یشتەم ، برۆاش ناکەم قەت
تییبگەم .

((ماوه یە کە ژنە کەم تۆراوه ، منالە کانیشی لەگەڵ خۆی
بردووه ، دەمەوێت ماوه یە ک بە تەنیا بم ، دووریم لە قیزە و هاواری
منال و پرتە و بۆلە ی ژنە کەم . بۆیە تاقەت نییە خۆم بچم بە

شوینیدا، رازی نیم که سیش بچیت به شوینیدا، ده زانم خوی بکوژی
 و خوی بپری له بیست شه و مانگی زیاتر تاقه تی نابیت و خوی به
 پیی خوی دیته وه. هه موو جاریکیش که ئاوا ده توری و دیته وه
 ده لیت:

"شیتته ئه وه بۆ نه هاتی به شوینمانا؟"

منیش ده لیم: "یه که م بللی به شوینما، چونکه مناله کان نه توراو
 و تو به زور بردوتن، دووه م ئه م قنگه شه پانه بۆ ده مه زهرد
 کردنه وه ی عه شقه که مان پیویستن." ئیتر ئه ویش بیده نگیی
 لیده کات.

ده دوانزه روژی که ژنه که م بوخچه که ی پیچاوه ته وه و لیداو
 رویشتووه. ئیواره یه که له ناکا و بارامی ساله به راز و خومار و هه ر سی
 مناله که ی به جیبه که ی بارام ده گه نه به رده رگا و داده به زن. ئه وه
 یه که مجاره ژن و مناله کانم له مال نه بن و ئه وان به خیزانی بین.
 تاراده یه که ده شله ژیم، ده بی برۆم و له دهره وه خواردن بینم، به لام
 هه ر زوو بارام فریام ده که وی و ده لی:

"خه می هیچت نه بیت دوو مه نجه ل چیشتمان له گه ل خومان
 هیناوه، ته نانه ت مه شروب و مه زه شم له بیر نه چوووه." ده لیم:

"که واته من ده عوه تی ئیوه م."

کاره با دره نگ دیته وه، بویه باشتین ئامرازی کاتکوشتن
 خواردنه وه یه. خومار خیرا سفره بۆ ئیمه ده پازینیته وه، خوشی

له گهل مناله كانى له موبه قه كه ده ست ده كه ن به نانخواردن، ئيمه نانخواردنه كه مان ده خه ينه دواى خواردنه وه. هه تا كاره با ديتته وه ده خوينه وه و جگهره ده كيشين و نوكتهى قور ده گيرپينه وه. خوماريش كه ئيت مناله كانى خه واندوه، له ولاى ئيمه وه دانيشتوه جار به جارئ سه هول يان شتيكى تر ده هيني و به نوكته و قسه قوره كانى ئيمه پيده كنى. يه كى ته شتي خواردن ده كه ين به سه ر مه شروبي دامودا، وه كو مانگاي مالوان ورگمان ده ئاوسى، هينده ي نه ماوه بته قين. به و حاله وه من له ژوروى ميوانه كه خه و ده مباته وه و ئه وانيش له ژورويكى نوستن ليى ده خه ون. . .))

پيشمه رگه يه ك ده ستيك له شانم ده دات و ده لئيت:

(چه رخت پييه،) ده لئيم: (نا گيان، جگهره ناكيشم.) هاورپكه م وهك ئه وهى له ناو خه يالى مندا بيت، گورانيى (ديسان شه وهات بو حالى من) ده چرپت.

((نازانم چند سعاته خه وم ليكه وتوه، وهك ئه وهى له خه ونما بيت، گويم له ده نكيكه بانگم ده كات. هيشتا نازانم خه ونه يان راستى. به لام ئه وه نده له شم قورسه، چه ز ده كه م ئه و ده نكه ده ستبه ردارم بيت و بخه ومه وه، كه چى هه روا بانگم ده كات و يه خه م به رنادات. به رله وهى چاو بكه مه وه ورده ورده تيده گم ده نكي ژنه. هه ست ده كه م ليشمه وه دوور نييه. هيشتا چه ز ده كه م لئيم گه رى بخه وم، به لام له ناچاريدا چاو ده كه مه وه.

تارماییه کی رهش ده بینم به رامبهرم وه ستاوه، له راستیدا یه که م
 سات که ده بینم مچورکه یه که به له شمدا دیت و ده ترسم، چاوانم
 هه لده گلو فم و دیسان سهیری ده که مه وه. وه که ئه وه ی ئاسکه
 کتوییه کم له ژوره که مدا دبیئت، ته واو ده که په سیم. خومارم ده بینم
 به چارشئیویکی ره شه وه به رامبهرم وه ستاوه، گلو په که م
 نه کوژاندو ته وه، بویه زور به روونی به ژن و بالای ده بینم، توند
 چارشئیوه که ی له خو یه وه ئالاندووه، ته نیا ده موچاوی دیاره،
 مه کیاجیکی توخی کردووه. وه کو ژنیکی بالاپوشی گوشتن که زور
 به ئاسانی ده توانی په یکه ری له ش ولاری له ویدیو جله کانیه وه
 ببینی، ده توانم جوان جوان له ش و لاری و یه که به یه کی ئه ندامه کانی
 ببینم. ئه وه ی به لامه وه سهیره و جیگای پرسیاره ئه وه یه به م نیوه
 شه وه بچی ئه و چارشئیوه ی له خو یه وه ئالاندووه؟ ئیتر هیچ نالیئت
 هه روا بیده نگ وه ستاوه، به نیگایه کی سیکیسیانیه وه سه یرم ده کات.
 ئه مه یه که مجارمه به و شیوه یه له قوولایی چاوانی بپروانم، ده شی
 جاران جورئته تی ئه وه م نه بووبی و ئه م مه شروبه ی ئه مشه و ئه و
 جوامیزییه ی پیبه خشیبم، به راستی نیگای چاوانی فیل رام ده کات،
 پیم سهیره چون ئه وه نده چاوقایمه میرده که ی به جیهیشتووه و به م
 نیوه شه وه هاتو ته شوینی نووستنه که ی من و به و چاوه حیزانه وه
 ئاوا سه یرم ده کات و به ئاشکرا ده لیئت: "فه رموو سوارمبه!" بیر
 ده که مه وه ئه گهر بارام خه به ری بیته وه و به و شیوه یه ئیمه ببینی

چی دهقهومی؟ کهچی ئەو وهک ئەوهی ناخی منی خویندیتهوه،
یهکسەر زمانی دیتهگۆ و نیگه رانییه کهی من دهره وینیتتهوه که دهلی:
"بههمهن گیان، بارام ئیشی هه بوو رویشت، ههتا بهیانی
نایهتهوه، منالهکانیش خه وتوون، خه ونیکی ناخۆشم بینی، زۆر
دهترسم توخوا بابیم له باوهشی تۆدا بخهوم."

که ئەم قسانه دهکات، باوهر به گوئی خۆم ناکه م، هه رچه نده
قسهکانی خۆش و ههست بزوینن، بهلام باوهر به گوئی خۆم ناکه م،
قهدهریکی باش بیر له قسهکانی دهکه مهوه. پیش هه موو شتیک
دهزانم مهسه لهی خهونه که راست نییه و فیلیکه، سه رهتا ده مهوی
جلهوی بۆ شل بکه م و خۆم بده مه دهست ئەسپی ئاره زوو، بهلام
کاتی بیر دهکه مهوه ده بی خیانهت له هاوړیکه م بکه م، ئەوه نده بیزم
له خۆم دیتتهوه، خۆم وهکو قالونچهیهک دیتته به رچاو. ده لیم:

"ئوه تۆ شیت بووی خانم؟ فهرموو بچۆر وه لای مناله کانت، من
وا حساب دهکه م که هه ر گویم له و قسانه نه بووه." به پارانه وهوه
ده لیت:

"بهلی شیت بووم، بهلی هار بووم، تۆ چیم پیده لئی بیلی، بهلام
من به دهست خۆم نییه عاشقی تۆم، شیت و شهیدای تۆم، تاکه
ئاوتم ئەوهیه یه کجار له باوهشتی تۆدا بخهوم." ههست دهکه م
خهریکه به زۆر شتیکم به سهردا ساغ دهکاتهوه که له دوورو نزیک
ئاگام لیی نییه، دهیهوی تاوانیکم پیبکات که ههتا مردن پییهوه

بتلیمه وه، بۆیه ورده ورده خه ریکه توورپه ده بم. بیر ده که مه وه
 باشترین شت ئه وه یه بیکه مه دهره وه و دهرگا که دابخه م و لیئی
 بخه ومه وه. خه ریکه هه لده سم، که چی له نا کاو چارشیوه که فریده داته
 لاوه و ریگ به رامبه رم ده وه سستی، وه ک ئه وه ی بۆ یه که مجار له ژیانمدا
 ژنیکی روت ببینم، ریگ چاوانم ئه بله ق ده بن. ئاخر کی هه یه له
 حاله تیکی ئاودا چاوانی ئه بله ق نه بی و له سه رسامیدا وړ نه بی؟
 ژنیکی که میگ گوشتنی به دن بیگری و گۆل و لووس و بیموو به
 روت و قووتی به رامبه رم وه ستاوه، هیچ هیچی له به ردا نییه.
 ته نانه ت مایۆیه کی دوو په نجه ییش که ته نیا ده می سه عاته که ی
 داپۆشیت، به ناز ونووز و پارانه وه وه وه ک ئه وه ی له به رده می
 پاشایه کی دیکتا تۆردا بی، ده لئیت:

"گه وره م، خاوه ن شکۆ، خۆمت پیشکه ش ده که م، چی بلئی به
 دلئی تۆ ده که م، وه کو لاویکی تا قانه ی خاوه ن هوت خوشک نازت
 ده کیشم، وه کو مه لیک ده تخه مه ژیر بالمه وه و نه وازشت ده که م،
 وه کو عاشقیکی شیت و شه ییات به برژانگی چاوه ده تخه وینم، به
 هه ناسه م، به گوی مه مک، به گۆرانی ناخی ناخم ده تلاوینم، به س ریم
 بده با بیمه وه با وه شته وه." ناوه سستی بۆ ئه وه ی بزانیت من چی
 ده لیم، یه کسه ر دپته پیشه وه و ده سته کات به ماچکردنم و له گه ل
 هه ر ماچیکدا ده لئیت:

"به قوربانتم بيم، له ده ورت گه پريم." له جياتى ئه وهى نه رم بيم و ته سلیمی ئاره زوی خوم و وروژاندنه كانى ئه و بيم، رقیك له ناخى ناخمه وه سه ره له دات، ئه م رقه ش نوئى نیه و زور كونه، كاتى ژن به چاوى گه دایه ك له پیاو ده روانى و پى وایه هر ده بى پیاو مه جبورى بیت و هه موو پیاویك له به رامبه ر ناز و نووكى ژندا حیز ده بیت و به چوكا دیت، ئیتر من شیت ده بيم، خو من پیاویكى قوز و بیوینه نیم، به لام بايى ئه وه نده كه رامه تم هه یه له به رامبه ر ژندا نه بمه گه دا، ته نانه ت بو ژنه كه ی خو شم. بو یه كه مجار له ته مه نی بیست و یه ك سالیدا تووشی حاله تىكى ئاوا ده بيم، به بى ئه وه ی ناگام له خوم بیت له رى كانى ژنان له دواى ژنىكه وه ده پوم كه یه ك ته شت جلی ته پرى به سه ر سه ره وه یه، له پر لاده كاته وه و ده لیت:

"ئه وه شه رم ناكه ی له دواوه ديقه تی سمت و كه فه لم ده ده ی!"
 به وپه رى سه رسامیه وه ده لیم: "تو باسى چى ده كه ی پورى!" ده م
 با ده دات و ده لیت: "دايكت پوریه، ده زانم خه ريكه سویت بیته وه
 بوم!" شیتى ده مگرى و ده لیم: "وه لالی خوست رووت بكه یته وه
 سه یرت ناكه م!" زیاتر ده م با ده دات و ده لیت: "ئه ی بوچی
 ده رپیكه م دانه كه نم و هه روا به سه ر پیوه گانیکت به می!" وه كو
 بزمار دایده كوتم به ناو دلیدا و ده لیم: "وه لالی بشم ده یتى
 ناتگیم!"

"وه لّلايى ميزه كه شم وه كو شه ربهت ده خويته وه." "وه لّلايى
بشمري ناتگيم" ...

له وه ده قيه وه رقم له و ژنانه يه وا ده زانن هه موو پياويك وه كو
نوكر له به رده مياندا كړنووش ده بات. بويه له شي نهرم و لووسى
خومار نابيته هوئى نه وهى كو نترولئى خوّم له ده ست بدهم، هه روا
پالئى پيوه ده نيّم و له خوّمى دوور ده خه مه وه، كه چى پيمه وه
لكاوه و ليّم نابيته وه، پالئى توندى پيوه ده نيّم و هه ر له سه ر
دوشه كه كهى خوّم به پشتا ده كه ويّت، وهك نه وهى بوورابيته وه،
جوولئى نامينئى، هه ناسه يهك هه لده كيّشم و له جهسته ي رووتى
را ده ميّم. ده نكيك وهك نه وهى له ژوره كه مدا بيّت، زور به روونبى
پيم ده ليّت:

"بوچى خوّت سه غلّهت كړدووه كابرا، كئى له ژيانيدا هه لى واى بو
هه لده كه وئى؟ خو شترين ژن به پيى خوئى هاتوته ژوره كهت و
ده يه وئى له كه لئى بخه وئى، كه چى غيره تت نييه، نهى كوا پياوه تيت؟
جه ناب! نا، نا جه ببان! ده بي ته سليم بيت و دلئى رازيى بكه ي.
كه مژه تو نازانى سيكس هيّزى لافاويكى سه رشيتته، كه قهت
ناتوانى ريگرى ليّكه ي، وه كو پياويكى عاقل و ژير نه م ده رفه ته له
كيس خوّت مه ده و به بي دوولئى وه كو كه ر سواريبه و به دلئى نه و
بكه."

بەرلەوہی فریا بکہوئیت قاجی بختہ بەردەرگا کہ، یان شانۍ پیوہ
بنیت، خر دەرگا کہی لەسەر دادەخەم. دیارہ بەو فیلە زۆر توورپہ
بوہ، گویم لیہ لەو دیوہوہ دەلیت:

"توخوا تو پیاو، بە خۆت دەلیتی پیاو، وەللاھی مووی
پیاوہتیت پیوہ نیہ، نہ پیاوہتیت ھەیہ، نہ وەکو پیاو خاوەنی
قسە ی خۆتی."

گوپی نادەمی و دیمەوہ جیگا کہی خۆم، سەیر دەکەم
چارشیوہ کہی ھەر لەویدا کە وتووہ. لە راستیدا ناویرم دەرگا کہ
بکہمەوہ و چارشیوہ کہی بۆ فریبدەمە ئەو دیو دەرگا کہوہ. دەترسم
وەکو دیلە گورگیکی بریندار خۆی بکات بە ژووردا و لە رق و قینا
گونەو یلم دەرینی، یان بە زۆر بمدات بەسەر خۆیدا و تووشی ئازاری
کوشندە ی ویزدانم بکات.

دیسان دەنگە کہ دیتەوہ گویم، دەلیت:

"راست دەکات توخوا تو پیاو و مووی پیاوہتیت پیوہیہ؟
پیتوایە کاریکی باش دەکەیت و باسی ویزدان و تەرہماش دەکە ی.
تا ئیستا لە خۆت پرسبوہ ویزدان چیہ؟ ئایا ھەر ئەو خوو و
نەریتە قۆرہ کۆمە لایەتی و دینیانە نیہ کہ لە منالیہوہ وەکو کہر
لییان بارکردوی؟ وەکو کۆت و پیوہند کردوو یانە تە دەست و
قاجت، بۆ ئەوہی ھەمیشە دیلت بکات و نە یەلی ھیچ شتی بە دلی

سەر ھەلدەبېرم، سەیر دەكەم، لە دەروازەى شار نزيك دەبينەو،
ئەمجارە ھەستىكى سەیرم ھەيە بۆ شارەكەم، چیتەر ھەست بە
نامۆيى ناكەم. لەو دوورەو ھە بۆنى شار دیتە لووتم، ژاوەژاوى شار
دیتە گويم. ھەست دەكەم وەكو بيشكەيەك رۆحم رادەژەنى.

خافلکۆژی

ئێستا که خه‌ریکم دوا به‌شی ئه‌م به‌سه‌رهاتانه ده‌نووسم.
 بیست سال زیاتر به‌سه‌ر ئه‌و شه‌ره پر ئازار و به‌سوویه‌دا
 تیپه‌رده‌بی، به‌لام برینه قووله‌کانی شه‌ری ناوخۆ هیشتا ساریژ
 نه‌بوون. هه‌رگیز له‌و برۆایه‌شدا نیم ئه‌و برینانه قه‌تماغه بیه‌ستن، ئه‌و
 زمانه قه‌ت قه‌ت ساریژ نابن، باوه‌ریم وایه هه‌تا کۆن بن له‌ جیاتی
 ئه‌وه‌ی له‌ یادبچنه‌وه ئازار و ژانیان زیاتر ده‌بی‌ت.

به تايبه تي زامى ئه وانه به ژانه كه له رۆژى يه كه مى جهنگدا به بى
 ئه وهى ئاگا و خه به ريان له شه ر بى كوژران. له م رۆژانه دا يادى
 شه هيد كردنى سابات نه به زه، كه به دهستى ئه سكه ندهرى قاله
 يه كانه شه هيد كرا. ئىستاش نازانم بۆچى به سه رهاتى شه هيد كردنى
 سابات نه به زم بيرده چيته وه؟ كه ئه و نيوه پۆيه ئه سكه ندهرى قاله
 يه كانه به ده م فشه كردن و خۆه لكيشانه وه زۆر به وردى باسى
 ده كات، كه چى من وه كو گيليك له يادى ده كه م، بۆ خوشبه ختى
 له گه ل هه والى ياده كه يدا منيش موو به موو بيرم ده كه ويته وه.

(ريك له و كاته دا كه خومار ريزه چاى دووم ده هيئى.
 ئه سكه ندهر چا كه ي تيكده دا، كه وچكه كه ي ليده رده هيئى، له جياتى
 ئه وهى كه وچكه كه له سه ر پشت دابنى له سه ر ده م دايده نى، رهنگه
 ئه و هه ر له خۆيه وه به بى هيچ مه به ستىك، به و شيويه ده مه ونخون
 ئه و كه وچكه حيزه دابنيت، به لام من خه يالم بۆ ئه وه ده چيئ ئه و
 فيله گيژه شتيكى قلپ كردۆته وه، يان كه تنىكى گه وره ي كردووه.
 يه ك قوم له چا كه ي ده دا و دايده نيته وه. ده ست ده داته سه رينه
 په ره كه ي پشتى، كه به رگه كه ي ئه نگوره يه كه ي قاوه يى گول مؤره،
 سه رينه كه ده خاته سه ر هه ردوو رانى، هه ر دوو ئه نيشكى له سه ر
 داده نى، سه رينه كه له شويني هه ردوو ئه نيشكى چال ده بيئ،
 ده ستى راستى ده خاته لاي گوچكه ي، ده لئى ده يه وي حه يران
 بليئ، يان هۆره بكات، يان حيكايه تىكى كۆن بگيرپه ته وه.

که له سهر و سه کوټی ورد ده بمه وه و جوان جوان ديقه تی
 ده دم، بؤ يه که مجار هه ست ده که م سهر و سيمای له حه يرانبیژتیکی
 که له به رانی نووزه دريژ ده چيټ، ئه گهر ئیستا به و شيوه يه تيی
 هه لېکات، حه وت شه و و حه وت روژ ده پړسی و نايپرېټه وه. يان وه کو
 حیکایه تخوانیکی قه ره چه ناخ، هه ر که ده ستي به قسان کرد، به
 ده ست و سهر و چاو و بروی ده که ويته ئامارزه و ده نگی به رز و نزم
 ده کاته وه و هه تا کوټایي حیکایه ته ناوه ستي. که چی به پېچه وانهی
 خه یالی منه وه هه روا به بی جووله ده ست ده کات به گېرانه وهی ئه و
 به سه ره اته ی مچورکه به له شی هه مووماندا دینی:

(له شه ردا هېچ شتيک له خافلکوژی گرنگ تر نييه، چونکه
 بریتيه له له ناوبردنی دوژمن له و کاته دا که ئاگاو خه به ری له هېچ
 نييه. شه ر جيگای جوامیړی و پياوه تی و شتي وای تيا نابيته وه.
 ده لئین له ژاپون ئه گهر سه رکرده يه که له شه ردا بدوړی به خه نجه ر
 خوئی ده کوژيټ، و ابازم ئه مانه "سامورای" يان پېده لئین. گه لی شتي
 سه ير و سه مه ره يان ليده گېرپينه وه، ده لئین قه ت له پشته وه خه نجه ر
 له دوژمن ناده ن و هه تا ئاگاداری نه که نه وه شه ری له گه ل ناکه ن.
 کوره شتي و ا سه يرو سه مه ره يان ليده گېرپنه وه سه ربه قور ده هينيتيه
 پيکه نين. ده لئین ئه گهر حه ز له ژنی سامورایه که بی، هېچت له گه ل
 ناليت، ته نيا ده لی شمشیره که ت حازرکه فلان روژ شه ربه شمشير
 ده که ين، ئه گهر شمشيريشته نه بيت، شمشيریکت به دیاری ده داتی،

ئەگەر شەپەرە شمشیرەكەى لىببەيتەوہ ئەوا ژنى كابرا دەبیتە ژنى خۆت و وەكو بەرزەكى بانان بۆى دەردەچى، ئەگەر كابرەش بىباتەوہ ئەوا بە ماىەى خۆيەوہ ھەلدەسىتەوہ. جگە لەم قەومە عەجىبە ھىچ كەسى لە كاتى شەردا جوامىرى لىئاوہ شىتەوہ.

لەشەردا مروؤ رىك دەبیتە درندە و دەبیت فىل و فەرەج لە بەرەمبەرەكەى بكات بۆ ئەوہى بە ئاسانترىن شىوہ و بە بى قوربانىدان تەفرو تونای بكات.

سەيرى شىرىك بەكن كاتى دەيەوى ئاسكىكى بەسەزمان راو بكات و بىخوات، ئەگەر ئاسكەكە لەبەرەتاو خۆى ھەلخستبى و خەوتبى، شىرەكە ناىكات بە نەپە نەپ و ھەرا و زەنا بۆ ئەوہى نىچىرەكەى لە كىس نەچىت. نەخىر، ھەست و خوست لە خۆى دەبى و ھىدى ھىدى بىئەوہى بىئەلى خشەى گىايەكىش بىت، لە ئاسكەكە نرىك دەبیتەوہ و پەلامارى دەدات.

من و دەستەكەشم ئاوا پەلامارى سابات نەبەز و دەستەكەى دەدەين لە ماوہى چارەكە سەعاتىكدا، ھەر ھەموويان دەكوژين و يەك كەس دەردەچىت، يەعنى لە سى كەس تەنيا يەك كەس قوتاردەبىت، ئەويش ئەگەر راشى نەكردايە، نەمدەكوشت خۆ دەبىت كەسىك ھەبى و ھەوالەكە بۆ حزبى (A) بەرىتەوہ بۆ ئەوہى پىشتيان بشكى.

پیاو حەق بلیت، سابات نەبەزی رەحمەتی کوردپەرورەییکی راستەقینە و بیغەل و غەش بوو، یەك زەرە باوەرپی بە شەری ناوڤۆ نەبوو، هەمیشە خۆی لیلادابوو، کتیبیکی گەرەشی لەسەر زیانەکانی شەری ناوڤۆ نووسیوە. بەلام ئەگەر شەری یەخەیی بگرتایە، بەور ئاسا، دەستی دەوێشان و پشستی دۆژمەنی دەشکاند. بە کورتی پیاویک نەبوو بە شەری دەرهقەتی بیی، دەبوو فیلی لیبکەیت و لەناکاو بیکۆژی پیش ئەوێ دەستی بگاتە تەنگ ...

چوار سەعاتیک دەبیت شەری لە نیوان ئیمە و حزبی (A)دا قەوماوە. زۆر گۆزی کەمەرشکینیان لیوێشان دووین، یەكسەر ئەو خەیاڵە شەیتانییەم بو دیت سابات نەبەز و دەستەکەیی باشترین نیچیرمان دەبن، بەو مەرجەیی خافلکۆژیان بکەین.

بارەگاکی نیو سەعاتیک لە بارەگاکی ئیمە و دوورە. نامەیک دەنووسم و بە کۆرەکەیی خۆمدا بۆی دەنێرم، لە نامەکەدا وا خۆم نیشان دەدەم کە ئاگام لەو نییە شەری لە نیوانماندا قەوماوە، داوی لێدەکەم بۆ نیوەرۆ داوەتمان بکات، بۆیە نالیتم داوەتتان دەکەم چونکە دەترسم خەبەری شەری هەبیت و تیبیگات چیم لەژێر سەردایە. حسابی ئەوێش دەکەم ئەگەر هەتا نیوەرۆ بشارنیت شەری قەوماوە، ئەوێرپی بیانوویەك دەهینیتەوێ و لە داوەتەکە پەشیمان دەبیتهوێ. بۆچی نامەکە بە کۆرەکەیی خۆمدا دەنێرم؟ چونکە وت و

وریایه و ریوی گرهوی لئاباتهوه، هه تا بلیی بۆ چاودییری ورد و خورده و هه ر بۆ سیخوری خولقاوه.

له لایهکی تریشهوه سابات نه به ز گومانی نامینی که من ئاگام له شه ر نییه، ده نا چون کوره که ی خۆم ده نیرم. حسابی ئه وه ش ده که م دنیا ش کاول بی ت سابات نه به ز نه کوره که م ده کوژی نه لای خوشی به دیل ده یگری، له هه موو حاله تی کدا به سه لامه تی ده نی ری ته وه. هینده نازانم کوره که م دیته وه، هه ر له دووره وه به روخساریدا تیده گه م سابات نه به ز ئاگا و خه به ری له شه ر نییه و داوه تمان ده کات. که متر له دوو سه عاتی ماوه بۆ نیوه پۆ، بۆ ئه وه ی بیانوو نه هینی ته وه که خوار دنیان پی حارز نا کری و نه یخاته ئیواره، له نامه که دا بۆی ده نووسم:

(برای خوشه ویست خۆتان سه غله ت مه که ن، پیکه وه نانیکی ده رویشی ده خۆین و به دیدارتان چاومان روون ده بی ته وه. (خۆی جوان نییه به که سی ک بلیی داوه تم بکه، به لام ده توانی وای لی که ی له پوودا دابمینی و په سه ندی بکات. گرنگ ئامانجه که مه، ئه ی ئه و کابرا شه ی تانه ئیتالیه، ناوی چیه؟ ئه ها، مه کیا قیلی، ئه ی ئه و نالی "ئامانچ پاساو بۆ هۆکار ده هینی ته وه." بۆیه گوئی به وه ش ناده م. که گوئی له کوره که م ده گرم یه کسه ر پانزه که سی ئازا و شپه خۆر بانگ ده که مه ژووره که ی خۆم و ده که وینه راو ته گیر.)

له م کاته دا يه کسر هه لده سي و به په له به ره و ئاو دهسته که
 د پروات که له سووچی خواره وهی حه وشه که یه. دیاره میز زوری بو
 هیناوه، دواي چهند دهقه یه ک دینه وه، نه مجاره سه رینه که ده خاته
 پشتییه وه و پالی لیده داته وه. به بی نه وهی که س پیی بلی ئی دوايي
 چی رویدا؟ دهست پیده کاته وه.

(ئی تیر و پر برنجی سوور و شله ی باینجان و ماستاوی خهست و
 خول ده خوین. ئیتر کاتی نه وه یه دهستی خومان بوه شینین. ده زمانم
 سابات نه به ز به دهستی خوئی به دار چا لینه نیت ناخواته وه.
 نه خشه که وایه له کاتی کدا سابات نه به ز له ئاگردانه که خه ریکی چا
 لینانه یه کیک بیکوژیت و ئیمه ش نه مانه ی ژوره وه بکوژین. کاتی
 سابات نه به ز هه لده سی بو نه وهی چاکه لینیت، هه روا به چاو
 ده یانژمیرم، بیست و پینچ که س له ژوره وه ن. خوشم هه روام
 حساب کردوه، چوار که س بو کوشتنی سابات نه به ز و پینچ
 که سه که ی دهره وه تهرخان ده که م، که یه کیکیان له دووری چوار
 سه د مه تری پاسه وانه.

نه وه که به ریکه وت به خت یاری ده بی، هیشتا نانی نیوه پړوی
 نه خواردوه چاوه پړیه که سیک بچیت و به دلی بکات، لیده گه پرم به
 سکی برسی رابکات، باشتره له وهی بکوژری! ده بیت له گه ل بیستنی
 دهنگی ته قه دا له دهره وه، دووان له وانه ی ته نیشتم خیرا به
 مه خزنی حه فتا و پینچی ئاورشینی ریزه که ی به رامبه رمان بکه ن،

که هر هه موویان بیچه کن و تفه نکه کانیان به دیواره کاندای
هه لواسیوه .

له دهره وه زرمه هه لده سی، دووانه که ی ته نیشتی منیش
ئاورشیینی خویان ده کن. من یه کسه ر راده که مه دهره وه بو ئه وه ی
ته ئکید بکه مه وه که سابات نه به ز کوژراوه. سه یر ده که م لای
ئاگردانه که وه له سه ر لا که وتووه لنگه فرتی ده کات. چواره که ی تر له
په له قاژه که وتوون و ئیسراحتی خویان و هرگرتووه. ده چمه
به رده می سابات نه به ز و به چیچکانه وه له به رده میدا داده نیشم.
ده لئیم:

(برای خو شه ویست ئه گهر وه سییتکت هه یه هه ز ده که م به منی
بلئی.)

به ئاسته م روچی تیا ماوه، به چاو ئاماژه م بو ده کات لئی بچمه
پیشه وه. واده زانم ده یه وی شتیکی گرنگم پی بلئیت و ده نگی
دهرنایه ت، که چی هه تا ده می ده یگری تفی خویناوی ده دا به
ده موچاومدا. هاوار له پیشمه رگه که ی ته نیشتم ده که م و ده لئیم:
(سه گباب، بیخه وینه.)

ئه و کهر و گایه واتیده گات که بلئیم بیخه ره سه ر پشت. به
هیواشی ده ست له شانی گیرده کات و ده یخاته سه ر پشت. هه رچی
گولله یه ک له ده مانچه که مایه ده ینیم به ده موچاوی و سه ر سنگیه وه
و له جوولله ی ده خه م، ئینجا روو له پیشمه رگه که ده که م و ده لئیم:
(کورپی کهر، که لله پووت، ده لئیم ئاوا بیخه وینه، ئاوا.)

به پشتوینه که دم وچاوم دسپریم و نارام دهمه وه. قه دهریک له تهرمه که هی سابات نه به ز راده مینم که له سهر پشت که وتووه، به لام بالای له کاتی ناسایی به رزتر دیته به رچاوم، وه که ئه وه هی بیباکانه به پیوه وه ستابی سنگی دهر په راندووه. درق ناکه م هیشتا لیی دهر ترسم و له ناخیشه وه به زه بیم پیایدا دیته وه. پیم عه یب نه بیت تیر تیر به سهر تهرمه که یدا ده گریم. هیچ شتی له وه ناخوشترو پر بازار تر نییه پیاو یکی جه به زه ببینی به بی ئه وه هی دسه لاتی جولاندنی چله پوشیکی هه بیت، بیجو له له به رده متا که وتبی، ئیرت ئه و پیاو نازایه له جیاتی ئه وه هی سام و هه بیه تی هه بی شایانی به زه یی پیدا هاتنه وه یه. له گه ل ئه وه شدا ئه وه هی له دیمه نی تهرمی ئه و دوژمنه نازایه مدا به دی ده که م، پیش هه موو شتیک بیباکییه له مهرگ، ریک ئه وه له روخساریدا ده خوینمه وه که بلایت:

(من له مهرگ باکم نییه و سل له مهرگ ناکه مه وه، ده بی مهرگ

سل له من بکاته وه.)

تهرمی ده یان ترسنوکم دیوه و هیچ کاریکیان لینه کردووم، هه میشه به کوژراویش ترس به روخساریانه وه دیار بووه. برپوا ناکه م هه تا مردن دیمه نی تهرمی سابات نه به زم له بیر بچیته وه.)

(ده چمه وه ژووره وه، سهیر ده که م نه که هه ر بیست و پینج که سه که یان له جووله خستووه، گیرفانی هه ر هه مووشیان گسک داوه. به بینینی ئه و قه سابخانه یه له جیاتی ئه وه هی دلته نگ بم، خو شحال ده بم، هه ر زوریش خو شحال ده بم.)

گه نچیکى ته من شانزه حه قده سالّ که له سهر دهم که وتووه،
زۆر سهرنجم راده کیشی. هەر له خۆمه وه خه یالم بۆ ئه و حیکایه ته
سواوه ده چیت که زۆرجار ژنان ده ماو دهم له کاتی شه پو شوپ و
پرسه کاندایه سهر ده که ن و ده لێن:

(ئه و کورپه گه نجه ده تگوت تووله نه مامه، له توولی جوانیدا
کوشتیان، هەر ئه و کورپه تاقانه یه یان هه بوو، جه رگی دایک و باوکیان
سووتاند و ههوت خوشکیشیان بێ برا کرد.) هه میسه کاتی گویم
له م جووره حیکایه ته ده بیت، باوه پری پی ناکه م، ده لیم درۆیه، باشه
بوچی خاوه نی شه ش خوشک یان هه شت خوشک نه بووه؟

نازانم چ هیزیکى سهر پالم پیوه ده نیت و هانم ده دا روخساری
ئه و گه نجه ببینم، له دلّم چه قیوه ئه و گه نجه باریکه له و کاله یه کیکه
له پاله وانه کانی ئه و جووره حیکایه تانه. بپروا بکه ن دل و ده ستم
ده له رزی و ده ترسم له وهی ته رمه که ی بخرمه سهر پشت و روخساری
ببینم. پیشمه رگه کانی ده و روبه رم هه موویان سهر قالی شه خورین
و ئاگیان له من نییه. له سهر چیچکان داده نیشم و ورده ورده لێ
ده چمه پیشه وه و به هیواشی ته رمه که ی ده خمه سهر پشت. ئه ی
خوایه چی ده بینم؟ جوانترین جوانووی ئه م دنیا یه! جوانترین
گه نجی ئه م دنیا یه، سه ده ئه وه نده ی یوسفی که نعان جوان و گه نج و
له دلا شیرین. وه ک ئه وه ی دلّم زه عفی کردبێ، یان گوچکه ی
ناوه راستم هه ویکی پیسی کردبێ، ناتوانم راست بيمه وه و هه لسمه
سهر پی. یه کسه ر له سهر عه رده که ته خت داده نیشم، سهری

دهخمه سهر رانم و بانگ هه لده دهم، به دهم ماچکردنييه وه تير تير
بوي ده گريم. پر به دل حه ز ده كه م راست نه بمه وه و يه كسه ر روم
دهر چيت. پيشمه رگه كان هه موويان ليم كوده بنه وه و ده لئين:
(قوربان نه وه كييه؟ بوچي بوي ده گريت؟)

ده ليم: (نايناسم هه روا بو گه نجبي و جوانييه كه ي ده گريم، ناخو
كوري چ نه گبه تيك بيت؟)

هه رچه ند ده كه م جور نه تي نه وه م نييه راستي مه سه له كه يان پي
بليم. هه تا له توانا مدايه بوي ده گريم. دوايي به هيواشي له جيگاي
خوي دايد هه نييمه وه.

ده كه وينه پري، باره گاهه به وه موو تهرمه وه به جيده هيئين و
دهيده نه ده ست خوا. هه ر ناوه ناوه له بهر خومه وه ده ليم:
(نای کویراییم دایه، نای خالت کویر بیت.)

هه رچه نده نه و کاته باسی ناکه م و مه سه له كه ده شارمه وه، به لام
دوايي هه موو شتيك ئاشكرا ده بيت. هه مووان ده زانن كوپه
تاقانه كه ي تاقه خوشكه كه مه. له دواي حوت كچ نه و تاقه كوپه ي
ده بي نه ويش به ده ستي من، به ده ستي بييمروه تترين و دلره قترين
خال ده كوژري. كه س وه كو من نازاني خوشكه كه م چه نده نه و كوپه
تاقانه يه ي خوشده وي. ئيستاش نازانم بوچي كویراییم داديت و
به شاره تم ده به ستری، له کاتي ناخواردن و پيش ناخواردندا
خوشكه زاكي خوم نابينم، نه گه ر بمديايه له وانه بوو هه ر له بيخه وه
نه خشه كه م هه لبوه شييمه وه، يان به ددانيش بووايه خوشكه زاكي

خۆم بېياراستايه . هه له كه ي من له وه دايه كه كورپه كه ي خۆم نابم بۆ چالاكويه كه، دهننا ئه وه هر ده يدۆزئيه وه و دهناسئيه وه .

به هر حال ئه مه ئه و راستيه يه كه قهت خوشكه تاقانه كه م برپواي پئناكات، له به رده مي دا خۆشم بكوژم متمانم پئناكات، هر له پرسه كه ي دا جوابيكي دلته زئيم بۆ دهنيرئيت و ده لئيت:

(خه يالم بۆ ئه وه ده چوو وه كو بيگانه يه كي حه فتا بيگانه، لاقه م بكات و زۆليكم پي فرئ بدات، به لام قهت قهت خه يالم بۆ ئه وه نه ده چوو به ده ستي خۆي تاقه كورپه كه م بكوژئيت و ئاگر له جه رگم به ربدا، مه رگي نه بيئت به لام قهت قهت خيئر له خۆي نه بيئي، هه تا قيامه ت نامه وي له بزم له له بزى بگه پي و چاوم به چاره ي بكه وي. كه مرديشم قه رزاري روژي قيامه ت م بن نه يه لن بيته سه رگوره كه م.)

كه سه يري ده كه م فرميسك له چاوه شئيه كانيدا قه تيس ماوه . له روخساري شيواوئيشيدا هه تا سه رئيسقان په شيمانبي ده خوئينه وه، ئه ي بۆچي ئاوا به راشكاويي ورده كاريي ئه و تاوانه بۆ ئيمه باس ده كات. به لام جوان جوان ده رك به وه ش ده كه م كه ئه مه له و ساته وه ختانه يه كه مروف كۆنترۆلي خۆي له ده ست ده دات و ده يه ويئت ناخي خۆي هه لپيرئيت بۆ ئه وه ي هيج نه بي بۆ چه ند ساتيكيش بيئت ئوخزنئيك به ناخي خۆي بدات.

كۆتايي 2016

بەرھەمەكەنى تىرى نووسەر

- 1-سى دلوپە خوین 11 چىرۆكى سادقى ھىدايەت، ۋەرگىپان، 1999.
- 2-بالە سىياسىيەكان لەئىرانى ئەمپۇدا، نووسىنى ھىجت مرتجى، ۋەرگىپان، 2001.
- 3-بەرھەمەدەنيەتى نوئى، نووسىنى، ئەلڧىن تۆڧلەر ۋە ھىدى تۆڧلەر، ۋەرگىپان، 2002.
- 4-كافكا، كىتئىبى گىرفان، نووسىنى، سادقى ھىدايەت ۋىوسف ھاجى مىرزايى، ۋەرگىپان، 2002.
- 5-تىۋرى رۇمان، نووسىنى، كۆمەلئى نووسەر، ۋەرگىپان، 2003.
- 6-سالى ئاشووب، رۇمانى ھەباسى مەعرفى، ۋەرگىپان، 2005.
- 7-ھەقل ۋە ھەست، كۆمەلئى بابەت، نووسىنى، كۆمەلئى نووسەر، ۋەرگىپان، 2005.
- 8-نىتئشە ۋە ڧىمىنىزمى ھاۋچەرخ، كىتئىبى گىرفان، نووسىنى، نوشىن شاھندە، ۋەرگىپان، 2006.
- 9-ڧەيلەسوفە مەزنەكان، نووسىنى، برايان ماگى، ۋەرگىپان، 2006.
- 10-خەۋنى سىپى، كۆمەلە چىرۆك، نووسىن، 2006.

- 11- پۆلى چىرۆكى ئاوهكى، نووسىنى، كۆمەلى نووسەر،
 وەرگىپان، 2007.
- 12- خۆشەويستى لىزەمانى كۆلىرادا، رۆمانى گابرىيل گارسىيا
 ماركىز، وەرگىپان، 2008.
- 13- دەشتى سووتىنەر، نووسىنى خوان رولفو، كۆمەلە چىرۆك،
 2008.
- 14- من ھەمىشە نىگەرەنم ، رۆمان، نووسىن، 2010.
- 15- وەرزى دروئىنەى فرىشتەكان، كۆمەلە چىرۆك، نووسىن،
 2010.
- 16- رازورەمزەكانى رۆمان، دىدارو بابەتى ئەدەبى، وەرگىپان،
 2012.
- 17- شاسوارىك بەسەر پىشتى باو، رۆمانى محەمەد قاسم زادە،
 وەرگىپان، 2012.
- 18- جەنەرالى سوپاى مردوو، رۆمانى ئىسماعىل كادارى،
 وەرگىپان، 2012 .
- 19- حىكايەتەكانى ئۆشۆ، ئۆشۆ، عىرفان، وەرگىپان، 2016.
- 20- پاسەوانى كىلگەى ھەرزىن، رۆمانى جەى. دى. سالىنجەر،
 وەرگىپان، 2017.